

146 2
82/2
Succdota Oxoniensis

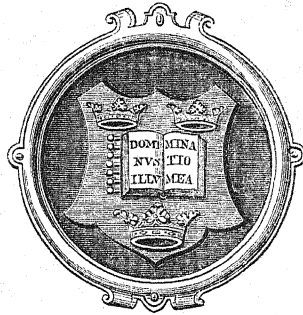
THE BUDDHA-KARITA OF ASVAGHOSHA

EDITED, FROM THREE MSS.

BY

E. B. COWELL, M.A.

PROFESSOR OF SANSKRIT AND FELLOW OF CORPUS CHRISTI COLLEGE, CAMBRIDGE
AND HON. LL.D. OF THE UNIVERSITY OF EDINBURGH

Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

1893

५१
५२
५३

London

HENRY FROWDE

OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE
AMEN CORNER, E.C.

New York

MACMILLAN & CO., 112 FOURTH AVENUE

TO
PROFESSOR F. MAX MÜLLER, K.M.
IN MEMORY OF OUR FORTY-TWO YEARS OF FRIENDSHIP
AND ALSO OF
THE NINTH INTERNATIONAL CONGRESS OF ORIENTALISTS
HELD IN LONDON, SEPTEMBER 1892

५

५

५

CONTENTS

PREFACE	PAGE iii-xv
ERRATA	xvi
THE BUDDHA-KARITA OF ASVAGHOSHA: BOOKS I-XVII	i-166
APPENDIX: NOTES TO THE SANSKRIT TEXT	167-169
INDEX OF PROPER NAMES	171-175

धा

मा

वि

PREFACE

THE poem called the *Buddha-karita* is at present known to us only in three MSS., all, I believe, copies from an original, which is inaccessible in Nepal. The curious differences between them would naturally suggest a difference in their archetype; but there appears to be only one extant MS. From this Mr. Hodgson's copy was made, which was originally prepared for Burnouf, and is now in the National Library at Paris; the second copy belongs to the Wright Collection of MSS., now deposited in the University Library at Cambridge; and the third, which is in my own possession, is quite a recent transcript, made two years ago by a native *Pandit* at Kâthmându at Professor Bendall's request. I explain their differences by supposing that the original is full of marginal and textual corrections which have puzzled the transcribers. We find a curiously parallel case in Dr. Stein's description of the Kashmirian codex archetypus of the Sârada MSS. of the *Râga-taram-ginî*. He says,

'Another important fact, brought to light by a careful examination of the archetypus, explains the numerous and often not inconsiderable discrepancies found in the various Sârada MSS. and the Devanâgarî transcripts, which can all be proved to have been copied directly or indirectly from this identical archetype. Throughout the whole text written by Râgânaka Ratnâkanta *variae lectiones* have been written down by at least three successive hands. In copying from the MS. the scribes have followed indifferently the readings of the text or those of the annotators; hence the marked discrepancies in these later copies.'

Of these three transcripts of the *Buddha-karita*, only one, that in the National Library at Paris, is a Devanâgarî transcript,—the other two are in the Nepalese character. This explains, I think, the inaccuracies in the Paris MS., for I have generally noticed that transcripts from Nepal in the Devanâgarî were more inaccurate than those in the

Nepalese, from the imperfect acquaintance of the Hindu scribe with the foreign character.

My edition of the text has been chiefly made from the two MSS. in Cambridge—that in the University Library, which I call C, and my own, which I call D. These two hardly ever differ, and I have only noted their variations; consequently the readings of C must be understood to include those of D, unless a difference is mentioned; but I have also used a careful transcript of the Paris MS. (P), made by Professor Max Müller's Japanese pupils Kasawara and Bunyiu Nanjio. M. Sylvain Lévi, who published a careful edition and translation of the first book in the *Journal Asiatique*, but who generously gave up his intention of publishing the Sanskrit text of the rest of the poem as soon as he heard that I had begun printing my edition, kindly lent me his transcript of Books ii-vii, and I have used this to test the transcript of my Japanese friends, but I found that their work could generally be relied upon with perfect confidence. My text has thus been founded on a collation of the three MSS., but I have naturally inclined to follow the two Nepalese transcripts, partly because they were constantly at hand for reference, but still more because they appeared to me free from the additional errors introduced into the text by the P scribe's uncertainty in transcribing the puzzling Nepalese characters.

The Paris MS. was copied for Mr. Hodgson in the year 950 of the Nepalese era, i. e. 1830 A. D.,—the scribe seems to call himself *Amṛitānanda*¹; the colophon runs, *khavānām kamite varshe āgrahāyanike site yame = mṛitānando likha* (=*likhat?*),—apparently an unfinished couplet.

My own MS. D has no general colophon nor mention of any date, but ends abruptly with the colophon of the seventeenth sarga. The Wright MS. C has after this colophon two slokas which give, but in different words, the same date and the same scribe's name as the Paris MS.,—but I shall return to this point presently.

The *Buddha-karita* is called in the colophon of each of its seventeen sargas a *mahākāvya*, and is ascribed to *Asvaghosha*. A solitary sloka is quoted in the commentary of *Rāyamukūṭa* on the *Amarakosha* i. 1. 1. 2, and also by *Ugavaladatta* in his commentary on the *Uvādi-sūtras* i. 156.

¹ I believe that *Amṛitānanda* only made the original copy (now in Nepal), which he annotated in the margin.

PREFACE.

v

These lines are found in Book viii, sl. 13, 'The city without him has no charms for us, like heaven without the lord of the Maruts when *Vṛitra* was slain.'

Several slokas are quoted from Asvaghosha in the *Subhāshitāvalī*, published by Professor Peterson, but none of them occur in that part of our poem which is preserved.

Asvaghosha's own date is uncertain. Hiouen Tshang, who left India in A.D. 645, in the '*Mémoires sur les contrées occidentales*,' Book xii. (vol. ii. p. 214 of Julien's transl.), says, speaking however of a former epoch which he does not definitely fix, 'À cette époque, dans l'orient, on remarquait Ma-ming (Asvaghosha); dans le midi Ti-p'o (Deva); dans l'occident Long-meng (Nāgārdjouna); dans le nord Thong-cheou (Kou-māralabdha). On les avait surnommés les quatre soleils qui éclairent le monde.' I-tsing visited India in 673, and he also names Asvaghosha among the ancient teachers, and even places him before Nāgārjuna, Āryadeva, &c. He expressly praises him as a poet, and mentions his hymns which were used in the Buddhist ritual, and also his *Buddha-karita-kāvya*¹. Whether he could be the contemporary and spiritual adviser of Kanishka in the first century A.D. is not yet proved, though it appears very probable; but at any rate his *Buddha-karita* seems to have been translated into Chinese early in the fifth century. This must imply that it enjoyed a great reputation among the Buddhists of India, and justifies our fixing the date of its composition at least one or two centuries earlier.

The *Buddha-karita* was also translated into Tibetan in the seventh or eighth century; the Tibetan translation, like the Chinese, consists of twenty-eight chapters. The Tibetan agrees much more closely than the Chinese with the original; in fact, from its verbal accuracy we can often easily reproduce the Sanskrit words; since certain Sanskrit words are always represented by the same Tibetan equivalents, as for instance the prepositions prefixed to verbal roots². The Chinese version appears to be much more vague and diffuse. This can be explained, I suppose, from the fact that the standard of literary taste differed more widely in India and China than in India and Tibet, as

¹ See M. Fujishama, *Journ. Asiat.* 1888, p. 425.

² I am indebted to Dr. H. Wenzel for all my information about the Tibetan.

the latter country had not the same fixed national canons of taste and therefore accepted more readily the foreign importation.

The first chapter in the Tibetan corresponds generally with the Chinese, but both omit the first twenty-four slokas of the Sanskrit text, which contain the very rhetorical description of the city of Kapilavastu. From this point up to the end of the thirteenth chapter the Tibetan (and to a less extent the Chinese) agrees fairly with the Sanskrit, and much of the fourteenth is the same in all three, but towards the end of the fourteenth the Sanskrit diverges widely; and Books xv, xvi, and xvii in the Sanskrit have no direct relation to the corresponding books in the Tibetan or the Chinese.

Now here, I think, comes in the importance of the two slokas written in the Cambridge MS. on the last page after the colophon of the seventeenth sarga. Instead of the lame and imperfect attempt at a couplet in the Paris MS., the Cambridge MS. has a revised and completed version, as follows :

शून्यवाणांकयुखैर्षे मार्गे मासेऽसिति स्मरे ।

अमृतानंदेन लिखितं बुद्धकाव्यं सुदुर्लभं ॥१॥

सर्वत्रान्विष्टं नो लब्ध्वा चतुःसर्गं च निर्मितं ।

चतुर्दशं पंचदशं षोडशं सप्तदशं तथा ॥२॥

‘ In the year marked by a cipher, the (five) arrows, and a nine, in the month Mārgasīrsha (Nov.–Dec.), in the dark fortnight, and on the day ruled by the seventh astrological house Smara¹, the poem about Buddha, very difficult to obtain, was written by Amṛtānanda. [950=A.D. 1830.] Having searched for them everywhere and not found them, four cantos have been made by me, the fourteenth, fifteenth, sixteenth, and seventeenth.’

Then follow on the last page of the MS. twenty-four anonymous lines of Hindi, which are written partly in the text and partly in the margin round the four sides, in praise of Śrī Rāgendra-vikrama, his son Śrī Surendra-vikrama, and their minister Bhīmasena. We learn from Dr. Wright’s ‘History of Nepal’ (p. 284) that Śrī Rāgendra-vikrama was made king of Nepal in A.D. 1816, while Bhīmasena, who had received the titles of General and Kāzī, acted as prime minister. This king was

¹ Yama is the deity of the seventh lunar asterism, Bharazī or Smara.

deposed in 1847, and his son Surendra-vikrama, who had been born in 1829, was raised to the throne. One of the Hindi lines curiously confirms this account, as it says of Bhīmasena, 'So hi *ganaral-nāmdhârak*, buddhisâgar bîr hai.'

But who was Amritānanda? An Amritānanda is mentioned in Rāgendralāl Mitra's 'Nepalese Buddhist Literature' as the author of three treatises,—the *Khando-mṛitalatā* (p. 79), the *Kalyānapamkāvimsatikā* (p. 99), and the *Virakusāvadāna* (p. 274); the two first are in Sanskrit, the last is in the Newārī language. There is a copy of the second work in the Royal Asiatic Society's Library, with the colophon *amritānanda-virakītā*; and the same name occurs as the copyist of another MS., a MS. of the *Karunāpundarika-mahāyānasūtra* (*amritānandenālikhat*), associated with the date 916 of the Nepalese Samvat, i. e. A.D. 1796. We may therefore assume that his activity as a copyist and author lasted at least from 1796 till 1830. He was probably the father of the old Pandit of the Residency, Guṇānanda, whose son Indrānanda holds the office at present. Dr. D. Wright informs me that the family seem to have been the recognised historians of the country, and keepers of the MS. treasures of sundry temples.

Now may we not suppose this Amritānanda to have been the author of these four last sargas? In the third line the Cambridge MS. originally had *sargatrayam*, but *katuh-sargam* is written over as a correction. My conjecture is that the three last sargas, which have nothing corresponding to them in the Tibetan and Chinese versions, are entirely his composition; but that the first portion of the fourteenth, which does agree in part with the Tibetan and Chinese, is taken from some imperfect copy of the original and completed by this modern editor. The style of the three last sargas differs in a marked way from that of the thirteen earlier books. It is totally devoid of all attempt at ornament, and it is often grammatically and metrically incorrect. The metre of the fifteenth and sixteenth is mainly the same as that of the fourteenth, the epic sloka, but with many instances of an additional short syllable; that of the seventeenth consists of various forms of the *dandaka*, as the *kusumastavaka* with four sets of nine anapæsts, or the *mattamgalilākara* with four sets of nine amphimacers. This last sarga was certainly written in Nepal, as in sloka 28 we read that

Buddha commands Râhula and Gautamî and others to practise the vow of fasting called *ahorâtra*, the *Lakshaḥaitya* ceremony, the rite called *Sringabherî*, and that called *Vasumdhârikâ*,—these four rites are all especially described in Nepalese books mentioned in Râgendralâl Mitra's 'Nepalese Buddhist Literature.' Thus in p. 221, we have the *ahorâtravratânusamsâ* with a legend to give it honour; in p. 275, in the account of the *Vratâvadâna-mâlâ*, we have the legend of *Suvarnavarna* to glorify the rite *lakshaḥaitya-vrata*; in p. 229, there is an account of a special treatise called *Sringabherî*, which explains the rite as consisting of dedicating one more cowdung, clay, sandstone, or metal model *ḥaitya* daily, till the number reaches a hundred thousand,—with the accompaniment of music from a golden horn and other instruments; the same rite without the musical part is called *kaitya-samvara*. The *Vasumdhârâ-vrata* is similarly described in p. 271, as performed at early dawn on the second day of the moon with *tântric* ceremonies.

Again, in the twenty-ninth sloka we have the twelve sacred books of the Northern Buddhists, as given in Burnouf's Introduction, the *Geya*, *Gâthâ*, *Nidâna*, *Avadâna*, *Sûtra*, *Vyākara* (wrongly for *Vyakarana*), *Ityukta*, *Gâtaka*, *Vaipulya*, *Adbhuta*¹, *Upadesa*, and *Udânaka*. The last sloka is evidently intended to close the poem, and leaves no room for any additional books such as must have followed in the original Sanskrit, as they are found alike in the Chinese and the Tibetan translations. It runs thus,

'The glory of the *Avadâna* of the birth of the lion of the *Sâkyas* has thus been described by me, at length and yet very concisely; it must be corrected by *Pandits* wherever anything is omitted,—my childish speech is not to be laughed at, but to be listened to with pleasure; whatever virtue I may have acquired from describing the king of the Law, the deliverer from mundane existence, who assumes all forms—may it become a store of merit for the production of right activity and inactivity in others, and for the diffusion of delight among the six orders of beings.'

I have examined the MS. of *Amrîtânanda's Kalyânâpamkavimsatikâ* in the Library of the Royal Asiatic Society: it was translated by Wilson many years ago, and his translation was republished in the second volume

¹ *Adbhutadharma* in Burnouf.

of his collected Works; but the Sanskrit text has never been printed. Its colophon runs, *iti śrī-naipāliya-devatā-kalyāṇa-paṃkavimsatikāmrīta-nandaviraḥitā samāptā*. It is written in the Sragdharā metre, and the style, though fairly correct, is not free from errors of grammar; thus in sloka 13 we find *abhyagami* used as 'he came.' The best stanza in the poem is the twenty-fourth:

श्रीर्षात् प्रागल्ब्योऽसौ सहितपरिजनश्चंद्रहासासिनाद्धिं
 क्षित्वा शेषे हृदेऽस्मिन् पुरवरमकरोल्लोकवासाय रम्यं ।
 स्वस्थीभूतान्नसंस्थं सकलजिनवरं प्राभजन्नुनायः
 कल्याणं वः क्रियात्स क्वचिदपि सरतां तिष्ठतां नौम्यहं तं ॥

'May Mañgunāth, who, having come from the Śirsha mountain with his disciples, divided the mountain with his scymitar bright-flashing like the moon, and in the dried-up lake erected a city, pleasant for the residence of men, and worshipped the best of all Ginas who sits on the self-sustained lotus, be propitious to you wherever you move or stand.—I adore him.'

This is superior to anything in the three last sargas of the *Buddha-karita*; but the remainder of the poem, as it enumerates the various deities and sacred places of Nepal, generally maintains one flat level of dulness. The two compositions, in point of literary merit, may be fairly ascribed to the same author. Each, for instance, abounds with *vara* at the end of a word, (often added merely to fill up the metre,) as in *pura-varam* and *sakalaginavaram* in this stanza; in both we find *Maitriya* for *Maitreya*.

If my conjecture as to the recent origin of these concluding books be correct, we can only claim Asvaghosha's authorship for the first thirteen sargas and part of the fourteenth; and to these therefore I would confine my critical remarks. A peculiar interest attaches to them from their importance in establishing Professor Bühler's views as to the successful cultivation, in Northern India, of artificial poetry and rhetoric—*kāvya* and *alamkāra*—in the early centuries of our era. Asvaghosha seems to be entitled to the name of the *Ennius* of the classical age of Sanskrit poetry. His style is often rough and obscure, but it is full of native strength and beauty; his descriptions are not too much laboured, nor are they mere *purpurei panni*,—they spring directly

from the narrative, growing from it as natural blossoms, not as external appendages.

In this way I would venture to explain the remarkable parallels to be found between certain episodes of the *Buddha-karita* and some of the most admired passages in the great works of classical Sanskrit literature. I pass over the description of the glories of the city Kapilavastu at the commencement of the first sarga, (which might easily be illustrated by parallel passages in later poems.) because these verses may be of later date, as they are not found in either the Tibetan or the Chinese translation; but this objection will not apply to the other examples.

Readers of the *Raghuvamśa* will well remember the description in the seventh book, slokas 5-12, of the ladies of the city crowding to their windows to see prince Aṅga as he passes by from the *svayamvara*, where the princess Bhogya has chosen him as her husband. There is a striking parallel to this episode in the third book of the *Buddha-karita*, slokas 13-24, where the young prince makes his first entry into his father's capital,—that expedition, during the course of which he is to make his first acquaintance with old age as the inevitable shadow which dogs the steps of youth. I can hardly doubt that Kālidāsa's finished picture was suggested by the rough, but vigorous outlines in Asvaghosha; he was the Buddhist Ennius, who gave the first inspiration to the Hindu Virgil. We must not forget here, that in Kālidāsa the description only belongs to an episode in the main poem,—in the Buddhist author it is a natural incident in one of the most important chapters of the whole work. Kālidāsa merely brings in a few characteristic details, as he is hurrying on to the marriage and the subsequent attack by the disappointed rivals; Asvaghosha dwells in a more leisurely way on the various attitudes and gestures of the women, in order to bring out in bolder relief the central figure of his hero. One verse certainly in Asvaghosha seems to me to have been directly taken and amplified by Kālidāsa.

Asvaghosha says, iii. 19, 'The lotus faces of the women gleamed while they looked out from the windows, with their ear-rings coming into mutual proximity, as if they were real lotuses fastened upon the houses.' Kālidāsa develops this crude sketch into a more finished

picture, 'The lattices, whose apertures were crowded with the intensely curious faces of the women, perfumed with wine,—while their bee-like eyes fluttered restlessly,—seemed as though they were adorned with lotuses.'

We can prove that Kâlidâsa was not insensible to Buddhist influences, for in the twelfth book of the *Raghuvamśa* we have (sloka 21) that remarkable trace of Buddhism, where it is said, in the description of Râma's journey with Sîtâ in the forest, 'He every now and then fell asleep from fatigue on Sîtâ's lap, resting under a tree whose shadow was motionless through his divine power.' This well-known miracle of Buddha's childhood does not occur in Asvaghosha, but it is given in the *Lalita-vistara* (ch. xi).

Again, in the *Râmâyana* (Bomb. ed. v. 10. 34-49), there is an account how the monkey Hanumat enters Râvana's palace by night and sees his wives all asleep in the seraglio, and their various attitudes are described, as they lie unconscious of a stranger's presence. There is an exactly parallel description in the fifth book of the *Buddha-karita* (slokas 48-61), where the prince, on the night of his leaving his home for ever, sees the women of his seraglio suddenly cast by a divine spell into a deep sleep, and he gazes on them as they lie with their limbs and gestures all distorted. Here again in the Hindu poem it is merely a purposeless episode, only introduced for the sake of ornament; in the Buddhist poem it is an essential element of the story,—it is the final impulse which stirs the Bodhisattva to make his escape from the world. In the *Râmâyana* the similarity is more evident, as the description there is only a continued repetition of two stanzas in the *Buddha-karita* (v. 50), 'Another woman was sleeping, embracing her drum as a lover, with her two arms tender like the shoot of a young lotus, and bearing their bracelets closely linked, blazing with gold;' or (v. 55), 'Another damsel lay sound asleep, embracing her big lute as if it were a female friend, and she rolled it about, while its golden strings trembled, with her own face bright with her shaken ear-rings.'

The Râma myth is several times referred to in the *Buddha-karita*. Thus the charioteer *Kāṇḍaka*, in vi. 36, says to the prince, 'I cannot go to the city with my soul thus burning, leaving thee behind in the forest, as Sumitra left the son of Raghu,'—Sumitra here represents the

Sumantra of our present text of the *Rāmāyana*; so in viii. 8, 'The people of the city shed tears in the road, as when in old days the chariot of the son of Dasaratha came back;' or ix. 9, 'Leaving his chariot, the family priest then went up to the prince with the counsellor, as the saint (Agastya), the son of Urvastî, went with Vāmadeva, wishing to see Rāma when he dwelt in the forest;' or ix. 59, 'So Rāma, seeing the earth oppressed by the base, came forth from his hermitage and ruled it again.' But these references are vague, and do not necessarily imply the previous existence of our present *Rāmāyana*.

In the thirteenth book we have the description of Buddha's temptation by Māra and his three daughters; and as Māra is distinctly identified with Kāma the flower-armed god, we are at once reminded of the similar scene in the *Kumāra-sambhava*, where Kāma discharges his arrow against Siva. Māra says to Buddha, xiii. 11, 'This arrow is uplifted by me,—it is the very one which was shot against Sūryaka, the enemy of the fish.

'So too, I think, when somewhat probed by this weapon, even the son of Idā, the grandson of the Moon, became mad; and Sāmtanu also lost his self-control,—how much more then one of feebler powers, now that the age has become degenerate!'

Māra is described in xiii. 7, 8, in very similar terms to the description of Kāma in the *Kumāra-sambhava*, 'Then having seized his flower-made bow and his five infatuating arrows, he drew near to the root of the Asvattha tree with his children,—he the great disturber of the minds of living beings. Having fixed his left hand on the end of the barb and playing with the arrow, Māra thus addressed the calm seer as he sat on his seat, preparing to cross to the further side of the ocean of existence.'

We may surely compare those lines in the *Kumāra-sambhava* iii. 64, where Kāma is described—

उमासमक्षं हरवद्वल्लभ्यः शरासनज्यां मुञ्जराममर्श ॥

'In the presence of Umā, fixing his aim at Hara, he repeatedly fingered the bow-string.'

When these sensual temptations fail, Māra tries to frighten Buddha's constancy by an onset of all kinds of monsters and demons,—a scene which is imitated in Arguna's trial in the *Kirātârguniya*.

The Buddha-*karita* is always called in the colophons of the different sargas a mahākāvya, and it certainly shows an acquaintance on its author's part with the teachings of the Hindu rhetoric or alamkāra. Of course the common figures *upamā*, *utprekshā*, and *rūpaka* occur everywhere; but we find now and then specimens of more elaborate ornament.

Thus in viii. 37, when Buddha's queen Yasodharā finds that her husband has abandoned her, she bursts out, 'These lines of palaces seem to weep aloud, flinging up their dovecots for arms, with the long unbroken moan of their doves.' We have also curiously long-spun instances of 'allegory' or *aprastutaprasamsā* in such slokas as i. 76, 'The thirsty world of living beings will drink the flowing stream of his law, bursting forth with the water of wisdom, enclosed by the banks of strong moral rules, delightfully cool with contemplation, and filled with religious vows as with *kakravāka* birds;' or xiii. 65, 'The tree of knowledge, whose roots grow deep in firmness and whose fibres are patience,—whose flowers are moral actions and whose branches are memory and thought, and which gives out righteousness as its fruit,—surely, when it is growing, it should not be cut down.'

So we have often rhetorical contrasts well worked out, as in iii. 22 :—

'Gazing down upon the prince in the road, the women appeared as if longing to fall to the earth; gazing up to him with upturned faces, the men seemed as if longing to rise to heaven;'

Or viii. 56, 'That body which deserves to sit or lie on the roof of a palace, honoured with costly garments, aloes, and sandalwood,—how will that manly body live in the woods, exposed to the attacks of the cold, the heat, and the rain?'

So viii. 30, in the description of the palace after the prince's flight, 'As the women pressed their breasts with their hands, so too they pressed their hands with their breasts,—dull to all feelings of pity, they made their hands and their bosoms inflict mutual pains on each other.'

We have a very artificial verse, with the figure *yathāsamkhyā* in it, in v. 26 :—

'The prince, whose form was like the peak of a golden mountain,—

whose eye, voice, and arm resembled a bull, a cloud, and an elephant,
—whose countenance and courage were like the moon and a lion :'

गजमेघर्षभवाङ्निस्त्रनात्तः ।
शशिसिंहाननविक्रमः प्रपेदे ॥

Or again, v. 42, where he is described, 'Bright like a golden mountain and bewitching the hearts of the noble women, he enraptured their ears, limbs, eyes, and souls by his speech, touch, form, and high qualities :'

श्रवणांगविलोचनात्मभावान् ।
वचनस्पर्शवपुर्गुणैर्जहार ॥

In iii. 51 we have *rasântara* employed in its technical sense as a counter emotion made use of to cancel one already prevailing, where the king determines to divert his son's melancholy by an expedition outside the palace—

रसान्तरं स्यादिति मन्यमानः ।

in accordance with the definition in the *Sâhityadarpana* (§ 220)—

रभसत्रासहर्षादेः कोपभ्रंशो रसान्तरं ।

'By a "diversion of feeling" (*rasântara*) we mean the banishing of petulance by some violent fear, joy, or the like.'

I have also noticed a curious point of resemblance between Asvaghosha and Kâlidâsa in the occasional references to the festival of Indra's banner, which is, I believe, peculiar to Western India.

Kâlidâsa refers to it in *Raghuvamsa* iv. 3, 'His subjects with their children rejoiced as they beheld his new rising, with their long rows of uplifted eyes, as at the raising of Indra's banner in the festival for rain.'

So in Asvaghosha i. 63 the seer Asita says that he is come 'with a longing to see the banner of the Sâkya race as if it were Indra's banner being set up ;'

And again in viii. 73, 'Having heard of the arrival of *K/andaka* and *Kamthaka*, and having learned his son's fixed resolve, the lord of the earth fell struck down by sorrow, like the banner of Indra when the festival is over.'

The style of the poem is peculiar, as there is often a mixture of roughness and rusticity which, unless we can account for it by corruption of the text, does not harmonise with the frequent attempts at ornament and polish. Some of the words used are only known to us from the early lexicons, as the Amarakosa, &c., as *e.g.* *dhishnya*, 'a dwelling,' which is a favourite word, and occurs four or five times; *krisana*, 'gold,' ii. 36; *gantri*, 'a cart' (Amarakosa, *Hemaṇḍra*), ii. 22; *Lekharshabha* (Amarakosa), 'Indra,' vii. 8. I may also mention *samgrāhaka*, 'a charioteer,' iii. 27, which occurs in Pāli; *rasā*, 'the earth,' v. 5; *yāṭitaka*, 'a loan,' xi. 22, which occurs in Pāṇini iv. 4, 21, and the Amarakosa; *dushkuha*, i. 18, 'hard to be roused to wonder,' 'incredulous,' which occurs in the Divyāvadāna; *dharman* is used for *dharma*, 'custom,' in v. 77 and xi. 20.

The Buddha-*karita* will tell us little new about Buddhism and its history, but it is full of information for those who are interested in the history of Sanskrit literature; and I am sure that other and younger eyes than mine will bring many points of interest to light which I have failed to see, as I was too much engrossed with minute varieties of reading and difficulties of interpretation to have always had leisure or insight for these larger questions. After all, I have been obliged to leave many passages which are obscure from some undetected corruption in the text. The inaccuracy of the Nepalese MSS. must be my plea, as I submit this *editio prima* of the Buddha-*karita* to the criticism of Sanskrit scholars.

An English translation will shortly appear in a volume of the 'Sacred Books of the East.'

E. B. C.

CAMBRIDGE,
October 23, 1892.

ERRATA.

- i. 52 c. Add note, 'अनष्टां P.'
 83 d. सारवत्तां ?
 ii. 56 d. Read आपन्न यावत्
 iii. 5 d. ,, परां
 22 c. ,, ऊर्ध्वोन्मुखा°
 24 c. ,, उपैष्यतीति
 25 c. ,, आलोक्थ
 v. 50 c. ,, तथापरा ?
 vi. 2 c. ,, यद्दृष्ट्वा

- vi. 40 a. Read तैत्तिर्यं
 vii. 29 c. ,, अभिसंधिः
 ix. 7 b. ,, आमंत्र्य
 xi. 27 b. ,, बांधवैभ्यः
 63 c. ,, भवेद्भ°
 64 d. ,, °क्रियया यदिष्यते
 xii. 117 d. ,, ex conj. यावत्
 xiii. 62 d. ,, प्रनष्टे
 xiv. 62 d. ,, वाङ्मिभिः
 xv. 1 b. ,, स्तूयमानः

THE BUDDHA-KARITA

ADDITIONAL ERRATA.

i. 50 c.	Read शीरेः	v. 10 d. Read अनास्रव°
iii. 64 c.	„ °दीर्घिकं	xi. 23 b. „ परिपांति
iv. 20 b.	„ महत्तपः	42 b. „ शीते — घर्मे ¹
55 c (note).	„ असंविमेन	68 d. „ चंचलाः
59 c.	„ तिष्ठन्निषीदेद्वा ?	xiii. 29 a. „ विष्वम्बवौ

¹ Prof. Kielhorn's correction.

Corwell's Buddha-karita.

जगत्यदृष्ट्व समानमन्यास्पया स्वगहानव हव यत्रातयत
रामामुखेदून् परिभूतपन्नान् ⁷ यत्रापयातो ऽप्यविमान्य भानुः ।

* ओं नमो रत्नत्रयाय ॥ P. ¹ Ex conj. °धिष्णोर्गगणे C; °धिष्टोर्गगने P.
(For *dhishnya*, cf. iv. 102; viii. 40; ix. 2.) ² Sic C P. ³ कैलाश° C P. ⁴ वहदं-
वहहान P. ⁵ °कर्णे P, — दधानां C P. ⁶ अद्द्वैव P. ⁷ यत्रोपयातो C.
B [III. 7.]

THE BUDDHA-KARITA

OF

ASVAGHOSHA.

BOOK I.

ओं नमः सर्वज्ञाय* ॥

श्रियं परार्थ्या विदधद्विधातृजित् तमो निरस्यन्नभिभूतभानुभृत् ।
नुदन्निदाघं जितचारुचंद्रमाः स वंद्यतेऽर्हन्निह यस्य नोपमा ॥१॥
आसीद्विशालोन्नतसानुलक्ष्म्या पयोदपङ्क्त्येव परीतपार्श्वे ।
उदयधिष्यं^१ गगणेऽवगाढं पुरं महर्षेः कपिलस्य वस्तु^२ ॥२॥
सितोन्नतेनेव नयेन हत्वा^३ कैलासशैलस्य यदभ्रशोभां ।
भ्रमादुपेतान् वहदंबुवाहान्^४ संभावनां वा सफलीचकार ॥३॥
रत्नप्रभोज्ञासिनि यत्र लेभे तमो न दारिद्र्यमिवावकाशं ।
परार्थ्यपौरैः सहवासतोषात् कृतस्मितेवातिरराज लक्ष्मीः ॥४॥
यद्वेदिकातोरणसिंहकर्णैरनैर्दधानं^५ प्रतिवेश्म शोभां ।
जगत्यदृष्ट्वेव^६ समानमन्यत्स्पर्धां स्वगेहैर्मिथ एव चक्रे ॥५॥
रामामुखेदून् परिभूतपद्मान्^७ यत्रापयातोऽप्यविमान्य भानुः ।

* ओं नमो रत्नत्रयाय ॥ P.

^१ Ex conj. °धिष्णोर्गगणे C; °धिष्टोर्गगने P.

(For *dhishnya*, cf. iv. 102; viii. 40; ix. 2.)

^२ Sic C P.

^३ कैलाश° C P.

^४ वहदं-

वहहान् P.

^५ °कर्णे P,—दधानां C P.

^६ अदृष्ट्वेव P.

^७ यत्रोपयातो C.

B

[III. 7.]

संतापयोगादिव¹ वारि वेष्टुं पश्चात्समुद्राभिमुखः प्रतस्थे ॥ ६ ॥
 शाक्यार्जितानां यशसां जनेन दृष्ट्वांतभावं गमितोऽयमिंद्रः ।
 इति ध्वजैश्चारुचलत्पतकिर्यन्मार्ष्टुमस्यांकमिवोदयच्छत् ॥ ७ ॥
 कृत्वापि रात्रौ कुमुदप्रहासमिंदोः करैर्यद्रजतालयस्थैः ।
 सौवर्णहर्म्येषु गतार्कपादैर्दिवा² सरोजद्युतिमाललंबे ॥ ८ ॥
 महीभृतां मूर्ध्नि कृताभिषेकः शुद्धोदनो नाम नृपोऽर्कबंधुः ।
 अध्याशयो वा स्फुटपुंडरीकं पुराधिराजं तदलंचकार ॥ ९ ॥
 भूभृत्पराध्योऽपि सपक्ष एव प्रवृत्तदानोऽपि मदानुपेतः ।
 ईशोऽपि नित्यं समदृष्टिपातः सौम्यस्वभावोऽपि पृथुप्रतापः ॥ १० ॥
 भुजेन यस्याभिहताः पतंतो द्विषद्विप्रेन्द्राः समरांगणेषु⁴ ।
 उद्धांतमुक्ताप्रकरैः शिरोभिर्भक्त्येव पुष्पांजलिभिः प्रणेषुः ॥ ११ ॥
 अतिप्रतापादवधूय शत्रून्महोपरागानिव⁵ तिग्मभानुः ।
 उद्योतयामास जनं समंतात्प्रदर्शयन्नाश्रयणीयमार्गान् ॥ १२ ॥
 धर्मार्थकामा विषयं मिथोऽन्यं न वेशमाचक्रमुरस्य नीत्या ।
 विस्पर्धमाना इव तूयसिद्धेः सुगोचरे दीप्ततरा बभूवुः ॥ १३ ॥
 उदारसंख्यैः सचिवैरसंख्यैः कृतायभावः स उदयभावः ।
 शशी यथा भैरकृतान्यथाभैः⁷ शाक्येन्द्रराजः सुतरां रराज ॥ १४ ॥
 तस्यातिशोभाविमृतातिशोभा⁸ रविप्रभेवास्ततमःप्रभावा ।
 समयदेवीनिवहायदेवी बभूव मायापगतेव माया ॥ १५ ॥

¹ शादि च P.² इषोद° P.³ सरौज C (not D).⁴ अंगणेषु P.⁵ तीगम° C P.⁶ उद्योत° C P.⁷ Should we read यथा भैरकृतान्यथाभैः?⁸ रविप्रभोव° P (and C pr. m.)

प्रजासु मातेव हितप्रवृत्ता गुरौ जने भक्तिरिवानुवृत्ता ।
 लक्ष्मीरिवाधीशकुले कृताभा जगत्यभूदुत्तमदेवता या¹ ॥१६॥
 कामं सदा स्त्रीचरितं तमिस्रं² तथापि तां प्राप्य भृशं विरेजे ।
 न हींदुलेखामुपगम्य शुभ्रां नक्तं तथा संतमसत्वमेति ॥१७॥
³अतीन्द्रियेनात्मनि ⁴दुष्कुहोऽयं मया जनो योजयितुं न शक्यः ।
 इतीव सूक्ष्मां प्रकृतिं विहाय धर्मेण साक्षाद्विहिता स्वमूर्तिः ॥१८॥
 च्युतोऽथ कायाक्षुषितात् त्रिलोकीमुद्योतयन्नुत्तमबोधिसत्त्वः ।
 विवेश तस्याः स्मृत एव कुक्षौ नंदागुहायामिव नागराजः ॥१९॥
 धृत्वा हिमाद्रिधवलं गुरु षड्विषाणं दानाधिवासितमुखं द्विरदस्य
 रूपं ।

शुद्धोदनस्य वसुधाधिपतेर्महिष्याः कुक्षिं विवेश स जगद्वसनक्ष-
 याय ॥२०॥

रक्षाविधानं प्रति लोकपाला लोकिकनाथस्य दिवोऽभिजग्मुः ।
 सर्वत्र भांतोऽपि हि चंद्रपादा भजंति⁵ कैलासगिरौ विशेषं ॥२१॥
 मायापि तं कुक्षिगतं दधाना विद्युद्विलासं⁶ जलदावलीव ।
 दानाभिवर्षैः परितो जनानां⁷ दारिद्र्यतापं शमयांचकार⁸ ॥२२॥
 सांतःपुरजना देवी कदाचिदथ लुंबिनीं ।
 जगामानुमते राज्ञः संभूतोत्तमदोहदा ॥२३॥
 शाखामालंबमानायाः⁹ पुष्पभारावलंबिनीं ।

¹ देवतामा P. The last letters have been altered in C to या; या D.

² म्रं P.

³ So D; अनिन्द्रिये P; C has अतीन्द्रि° corrected to अनीन्द्रि°.

⁴ दुःकुहो P.

⁵ कैलाश° C P.

⁶ म्रं C P.

⁷ दारिद्र° C P.

⁸ वभूव C.

⁹ आलंब्यमानायाः P.

देव्याः कुक्षिं विभिद्याशु बोधिसत्त्वो विनिर्ययौ ॥२४॥

¹ ततः प्रसन्नश्च बभूव पुण्यस्तस्याश्च देव्या व्रतसंस्कृतायाः ।

पार्श्वान्सुतो लोकहिताय जज्ञे निर्वेदनं चैव निरामयं च ॥२५॥

प्रातः पयोदादिव ² तीग्मभानुः ³ समुद्भवन्तोऽपि च मातृकुक्षेः ।

स्फुरन्मयूखैर्विहतांधकारैश्चकार लोकं कनकावदातम् ॥२६॥

तं जातमात्रमथ कांचनयूपगौरं ⁴ प्रीतः सहस्रनयनः शनकैरगृ-
ह्णात् ⁵ ।

⁶ मंदारपुष्पनिकरैः सह तस्य मूर्ध्नि खान्निर्मले च विनिपेततुरं-
बुधारे ॥२७॥

सुरप्रधानैः परिधार्यमाणो ⁷ देहांशुजालैरनुरंजयंस्तान् ।

संध्याभ्रजालोपरिसंनिविष्टं नवोदुराजं विजिगाय लक्ष्म्या ⁸ ॥२८॥

जरोर्यथौर्वस्य ⁹ पृथोश्च हस्तान्मांघातुरिद्रप्रतिमस्य मूर्ध्निः ।

कक्षीवतश्चैव ¹⁰ भुजांसदेशात्तथाविधं तस्य बभूव जन्म ॥२९॥

क्रमेण गर्भादभिनिःसृतः सन् बभौ गतः खादिव योन्यजातः ।

कल्पेष्वनेकेष्विव भावितात्मा यः संप्रजानन् सुषुवे न मृढः ॥३०॥

दीप्ता च धैर्येण श्रिया रराज बालो रविभूमिमिवावतीर्णः ।

तथातिदीप्तोऽपि निरीक्ष्यमाणो ¹¹ जहार चक्षूंषि यथा शशां-
कः ॥३१॥

¹ From this point the Tibetan and Chinese versions begin to agree more or less closely with the Sanskrit text. D om. 25-45. ² तीग्म° C; तीग्मभानुः P. ³ समुद्-
वेत्सो C. ⁴ ०रः C. ⁵ ०हृन् C; ०हृत् P. ⁶ मांदार° C. ⁷ ०मानो
C P. ⁸ After this sloka the MSS. repeat sloka 25. ⁹ यथौर्वस्य C P.

¹⁰ भुजांश° P (cf. v. 56). ¹¹ ०नो C.

स हि स्वगात्रप्रभयोज्ज्वलं त्या दीपप्रभां भास्करवन्मुमोष ।
 महार्हजांबूनदचारुवर्णो विद्योतयामास दिशश्च सर्वाः ॥३२॥
 अनाकुलान्यञ्जसमुद्रतानि निष्पेषवंत्यायतविक्रमाणि ।
 तथैव धीराणि पदानि सप्त सप्तर्षितारासदृशो जगाम ॥३३॥
 बोधाय ^२जातोऽस्मि जगद्वितार्थमंत्या ^३तथोत्पत्तिरियं ममेति ।
 चतुर्दिशं सिंहगतिर्विलोक्य वाणीं च भव्यार्थकरीमुवाच ॥३४॥
 स्नात्प्रसूते चंद्रमरीचिशुभ्रे द्वे वारिधारे शिशिरोष्णवीर्ये ।
 शरीरसौख्यार्थमनुत्तरस्य ^४निपेततुर्मूर्धनि तस्य सौम्ये ॥३५॥
 श्रीमद्विताने कनकोज्ज्वलांगे ^५वैडूर्यपादे शयने शयानं ।
 यज्ञौरवात्कांचनपद्महस्ता यक्षाधिपाः ^६संपरिवार्य तस्युः ॥३६॥
 मायातनूजस्य दिवौकसः खे यस्य प्रभावात्प्रणतैः शिरोभिः ।
^७आधारयन् पांडरमातपत्रं बोधाय जेषुः परमाशिषश्च ॥३७॥
 महोरगा धर्मविशेषतर्षाद्बुद्धेष्वतीतेषु कृताधिकाराः ।
 यमव्यजन् भक्तिविशिष्टनेत्रा मंदारपुष्पैः समवाकिरंश्च ॥३८॥
 तथागतोत्पादगुणेन तुष्टाः शुद्धाधिवासाश्च विशुद्धसत्त्वाः ।
 देवा ननंदुर्विगतेऽपि रागे मग्नस्य दुःखे जगतो हिताय ^८॥३९॥
 यस्मिन् प्रसूते गिरिराजकीला वाताहता नौरिव भूश्च चाल ।
 सचंदना चोत्पलपद्मगर्भा पपात वृष्टिर्गगणादनभ्रात् ॥४०॥
 वाता ववुः स्पर्शमुखा मनोज्ञा दिव्यानि वासांस्यवपातयंतः ।

^१ अञ्ज° P. ^२ चातो P? ^३ Ex conj. °मान्द्या C; °मांत्वा P. ^४ So in P
 and in the marg. of C; C originally had °सौख्यमत्वंतराय. ^५ °कोज्ज्वलांगे C P.
^६ संपदिवार्य P. ^७ अधा° P. ^८ तथागतोत्पादगुणेन C; तथागतोत्पाद° P.
^९ Ex conj. हितो यः C P. ^{१०} गगनाद् C P.

सूर्यः स एवाभ्यधिकं चकाशे जज्वाल सौम्यार्चिरनीरितोऽग्निः ॥४१॥
 प्रागुत्तरे ^१ चावसथप्रदेशे कूपः स्वयं प्रादुरभूत्सितांबुः ।
 अंतःपुराण्यागतविस्मयानि यस्मिन् क्रियास्तीर्थ इव प्रचक्रुः ॥४२॥
 धर्मार्थिभिर्भूतगणैश्च दिव्यैस्तद्दर्शनार्थं ^२ बलमाप पूरः ।
 कौतूहलेनैव च ^३ पादपैश्च ^४ प्रपूजयामास संगंधपुष्पैः ॥४३॥
 पुष्पदुमाः स्वं कुसुमं पुफुल्लुः ^५ समीरणोद्भ्रामितदिक्सुगंधि ^६ ।
 सुसंभ्रमज्जंगवधूपगीतं भुजंगवंदापिहितात्तवातं ^७ ॥४४॥
 क्वचित् क्कणत्तूर्यमृदंगगीतैर्वीणासुकुंदामुरंजादिभिश्च ।
 स्त्रीणां ^८ चलत्कुंडलभूषितानां विराजितं चोभयपार्श्वतस्तत् ॥४५॥
 यद्राजशस्त्रं भृगुरंगिरा वा न चक्रतुर्वेशकरावृषी तौ ।
 तयोः सुतौ तौ च ससर्जतुस्तत्कालेन शुक्रश्च बृहस्पतिश्च ॥४६॥
 सारस्वतश्चापि ^{१०} जगाद नष्टं वेदं पुनर्यं ददृशुर्न पूर्वं ।
 व्यासस्तथैनं बहुधा चकार न यं वशिष्ठः कृतवानशक्तिः ॥४७॥
^{११} वाल्मीकिनादश्च ससर्ज पद्यं जयंथ यन्न च्यवनो ^{१२} महर्षिः ।
 चिकित्सितं यच्च चकार नात्रिः पश्चात्तदात्रेय ऋषिर्जगाद ॥४८॥
 यच्च द्विजत्वं कुशिको न लेभे तत्साधनं सूनुरवाप राजन् ^{१३} ।
 वेलां समुद्रे सगरश्च दध्रे नेह्वाकवो यां प्रथमं बबंधुः ॥४९॥
 आचार्यकं योगविधौ द्विजानामप्राप्तमन्यैर्जनको जगाम ।

^१ Ex conj. वावसथ° C; वावसथ° P.

^२ Ex conj. बलमाप्रपूरैः C P.

^३ P om. च.

^४ ष्येच्च C.

^५ Ex conj. प्रफुल्लुः C; पफेलुः P.

^६ गंधिः P.

^७ वृंदोपिहितान्तवातं P.

^८ मुरज° C P.

^९ चरत् C.

^{१०} सारस्वत° C.

^{११} Ex conj. वाल्मीकि° C P.

^{१२} लो C.

^{१३} राजं C P.

ख्यातानि कर्माणि च यानि शौरैः शूरादयस्तेष्वबला बभूवुः ॥५०॥
 तस्मात्प्रमाणं^१ न वयो न कालः कश्चित्कचिच्छ्रेष्ठ्यमुपैति लोके ।
 राज्ञामृषीणां च हितानि तानि कृतानि पुत्रैरकृतानि पूर्वैः^३ ॥५१॥
 एवं नृपः प्रत्ययितैर्द्विजैस्तराश्वासितश्चाप्यभिनन्दितश्च ।
 शंकामनिष्टां विजहौ मनस्तः प्रहर्षमेवाधिकमारुरोह ॥५२॥
 प्रीतश्च तेभ्यो द्विजसत्तमेभ्यः सत्कारपूर्वं प्रददौ धनानि ।
 भूयादयं भूमिपतिर्यथोक्तो^४ यायाज्जरा मेत्य वनानि चेति ॥५३॥
 अथो निमित्तैश्च तपोबलाच्च तज्जन्म जन्मांतकरस्य बुद्ध्वा ।
 शाक्येश्वरस्यालयमाजगाम सद्धर्मतर्षादसितो महर्षिः ॥५४॥
 तं ब्रह्मविद्ब्रह्मविदां^५ ज्वलंतं^६ ब्राह्म्या श्रिया चैव तपःश्रिया च ।
 राज्ञो गुरुगौरवसत्क्रियाभ्यां प्रवेशयामास नरेन्द्रसद्व ॥५५॥
 स पार्थिवांतःपुरसंनिकर्षं कुमारजन्मागतहर्षवेगं ।
 विवेश धीरो बलसंज्ञयैव तपःप्रकर्षाच्च जराश्रयाच्च ॥५६॥
 ततो नृपस्तं मुनिमासनस्थं^७ पाद्यार्घ्यपूर्वं प्रतिपूज्य सम्यक् ।
 निमन्त्रयामास यथोपचारं पुरा वशिष्ठं स इवांतिदेवः^८ ॥५७॥
 धन्योऽस्यनुग्राह्यमिदं कुलं मे यन्मां दिदृक्षुर्भगवानुपेतः ।
 आज्ञाप्यतां किं करवाणि सौम्य शिष्योऽस्मि विश्रंभितुमर्ह-
 सीति ॥५८॥
 एवं^९ नृपेणोपनिमन्त्रितः सन्सर्वेण भावेन मुनिर्यथावत् ।

^१ ०नं C.^२ श्रेष्ठ्यं C P.^३ कृतानि पूर्वैरकृतानि पुत्रैः P.^४ ०क्तौ C P.^५ ०विदां C P, corrected in C to ०विदं (D ०विदं).^६ ब्रह्म्या P.^७ पाद्यार्घ्यं P.^८ इवांतिदेवः C, but cf. ix. 20, 60.^९ नृपेण C.

५ अन्त्यां P.

सविस्मयोत्फुल्लविशालदृष्टिर्गभीरधीराणि वचांस्युवाच ॥५९॥
 महात्मनि त्वय्युपपन्नमेतत् प्रियातिथौ त्यागिनि धर्मकामे ।
 सत्त्वान्वयज्ञानवयोऽनुरूपास्निग्धा यदेवं मयि ते मतिः स्यात् ॥६०॥
 एतच्च तद्येन नृपर्षयस्ते धर्मेण सूक्ष्माणि धनान्यपास्य ।
 नित्यं त्यजंतो विधिवद्बभूवुस्तपोभिराद्या विभवैर्दरिद्राः ॥६१॥
 प्रयोजनं यत्तु ममोपयाने तन्मे शृणु प्रीतिमुपेहि^१ च त्वं ।
 दिव्या मया दिव्यपथे श्रुता वाग्बोधाय जातस्तनयस्तवेति ॥६२॥
 श्रुत्वा वचस्तच्च मनश्च युक्त्वा ज्ञात्वा निमित्तैश्च ततोऽस्युपेतः ।
 दिदृक्षया शाक्यकुलध्वजस्य शक्रध्वजस्येव समुच्छ्रितस्य ॥६३॥
 इत्येतदेवं वचनं निशम्य प्रहर्षसंभ्रांतगतिर्नरेन्द्रः ।
 आदाय धात्र्यंकगतं कुमारं संदर्शयामास तपोधनाय ॥६४॥
 चक्रांकपादं^२ स तथा महर्षिर्जालावनङ्गांगुलिपाणिपादं ।
 'सोर्णभुवं वारणवस्ति कोशं सविस्मयं राजसुतं ददर्श ॥६५॥
 धात्र्यंकसंविष्टमवेक्ष्य चैनं देव्यंकसंविष्टमिवाग्निसूनुं ।
 बभूव^३ पक्ष्मांतरिवाचिताश्रुनिश्चस्य चैवं त्रिदिवोन्मुखोऽभूत् ॥६६॥
 दृष्ट्वासितं त्वश्रुपरिप्लुताक्षं स्नेहात्तु पुत्रस्य नृपश्चक्रे ।
 सगद्गदं^४ वाष्पकषायकंठः पप्रच्छ च प्रांजलिरानतांगः ॥६७॥
 स्वल्पांतरं यस्य^५ वपुर्मुनेः स्याद्बहुद्भुतं यस्य च जन्म दीप्तं ।
 यस्योत्तमं भाविनमात्थ चार्थं^६ तं प्रेक्ष्य कस्मात्तव धीर वाष्पः ॥६८॥

^१ उपेहि C P. ^२ Sic C P. Should we read 'मतिः ? ^३ 'पाणिं' P (cf. Beal, i. 83). ^४ Ex conj. स्वर्णं C P. [Tibetan has *sorna*, H. W.] ^५ Ex conj. पक्ष्मांतरिवाचिताश्रुं C P (C 'श्रु'). ^६ सगर्गदं C. ^७ 'मुने' P; C has वपुर्मुने स्था बह्वं with *t* prefixed to *v* in a later ink. Query वपुः सुरैः ? ^८ ते P.

अपि स्थिरायुर्भगवन् कुमारः ¹कच्चिन्न शोकाय मम प्रसूतः ।
लब्धः ²कथंचित्सलिलांजलिर्मे न खल्विमं ³पातुमुपैति का-
लः ॥ ६९ ॥

अप्यक्षयं मे यशसो निधानं ⁴कच्चिद्भुवो मे कुलहस्तसारः ।
अपि प्रयास्यामि सुखं परत्र ⁵सुप्तेऽपि पुत्रेऽनिमिषैकचक्षुः ॥ ७० ॥
⁶कच्चिन्न मे जातमफुल्लमेव कुलप्रबालं परिशोषभागि ।
क्षिप्रं विभो ब्रूहि न मेऽस्ति शान्तिः स्नेहं सुते वेत्ति ⁷हि बांध-
वानां ॥ ७१ ॥

इत्यागतावेगमनिष्टबुद्ध्या बुद्ध्वा ⁸नरेन्द्रं स मुनिर्बभाषे ।
मा भून्मतिस्ते नृप काचिदन्या निःसंशयं तद्यद्वोचमस्मि ⁹॥ ७२ ॥
नास्यान्यथात्वं प्रति ¹⁰विक्रिया मे स्वां वंचनां तु ¹¹प्रति ¹²विक्रवो
ऽस्मि ।

कालो ¹³हि मे यातुमयं च जातो जातिक्षयस्यासुलभस्य बोद्धा ॥ ७३ ॥
विहाय राज्यं विषयेष्वनास्थस्तीव्रैः प्रयत्नैरधिगम्य तत्त्वं ।
जगत्ययं मोहतमो निहतुं ज्वलिष्यति ज्ञानमयो हि सूर्यः ॥ ७४ ॥
दुःखार्णवाद्याधिविकीर्णफेनाज्जरातरंगान्मरणोपवेगात् ।
उत्तारयिष्यत्यमुद्यमानमार्त्तं जगज्ज्ञानमहास्रवेन ॥ ७५ ॥
प्रज्ञांबुवेगां स्थिरशीलवप्रां समाधिशीतां व्रतचक्रवाकां ।

¹ Ex conj. कच्चिन्न C P. We might read कच्चिच्च. ² लब्ध्या C P. ³ चातुं P. C seems originally to have had पातुं, which has been altered and आतुं inserted in the margin. ⁴ कच्चिद्भुवो C; कच्चिद्भुमो P. ⁵ Ex conj. सुप्तेऽपि पुत्रो नि° C P. ⁶ कच्चिन्न C P. ⁷ वेत्ति D P and C pr. m. ⁸ मुनीन्द्रं P. ⁹ Sic C P. Cf. note, Appendix. ¹⁰ विक्रिया C. ¹¹ P om. प्रति. ¹² विक्रवो P. ¹³ काल्ये P. [III. 7.]

अस्योत्तमां धर्मनदीं प्रवृत्तां तृष्णादितः पास्यति जीवलोकः ॥७६॥
 दुःखादितेभ्यो विषयावृतेभ्यः संसारकांतारपथस्थितेभ्यः ।
 आख्यास्यति ह्येष विमोक्षमार्गं मार्गप्रनष्टेभ्य इवाध्वगेभ्यः ॥७७॥
 विदह्यमानाय जनाय लोके रागाग्निनायं विषयेधनेन ।
 प्रह्लादमाधास्यति धर्मवृष्ट्या वृष्ट्या महामेघ इवातपांते ॥७८॥
 तृष्णार्गलं मोहतमः कपाटं द्वारं प्रजानामपयानहेतोः ।
 विपाटयिष्यत्ययमुत्तमेन सद्धर्मताडेन दुरासदेन ॥७९॥
 स्वैर्माहपाशैः परिवेष्टितस्य दुःखाभिभूतस्य निराश्रयस्य ।
 लोकस्य संबुध्य च धर्मराजः करिष्यते बंधनमोक्षमेषः ॥८०॥
 तन्मा कृथाः शोकमिमं प्रति त्वं तत्सौम्य^१ शोच्ये हि^२ मनुष्यलोके ।
 मोहेन वा काममुखैर्मदाद्वा यो नैष्ठिकं श्रोष्यति नास्य धर्मं ॥८१॥
 भ्रष्टस्य तस्माच्च गुणादतो मे ध्यानानि लब्ध्वाप्यकृतार्थतैव^३ ।
 धर्मस्य तस्याश्रवणादहं हि मन्ये विपत्तिं त्रिदिवेऽपि वासं ॥८२॥
 इति श्रुतार्थः समुहत्सदारस्यक्त्वा विषादं मुमुदे नरेन्द्रः ।
 एवंविधोऽयं तनयो ममेति मेने स हि स्वामपि सारमत्तां ॥८३॥
 आर्येण^४ मार्गेण तु यास्यतीति चिंताविधेयं हृदयं चकार ।
 न खल्वसौ न प्रियधर्मपक्षः संताननाशाच्च भयं ददर्श ॥८४॥
 अथ मुनिरसितो निवेद्य तत्त्वं सुतनियतं सुतविक्रवाय राज्ञे ।
 सबहुमतमुदीक्ष्यमाणरूपः^५ पवनपथेन यथागतं जगाम ॥८५॥
 कृतमतिरनुजासुतं च दृष्ट्वा मुनिवचनश्रवणेऽपि तन्मतौ च ।

^१ श्रौवेग हि P.^२ ह C.^३ तेव P.^४ ०न C.^५ Ex conj.

०मानरूपः CP.

^६ कृतमतिरनुजासुतं D C (अ is written in C sec. m. over the r). D adds as a note प्रमाणं.

बहुविधमनुकंपया स साधुः प्रियसुतवद्विनियोजयांचकार ॥८६॥
 नरपतिरपि पुत्रजन्मतुष्टो विषयमतानि विमुच्य बंधनानि ।
 कुलसदृशमचीकरद्यथावत्प्रियतनयं तनयस्य जातकर्म ॥८७॥
 दशसु ^१परिणतेष्वहःसु चैवं प्रयतमनाः परया मुदा परीतः ।
 अकुरुत जपहोममंगलाद्याः परमतमाः ^२स सुतस्य देवतेज्याः ॥८८॥
 अपि च शतसहस्रपूर्णसंख्याः स्थिरबलवत्तनयाः सहेमशृंगीः ।
 अनुपगतजराः पयस्विनीर्गाः स्वयमददात्सुतवृद्धये द्विजेभ्यः ॥८९॥
 बहुविधविषयास्ततो यतात्मा स्वहृदयतोषकरीः क्रिया विधाय ।
 गुणवति दिवसे शिवे मुहूर्ते मतिमकरोन्मुदितः पुरप्रवेशे ॥९०॥
 द्विरदरदमयीमथो महार्हा सितसितपुष्पभृतां मणिप्रदीपां ।
 अभजत शिविकां शिवायदेवी तनयवती प्रणिपत्य देवताभ्यः ॥९१॥
 पुरमथ पुरतः प्रवेश्य पत्नीं स्थविरजनानुगतामपत्यनाथां ।
 नृपतिरपि जगाम दौरसंघैर्दिवममरैर्मघवानिवार्यमानः ॥९२॥
 भवनमथ विगाह्य शाक्यराजो भव इव षण्मुखजन्मना प्रतीतः ।
 इदमिदमिति हर्षपूर्णवक्त्रो बहुविधपुष्टियशस्करं व्यधत् ॥९३॥
 इति नरपतिपुत्रजन्मवृद्ध्या सजनपदं कपिलाह्वयं पुरं तत् ।
 धनदपुरमिवाप्सरोऽवकीर्णं मुदितमभून्नलकूवरप्रसूतौ ॥९४॥

इति श्रीबुद्धचरिते महाकाव्ये भगवत्प्रसूतिर्नाम प्रथमः

सर्गः ॥१॥

^१ परिमितेषु P.

^२ परमतवा C D. (C originally had परमतवा.)

BOOK II.

आ जन्मनी जन्मजरांतकस्य तस्यात्मजस्यात्मजितः स राजा ।
 अहन्यहन्यर्थगजाश्चमिचैर्वृद्धिं ययौ सिंधुरिवांबुवेगैः ॥१॥
 धनस्य रत्नस्य च तस्य तस्य कृताकृतस्यैव^१ च कांचनस्य ।
 तदा हि नैकात्मनिधीनवापि^२ मनोरथस्याप्यतिभारभूतान्^३ ॥२॥
 ये पद्मकल्पैरपि^४ च द्विपेद्रैर्न मंडलं शक्यमिहाभिनेतुं ।
 मदोक्तटा हैमवता गजास्ते विनापि यत्नादुपतस्थुरेनं ॥३॥
 नानांकचिह्नैर्नवहेमभांडैरभूषितैर्लवसैस्तथान्यैः ।
 संचुक्षुभे चास्य पुरं तुरंगैर्बलेन मैत्र्या च धनेन चाग्निः^५ ॥४॥
 पुष्टाश्च तुष्टाश्च तदास्य राज्ये साध्योऽरजस्का गुणवत्पयस्काः ।
 उदयवत्सैः सहिता^६ बभूवुर्बह्वो बहुक्षीरदुहश्च गावः ॥५॥
 मध्यस्थतां तस्य रिपुर्जगाम मध्यस्वभावः प्रययौ सुहृत्त्वं ।
 विशेषतो दार्ढ्यमियाय मित्रं द्वावस्य पक्षावपरस्तु नाशं^७ ॥६॥
 तथास्य मंदानिलमेघशब्दः सौदामिनीकुंडलमंडितांगः ।
^{१०} विनाशमवर्षाशनिपातदोषैः काले च देशे प्रववर्ष देवः ॥७॥

^१ Ex conj. कृताकृतस्यैव C P. ^२ निधीनवापि P. ^३ मनोरथस्या-
 तिवभारभूतान् P. ^४ वृद्धिपे° P. ^५ ऋम° P. ^६ Ex conj.
 आग्निः C P. ^७ Sic D P. साद्यो C. ^८ Ex conj. उदयवत्सासहिता C P.
^९ नास C pr. m.; नाश D. ^{१०} विनाश° C.

रुरोह सम्यक् फलवद्यर्थं तदाकृतेनापि कृषिंश्चमेण ।
 ता एव ^१चैवौषधयो रसेन सारेण चैवाभ्यधिका बभूवुः ॥८॥
 शरीरसंदेहकरेऽपि काले संयामसंमर्द इव प्रवृत्ते ।
 स्वस्थाः सुखं चैव निरामयं च प्रजज्ञिरे गर्भधराश्च नार्यः ॥९॥
 यच्च प्रतिभ्यो ^२विभवेऽपि शक्ये न प्रार्थयन्ति स्म नराः परेभ्यः ।
 अभ्यर्थितः सूक्ष्मधनोऽपि चायं तदा न कश्चिद्विमुखो बभूव ॥१०॥
 नाशो वधो ^३बंधुषु नाप्यदाता नैवाव्रतो नानृतिको न हिंस्रः ।
 आसीत्तदा कश्चन तस्य राज्ये राज्ञो ययातेरिव नाहुषस्य ^४ ॥११॥
 उद्यानदेवायतनाश्रमाणां कूपप्रपापुष्करिणीवनानां ।
 चक्रुः क्रियास्तत्र च धर्मकामाः प्रत्यक्षतः स्वर्गमिवोपलभ्य ॥१२॥
 मुक्तश्च दुर्भिक्षभयामयेभ्यो हृष्टो जनः ^५स्वर्गमिवाभिरेमे ।
 पत्नीं पतिर्वा महिषी पतिं वा परस्परं न व्यभिचेरतुश्च ॥१३॥
 कश्चित्तिषेवे रतये न कामं कामार्थमर्थं न जुगोप कश्चित् ।
 कश्चिद्वनार्थं न चचार धर्मं धर्माय कश्चिन्न चकार हिंसां ॥१४॥
 स्तेयादिभिश्चाप्यभितश्च नष्टं स्वस्थं स्वचक्रं परचक्रमुक्तं ।
 क्षेमं सुभिक्षं च बभूव तस्य पुराण्यरण्यानि ^६यथैव राष्ट्रे ॥१५॥
 तदा हि तज्जन्मनि तस्य राज्ञो मनोरिवादित्यसुतस्य राज्ये ।
 चचार हर्षः प्रणनाश पाप्मा जज्वाल धर्मः कलुषः ^७शशाम ॥१६॥
 एवंविधा राजसुतस्य तस्य सर्वार्थसिद्धिश्च यतो बभूव ।

^१ यथार्त्तं DP; यथार्त्तं C.

^२ चैवौषधयो CP.

^३ Ex conj.

प्रतिभ्यो CP.

^४ नासीवधो C.

^५ नायुषस्य CP.

^६ Should we read स्वर्ग

इव?

^७ Ex conj. अरण्यस्य C; अरण्यानि P.

^८ ०षं?

ततो नृपस्तस्य सुतस्य नाम सर्वार्थसिद्धोऽयमिति प्रचक्रे ॥ १७ ॥
 देवी तु माया विबुधर्षिकल्पं दृष्ट्वा विशालं तनयप्रभावं ।
 जातं प्रहर्षं न शशाक सोढुं ततोऽविनाशाय दिवं जगाम ॥ १८ ॥
 ततः कुमारं सुरगर्भकल्पं स्नेहेन भावेन च निर्विशेषं ।
 मातृष्वसा मातृसमप्रभावा संवर्धयामात्मजवद्भूव ॥ १९ ॥
 ततः स बालार्क इवोदयस्थः समीरितो वह्निरिवानिलेन ।
 क्रमेण सम्यग्ववृधे कुमारस्ताराधिपः पक्ष इवातमस्के ॥ २० ॥
 ततो महार्हाणि च चन्दनानि रत्नावलीश्चौषधिभिः सगर्भाः ।
 मृगप्रयुक्तावथकांश्च ^१हैमानाचक्रिरेऽस्मै ^२सुहृदालयेभ्यः ॥ २१ ॥
 वयोऽनुरूपाणि ^३च भूषणानि हिरण्यमया हस्तिमृगाश्चकाश्च ^४ ।
 रथाश्च गावो वसनप्रयुक्ता गंचीश्च ^५चामीकरूप्यचित्राः ॥ २२ ॥
 एवं स तैस्तैर्विषयोपचारैर्वयोऽनूरूपैरुपचर्यमाणः ।
 बालोऽयबालप्रतिमो बभूव धृत्या च शौचेन धिया श्रिया
 च ॥ २३ ॥

वयश्च कौमारमतीत्य मध्यं ^६संप्राप्य बालः स हि राजसूनुः ।
^७अल्पैरहोभिर्बहुवर्षगम्या जयाह विद्याः स्वकुलानुरूपाः ॥ २४ ॥
 नैःश्रेयसं तस्य तु भव्यमर्थं श्रुत्वा पुरस्तादसितान्महर्षेः ।
 कामेषु संगं जनयांबभूव ^८वृद्धिर्भवच्छाक्यकुलस्य राज्ञः ॥ २५ ॥
 कुलात्ततोऽस्मै स्थिरशीलसंयुतात्साध्वीं वपुर्हीविनयोपपन्नां ।

^१ हेमान् C.^२ सौ D P.^३ ०रूपानि C P.^४ ०मृगाश्च कोकाः P.^५ Ex conj. चासीद्वरं MSS. not clear. The गंचीः of C is written तंचीः in D P.^६ D P om. rest of line.^७ अन्यै P.^८ Rest of line only in C and uncertain.

यशोधरा¹ नाम यशोविशालां² तुल्याभिधानां श्रियमाजुहाव ॥२६॥
³ अथापरं भूमिपतेः प्रियोऽयं सनत्कुमारप्रतिमः कुमारः ।
 सार्धं तया शाक्यनरेन्द्रवध्वा शच्या सहस्राक्ष इवाभिरेमे ॥२७॥
 किञ्चिन्मनःक्षोभकरं प्रतीपं कथंच पश्येदिति सोऽनुचिन्त्य ।
 वासं नृपो ह्यादिशति स्म तस्मै हर्म्योदरेष्वेव न भूपचारं ॥२८॥
 ततः शरत्तोयदपांडरेषु भूमौ विमानेष्विव रंजितेषु ।
 हर्म्येषु सर्वर्तुमुखाश्रयेषु स्त्रीणामुदारैर्विजहार तूर्यैः ॥२९॥
 कलैर्हि चामीकरबद्धकक्षैर्नारीकराग्राभिहतैर्मृदंगैः ।
 वराप्सरोनृत्यसमैश्च नृत्यैः कैलासवत्⁴ तद्भवनां रराज ॥३०॥
 वाग्भिः कलाभिर्ललितैश्च⁵ हारैर्मदैः सखेलैर्मधुरैश्च हासैः ।
 तं तत्र नार्यो⁶ रमयांबभूवुर्भूवंचितैरर्धनिरीक्षितैश्च ॥३१॥
 ततश्च कामाश्रयपंडिताभिः स्त्रीभिर्गृहीतो रतिकर्कशाभिः ।
 विमानपृष्ठान्न महीं जगाम विमानपृष्ठादिव पुण्यकर्मा ॥३२॥
 नृपस्तु तस्यैव⁷ विवृद्धिहेतोस्तद्भाविनार्थेन च चोद्यमानः ।
⁸ शमेऽभिरेमे विरराम पापाङ्गेजे दमं संविबभाज साधून् ॥३३॥
 नाधीरवत् काममुखे ससंजे न संरंजे विषमं जनन्यां ।
 धृत्येन्द्रियाश्चांश्चपलान् विजिग्ये बंधूंश्च पौरांश्च गुणैर्जिगाय ॥३४॥
 नाध्यैष्ट दुःखाय परस्य विद्यां ज्ञानं शिवं यत्तु तदध्यगीष्ट ।
 स्वाभ्यः प्रजाभ्यो हि यथा तथैव सर्वप्रजाभ्यः शिवमाशशंसे ॥३५॥

¹ यशोधरा C P. ² तामाभि° D P. ³ For this half-line D P have only
 पूयापरेण; and so C originally, but adds the line in margin. ⁴ कैलाशवत् C P;
 P omits 30, ab. ⁵ Corrected in C to हारैः. ⁶ रसयां P. ⁷ विष्टब्धि° P?
⁸ तद्भाविता° P. ⁹ शमे C P.

तं भासुरं चांगिरसाधिदेवं¹ यथावदानर्चं तदायुषे सः ।
 जुहाव हव्यान्यकृशे कृशानौ ददौ द्विजेभ्यः कृशनं च गाश्च ॥३६॥
 सत्तौ शरीरं पवितुं मनश्च तीर्थोबुभिश्चैव गुणांबुभिश्च ।
 वेदोपदिष्टं सममात्मजं च सोमं पपौ शान्तिमुखं च हार्दं ॥३७॥
 सात्वं वभाषे न च नार्थवद्वाज्जल्य तत्त्वं न च विप्रियं यत् ।
 सात्वं ह्यतत्त्वं परुषं च तत्त्वं ह्रियांशकन्नात्मन एव वक्तुं ॥३८॥
 इष्टेष्वनिष्टेषु च कार्यवत्सु न रागदोषाश्चयतां प्रपेदे ।
 शिवं सिषेवेऽव्यवहारलब्धं यज्ञं हि मेने न तथा यथावत् ॥३९॥
 आशावते चाभिगताय सद्यो देयांबुभिस्तर्षमचेच्छिदिष्ट ।
 युद्धादृते वृत्तपरश्चधेन द्विदर्पमुद्धृतमवेभिदिष्ट ॥४०॥
 एकं विनिन्ये स जुगोप सप्त सप्तैव तत्याज ररक्ष पञ्च ।
 प्राप चिवर्गं बुबुधे चिवर्गं जज्ञे द्विवर्गं प्रजहौ द्विवर्गं ॥४१॥
 कृतागसोऽपि प्रतिपाद्य वध्यान्नाजीघनन्नापि रुषा ददर्श ।
 बबन्ध सात्वेन फलेन चैतांस्त्यागोऽपि तेषां ह्यनपायदृष्टः ॥४२॥
 आर्षाण्यचारीत्परमव्रतानि वैराण्यहासीच्चिरसंभृतानि ।
 यशांसि चापद्गुणगन्धवन्ति रजांस्यहासीन्मलिनीकराणि ॥४३॥
 न चाजिहीर्षीद्विलिप्तप्रवृत्तं न चाचिकीर्षीत्परवस्त्वभिध्यां ।
 न चाविवक्षीद्विषतामधर्मं न चादिधक्षीद्वृत्तेन मन्युं ॥४४॥
 तस्मिंस्तथा भूमिपतौ प्रवृत्ते भृत्याश्च पौराश्च तथैव चेरुः ।

¹ °दैवं C; चापि न साधिदैवं P. ² °सकन्न° C P. ³ The MSS. have शिषेवे
 and no ऽ. For the Tibetan, see note in Appendix. ⁴ अहांसीत् C (? aor. of हन्?).
⁵ Ex conj. चाविधक्षीद् C P (P not clear).

¹ शमात्मके चेतसि विप्रसन्ने प्रयुक्तयोगस्य यथेन्द्रियाणि ॥४५॥
 काले ततश्चारूपयोधरायां यशोधरायां सुयशोधरायां ।
² शौङ्गोदनेराहुसपत्नवक्तो जज्ञे सुतो राहुल एव नाम्ना ॥४६॥
 अथेष्टपुत्रः परमप्रतीतः कुलस्य वृद्धिं प्रति भूमिपालः ।
 यथैव पुत्रप्रसवे ननन्द तथैव पौत्रप्रसवे ननन्द ॥४७॥
 पौत्रस्य मे पुत्रगतो ममैव³ स्नेहः कथं स्यादिति जातहर्षः ।
 काले स तं तं विधिमाललंवे पुत्रप्रियः स्वर्गमिवारुहन् ॥४८॥
 स्थित्वा पथि प्राथमकल्पिकानां राजर्षभाणां⁴ यशसान्वितानां ।
 शुक्लान्यमुक्त्वापि तपांस्यतप्तं⁵ यज्ञे च⁶ हिंसारहितैरयष्ट ॥४९॥
⁷ अजज्वलिष्टाय स पुण्यकर्मा नृपश्रिया चैव तपःश्रिया च ।
 कुलेन वृत्तेन धिया च दीप्तस्तेजः सहस्रांशुरिवोत्सिमृष्टुः ॥५०॥
 स्वायंभुवं चार्चिकमर्चयित्वा जजाप पुत्रस्थितये स्थितश्रीः ।
 चकार कर्माणि च दुष्कराणि प्रजाः सिमृष्टुः क इवादिकाले ॥५१॥
 तत्याज शस्त्रं विममर्शं⁸ शास्त्रं शमं सिषेवे⁹ नियमं विषेहे ।
 वशीव कंचिद्विषयं न भेजे पितेव सर्वान्विषयान् ददर्श ॥५२॥
 बभार राज्यं स हि पुत्रहेतोः पुत्रं कुलार्थं यशसे कुलं तु ।
 स्वर्गाय शब्दं दिवमात्महेतोर्धर्मार्थमात्मस्थितिमाचकांश्च ॥५३॥
 एवं स धर्मं विविधं चकार सद्भिर्निपातं¹⁰ श्रुतितश्च सिद्धं ।
 दष्ट्वा कथं पुत्रमुखं सुतो मे वनं न यायादिति नाथमानः ॥५४॥

¹ समात्मके CP.² शौङ्गोदनी P.³ Sic CP.⁴ भानां CP.⁵ तप्तं P.⁶ Query यज्ञे च ?⁷ अजज्व CP.⁸ विममर्श CP.⁹ समं सिषेवे CP.¹⁰ निपातं CP.

रिरक्षिषंतः श्रियमात्मसंस्था¹ रक्षंति पुत्रान् भुवि भूमिपालाः ।
 पुत्रं नरेन्द्रः स तु धर्मकामो ररक्ष धर्माद्विषयेष्वमुंचत् ॥ ५५ ॥
 वनमनुपमसत्त्वा बोधिसत्त्वास्तु सर्वे विषयमुखरसज्ञा² जग्मुरुत्पन्न-
 पुत्राः ।

अत उपचितकर्मा रूढमूलेऽपि हेतौ स रतिमुपसिषेवे³ बोधि-
 मापन्नायावत् ॥ ५६ ॥

इति श्रीबुद्धचरिते महाकाव्येऽन्तःपुरविहारो नाम द्वितीयः
 सर्गः ॥ २ ॥

¹ Should we read आत्मसंस्थां ?

² ०रसंज्ञा C.

³ ०श्रिषेवे C.P.

BOOK III.

ततः कदाचिन्मृदुशङ्खलानि पुंस्कोकिलोन्नादितपादपानि ।
 शुश्राव पद्माकरमंडितानि शीते निबद्धानि स काननानि ॥१॥
 श्रुत्वा ततः स्त्रीजनवल्लभानां मनोज्ञभावं पुरकाननानां ।
 वहिःप्रयाणाय चकार बुद्धिमंतर्गृहे नाग इवावरुद्धः ॥२॥
 ततो नृपस्तस्य निशम्य भावं पुत्राभिधानस्य मनोरथस्य ।
 स्नेहस्य लक्ष्म्या वयसश्च योग्यामाज्ञापयामास विहारयात्रां ॥३॥
 निवर्तयामास च राजमार्गे संपातमार्तस्य पृथग्जनस्य ।
 मा भूत्कुमारः सुकुमारचित्तः^१ संविग्रचेता इव मन्यमानः ॥४॥
 प्रत्यंगहीनान् विकलेन्द्रियांश्च जीर्णातुरादीन् कृपणांश्च भिक्षून् ।
 ततः समुत्सार्य परेण साम्ना शोभां परां राजपथस्य चक्रुः ॥५॥
 ततः कृते श्रीमति राजमार्गे श्रीमान् विनीतानुचरः कुमारः ।
 प्रासादपृष्ठादवतीर्य काले कृताभ्यनुज्ञो नृपमभ्यगच्छत् ॥६॥
 अथो नरेंद्रः सुतमागताश्रुः शिरस्युपाग्राय चिरं निरीक्ष्य ।
 गच्छेति चाज्ञापयति स्म वाचा स्नेहान्न चैनं मनसा मुमोच ॥७॥
 ततः स जांबूनदर्भांडभृद्भिर्युक्तं चतुर्भिर्निभृतैस्तुरंगैः ।
 अङ्गीवविद्युच्छुचिरश्मिधारं हिरण्मयं स्यंदनमारुरोह ॥८॥
 ततः प्रकीर्णोज्ज्वलपुष्पजालं^४ विषक्तमाल्यं प्रचलत्पताकं ।

^१ So D. °गर्मः C P, but corrected in C in marg.

^२ भास C sec. m., D.

^३ °विध्यच्छुचि° P.

^४ विसक्त° C P.

मार्गे प्रपेदे सदृशानुयाचञ्चंद्रः सनक्षच इवान्तरीक्षं ॥९॥
 कौतूहलात्स्फीततरैश्च नेत्रैर्नीलोत्पलाभैरिव^१ कीर्यमाणः^२ ।
 शनैः शनै राजपथं जगाहे पौरैः समंतादभिवीक्ष्यमाणः^३ ॥१०॥
 तं तुष्टुवुः सौम्यगुणेन केचिद्ववंदिरे दीप्ततया तथान्ये ।
 सौमुख्यतस्तु श्रियमस्य केचिद्वैपुल्यमाशंसिषुरायुषश्च ॥११॥
 निःसृत्य कुञ्जाश्च महाकुलेभ्यो व्यूहाश्च कैरातकवामनानां ।
 नार्यः कृशेभ्यश्च निवेशनेभ्यो देवानुयानध्वजवत् प्रणेमुः ॥१२॥
 ततः कुमारः खलु गच्छतीति श्रुत्वा स्त्रियः प्रेथजनात्प्रवृत्तिं ।
 दिदृक्षया हर्म्यतलानि जग्मुर्जनेन मान्येन कृताभ्यनुज्ञाः ॥१३॥
 ताः 'स्रस्तकांचीगुणविघ्निताश्च सुप्रप्रबुद्धाकुललोचनाश्च ।
 वृत्तांतविन्यस्तविभूषणाश्च कौतूहलेनापि भृताः परीयुः ॥१४॥
 प्रासादसोपानतलप्रणादैः कांचीरवैर्नूपुरनिस्वनैश्च ।
 विभ्रामयंत्यो गृहपक्षिसंघानन्योन्यवेगाच्च समाक्षिपंत्यः ॥१५॥
 कासांचिदासां तु वरांगनानां जातत्तराणामपि सोत्सुकानां ।
 गतिं गुरुत्वाज्जगृहुर्विशालाः श्रोणीरथाः पीनपयोधराश्च ॥१६॥
 शीघ्रं समर्थापि तु गंतुमन्या गतिं निजग्राह ययौ न तूर्णं ।
 द्विया प्रगल्भानि निगूहमाना रहः प्रयुक्तानि विभूषणानि ॥१७॥
 परस्परोत्पीडनपिंडितानां संमर्दसंशोभितकुंडलानां ।
 तासां तदा सस्वनभूषणानां वातायनेष्वप्रशमो^४ बभूव ॥१८॥
 वातायनेभ्यस्तु विनिःसृतानि परस्परोपासितकुंडलानि ।

^१ लार्डिरेव C.^२ आनः CP.^३ विपुलं C.^४ अष्ट C.^५ Ex conj. 'प्रसमो C; 'प्रचमो P (?).

स्त्रीणां विरेजुर्मुखपंकजानि सक्तानि हर्म्येष्विव पंकजानि ॥१९॥
 ततो विमानैर्युवतीकलापैः^१ कौतूहलोद्घाटितवातयानैः ।
 श्रीमत्समन्तान्नगरं बभासे वियद्विमानैरिव साप्सरोभिः ॥२०॥
 वातायनानामविशालभावादन्योन्यगंडार्पितकुंडलानि^३ ।
 मुखानि रेजुः प्रमदोत्तमानां बद्धाः कलापा इव पंकजानां ॥२१॥
 तस्मिन् कुमारं पथि वीक्षमाणाः^४ स्त्रियो बभुर्गामिव गंतुकामाः ।
 ऊर्ध्वोभ्रुवाश्चैनमुदीक्षमाणा^४ नरा बभुर्गामिव गंतुकामाः ॥२२॥
 दृष्ट्वा च तं राजसुतं स्त्रियस्ता जाज्वल्यमानं वपुषा श्रिया च ।
 धन्यास्य भार्येति शनैरवोचञ्जुर्द्वैर्मनोभिः खलु^५ नान्यभावात् ॥२३॥
 अयं किल व्यायतपीनबाहू रूपेण साक्षादिव पुष्पकेतुः ।
 त्यक्त्वा श्रियं धर्ममुपेक्षतीति तस्मिन् हिता गौरवमेव चक्रुः ॥२४॥
 कीर्णं तथा राजपथं कुमारः पौरैर्विनीतैः शुचिधीरवेषैः ।
 तत्पूर्वमालोक्य जहर्ष किञ्चिन्मेने पुनर्भावमिवात्मनश्च ॥२५॥
 पुरं तु तत्स्वर्गमिव ग्रहं शुद्धाधिवासाः समवेक्ष्य देवाः ।
 जीर्णं नरं निर्ममिरे प्रयातुं संचोदनार्थं क्षितिपात्मजस्य ॥२६॥
 ततः कुमारो जरयाभिभूतं दृष्ट्वा नरेभ्यः पृथगाकृतिं तं ।
 उवाच संग्राहकमागतास्थस्तत्रैव निष्कम्पनिविष्टदृष्टिः ॥२७॥
 क एष भोः^७ सूत नरोऽभ्युपेतः केशैः सितैर्यष्टिविषक्तहस्तः ।
 भूसंवृताक्षः शिथिलानतांगः किं विक्रियैषा प्रकृतिर्यदृच्छा ॥२८॥
 इत्येवमुक्तः स रथप्रणेतानि वेदयामास नृपात्मजाय ।

^१ करसैः C. ^२ गेद्यातितं P. ^३ कुंडलानां C. ^४ वीक्षमानाः CP. ^५ मनो-
 मिर्खलु CP. ^६ आगताः स्थं P. ^७ भो CP. ^८ विशक्तं C; विसक्तं P.

संरक्ष्यमप्यर्थमदोषदर्शी तैरेव देवैः कृतबुद्धिमोहः ॥२९॥
 रूपस्य हर्त्री व्यसनं बलस्य शोकस्य योनिर्निधनं रतीनां ।
 नाशः स्मृतीनां रिपुरिन्द्रियाणामेषा जरा नाम ययैष भग्नः ॥३०॥
 पीतं ह्यनेनापि पयः शिशुत्वे कालेन भूयः परिमृष्टमुर्व्या ।
 क्रमेण भूत्वा च युवा वपुष्मान् क्रमेण तेनैव जरामुपेतः ॥३१॥
 इत्येवमुक्ते चलितः स किञ्चिद्राजात्मजः सूतमिदं वभाषे ।
 किमेष दोषो भविता ममापीत्यस्मै ततः सारथिरभ्युवाच ॥३२॥
 आयुष्मतोऽप्येष वयःप्रकर्षान्निःसंशयं कालवशेन भावी ।
 एवं जरां रूपविनाशयित्रीं जानाति चैवेच्छति चैष लोकः ॥३३॥
 ततः स पूर्वाशयशुद्धबुद्धिर्विस्तीर्णकल्पाचितपुण्यकर्मा ।
 श्रुत्वा जरां संविविजे महात्मा महाशनेघोषमिवांतिके गौः ॥३४॥
¹ निःश्वस्य दीर्घं स शिरः प्रकंथ तस्मिंश्च जीर्णे विनिवेश्य चक्षुः ।
 तां चैव दृष्ट्वा जनतां सहर्षा वाक्यं स संवियमिदं जगाद ॥३५॥
 एवं जरा हंति च निर्विशेषं स्मृतिं च रूपं च पराक्रमं च ।
 न चैव संवेगमुपैति लोकः प्रत्यक्षतोऽपीदृशमीक्षमाणः² ॥३६॥
 एवं गते सूत निवर्तयाश्चान् शीघ्रं गृहाण्येव भवान्प्रयातु ।
 उद्यानभूमौ हि कुतो रतिर्मे जराभवे चेतसि वर्तमाने ॥३७॥
 अथाज्ञया भर्तृसुतस्य तस्य निवर्तयामास रथं नियन्ता ।
 ततः कुमारो भवनं तदेव चिन्तावशः शून्यमिव प्रपेदे ॥३८॥
 यदा तु तत्रैव न शर्म लेभे जरा जरेति प्रपरीक्षमाणः³ ।
 ततो नरेन्द्रानुमतः स भूयः क्रमेण तेनैव वहिर्जगाम ॥३९॥

¹ निश्चस्य C.² ईक्षमाणः CP.³ प्रपरीक्षमाणः PC (०नः C).

अथापरं व्याधिपरीतदेहं त एव देवाः ससृजुर्मनुष्यं ।
 दृष्ट्वा च तं सारथिमावभाषे शौडोदनिस्तत्रतदृष्टिरेव ॥४०॥
 स्थूलोदरः श्वासचलच्छरीरः सस्तांसंवाहुः कृशपांडुगात्रः ।
 अंबेति वाचं करुणं ब्रुवाणः परं समाश्चिष्यं नरः क एषः ॥४१॥
 ततोऽब्रवीत्सारथिरस्य सौम्य धातुप्रकोपप्रभवः प्रवृद्धः ।
 रोगाभिधानः सुमहाननर्थः शक्रोऽपि येनैष कृतोऽस्वतंत्रः ॥४२॥
 इत्युचिवान् राजसुतः स भूयस्तं सानुकंपो नरमीक्षमाणः^३ ।
 अस्यैव जातः पृथगेष दोषः सामान्यतो रोगभयं प्रजानां ॥४३॥
 ततो बभाषे स रथप्रणेता कुमार साधारण एष दोषः ।
 एवं हि रोगैः परिपीड्यमानो रुजातुरो^४ हर्षमुपैति लोकः ॥४४॥
 इति श्रुतार्थः स विषण्णचेताः प्रावेपतांबूर्मिगतः शशीव ।
 इदं च वाक्यं करुणायमानः प्रोवाच किञ्चिन्मृदुना स्वरेण ॥४५॥
 इदं च रोगव्यसनं प्रजानां पश्यंश्च विश्रम्भमुपैति लोकः ।
 विस्तीर्णविज्ञानमहो नराणां हसन्ति ये रोगभयैरमुक्ताः ॥४६॥
 निवर्त्यतां सूत वहिःप्रयाणान्नेरेंद्रसङ्घैव रथः प्रयातु ।
 श्रुत्वा च मे रोगभयं रतिभ्यः प्रत्याहतं संकुचतीव चेतः ॥४७॥
 ततो निवृत्तः स निवृत्तहर्षः प्रध्यानयुक्तः प्रविवेश सद्म ।
 तं द्विस्तथा प्रेक्ष्य च संनिवृत्तं^५ पुर्यागमं भूमिपतिश्चकार ॥४८॥

^१ सस्तांशं P; अस्तांशं C. ^२ समाख्य C. ^३ ईक्ष्यमानः C; ईक्ष्यमाणः P.

^४ So D P. रुजातुरो C. Should we read रुजातुरो or रुजांतरे? The Tibetan favours the latter. ^५ तद्विस्तथाः D; तद्विस्तरः C, but corrected and ०था written in the margin; तद्विस्तरं P.

^६ पुर्यां C P.

श्रुत्वा निमित्तं¹ तु निवर्तनस्य संत्यक्तमात्मानमनेन मेने ।
 मार्गस्य शौचाधिकृताय चैव चुक्रोश रुष्टोऽपि च नोयदंडः ॥४९॥
 भूयश्च तस्मै विदधे सुताय विशेषयुक्तं विषयप्रकारं ।
 चलेन्द्रियत्वादपि नापि शक्तो² नास्मान्विजह्यादिति नाथमा-
 नः ॥५०॥

यदा च शब्दादिभिरिन्द्रियार्थैरंतःपुरे³ नैव सुतोऽस्य रेमे ।
 ततो वहिर्यादिशति स्म याचां रसान्तरं स्यादिति मन्यमानः⁴ ॥५१॥
 स्नेहाच्च भावं तनयस्य बुद्ध्वा संवेगदोषानविचिंत्य कांश्चित् ।
 योग्याः समाज्ञापयति स्म तत्र कलास्वभिज्ञा इति वारमुख्याः ॥५२॥
 ततो विशेषेण नरेन्द्रमार्गे स्वलंकृते चैव परीक्षिते च ।
 व्यत्यास्य सूतं च रथं च राजा प्रस्थापयामास वहिः कुमारं ॥५३॥
 ततस्तथा गच्छति राजपुत्रे तैरेव देवैर्विहितो गतासुः ।
 तं चैव मार्गे मृतमुद्यमानं सूतः कुमारश्च ददर्श नान्यः ॥५४॥
 अथाब्रवीद्राजसुतः स सूतं नरैश्चतुर्भिर्ह्रियते क एषः ।
 दीनैर्मनुष्यैरनुगम्यमानो यो भूषितोऽश्वास्यवरुहते⁵ च ॥५५॥
 ततः स शुद्धात्मभिरेव देवैः शुद्धाधिवासैरभिभूतचेताः ।
 अवाच्यमप्यर्थमिमं नियन्ता प्रव्याजहारार्थविदीश्वराय ॥५६॥
 बुद्धीन्द्रियप्राणगुणैर्वियुक्तः सुप्तो विसंज्ञस्तृणकाष्ठभूतः⁶ ।
 संबध्य संरक्ष्य च यत्नवद्भिः प्रियाप्रियैस्त्यज्यत एष कोऽपि ॥५७॥

¹ निमित्तं P.² Query अपि नाम सक्तो ?³ तस्य सुतस्य P.⁴ Ex conj. मान्यमानः O ; नाथमानः P.⁵ Ex conj. भूषितोश्चाप्यवरुहते C

भूषितश्चावरुहते P.

⁶ The सू is not clear in the MSS.⁷ संबध्य C.

इति प्रणेतुः स निशम्य वाक्यं संचुक्षुभे किञ्चिदुवाच चैनं ।
 किं केवलस्यैव जनस्य धर्मः ¹ सर्वप्रजानामयमीदृशोऽन्तः ॥५८॥
 ततः प्रणेता वदति स्म तस्मै सर्वप्रजानामयमन्तर्कमा ।
 हीनस्य मध्यस्य महात्मनो वा सर्वस्य लोके नियतो विनाशः ॥५९॥
 ततः स धीरोऽपि नरेन्द्रसूनुः श्रुत्वैव मृत्युं विषसाद सद्यः ।
² अंसेन संश्लिष्य च कूवरायं प्रोवाच निहादवता स्वरेण ³ ॥६०॥
 इयं च निष्ठा नियतं प्रजानां प्रमाद्यति त्यक्तभयश्च लोकः ।
 मनांसि शंके कठिनानि ⁴ नृणां स्वस्थास्तथा ह्यध्वनि वर्तमा-
 नाः ॥६१॥

तस्माद्रथं सूत निवर्त्यतां नो विहारभूमौ ⁵ न हि देशकालः ।
 जानन्विनाशं कथमार्त्तिकाले ⁶ सचेतनः स्यादिह हि प्रमत्तः ॥६२॥
 इति ब्रुवाणेऽपि नराधिपात्मजे निवर्तयामास स नैव तं रथं ।
 विशेषयुक्तं तु नरेन्द्रशासनात्स पद्मखंडं वनमेव निर्ययौ ॥६३॥
 ततः शिवं कुसुमितबालपादपं परिभ्रमत्प्रमुदितमत्तकोकिलं ।
 विपानवत्सकमलचारुदीर्घकिं ददर्श तद्वनमिव नन्दनं वनं ॥६४॥
 वराङ्गनाङ्गणकलिलं नृपात्मजस्ततो बलाञ्जनमभिनीयते स्म तत् ।
 वराप्सरोनृत्यमलकाधिपालयं नवव्रतो मुनिरिव विघ्नका-
 तरः ॥६५॥

इति श्रीबुद्धचरिते महाकाव्ये संवेगोत्पत्तिर्नाम तृतीयः सर्गः ॥३॥

¹ सर्वप्रजानां P. ² इदं for अयं C. ³ अंशेन C.P. ⁴ स्वरेण C.
⁵ कथिनानि C.P. ⁶ भूमिं C. ⁷ Ex conj.; the MSS. read अन्ति कालः. The Tibetan has nām thag dus-su, 'at the time of oppression (as by misfortune).'
⁸ वराङ्गणा C.P. ⁹ नृत्यं C.P. Should we read नृतिं or नृतं?

BOOK IV.

ततस्तस्मात् पुरोद्यानात् कौतूहलचलेक्षणाः ।
 प्रत्युज्जग्मुर्नृपसुतं प्राप्तं वरमिव ¹ स्त्रियैः ॥१॥
 अभिगम्य च तास्तस्मै विस्मयोत्फुल्ललोचनाः ।
 चक्रिरे समुदाचारं पद्मकोशनिभैः करैः ॥२॥
 तस्युश्च परिवार्येनं मन्मथाक्षिप्तचेतसः ।
 निश्चलैः प्रीतिविकचैः पिवन्त्य इव लोचनैः ॥३॥
 तं हि ता मेनिरे नार्यः कामो वियहवानिति ।
 शोभितं लक्ष्णैर्दीप्तैः सहजैर्भूषणैरिव ॥४॥
 सौम्यत्वाच्चैव धैर्याच्च काश्चिदेनं प्रजज्ञिरे ।
 अवतीर्णो महीं साक्षात् सुधांशुश्चंद्रमा इव ² ॥५॥
 तस्य ता वपुषाक्षिप्त्वा निग्रहीतुं ³ जजृंभिरे ।
 अन्योन्यं दृष्टिभिर्गत्वा शनैश्च विनिशश्चसुः ॥६॥
 एवं ता दृष्टिमात्रेण नार्यो ददृशुरेव तं ।
 न व्याजहुर्न जहसुः प्रभावेणास्य यंचिताः ॥७॥
 तास्तथा तु निरारंभा ⁵ दृष्ट्वा प्रणयविक्रवाः ।
 पुरोहितसुतो धीमानुदायी वाक्यमब्रवीत् ॥८॥
 सर्वाः सर्वकलाज्ञाः स्थ भावग्रहणपंडिताः ।

¹ चिद्यः P.

² सुधांसुरिव चंद्रमाः P.

³ निग्रहीतुं CP.

⁴ ना° CP.

⁵ निरारंभा P.

रूपचातुर्यसंपन्नाः स्वगुणैर्मुख्यतां गताः ॥९॥
 शोभयत गुणैरेभिरपि तानुत्तरान् कुरुन् ।
 कुवेरस्यापि च क्रीडं प्रागेव वसुधामिमां ॥१०॥
 शक्ताश्चालयितुं यूयं वीतरागानृषीनपि ।
 अप्सरोभिश्च कलितान् ग्रहीतुं^१ विबुधानपि ॥११॥
 भावज्ञानेन हावेन चातुर्यादूपसंपदा ।
 स्त्रीणामेव च शक्ताः स्थ संरागे किं पुनर्नृणां ॥१२॥
 तासामेवंविधानां वो^२ नियुक्तानां स्वगोचरे ।
 इयमेवंविधा चेष्टा न तुष्टोऽस्म्यार्जवेन वः ॥१३॥
 इदं नववधूनां वो ह्रीनिकुंचितचक्षुषां ।
 सदृशं चेष्टितं हि स्यादपि^३ वा गोपयोषितां ॥१४॥
 यद्यपि स्यादयं वीरः श्रीप्रभावान्महानिति ।
 स्त्रीणामपि महत्तेज इति कार्योऽत्र निश्चयः ॥१५॥
 पुरा हि काशिसुंदर्या वेशवध्वा महानृषिः ।
 ताडितोऽभूत्^४ पदन्यासादुर्ध्वो दैवतैरपि ॥१६॥
 मंथालगौतमो^५ भिक्षुर्जघया बालमुख्यया ।
 पिप्रीषुश्च तदर्थार्थं^६ व्यसून् निरहरत् पुरा ॥१७॥
 गौतमं दीर्घतपसं महर्षिं दीर्घजीविनं ।
 योषित् संतोषयामास वर्णस्थानावरा सती ॥१८॥
 ऋष्यश्रृंगं मुनिसुतं तथैव स्त्रीष्वपंडितं ।

^१ गृहीतुं C P. ^२ Ex conj. वियुक्तानां C P. ^३ Ex conj. रागोपि C P.
 The Tibetan has 'wives of cowherds.' ^४ पदाभ्यासादुर्ध्वो C. ^५ गौतमो C.
^६ Should we read तदर्थाय?

उपायैर्विविधैः शान्ता जयाह च जहार च ॥१९॥
 विश्वामित्रो महर्षिश्च विगाढोऽपि महत्तपाः ।
 दशवर्षाण्यरण्यस्थो घृताच्याप्सरसा हृतः ॥२०॥
 एवमादीनृषींस्तांस्ताननयन् विक्रियां^१ स्त्रियः ।
 ललितं पूर्ववयसं किं पुनर्नृपतेः सुतम् ॥२१॥
 तदेवं सति विश्रब्धं प्रयतध्वं तथा यथा ।
 इयं नृपस्य वंशश्रीरितो न स्यात्पराङ्मुखी ॥२२॥
 या हि काश्चिद्युवतयो हरन्ति सदृशं जनं ।
 निकृष्टोत्कृष्टयोर्भावं या^२ गृह्णन्ति तु ताः स्त्रियः ॥२३॥
 इत्युदायिवचः श्रुत्वा ता विद्वा इव योषितः ।
 समारुरुहुरात्मानं कुमारग्रहणं प्रति ॥२४॥
 ता भूभिः प्रेक्षितैर्भावेर्हसितैर्ललितैर्गतैः ।
 चक्रुराक्षेपिकाश्चेष्टा भीतभीता इवांगनाः ॥२५॥
 राज्ञस्तु विनियोगेन कुमारस्य च मार्दवात् ।
^३जहुः क्षिप्रमविश्रंभं मदेन मदनेन च ॥२६॥
 अथ नारीजनवृतः कुमारो व्यचरद्वनं ।
^४वासितायूथसहितः करीव हिमवद्वनं ॥२७॥
 स तस्मिन् कानने रम्ये जज्वाल स्त्रीपुरःसरः ।
 आक्रीड इव बभ्राजे^५ विवस्वानप्सरोवृतः ॥२८॥
 मदेनावर्जिता नाम तं काश्चित्तत्र योषितः ।

^१ ०धो P. ^२ Ex conj. विक्रियान् C; विक्रियान् P. ^३ गृह्णन्ति C. ^४ हावि° C.
^५ जहुर्क्षिप्रं C P. ^६ Ex conj. वासित C; वासितं P. ^७ विभ्राजे C.

कठिनैः पस्पृशुः पीनैः संघट्टैर्वल्गुभिः स्तनैः ॥ २९ ॥
¹ सस्तांसकोमलालंबमृदुबाहुलताबला ।
 अनृतं खलितं काचिकृतैनं सखजे बलात् ॥ ३० ॥
 काचित् ताम्राधरोष्ठेन मुखेनासवगंधिना ।
 विनिश्चास कर्णेऽस्य रहस्यं श्रूयतामिति ॥ ३१ ॥
 काचिदाज्ञापयंतीव प्रोवाचाद्रानुलेपना ।
 इह भक्तिं कुरुष्वेति ^२हस्तं संश्लिष्य लिप्सया ॥ ३२ ॥
 मुहुर्मुहुर्मदव्याजसस्तनीलांशुकापरा ।
 आलस्यरसना रेजे स्फुरद्विद्युदिव क्षपा ॥ ३३ ॥
 काश्चित्कनककांचीभिर्मुखराभिरितस्ततः ।
^४ बभ्रमुर्दर्शयंत्योऽस्य श्रोणीस्तन्वंशुकावृताः ॥ ३४ ॥
 चूतशाखां कुसुमितां प्रगृह्यान्या ललंबिरे ।
 सुवर्णकलशप्रख्यान् दर्शयंत्यः पयोधरान् ॥ ३५ ॥
 काचित्पद्मवनादेत्य सपद्मा पद्मलोचना ।
 पद्मवक्त्रस्य पार्श्वेऽस्य पद्मश्रीरिव तस्थुषी ॥ ३६ ॥
 मधुरं गीतमन्वर्थं काचित्साभिनयं जगौ ।
 तं स्वस्थं चोदयंतीव वंचितोऽसीत्यवेक्षितैः ॥ ३७ ॥
 शुभेन वदनेनान्या भूकामुकविकर्षिणा ।
 प्रावृत्यानुचकारास्य चेष्टितं वीरलीलया ॥ ३८ ॥
 पीनवल्गुस्तनी काचिद्वाताघूर्णितकुंडला ।

¹ अस्तांशं CP.² ०रंमं P (?).³ हस्त CP.⁴ वभ्रासुं P.⁵ Ex conj. वासाघूर्णितं C; ०वास्यघूर्णितं P.

उच्चैरवजहासैनं समाप्नोतु भवानिति¹ ॥३९॥
 अपयान्तं तथैवान्या बबन्धुर्माल्यदामभिः ।
 काश्चित्साक्षेपमधुरैर्जगृहुर्वचनांकुशैः ॥४०॥
 प्रतियोगार्थिनी काचिद्गृहीत्वा चूतवल्लरीं ।
 इदं पुष्पं तु कस्येति पप्रच्छ मदविक्रवा ॥४१॥
 काचित्पुरुषवत्कृत्वा गतिं संस्थानमेव च ।
 उवाचैनं जितः² स्त्रीभिर्जय भोः पृथिवीमिमां ॥४२॥
 अथ लीलेक्षणा काचिज्जिघ्रंती नीलमुत्पलं ।
 किञ्चिन्मदकलैर्वाक्यैर्नृपात्मजमभाषत ॥४३॥
 पश्य भर्तश्चितं चूतं कुसुमैर्मधुगंधिभिः³ ।
 हेमपंजररुद्धो वा⁴ कोकिलो यत्र कूजति ॥४४॥
 अशोकी दृश्यतामेष कामिशोकविवर्धनः ।
 रुवंति भ्रमरा यत्र दह्यमाना इवाम्बिना ॥४५॥
 चूतयष्ट्या समाश्लिष्टो दृश्यतां तिलकदुमः ।
 शुक्लवासा इव नरः स्त्रिया पीतांगरागया ॥४६॥
 फुल्लं कुरुवकं पश्य⁵ निर्मुक्तालक्तकप्रभं ।
 यो नखप्रभया स्त्रीणां⁶ निर्भर्त्सित इवानतः ॥४७॥
 बालाशोकश्च निचितो दृश्यतामेष पल्लवैः ।
 योऽस्माकं हस्तशोभाभिर्लज्जमान इव स्थितः ॥४८॥

¹ C adds on the margin here a corrupt version of the nāndī in the Nāgānanda (dhyānavyāgam).

² जिता C.

³ मदगंधिभिः P.

⁴ Sic C P.

⁵ Ex conj. निर्मुक्ता° C P.

⁶ निभर्त्सितः P.

दीर्घिकां प्रावृतां पश्य तीरजैः सिंदुवारकैः¹ ।
 पांडरांशुकसंवीतां शयानां प्रमदामिव ॥४९॥
 दृश्यतां स्त्रीषु माहात्म्यं चक्रवाको ह्यसौ जले ।
 पृष्ठतः प्रेथवज्जार्यमनुवृत्यानुगच्छति ॥५०॥
 मत्तस्य परपुष्टस्य रुवतः श्रूयतां ध्वनिः ।
 अपरः कीकिलोऽनुक्तः प्रतिश्रुत्येव कूजति² ॥५१॥
 अपि नाम विहंगानां वसंतेनाहितो मदः ।
 न तु चिंतयतश्चित्तं जनस्य प्राज्ञमानिनः ॥५२॥
 इत्येवं ता युवतयो मन्मथोद्दामचेतसः ।
 कुमारं विविधैस्तैस्तेरुपचक्रमिरे नयैः ॥५३॥
 एवमाक्षिप्यमाणोऽपि स तु धैर्यावृत्तेन्द्रियः ।
 मर्तव्यमिति सोद्वेगो न जहर्ष न सिस्मिये⁴ ॥५४॥
 तासां तत्त्वेन वस्थानं दृष्ट्वा स पुरुषोत्तमः ।
⁵ससंविन्नेन धीरेण चिंतयामास चेतसा ॥५५॥
 किं विना नावगच्छति चपलं यौवनं स्त्रियः ।
 यतो रूपेण⁶ संपन्नं जरेयं नाशयिष्यति ॥५६॥
 नूनमेता न पश्यन्ति कस्यचिद्रोगसंश्रवं ।
 तथा हृष्टा भयं त्यक्त्वा जगति व्याधिधर्मिणि ॥५७॥
 अनभिज्ञाश्च मुच्यन्ते मृत्योः सर्वापहारिणः ।
 तथा स्वस्था निरुद्वेगाः क्रीडन्ति च हसन्ति च ॥५८॥

¹ Ex conj. सिंदुवारजैः C.P. ² Ex conj. प्रतिश्रुत्येव कूजितः C.P. ³ भानो
 C.P. ⁴ Sic C.P. ⁵ असंविन्नं ? ⁶ न C.

जरां मृत्युं च व्याधिं च की हि जानन् सचेतनः ।
 स्वस्थस्तिष्ठन् निषीदेद्वा ¹सुपेद्वा किं पुनर्हसेत् ॥५९॥
 यस्तु दृष्ट्वा परं जीर्णं व्याधितं मृतमेव च ।
 स्वस्थो भवति नोद्विग्नो यथाचेतास्तथैव सः ॥६०॥
 वियुज्यमानेऽपि तरौ पुष्पैरपि फलैरपि ।
 पतति च्छिद्यमाने वा ²तरून्यो न शोचते ॥६१॥
 इति ध्यानपरं दृष्ट्वा विषयेभ्यो गतस्पृहं ।
 उदायी नीतिशास्त्रज्ञस्तमुवाच सुहृत्तया ॥६२॥
 अहं नृपतिना दत्तः सखा तुभ्यं क्षमः किल ।
 यस्मात्त्वयि विवक्षा मे तया प्रणयवत्तया ॥६३॥
 अहितात् ³प्रतिषेधश्च हिते चानुप्रवर्तनं ।
 व्यसने चापरित्यागस्त्रिविधं मित्रलक्षणं ॥६४॥
 सोऽहं मैत्रीं प्रतिज्ञाय पुरुषार्थात्पराङ्मुखं ।
 यदि त्वां समुपेक्षेयं ⁴न भवेन्मित्रता मयि ॥६५॥
 तद्भूवीमि सुहृद्भूत्वा तरुणस्य वपुष्मतः ।
 इदं न प्रतिरूपं ते स्त्रीष्वदाक्षिण्यमीदृशं ॥६६॥
 अनृतेनापि नारीणां युक्तं समनुवर्तनं ।
 तद्बीडापरिहारार्थमात्मरत्यर्थमेव च ॥६७॥
 संनतिश्चानुवृत्तिश्च स्त्रीणां हृदयबंधनं ।
 स्नेहस्य हि गुणा योनिर्मानकामाश्च योषितः ॥६८॥

¹ Sic C P.² ऽपि P.³ प्रतिषेधं P.⁴ उपेक्षेयं C.

तदर्हसि विशालाक्ष हृदयेऽपि पराङ्मुखे ।
 रूपस्यास्यानुरूपेण दाक्षिण्येनानुवर्तितुं ॥६९॥
 दाक्षिण्यमौषधं स्त्रीणां दाक्षिण्यं भूषणं परं ।
 दाक्षिण्यरहितं रूपं निष्पुष्पमिव काननं ॥७०॥
 किं वा दाक्षिण्यमात्रेण भावेनास्तु परिग्रहः ।
 विषयान् दुर्लभाल्लब्ध्वा न ह्यवज्ञातुमर्हसि ॥७१॥
 कामं परमिति^१ ज्ञात्वा देवोऽपि हि पुरंदरः ।
 गौतमस्य मुनेः पत्नीमहल्यां चकमे पुरा ॥७२॥
 अगस्त्यः प्रार्थयामास सोमभार्यां च रोहिणीं ।
 तस्मात् तत्सदृशं लेभे लोपामुद्रामिति श्रुतिः ॥७३॥
^२औतस्थस्य च भार्यायां ममतायां^३ महातपाः ।
 मारुत्यां जनयामास भरद्वाजं बृहस्पतिः ॥७४॥
 बृहस्पतेर्महिष्यां च जुह्वत्यां जुह्वतां वरः ।
 बुधं विबुधधर्माणं जनयामास चंद्रमाः ॥७५॥
 कालीं चैव पुरा कन्यां जलप्रभवसंभवां ।
 जगाम यमुनातीरे जातरागः पराशरः ॥७६॥
 मातंग्यामक्षमालायां गर्हितायां रिरंसया ।
 कपिंजलादं तनयं वशिष्ठोऽजनयन्मुनिः ॥७७॥
 ययातिश्चैव राजर्षिर्वयस्यपि^४ विनिर्गते ।
 विश्वाच्याप्सरसा सार्धं रेमे चैत्ररथे वने ॥७८॥

^१ ०मितं C.
वयस्येऽपि C.P.

^२ औतस्थस्य C.P.

^३ Ex conj. समतायां C.P.

^४ Ex conj.

स्त्रीसंसर्गं विनाशान्तं पांडुर्ज्ञात्वापि कौरवः ।
 माद्रीरूपगुणाक्षिप्तः सिषेवे कामजं सुखं ॥७९॥
 करालजनकश्चैव हत्वा ब्राह्मणकन्यकां ।
¹अवाप ²भंशमप्येव न तु त्यजेच्च ³मंमथं ॥८०॥
 एवमाद्या महात्मानो विषयान् गर्हितानपि ।
 रतिहेतोर्बुभुजिरे प्रागेव गुणसंहितान् ॥८१॥
 त्वं पुनर्न्यायतः प्राप्तान् बलवान् रूपवान् युवा ।
 विषयानवजानासि यत्र सक्तमिदं जगत् ॥८२॥
 इति श्रुत्वा वचस्तस्य श्लक्ष्णमागमसंहितं ।
 मेघस्तनितनिर्घोषः कुमारः प्रत्यभाषत ॥८३॥
 उपपन्नमिदं वाक्यं सौहार्दव्यंजकं त्वयि ।
 अत्र च त्वानुनेष्यामि यत्र मा दुष्टु मन्यसे ॥८४॥
 नावजानामि विषयाज्ज्ञाने लोकं तदात्मकं ।
 अनित्यं तु जगन्मत्वा नात्र मे रमते मनः ॥८५॥
 जरा व्याधिश्च मृत्युश्च यदि न स्यादिदं त्रयं ।
 ममापि हि मनोज्ञेषु विषयेषु रतिर्भवेत् ॥८६॥
 नित्यं यद्यपि हि स्त्रीणामेतदेव वपुर्भवेत् ।
 ससंवित्कस्य कामेषु तथापि न रतिः क्षमा ॥८७॥
 यदा तु जरया पीतं रूपमासां भविष्यति ।
 आत्मनोऽप्यनभिप्रेतं मोहात्तत्र रतिर्भवेत् ॥८८॥
 मृत्युव्याधिजराधर्मो ⁴मृत्युव्याधिजरात्मभिः ।

¹ अवाप P. ² भंशमप्येवं C. ³ Sic P. न तु त्यजेन C. Query न तु तत्प्राज? ⁴ मर्मा?

रममाणोऽयसंविद्यः समानो मृगपक्षिभिः ॥८९॥
 यदप्यात्थ महात्मानस्तेऽपि कामात्मका इति ।
 संवेगोऽत्र न कर्तव्यो यदा तेषामपि क्षयः ॥९०॥
 माहात्म्यं न च तन्मध्ये यत्र सामान्यतः क्षयः ।
 विषयेषु ^१प्रसक्तिर्वा युक्तिर्वा नात्मवत्तया ॥९१॥
 यद्यप्यात्मानृतेनापि स्त्रीजने वर्त्यतामिति ।
 अनृतं नावगच्छामि दाक्षिण्येनापि किञ्चन ॥९२॥
 न चानुवर्तनं तन्मे रुचितं यत्र नार्जवं ।
 सर्वभावेन संपर्को यदि नास्ति धिगस्तु तत् ॥९३॥
^२अनृते अहृधानस्य ^३सक्तस्यादोषदर्शिनः ।
 किं हि वंचयितव्यं स्याज्जातरागस्य चेतसः ॥९४॥
^४वंचयन्ति च यद्येव जातरागाः परस्परं ।
 ननु नैव क्षमं द्रष्टुं नराः स्त्रीणां नृणां स्त्रियः ॥९५॥
 तदेवं सति दःखार्त्तं जरामरणभोगिनं ।
 न मां ^५कामेष्वनार्येषु प्रतारयितुमर्हसि ॥९६॥
 अहोऽतिधीरं बलवच्च ते मनश्चलेषु कामेषु च सारदर्शिनः ।
 भयेऽपि तीव्रे विषयेषु सज्जसे ^६निरीक्षमाणो मरणाध्वनिप्रजाः ॥९७॥
 अहं पुनर्भीरुरतीवविक्रवो जराविपद्वाधिभयं विचिंतयन् ।
^७लभे न शान्तिं न धृतिं कुतो रतिं निशामयन् दीप्तमिवाग्निना
 जगत् ॥९८॥

^१ प्रसक्तिर्वा CP.^२ अनृतेः CP.^३ Ex conj. शं CP.^४ Ex conj.

वंचयति CP.

^५ कामेषु नार्येषु C.^६ निरीक्षं CP.^७ लभे CP.

असंशयं मृत्युरिति प्रजानतो नरस्य रागो हृदि यस्य जायते ।
 अयोमयीं तस्य परैमि चेतनां महाभये रक्षति यो न रोदिति ॥९९॥
 अथो कुमारश्च विनिश्चयात्मिकां चकार कामाश्चयघातिनीं कथां ।
 जनस्य चक्षुर्गमनीयमंडलो महीधरं चास्तमियाय भास्करः ॥१००॥
 ततो वृथाधारितभूषणस्रजः कलागुणैश्च प्रणयैश्च निष्फलैः ।
¹स्व एवभावे विनिगुह्य मन्मथं पुरं ययुर्भग्नमनोरथाः स्त्रियः ॥१०१॥
 ततः पुरोद्यानगतां जनश्रियं² निरीक्ष्य सायं प्रतिसंहतां पुनः ।
 अनित्यतां सर्वगतां विचिंतयन् विवेश धिष्ण्यं क्षितिपाल-
 कात्मजः ॥१०२॥

ततः श्रुत्वा राजा विषयविमुखं तस्य तु मनो न शिश्ये तां रात्रिं
³हृदयगतशल्यो गज इव ।
 अथ आतो मंचे बहुविविधमार्गे ससचिवो न सोऽन्यत्कामेभ्यो
 नियमनमपश्यत्सुतमतेः ॥१०३॥

इति श्रीबुद्धचरिते महाकाव्ये स्त्रीविघातनो नाम
 चतुर्थः सर्गः ॥४॥

¹ Ex conj. from the Tibetan. स एव C P. [The Tibetan reads rañgi sems-la yid dkrūg dod-pa-rnans smad-nas, 'in their own mind heart-troubled blaming the desires,' or 'blaming the heart-troubling desires.' It seems to have read *sva eva bhāve vinigarhya manmatham*. H. W.] ² Ex conj. स्त्रियं C P. ³ Ex conj. C P omit गतं.

BOOK V.

स तथा विषयैर्विलोभ्यमानः परमोहैरपि शाक्यराजसूनुः ।
न जगाम रतिं न शर्म लेभे हृदये सिंह इवातिदिग्धविद्धः ॥१॥
अथ मञ्चिसुतैः क्षमैः कदाचित्सखिभिश्चित्रकथैः कृतानुयात्रः ।
वनभूमिदिदृक्षया ^१शमेप्सुर्नरेदेवानुमतो वहिः प्रतस्थे ॥२॥
नवरुक्मखलीनकिंकिणीकं प्रचलच्चामरचारुहेमभांडं ।
अभिरुह्य स कंठकं ^२सदृशं प्रययौ केतुमिव दुमाञ्जकेतुः ॥३॥
स ^३निकृष्टतरां वनांतभूमिं वनलोभाच्च ययौ महीगुणेच्छुः ^४ ।
सलिलोर्मिविकारसीरमार्गां वसुधां चैव ददर्श कृष्यमाणां ॥४॥
हलभिन्नविकीर्णशब्ददर्भा हतसूक्ष्मक्रिमिकांडजंतुकीर्णा ^५ ।
समवेक्ष्य रसां तथाविधां तां स्वजनस्येव बधे भृशं शुशोच ॥५॥
कृषतः पुरुषांश्च वीक्ष्यमाणः ^६पवनार्काशुरजोविभिन्नवर्णान् ।
वहनक्लमविक्रवांश्च धुर्यान् परमार्यः परमां कृपां चकार ॥६॥
^७अवतीर्य ततस्तुरंगपृष्ठाच्छनकैर्गां व्यचरत् ^८शुचा परीतः ।
जगतो जननव्ययं विचिन्वन् ^९कृपणं खल्विदमित्युवाच चार्तः ॥७॥
मनसा च विविक्ततामभीप्सुः सुहृदस्ताननुयायिनो निवार्य ।

^१ समेप्सुः P. ^२ कंथकं C. ^३ विकृष्टं C. ^४ Ex conj. ^५ गुणाच्छः C.P.
^६ शव्यं P. ^७ Ex conj. ^८ कण्डजन्तुं D.P.; (कण्डं C.) ^९ वीक्ष्यं C.P.
^{१०} Ex conj. अवतार्य C.P. ^{११} So Tibetan. शुधा C; शुधा P. ^{१२} Ex conj.
विविंचितयन् C.P.

¹अभितारलचारुपर्णवत्या ²विजने मूलमुपेयिवान् स जंबाः ॥८॥
 निषसाद च पत्रखोरवत्यां ³भुवि ⁴वैदूर्यनिकाशशाङ्गलायां ।
 जगतः प्रभवव्ययौ विचिन्त्य ⁵मनसश्च स्थितिमार्गमाललंवे ॥९॥
 समवाप्तमनःस्थितिश्च ⁶सद्यो विषयेच्छादिभिराधिभिश्च मुक्तः ।
 सवितर्कविचारमाप शान्तं प्रथमं ध्यानमनाश्रवप्रकारम् ॥१०॥
 अधिगम्य ततो विवेकजं तु ⁷परमप्रीतिसुखं समाधिं । योगम्
 इममेव ततः परं प्रदध्यौ मनसा लोकगतिं निशम्य सम्यक् ॥११॥
 कृपणं वत यज्जनः स्वयं सन्नरसो व्याधिजराविनाशधर्मः ।
 जरयादितमातुरं मृतं वा परमज्ञो विजुगुप्सते मदांधः ॥१२॥
 इह चेदहमीदृशः स्वयं सन् विजुगुप्सेय परं तथास्वभावं ।
 न भवेत्सदृशं हि तत्क्षमं वा परमं धर्ममिमं विजानतो मे ॥१३॥
 इति तस्य विपश्यतो यथावज्जगतो व्याधिजराविपत्तिदोषान् ।
 बलयौवनजीवितप्रवृत्तौ विजगामात्मगतो मदः क्षणेन ॥१४॥
 न जहर्ष न चापि चानुतेपे विचिकित्सां न ययौ न तंद्रिनिद्रे ।
 न च कामगुणेषु संरंजे न च दिद्वेष ⁸परं न चावमेने ॥१५॥
 इति बुद्धिरियं च नीरजस्का ववृधे तस्य महात्मनो विशुद्धा ।
 पुरुषैरपरैरदृश्यमानः पुरुषश्चोपससर्प भिक्षुवेशः ॥१६॥
 नरदेवमुतस्तमभ्यपृच्छद्वद कोऽसीति शशंस सोऽथ तस्मै ।

¹ Ex conj. अभितारल° C P. ² Ex conj. विजमूलं C P. ³ Sic C P (the MSS. seem to have *yatra*). Should we read पत्रकोरवत्यां? The Tibetan would imply सोऽत्र शौचवत्यां. ⁴ वैदूर्य° C. ⁵ विचिन्वन् C sec. m. ⁶ Ex conj. मनः-स्थितिश्च C P. ⁷ This line lacks two syllables. C originally read परमप्रीतिसुख-स्तमाधिं. ⁸ Ex conj. न वि विद्वेष C; न च विद्वेष P.

¹ स च पुंगव जन्ममृत्युभीतः श्रमणः प्रव्रजितोऽस्मि मोक्षहेतोः ॥१७॥
जगति क्षयधर्मके मुमुक्षुर्मृगयेऽहं शिवमक्षयं पदं तत् ।
अजनोऽन्यजनैरतुल्यबुद्धिर्विषयेभ्यो विनिवृत्तरागदोषः ॥१८॥
निवसन् क्वचिदेव वृक्षमूले विजने वायतने गिरौ वने वा ।
विचराम्यपरिग्रहो निराशः परमार्थाय यथोपपन्नभिक्षुः ॥१९॥
इति पश्यत एव राजसूनोरिदमुक्त्वा स नभः समुत्पपात ।
स हि तद्वपुरन्यबुद्धिदर्शी स्मृतये तस्य समेयिवान् द्विवौकाः ॥२०॥
गगणं खगवद्गते च तस्मिन् नृवरः संजहृषे विसिंस्मिये च ।
उपलभ्य ततश्च धर्मसंज्ञांमभिनिर्वाणविधौ मतिं चकार ॥२१॥
तत इन्द्रसमो जितेन्द्रियश्च प्रविविक्षुः परमाश्चमासुरो ह ।
परिवर्त्य जनं त्वेक्षमाणंस्तत एवाभिमतं वनं न भेजे ॥२२॥
स जरामरणक्षयं चिकीर्षुर्वनवासाय मतिं स्मृतौ निधाय ।
प्रविवेश पुनः पुरं न कामाद्वनभूमेरिव मंडलं द्विपेद्रः ॥२३॥
सुखिता वत निर्वृता च सा स्त्री पतिरीदृक्त्वमिवायताक्ष⁴ यस्याः ।
इति तं समुदीक्ष्य राजकन्या प्रविशंतं पथि⁵ सांजलिर्जगाद ॥२४॥
अथ घोषमिमं महाभ्रघोषः परिशुश्राव शमं परं च लेभे ।
श्रुतवांश्च हि निर्वृतेति शब्दं परिनिर्वाणविधौ मतिं चकार ॥२५॥
अथ कांचनशैलशृंगवर्ष्मा गजमेघर्षभवाहुनिस्वनाक्षः⁶ ।
⁷ क्षयमक्षयधर्मजातरागः शशिसिंहाननविक्रमः प्रपेदे ॥२६॥

¹ Query नरपुंगव?

² Ex conj. °ज्ञम् C P.

³ अवेच्छ° C P.

⁴ Ex conj.

°त्वमिहा° C; °तमिहा° P.

⁵ चांजलि° P; रांजलि° C.

⁶ Ex conj.

°निश्चराक्षः C; °निश्चलाक्षः P.

⁷ गृहं in C P in margin.

मृगराजगतिस्ततोऽभ्यगच्छन्नृपतिं मंचिङ्गणैरुपास्यमानं ।
²समितौ मरुतामिव ज्वलंतं मघवंतं त्रिदिवे सनत्कुमारः ॥२७॥
 प्रणिपत्य च सांजलिर्बभाषे दिशं मह्यं नरदेव साध्वनुज्ञां ।
 परिविव्रजिषामि³ मोक्षहेतोर्नियतो ह्यस्य जनस्य विप्रयोगः ॥२८॥
 इति तस्य वचो निशम्य राजा करिणोवाभिहतो दुमश्चचाल ।
 कमलप्रतिमेऽंजलौ गृहीत्वा वचनं चेदमुवाच वाष्पकंठः ॥२९॥
 प्रतिसंहर तात बुद्धिमेतां न हि कालस्तव धर्मसंश्रयस्य ।
 वयसि प्रथमे मतौ चलायां बहुदोषां हि वदन्ति धर्मचर्या ॥३०॥
 विषयेषु कुतूहलेंद्रियस्य व्रतखेदेष्वसमर्थनिश्चयस्य ।
 तरुणस्य मनश्चलत्परण्यादनभिज्ञस्य विशेषतोऽविवेकं ॥३१॥
 मम तु प्रियधर्म धर्मकालस्त्वयि लक्ष्मीमवसृज्य लक्ष्यभूते ।
 स्थिरविक्रम विक्रमेण धर्मस्तव हित्वा तु गुरुं भवेद्धर्मः ॥३२॥
 तदिदं व्यवसायमुत्सृज्य त्वं भव तावन्निरतो गृहस्थधर्मे ।
 पुरुषस्य वयःमुखानि भुक्त्वा रमणीयो हि तपोवनप्रवेशः ॥३३॥
 इति वाक्यमिदं निशम्य राज्ञः कलविंकस्वर उत्तरं बभाषे ।
 यदि मे प्रतिभूश्चतुर्षु राजन् भवसि त्वं न तपोवनं श्रयिष्ये ॥३४॥
 न भवेन्मरणाय जीवितं मे विहरेत्स्वास्थ्यमिदं च मे न रोगः⁴ ।
 न च यौवनमाक्षिपेज्जरा मे न च⁵ संपत्तिमपाहरेद्विपत्तिः ॥३५॥
 इति दुर्लभमर्थमूचिवांसं तनयं वाक्यमुवाच शाक्यराजः ।
 त्यज बुद्धिमिमां गतिप्रवृत्तामवहास्योऽतिमनोरथक्रमश्च ॥३६॥

¹ Ex conj. नृपतिर्मंचिं C P.

² Ex conj. समितौ C P. (श corrected in C.)

³ व्रजिष्यामि C P.

⁴ Ex conj. रागः C P.

⁵ संपत्तिं समाहरेत् C.

अथ मेरुगुरुर्गुरुं बभाषे यदि नास्ति क्रम एष नास्ति वार्यः ।
 शरणाज्ज्वलनेन दह्यमानान्न हि निश्चिक्रमिषुं^१ क्षमं ग्रहीतुं^२ ॥३७॥
 जगतश्च यथा ध्रुवो वियोगो न तु धर्माय वरं त्वयं वियोगः ।
 अवशं ननु विप्रयोजयेन्मामकृतस्वार्थमतृप्तेव मृत्युः ॥३८॥
 इति भूमिपतिर्निशम्य तस्य व्यवसायं तनयस्य निर्मुमुक्षोः ।
 अभिधाय न यास्यतीति भूयो विदधे रक्षणमुत्तमांश्च कामान् ॥३९॥
 सचिवैस्तु निदर्शितो यथावद्बहुमानात् प्रणयाच्च शास्त्रपूर्वं ।
 गुरुणा च निवारितोऽश्रुपातैः प्रविवेशावसथं ततः स शोचन् ॥४०॥
 चलकुण्डलचुंबिताननाभिर्धननिश्वासविकंपितस्तनीभिः ।
 वनिताभिरधीरलोचनाभिर्मृगशावाभिरिवाभ्युदीक्ष्यमाणः ॥४१॥
 स हि कांचनपर्वतावदातो हृदयोन्मादकरो वरांगनानां ।
 श्रवणांगविलोचनात्मभावान् वचनस्पर्शवपुर्गुणैर्जहार ॥४२॥
 विंगते दिवसे ततो विमानं वपुषा सूर्य इव प्रदीप्यमानः ।
 तिमिरं विजिघांसुरात्मभासा रविरुद्यन्निव मेरुमारुरोह ॥४३॥
 कनकोज्ज्वलदीपदीपवृक्षं वरकालागुरुधूपपूर्णगर्भं ।
 अधिरुह्य स वज्रभक्तिचिचं प्रवरं कांचनमासनं^३ सिषेवे ॥४४॥
 तत उत्तममुत्तमाश्च नार्यो निशि तूर्यैरुपतस्थुरिद्रकल्पं ।
 हिमवच्छिरसीव^५ चंद्रगौरे द्रविणेन्द्रात्मजमप्सरोगणौघाः ॥४५॥
 परमैरपि दिव्यतूर्यकल्पैः स तु तैर्नैव रतिं ययौ न हर्षं^६ ।

^१ निश्चिक्रमितुं C (C sec. m. °षुं); निश्चमितुं P. ^२ गृहीतुं CP. ^३ वचनं CP. ^४ शि° P. ^५ Ex conj. हिमवन्निरिसीरि (°सीर C) चंद्रगौरे CP. ^६ रतिर्ययौ न हर्षः C.

परमार्थसुखाय तस्य साधोरभिनिश्चिक्रमिषा यतो न रेमे ॥४६॥
 अथ तत्र सुरैस्तपोवरिष्ठैरकनिष्ठैर्व्यवसायमस्य बुद्धा ।
 युगपत्प्रमदाजनस्य निद्रा विहितासीद्विकृताश्च गात्रचेष्टाः ॥४७॥
 अभवच्छयिता हि तत्र काचिद्विनिवेश्य प्रचले^१ करे कपोलं ।
 दयितामपि रुक्मपत्रचिचां कुपितेवाङ्गतां विहाय वीणां ॥४८॥
 विबभौ करलग्नवेणुरन्या स्तनविस्त्रस्तसितांशुका^२ शयाना ।
^३ ऋजुषट्पदपंक्तिजुष्टपद्मा जलफेनप्रहसत्तटा नदीव ॥४९॥
 नवपुष्करगर्भकोमलाभ्यां तपनीयोज्ज्वलसंगताङ्गदाभ्यां ।
 स्वपिति स्म^४ तथा पुरा भुजाभ्यां परिरभ्य प्रियवन्मृदङ्गमेव ॥५०॥
 नवहाटकभूषणास्तथान्या वसनं पीतमनुत्तमं वसानाः ।
 अवशा वत निद्रया निपेतुर्गजभग्ना इव कर्णिकारशाखाः ॥५१॥
 अवलम्ब्य गवाक्षपार्श्वमन्या शयिता चापविभुग्नात्रयष्टिः ।
 विरराज विलम्बिचारुहारा रचिता तोरणशालभञ्जिकेव ॥५२॥
 मणिकुण्डलदष्टपत्रलेखं मुखपद्मं विनतं तथापरस्याः ।
 शतपत्रमिवार्धचक्रनाडं स्थितकारण्डवघट्टितं चकाशे ॥५३॥
 अपराः शयिता यथोपविष्टाः स्तनभारैरवमन्यमानगात्राः ।
 उपगुह्य परस्परं विरेजुर्भुजपाशैस्तपनीयपारिहार्यैः ॥५४॥
 महतीं परिवादिनीं च काचिद्वनितालिङ्ग्य सखीमिव प्रसुप्ता^५ ।
 विजुघूर्णं चलत्सुवर्णसूत्रां^६ वदनेनाकुलकर्णिकोज्ज्वलेन^७ ॥५५॥

^१ प्रचले C. ^२ विस्त्रस्तसितां C. ^३ ऋजु not clear in P. ^४ पक्ति C. P.
^५ फेन C. ^६ पुरा तथा P. ^७ Ex conj. ^८ मालभञ्जिकेव C. P. ^९ प्रसुप्ताः C.
^{१०} सूत्रा C. P. ^{११} कर्णिकोज्ज्वलेन P; कर्णयोर्ज्वलेन C (?) D.

पणवं युवतिर्भुजांसदेशादवविसंसितचारुपाशमन्या ।
 सविलासरतांततांतमूर्वोर्विवरे कांतमिवाभिनीय शिश्ये ॥५६॥
 अपरा न बभुर्निमीलितास्यो विपुलास्योऽपि शुभ्रुवोऽपि सत्यः ।
 प्रतिसंकुचितारविंदकोशः सवितर्यस्तमिते यथा नलिन्यः ॥५७॥
 शिथिलाकुलमूर्धजा तथा^२ जघनस्रस्तविभूषणंशुकांता^३ ।
 अशयिष्ट विकीर्णकंठसूत्रा गजभग्ना^४ प्रतिपातितांगनेव ॥५८॥
 अपरास्त्ववशा द्विया वियुक्ता धृतिमन्योऽपि वपुर्गुणैरुपेताः ।
 विनिश्वसुस्त्वणं शयाना विकृताक्षिप्रभुजा जजृम्भिरे च ॥५९॥
 व्यपविड्विभूषणस्रजोऽन्या विसृताग्रंथनवाससो विसंज्ञाः ।
 अनिमीलितशुक्लनिश्चलास्यो न विरेजुः शयिता गतासुक-
 ल्याः ॥६०॥

विवृतास्यपुटा विवृड्गगात्रा^५ प्रपतङ्गजला प्रकाशगुह्या ।
 अपरा मदधूर्णितेव शिश्ये न बभाषे विकृतं वपुः पुपोष ॥६१॥
 इति सत्त्वकुलानुरूपरूपं^७ विविधं स प्रमदाजनः शयानः ।
 सरसः सदृशं बभार रूपं पवनावर्जितरुणपुष्करस्य ॥६२॥
 समवेक्ष्य ततश्च ताः शयाना विकृतास्ता युवतीरधीरचेष्टाः ।
 गुणवद्वपुषोऽपि वल्गुभासो^८ नृपसूनुः स विगर्हयांबभूव^९ ॥६३॥
 अशुचिर्विकृतश्च जीवलोके वनितानामयमीदृशः स्वभावः^{१०} ।
 वसनाभरणैस्तु वंच्यमानः पुरुषः स्त्रीविषयेषु रागमेति ॥६४॥

^१ भुजांशं C. P. ^२ मूर्धजास्तथा C. P. ^३ कांताः C. P. ^४ पतिपातां-
 गनेव C. ^५ गात्री C. ^६ वक्रं P. ^७ रूपं supplied from the Tibetan.
 ०कुलानुरूप = P; कुलानुरूप = C. ^८ भासा C. ^९ चकार P. ^{१०} स्वभागः P.

¹ विमृशेद्यदि योषितां मनुष्यः प्रकृतिं स्वप्नविकारमीदृशं च ।
 ध्रुवमत्र न वर्धयेत्प्रमादं गुणसंकल्पहतस्तु रागमेति² ॥६५॥
 इति तस्य तदंतरं विदित्वा निशि निश्चिक्रमिषा समुद्बभूव ।
 अवगम्य मनस्ततोऽस्य देवैर्भवनद्वारमपावृतं बभूव³ ॥६६॥
 अथ सोऽवततार हर्म्यपृष्ठाद्युवतीस्ताः शयिता विगर्हमाणः⁴ ।
 अवतीर्य ततश्च निर्विशंको गृहकक्ष्यां⁵ प्रथमं विनिर्जगाम ॥६७॥
 तुरगावचरं स बोधयित्वा जविनं छंदकमित्थमित्युवाच ।
 हयमानय कंथकं त्वरावान् अमृतं प्राप्नुमितीत्युवाच मे यियासा ॥६८॥
 हृदि या मम तुष्टिरद्य जाता व्यवसायश्च यथा धृतौ निविष्टः ।
 विजनेऽपि च नाथवानिवास्मि ध्रुवमर्थोऽभिमुखः स मे य
 इष्टः ॥६९॥

ह्रियमेव च संनतिं च हित्वा शयिता मत्प्रमुखे⁶ यथा युवत्यः ।
 विवृते च यथा स्वयं कपाटे नियतं यातुमनामयाय कालः ॥७०॥
 प्रतिगृह्य ततः स भर्तुराज्ञां विदितार्थोऽपि नरेन्द्रशासनस्य ।
 मनसीव परेण चोद्यमानस्तुरगस्यानयने मतिं चकार ॥७१॥
 अथ हेमखलीनपूर्णवक्त्रं लघुशय्यास्तरणोपगूढपृष्ठं ।
 बलसत्त्वजवत्तरोपपन्नं⁷ स वराश्वं तमुपानिनाय भर्त्रे ॥७२॥
 प्रततचिकपुच्छमूलपाणिं निभृतं ह्रस्वतनूजपृष्ठकर्णं ।
 विनतोन्नतपृष्ठकुक्षिपार्श्वं विपुलप्रोथललाटकट्युरस्कं ॥७३॥

¹ विमृषेद् C. ² This sloka not in P. ³ चकार CP, but बभूव sec. m.
 in C. ⁴ नः P. ⁵ कक्ष्यां CP. ⁶ खं P. ⁷ Ex conj. °जवत्त्वलो-
 पपन्नं C; °जवंत्वलोप° DP.

उपगुह्य स तं विशालवक्षाः कमलाभेन च शांतयन् करेण ।
 मधुराक्षरया गिरा शशास ध्वजिनीमध्यमिव प्रवेष्टुकामः ॥७४॥
 बहुशः कलिश्चवो निरस्ताः समरे त्वामधिरुह्य पार्थिवेन ।
 अहमप्यमृतं परं यथावत्तुरगश्रेष्ठ लभेय तत्कुरुष्व ॥७५॥
 सुलभाः खलु संयुगे सहाया विषयावाप्तसुखे धनार्जने वा ।
 पुरुषस्य तु दुर्लभाः सहायाः पतितस्यापदि धर्मसंश्रये वा ॥७६॥
 इह चैव भवंति ये सहायाः कलुषे धर्मेणि धर्मसंश्रये वा ।
 अवगच्छति मे यथांतरात्मा नियतं तेऽपि जनास्तदंशभाजः ॥७७॥
 तदिदं परिगम्य धर्मयुक्तं मम निर्याणमतो जगद्धिताय ।
 तुरगोत्तम वेगविक्रमाभ्यां प्रयतस्वात्महिते जगद्धिते च ॥७८॥
 इति सुहृदमिवानुशिष्य कृत्ये तुरगवरं नृवरो वनं यियासुः ।
 सितमसितगतिद्युतिर्वपुष्मान् रविरिव शारदमभ्रमारुरोह ॥७९॥
 अथ स परिहरन्निशीथचंडं परिजनबोधकरं ध्वनिं सदश्वः ।
 विगतहनुरवः प्रशांतहेषश्चकितविमुक्तपदक्रमा^२ जगाम ॥८०॥
 कनकवलयभूषितप्रकोष्ठैः कमलनिभैः कमलानि च प्रविध्य^३ ।
 अवनततनवस्ततोऽस्य यक्षाश्चकितगतेर्दधिरेखुरान् करायैः^४ ॥८१॥
 गुरुपरिघकपाटसंवृता या न सुखमपि द्विरदैरपात्रियंते^५ ।
 व्रजति नृपसुते गतस्वनास्ताः स्वयमभवन् विवृताः पुरः प्रतो-
 ल्यः ॥८२॥

पितरमभिमुखं सुतं च बालं जनमनुरक्तमनुत्तमां च लक्ष्मीं ।

^१ Explained in margin of C अपिद्युति.

^२ चकितपदन्यमुक्तक्रमो P.

^३ प्रविध्यः C.

^४ करान् खुरायैः P.

^५ Ex conj. ०पात्रियंते CP.

कृतमतिरपहाय निर्व्यपेक्षः पितृनगरात् स ततो विनिर्जगाम ॥८३॥
 अथ स ¹ विकचपंकजायताक्षः पुरमवलोक्य ननाद सिंहनादं ।
 जननमरणयोरदृष्टपारो न पुनरहं कपिलाह्वयं प्रविष्टा ² ॥८४॥
 इति वचनमिदं निशम्य तस्य द्रविणपतेः परिषद्गणा ननंदुः ।
 प्रमुदितमनसश्च देवसंधा व्यवसितपारणमाशशंसिरेऽस्मै ॥८५॥
 हुतवहवपुषो दिवौकसोऽन्ये व्यवसितमस्य च दुष्करं विदित्वा ।
 अकुरुत ³ तुहिने पथि प्रकाशं घनविवरप्रसृता इवेन्दुपादाः ॥८६॥
 हरितुरगतुरंगवहुरंगः स तु विचरन् मनसीव चोद्यमानः ।
 अरुणपरुषभारमंतरीक्षं ⁴ सरसबहूनि जगाम योजनानि ॥८७॥

इति श्रीबुद्धचरिते महाकाव्येऽभिनिष्क्रमणी नाम
 पंचमः सर्गः ॥५॥

¹ Ex conj. विकज° C; विकत° P.
 परुषभावम्?

² Sic C P.

³ Sic C P. Query

⁴ Sic D and C sec. m.; सचस° P and C pr. m.

BOOK VI

ततो मुहूर्तेऽभ्युदिते¹ जगच्चक्षुषि भास्वते ।
 भार्गवस्याश्रमपदं स ददर्श नृणां वरः ॥१॥
 सुप्रविश्वस्तहरिणं स्वस्थस्थितविहंगमं ।
 विश्रान्त इव यद्दृष्टा कृतार्थ इव चाभवत् ॥२॥
 स विस्मयनिवृत्यर्थं तपःपूजार्थमेव च ।
 स्वां चानुवर्तितां² रक्षन्पृष्ठादवातरत् ॥३॥
 अवतीर्य च पस्पर्श निस्तीर्णमिति वाजिनं ।
 छंदकं चाब्रवीत् प्रीतः स्नापयन्निव चक्षुषा ॥४॥
 इमं³ तास्योपमजवं तुरंगमनुगच्छता ।
 दर्शिता सौम्य मङ्गक्तिर्विक्रमश्चायमात्मनः ॥५॥
 सर्वथास्यन्यकार्योऽपि गृहीतो भवता हृदि ।
 भर्तृस्नेहश्च यस्यायमीदृशः शक्त एव च ॥६॥
 अस्तिग्धोऽपि समर्थोऽस्ति⁴ निःसामर्थ्योऽपि भक्तिमान् ।
 भक्तिमांश्चैव शक्तश्च दुर्लभस्त्वद्विधो भुवि ॥७॥
 तत्प्रीतोऽस्मि तवानेन महाभागेन कर्मणा ।
 दृश्यते मयि भावोऽयं फलेभ्योऽपि पराङ्मुखे ॥८॥

¹ मुहूर्तेऽभ्युदिते C.

² पश्यन् P.

³ तार्क्ष्यं CP.

⁴ Ex conj.

सक्त CP.

⁵ निःसामर्थ्यो CP.

को जनस्य फलस्थस्य न स्यादभिमुखो जनः ।
¹जनीभवति भूयिष्ठं स्वजनोऽपि विपर्यये ॥९॥
 कुलार्थं धार्यते पुत्रः पौषार्थं सेच्यते पिता ।
 आशयाश्चिष्यति जगन्नास्ति निष्कारणास्वता ॥१०॥
 किमुक्ता बहु संक्षेपात्कृतं मे ²सुमहत्प्रियं ।
 निवर्तस्वाश्रमादाय संप्राप्तोऽस्मीप्सितं वनं ॥११॥
 इत्युक्ता स महाबाहुरानृशंस्त्रिचिकीर्षया ।
 भूषणान्यवबुच्यास्मै संतप्तमनसे ददौ ³ ॥१२॥
 मुकुटोद्दीप्तकर्माणं मणिमादाय भास्वरं ।
 ब्रुधन् वाक्यमिदं तस्थौ सादित्य इव मंदरः ⁴ ॥१३॥
 अनेन मणिना छंदं प्रणम्य बहुशो नृपः ।
 विज्ञायोऽमुक्तविश्रंभं ⁵ संतापविनिवृत्तये ॥१४॥
 जरामरणनाशार्थं प्रविष्टोऽस्मि तपोवनं ।
 न खलु स्वर्गतर्षेण नास्त्रेहेन न मन्युना ॥१५॥
 तदेवमभिनिष्क्रांतं न मां शोचितुमर्हसि ।
 भूत्वापि हि चिरं श्रेष्ठः कालेन न भविष्यति ॥१६॥
 ध्रुवो यस्माच्च विश्लेषस्तस्मान्मोक्षाय मे मतिः ।
 विप्रयोगः कथं न स्याद्भूयोऽपि स्वजनादिभिः ॥१७॥
 शोकयागाय निष्क्रांतं न मां शोचितुमर्हसि ।

¹ Sic C P (but P has जनीभवति). Should we read जन्यो भवति, 'a common man'?
² Ex conj. स्वमहत् C; स्वमहत् P D.

⁴ मंदरः C.

⁵ भः P.

³ दधौ C; दशै P.

शोकहेतुषु कामेषु ¹सक्ताः शोच्यास्तु रागिणः ॥१८॥
 अयं च किल पूर्वेषामस्माकं निश्चयः स्थिरः ।
 इति दायादभूतेन न शोच्योऽस्मि ²पथा व्रजन् ॥१९॥
 भवन्ति ह्यर्थदायादाः पुरुषस्य विपर्यये ।
 पृथिव्यां धर्मदायादा दुर्लभास्तु न संति वा ॥२०॥
 यदपि स्यादसमये यातो वनमसाविति ।
 अकालो ³ नास्ति धर्मस्य जीविते चंचले सति ॥२१॥
 तस्मादद्यैव मे श्रेयश्चेतव्यमिति निश्चयः ।
 जीविते को हि विश्रम्भो मृत्यौ प्रत्यर्थिनि ⁴स्थिते ॥२२॥
 एवमादि त्वया सौम्य विज्ञाण्यो वसुधाधिपः ।
 प्रयतेथास्तथा चैव यथा मां न स्मरेदपि ॥२३॥
 अपि नैर्गुण्यमस्माकं वाच्यं नरपतौ त्वया ।
 नैर्गुण्याच्यज्यते स्नेहः स्नेहत्यागान्न शोच्यते ॥२४॥
 इति वाक्यमिदं ⁵ श्रुत्वा छंदः संतापविक्रवः ।
 वाष्पयथितया वाचा प्रत्युवाच कृतांजलिः ॥२५॥
 अनेन तव भावेन बांधवायासदायिना ।
 भर्तः सीदति मे चेतो ⁶ नदीपंक इव द्विपः ॥२६॥
 कस्य नोत्पादयेद्वाष्पं निश्चयस्तेऽयमीदृशः ।
 अयोमयेऽपि हृदये किं पुनः स्नेहविक्रवे ॥२७॥
 विमानशयनार्हं हि सौकुमार्यमिदं क्व च ।

¹ शक्ताः CP.² यथा CP.³ अकाले P.⁴ प्रवैरिणि C in margin.⁵ इमं P.⁶ चित्तं P.

खरदर्भाकुरवती तपोवनमही क्व च ॥ २८ ॥
 श्रुत्वा तु व्यवसायं ते यदश्वोऽयं मया हृतः ।
 बलात्कारेण तन्नाथ दैवेनैवास्मि कारितः ॥ २९ ॥
 कथं ह्यात्मवशो जानन् व्यवसायमिमं^१ तव ।
 उपानयेयं तुरगं शोकं कपिलवस्तुनः^२ ॥ ३० ॥
 तन्नार्हसि महाबाहो विहातुं पुत्रलालसं ।
 क्षिग्धं वृद्धं च राजानं सद्धर्ममिव नास्तिकः ॥ ३१ ॥
 संवर्धनपरिश्रान्तां द्वितीयां तां च मातरं ।
 देव नार्हसि विस्मर्तुं कृतघ्न इव सत्क्रियां ॥ ३२ ॥
 बालपुत्रां^३ गुणवतीं कुलश्लाघ्यां पतिव्रतां ।
 देवीमर्हसि न त्यक्तुं^४ क्लीवः प्राप्तामिव श्रियं ॥ ३३ ॥
 पुत्रं याशोधरं श्लाघ्यं यशोधर्मभृतां वरः ।
 बालमर्हसि न त्यक्तुं व्यसनीवोत्तमं यशः ॥ ३४ ॥
 अथ बंधुं^५ च राज्यं च त्यक्तुमेव कृता मतिः ।
 मां नार्हसि विभो त्यक्तुं त्वत्पादौ हि गतिर्मम ॥ ३५ ॥
 नास्मि यातुं पुरं शक्तो दह्यमानेन चेतसा ।
 त्वामरण्ये^६ परित्यज्य सुमित्र इव राघवं ॥ ३६ ॥
 किं हि वक्ष्यति राजा मां त्वदृते नगरं गतं ।
 वक्ष्याम्युचितदर्शित्वान्किं तवांतःपुराणि वा ॥ ३७ ॥
 यदप्यात्थापि नैर्गुण्यं वाच्यं नरपताविति ।

^१ इदं CP.^२ वास्तुनः CP.^३ कुलवतीं P.^४ क्लीवप्राप्तां P.^५ बंधून्च ?^६ आरण्ये CP.

किं तद्वक्ष्याम्यभूतं ते निर्दोषस्य मुनेरिव ॥३८॥
 हृदयेन सलज्जेन जिह्वया सज्जमानया ।
 अहं यद्यपि वा ब्रूयां ^१कस्तच्छ्रद्धातुमर्हति ॥३९॥
 यो हि चंद्रमसस्तैक्ष्ण्यं कथयेच्छ्रद्धधीत वा ।
 स ^२दोषांस्तव दोषज्ञ कथयेच्छ्रद्धधीत वा ॥४०॥
 सानुक्रोशस्य सततं नित्यं करुणवेदिनः ।
 स्निग्धत्यागो न सदृशो निवर्तस्व प्रसीद मे ॥४१॥
 इति शोकाभिभूतस्य श्रुत्वा छंदस्य भाषितं ।
 स्वस्थः परमया धृत्या जगाद वदतां वरः ॥४२॥
 मद्भियोगं प्रति छंद संतापस्त्यज्यतामयं ।
 नानाभावो हि नियतं पृथग्जातिषु देहिषु ॥४३॥
 स्वजनं यद्यपि स्नेहान्न त्यजेयं मुमुक्षया ।
 मृत्युरन्योन्यमवशानस्मान् संत्याजयिष्यति ॥४४॥
 महत्या तृष्णया दुःखैर्गर्भेणास्मि यया ^४धृतः ।
 तस्या निष्फलयत्नायाः क्वाहं मातुः क्व सा मम ॥४५॥
 वासवृक्षे समागम्य विगच्छंति यथांडजाः ।
 नियतं विप्रयोगांतस्तथा भूतसमागमः ॥४६॥
 समेत्य च यथा भूयो व्यपयांति वलाहकाः ।
 संयोगो विप्रयोगश्च तथा मे प्राणिनां मतः ॥४७॥
 यस्माद्याति च लोकोऽयं विप्रलभ्य ^५परस्परं ।

^१ कस्तं श्रद्धातुं CP.^२ दोषास्तव CP.^३ गर्भेन CP.^४ मया P.^५ C in marg. वंचयित्वा.

ममत्वं न क्षमं तस्मात्स्वप्नभूते समागमे ॥४८॥
 सहजेन वियुज्यंते पर्णरागेण^१ पादपाः ।
 अन्येनान्यस्य विश्लेषः किं पुनर्न भविष्यति ॥४९॥
 तदेवं सति संतापं मा कार्षीः सौम्य गम्यतां ।
 लंबते यदि तु स्नेहो गत्वापि पुनराव्रज ॥५०॥
^२ब्रूयाश्चास्मास्वनाक्षेपं जनं कपिलवस्तुनि ।
 त्यज्यतां तद्गतः स्नेहः श्रूयतां चास्य निश्चयः ॥५१॥
 क्षिप्रमेथति वा कृत्वा जरामृत्युक्षयं किल ।
 अकृतार्थो निरालंबो^३ निधनं यास्यतीति वा ॥५२॥
 इति तस्य वचः श्रुत्वा^४ कंथकस्तुरगोत्तमः ।
 जिह्वाया लिलिहे पादौ वाष्पमुष्णं मुमोच च ॥५३॥
 जालिना स्वस्तिकांकेन वक्रमध्येन पाणिना ।
 आममर्श कुमारस्तं वभाषे च वयस्यवत् ॥५४॥
 मुंच^५ कंथक मा वाष्पं दर्शितेयं सदश्वता ।
 मृष्यतां सफलः शीघ्रं श्रमस्तेऽयं भविष्यति ॥५५॥
 मणित्सरुं छंदकहस्तसंस्थं ततः स धीरो निशितं गृहीत्वा ।
 कोषादसिं कांचनभक्तिचित्रं विलादिवाशीविषमुद्बबर्ह ॥५६॥
 निष्कास्य तं चोत्पलपत्रनीलं चिच्छेद चित्रं मुकुटं सकेशं ।
 विकीर्यमाणं शुक्रमंतरीक्षे चिक्षेप चैनं सरसीव हंसं ॥५७॥
 पूजाभिलाषेण च बाहुमान्याद्विवेकसस्तं जगृहुः प्रविद्धं ।

^१ °रागेन CP.^२ ब्रूयाच्चा° CP.^३ निरारंभो C.^४ कंठकः P.^५ कंठक P.

यथावदेनं दिवि देवसंघा दिव्यैर्विशेषैर्महयां च चक्रुः ॥५८॥
 मुक्त्वा त्वलंकारकलत्रवत्तां श्रीविप्रवासं शिरसश्च कृत्वा ।
 दृष्ट्वांशुकं कांचनहंसचित्रं^१ वन्यं स धीरोऽभिचकांक्ष वासः ॥५९॥
 ततो मृगव्याधवपुर्दिवौका भावं विदित्वास्य विशुद्धभावः ।
 काषायवस्त्रोऽभिययौ समीपं तं शाक्यराजप्रभवोऽभ्युवाच ॥६०॥
 शिवं च काषायमृषिध्वजस्ते न युज्यते हिंस्रमिदं धनुश्च ।
 तत्सौम्य यद्यस्ति न^२ सक्तिरत्र मह्यं प्रयच्छेदमिदं गृहाण ॥६१॥
 व्याधोऽब्रवीत्कामद^३ काममारादनेन विश्वास्य मृगान् निहत्य ।
 अर्थस्तु शक्रोपम यद्यनेन हंत प्रतीच्छानय शुक्लमेतत् ॥६२॥
 परेण हर्षेण ततः स वन्यं जग्राह वासोऽंशुकमुत्ससर्ज ।
 व्याधस्तु दिव्यं वपुरेव विभ्रत् तच्छुक्लमादाय दिवं जगाम ॥६३॥
 ततः कुमारश्च स चाश्वगोपस्तस्मिंस्तथा याति विसिस्मियाते ।
 आरण्यके वाससि चैव भूयस्तस्मिन्नकाष्ठै^४ बहुमानमाशु ॥६४॥
 छंदं ततः साश्रुमुखं विसृज्य काषायसंविद्ध^५तकीर्तिभृत्सः ।
 येनाश्रमस्तेन ययौ महात्मा संध्याभ्रसंवीत इवाद्रिराजः ॥६५॥
 ततस्तथा भर्तरि राज्यनिःस्पृहे तपोवनं याति विवर्णवाससि ।
 भुजौ समुत्क्षिप्य ततः स वाजिभृद्भृशं विचुक्रोश पपात च
 क्षितौ ॥६६॥
 विलोक्य भूयश्च रुरोद सस्वरं हयं भुजाभ्यामुपगुह्य^६ कंथकं ।
 ततो निराशो विलपन्मुहुर्मुहुर्ययौ शरीरेण पुरं न चेतसा ॥६७॥

^१ चिह्नं C.
see Appendix.

^२ Ex conj. शक्तिः C P.

^३ The Tibetan reads कामसाराह्,

^४ अकाष्ठां C P.

^५ संविद्धतं P.

^६ गृह्य C.

क्वचित्प्रदध्यौ विललाप च क्वचित् क्वचित्प्रचस्वाल पपात च
क्वचित् ।

अतो व्रजन् भक्तिवशेन दुःखितश्चचार बह्वीरवशः पथि क्रि-
याः ॥ ६८ ॥

इति श्रीबुद्धचरिते महाकाव्ये छंदकनिवर्तनं¹ नाम षष्ठः
सर्गः ॥ ६९ ॥

¹ नो C.

BOOK VII.

ततो विसृज्याश्रुमुखं रुदंतं छंदं वनच्छंदतया निरास्थः ।
 सर्वार्थसिद्धौ वपुषाभिभूय तमाश्रमं सिद्धमिव प्रपेदे ॥१॥
 स राजसूनुर्मृगराजगामी मृगाजिरं तन्मृगवत् प्रविष्टः ।
 लक्ष्मीवियुक्तोऽपि शरीरलक्ष्म्या चक्षूंषि सर्वाश्रमिणां जहार ॥२॥
 स्थिता हि हस्तस्थयुगास्तथैव कौतूहलाच्चक्रधराः सदाराः ।
 तमिंद्रकल्पं ददृशुर्न जग्मुर्धुर्या इवाधौवनतैः शिरोभिः ॥३॥
 विप्राश्च गत्वा बहिरिध्महेतोः प्राप्ताः^१ समित्पुष्पपवित्रहस्ताः ।
 तपःप्रधानाः^१ कृतबुद्धयोऽपि तं द्रष्टुमीयुर्न मठानभीयुः ॥४॥
 हृष्टाश्च केका मुमुचुर्मयूरा दृष्ट्वांबुदं नीलमिवोन्नमंतं ।
 शष्पाणि^२ हित्वाभिमुखाश्च तस्युर्मृगाश्चलाक्षा मृगचारिणश्च ॥५॥
 दृष्ट्वा तमिह्वाकुकुलप्रदीपं ज्वलंतमुद्यंतमिवांशुमंतं ।
 कृतेऽपि दोहे जनितप्रमोदाः^३ प्रसुसुबुर्होमदुहश्च गावः ॥६॥
 कश्चिद्वसूनामयमष्टमः स्यात्स्यादश्विनोरन्यतरश्च्युतोऽच ।
 उच्चैरुच्चैरिति तत्र वाचस्तद्दर्शनाद्विस्मयजा मुनीनां ॥७॥
^४लेखर्षभस्येव वपुर्वितीयं धामेव लोकस्य चराचरस्य ।
 स द्योतयामास वनं हि कृत्स्नं यदृच्छया सूर्य इवावतीर्णः ॥८॥

^१ O P omit :.

^२ ०नि P.

^३ प्रसुसुबुः C.

^४ लेखर्षभस्येव C D P, with

देवर्षभस्य in marg. in C D.

ततः स तैराश्रमिभिर्यथावदभ्यर्चितश्चोपनिमंत्रितश्च ।
 प्रत्यर्चयां धर्मभृतो¹ बभूव स्वरेण² भाद्रांबुधरोपमेन ॥९॥
 कीर्णे ततः पुण्यकृता जनेन स्वर्गाभिकामेन विमोक्षकामः ।
 तमाश्रमं सोऽनुचचार धीरस्तपांसि चित्राणि³ निरीक्षमा-
 णः ॥१०॥

तपोविकारांश्च निरीक्ष्य सौम्यस्तपोवने तत्र तपोधनानां ।
 तपस्विनं कंचिदनुव्रजंतं तत्त्वं विजिज्ञासुरिदं बभाषे ॥११॥
 तत्पूर्वमद्याश्रमदर्शनं मे यस्मादिमं धर्मविधिं न जाने ।
 तस्माद्भवानर्हति भाषितुं मे यो निश्चयो यं प्रति वः⁵ प्रवृत्तः ॥१२॥
 ततो द्विजातिः स तपोविहारः शाक्यर्षभायर्षभविक्रमाय ।
 क्रमेण तस्मै कथयांचकार⁶ तपोविशेषं तपसः फलं च ॥१३॥
 अयाम्यमन्नं सलिलप्ररूढं⁷ पर्णानि तोयं फलमूलमेव ।
 यथागमं वृत्तिरियं मुनीनां भिन्नास्तु ते ते तपसां विकल्पाः ॥१४॥
⁸ उद्धेन जीवंति खगा इवान्ये तृणानि केचिन्मृगवच्चरन्ति ।
 केचिद्भुजंगैः सह वर्तयन्ति वल्मीकभूता इव मारुतेन ॥१५॥
 अश्रमप्रयत्नार्जितवृत्तयोऽन्ये केचित्स्वदंतापहतान्नभक्षाः ।
 कृत्वा परार्थं श्रपणं तथान्ये कुर्वन्ति कार्यं यदि शेषमस्ति ॥१६॥
 केचिज्जलक्लिन्नजटाकलापा द्विः पावकं जुहति मंचपूर्वं ।

¹ धर्मभृतां P.² Ex conj. स्राद्धोंबु° C; आ° P; स्राद्धोंबु° D (contra metr.).³ निरीक्षमाणः P C (°नः C).⁴ सौम्य तपो° P.⁵ C adds in marg. शुष्मान

प्रति.

⁶ तपोविशेषां तपसः C.⁷ Ex conj. सलिलं प्ररूढं C P.⁸ उद्धेन C P.

मीनैः समं केचिदपो विगाह्य वसन्ति कूर्मोल्लिखितैः शरीरैः ॥१७॥
 एवंविधैः कालचितैस्तपोभिः परैर्दिवं यात्यपरैर्नृलोकं ।
 दुःखेन मार्गेण सुखं क्षियन्ति^२ दुःखं हि धर्मस्य वदन्ति मूलं ॥१८॥
 इत्येवमादि द्विपदेन्द्रवत्सः श्रुत्वा वचस्तस्य तपोधनस्य ।
 अदृष्टतत्त्वोऽपि न संतुतोष शनैरिदं चात्मगतं जगाद ॥१९॥
 दुःखात्मकं^३ नैकविधं तपश्च स्वर्गप्रधानं तपसः फलं च ।
 लोकाश्च सर्वे परिणामवन्तः स्वल्पे^४ श्रमः खल्वयमाश्रमा-
 णां^५ ॥२०॥

श्रियं च बंधून् विषयांश्च हित्वा ये स्वर्गहेतौ नियमं चरन्ति ।
 ते विप्रयुक्ताः खलु गंतुकामा महत्तरं स्वं वनमेव भूयः ॥२१॥
 कायक्लमैर्यश्च तपोऽभिधानैः प्रवृत्तिमाकांक्षति^६ कामहेतोः ।
 संसारदोषानपरीक्षमाणो^७ दुःखेन सोऽन्विच्छति दुःखमेव ॥२२॥
 चासश्च नित्यं मरणात्प्रजानां यत्नेन चेच्छन्ति पुनः प्रसूतिं ।
 सत्यां प्रवृत्तौ नियतश्च मृत्युस्तत्रैव मग्नो यत एव भीतः ॥२३॥
 इहार्थमेके प्रविशन्ति खेदं स्वर्गार्थमन्ये श्रममाप्नुवन्ति ।
 सुखार्थमाशाकृपणोऽकृतार्थः पतत्यनर्थे खलु जीवलोकः ॥२४॥
 न खल्वयं गर्हित एव यत्नो यो हीनमुत्सृज्य विशेषगामी ।
 प्राज्ञैः समानेन परिश्रमेण कार्यं तु तद्यत्र पुनर्न कार्यं ॥२५॥
 शरीरपीडा तु यदीह धर्मः सुखं शरीरस्य भवत्यधर्मः ।
 धर्मेण चाप्नोति सुखं परत्र तस्मादधर्मं फलतीह धर्मः ॥२६॥

^१ ०चित्तैः P.
 marg. note फले.

^२ क्षिपन्ति P; क्षिपति C.

^३ दुःखात्मकं CP.

^४ C adds

^५ ०मानां CP.

^६ आकांक्षति P.

^७ अपरीक्ष्यमानो CP.

यतः शरीरं मनसो वशेन प्रवर्तते वापि निवर्तते वा ।
 युक्तो दमश्चेतस एव तस्माच्चित्तादृते काष्ठसमं शरीरं ॥२७॥
 आहारशुद्ध्या यदि पुण्यमिष्टं तस्मान्मृगाणामपि पुण्यमस्ति^२ ।
 ये चापि बाह्याः पुरुषाः फलेभ्यो भाग्यापराधेन पराङ्मुख-
 त्वात्^३ ॥२८॥

दुःखेऽभिसंधिस्त्वथ पुण्यहेतुः सुखेऽपि कार्यो ननु सोऽभिसंधिः ।
 अथ प्रमाणं न सुखेऽभिसंधिर्दुःखे प्रमाणं ननु नाभिसंधिः ॥२९॥
 तथैव ये कर्मविशुद्धिहेतोः स्पृशन्त्यपस्तीर्थमिति प्रवृत्ताः ।
 तत्रापि तोषो हृदि केवलोऽयं न पावयिष्यंति हि^६ पापमापः ॥३०॥
 स्पृष्टं हि यद्यद्गुणवज्जिरं भस्तत्तत्पृथिव्यां यदि तीर्थमिष्टं ।
 तस्माद्गुणानेव^७ परैरिति तीर्थमापस्तु निःसंशयमाप एव ॥३१॥
 इति स्म तत्तद्बहुयुक्तियुक्तं जगाद चास्तं च ययौ विवस्वान् ।
 ततो हविर्धूमविवर्णवृक्षं तपःप्रशान्तं स वनं विवेश ॥३२॥
 अभ्युद्धृतप्रज्जलिताग्निहोत्रं कृताभिषेकधिजनावकीर्णं ।
 जाप्यस्वनाकूजितदेवकोष्ठं धर्मस्य कर्मातमिव प्रवृत्तं ॥३३॥
^८काश्चिन्निशास्तत्र निशाकराभः ^९परीक्षमाणश्च तपांस्युवास ।
 सर्वं परिक्षेप्य तपश्च^{१०} मत्वा तस्मात्तपःक्षेत्रतलाज्जगाम ॥३४॥
^{११}अन्वव्रजन्नाश्रमिणस्तत्तत्तं तदूपमाहात्म्यगतैर्मनोभिः ।
 देशादनार्यैरभिभूयमानान्महर्षयो धर्ममिवापयातं ॥३५॥

^१ मृगानाम् C.^२ पुण्यमिष्टं P.^३ पराङ्मुखांधाः P, and so C D sec. m.^४ ऽभिकार्यो P.^५ शुद्ध C.^६ P omits.^७ Ex conj. तस्माद्गुणान्येव

P; °णाण्येव C.

^८ Ex conj. कश्चि° C P.^९ परीक्ष्य° P.^{१०} तपांसि P.^{११} अन्वव्रजन् C (D has नु as a correction over न्व).

ततो जटावल्कलचीरखेलांस्तपोधनांश्चैव स तान्दर्श ।
 तपांसि चैषामनुबुध्यमानस्तस्थौ शिवे श्रीमति मार्गवृक्षे ॥३६॥
 अथोपमृत्याश्रमवासिनस्तं मनुष्यवर्यं परिवार्य तस्थुः ।
 वृद्धश्च तेषां बहुमानपूर्वं कलेन ^२सान्ना ^३गिरमित्युवाच ॥३७॥
 त्वय्यागते पूर्ण इवाश्रमोऽभूत्संपद्यते शून्य इव प्रयाते ।
 तस्मादिमं नार्हसि तात हातुं जिजीविषोर्देहमिवेष्टमायुः ॥३८॥
 ब्रह्मर्षिराजर्षिसुरर्षिजुष्टः पुण्यः समीपे हिमवान् हि शैलः ।
 तपांसि तान्येव तपोधनानां यत्संनिकर्षाद्बहुलीभवन्ति ॥३९॥
 तीर्थानि पुण्यान्यभितस्तथैव सोपानभूतानि नभस्तलस्य ।
 जुष्टानि धर्मात्मभिरात्मवद्भिर्देवर्षिभिश्चैव महर्षिभिश्च ॥४०॥
 इतश्च भूयः क्षमं मुत्तैरेव दिक्सेवितुं धर्मविशेषहेतोः ।
 न हि क्षमं दक्षिणतो बुधेन पदं भवेदेकमपि प्रयातुं ॥४१॥
 तपोवनेऽस्मिन्नथ निष्क्रियो वा संकीर्णधर्मा^६ पतितोऽशुचिर्वा ।
 दृष्टस्त्वया येन न ते विवत्सा तद्ब्रूहि यावदुचितोऽस्तु वासः ॥४२॥
 इमे हि वाञ्छन्ति तपःसहायं तपोनिधानप्रतिमं भवंतं ।
 वासस्त्वया हींद्रसमेन सार्धं वृहस्पतेरभ्युदयावहः स्यात् ॥४३॥
 इत्येवमुक्ते स तपस्विमध्ये तपस्विमुख्येन ^७मनीषिमुख्यः ।
 भवप्रणाशाय कृतप्रतिज्ञः स्वं भावमन्तर्गतमाचचक्षे ॥४४॥
 ऋज्वात्मनां धर्मभृतां मुनीनामिष्टातिथित्वात्स्वजनोपमानं ।
 एवंविधैर्मौ प्रति भावजातैः प्रीतिः परात्मा जनितश्च मार्गः ॥४५॥

^१ अनुबुध्य^० C. ^२ C adds as a marginal note वेदेन. ^३ Ex conj. गिरिम^० P. Cf. vii. 51. ^४ नृपर्षि^० C. ^५ C adds as a note युक्तं. ^६ धर्मे^० P. ^७ मनस्वि^० P.

स्निग्धाभिराभिर्हृदयंगमाभिः समासतः स्नात इवास्मि वाग्भिः ।
 रतिश्च मे धर्मनवग्रहस्य विस्पदिता संप्रति भूय एव ॥४६॥
 एवं प्रवृत्तान् भवतः शरण्यानतीव संदर्शितपक्षपातान् ।
 यास्यामि हित्वेति ममापि दुःखं यथैव बंधूंस्त्यजतस्तथैव ॥४७॥
 स्वर्गाय युष्माकमयं तु धर्मो ममाभिलाषस्त्वपुनर्भवाय ।
 अस्मिन् वने येन न मे विवत्सा भिन्नः प्रवृत्त्या हि निवृत्तिधर्मः ॥४८॥
 तन्नारतिर्मे न परापचारो वनादितो येन परिव्रजामि ।
 धर्मे स्थिताः पूर्वयुगानुरूपे सर्वे भवन्तो हि महर्षिकल्पाः ॥४९॥
 ततो वचः सूनृतमर्थवच्च सुश्रुक्ष्णमोजस्वि च गर्वितं च ।
 श्रुत्वा कुमारस्य तपस्विनस्ते विशेषयुक्तं बहुमानमीयुः ॥५०॥
 कश्चिद्विजस्तत्र तु भस्मशायी प्रांशुः शिखी दारवचीरवासाः ।
 आपिंगलाक्षस्तनुदीर्घघोणः ^२कुंडोदहस्तो ^३गिरमित्युवाच ॥५१॥
 धीमन्नुदारः खलु निश्चयस्ते यस्त्वं युवा जन्मनि दृष्टदोषः ।
 स्वर्गापवर्गौ हि विचार्य सम्यग्यस्यापवर्गे मतिरस्ति सोऽस्ति ^४ ॥५२॥
 यज्ञैस्तपोभिर्नियमैश्च तैस्तैः स्वर्गं गियासन्ति ^५ हि रागवन्तः ।
 रागेण ^६ सार्धं रिपुणेव युद्धा मोक्षं परीप्सन्ति तु ^७ सत्त्ववन्तः ॥५३॥
 तद्बुद्धिरेषा यदि निश्चिता ते ^८ तूर्णं भवान् गच्छतु विन्ध्यकोष्ठं ।
 असौ मुनिस्तत्र वसत्यराडो यो नैष्ठिके श्रेयसि लब्धचक्षुः ॥५४॥
 तस्माद्गवाञ्छोष्यति तत्त्वमार्गे सत्यां रुचौ संप्रतिपत्स्यते च ।

^१ ०लापः P.^२ Ex conj. कुंडेवहस्तो C; कुंडोवहस्तो P.^३ गिरिम् C P.^४ स्वस्ति P.^५ विद्यासन्ति C P.^६ रागेण C.^७ हि P.^८ निश्चितास्ते C.

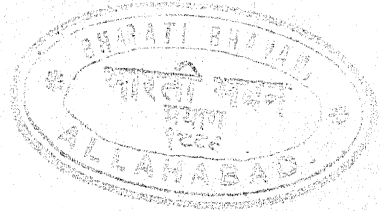
यथा तु^१ पश्यामि मतिस्तवैषा तस्यापि यास्यत्यवधूय बुद्धिं ॥५५॥
 पुष्टाश्वघोणं विपुलायताक्षं ताम्राधरोष्ठं सिततीक्ष्णदंष्ट्रं ।
 इदं हि वक्तुं तनुरक्तजिह्वं^२ ज्ञेयार्णवं^३ पास्यति कृत्स्नमेव ॥५६॥
 गंभीरता या भवतस्त्वगाधा या दीप्तता यानि च लक्षणानि ।
 आचार्यकं प्राप्स्यति तत्पृथिव्यां यत्तर्षिभिः पूर्वयुगेऽप्यवाप्तं ॥५७॥
 परममिति ततो नृपात्मजस्तमृषिजनं प्रतिनंद्य निर्ययौ ।
 विधिवदनुविधाय तेऽपि तं प्रविविशुराश्रमिणस्तपोवनं ॥५८॥

इति श्रीबुद्धचरिते महाकाव्ये तपोवनप्रवेशो नाम
 सप्तमः सर्गः ॥७॥

^१ यथानु P.

^२ ०जिह्वं C.

^३ या० CP.

BOOK VIII.

ततस्तुरंगावचरः स दुर्मनास्तथा वनं भर्तरि निर्ममे गते ।
चकार यत्नं पथि शोकवियहे तथापि चैवाश्रु न तस्य चिक्षिपे ॥१॥
यमेकरात्रेण तु भर्तुराज्ञया जगाम मार्गं सह तेन वाजिना ।
इयाय भर्तुर्विरहं विचिंतयंस्तमेव पंथानमहोभिरष्टभिः ॥२॥
हयश्च^१ सौजस्वि^२ चचार कंथकंस्तताम भावेन बभूव निर्मदः ।
अलंकृतश्चापि तथैव भूषणैरभून्नतश्चरिष्य तेन वर्जितः ॥३॥
निवृत्य चैवाभिमुखस्तपोवनं भृशं जिह्वे करुणं मुहुर्मुहुः ।
सुधान्वितोऽप्यध्वनि शष्पमंबु वा यथा^३ पुरा नाभिनन्दनाददे ॥४॥
ततो विहीनं कपिलाह्वयं पुरं महात्मना तेन जगद्धितात्मना ।
क्रमेण तौ शून्यमिवोपजग्मतुर्दिवाकरेणैव विनाकृतं नभः ॥५॥
सपुंडरीकैरपि शोभितं जलैरलंकृतं पुष्पधरैर्नगैरपि^४ ।
तदेव तस्योपवनं वनोपमं गतप्रहर्षैर्न रराज नागैरः ॥६॥
ततो भ्रमद्भिर्दिशि दीनमानसैर्नुज्ज्वलैर्वाष्पहतेक्ष्णैर्नरैः ।
^५निवार्यमाणाविव तावुभौ पुरं शनैरजःस्नातमिवाभिजग्मतुः ॥७॥
निशम्य च^६ सस्तशरीरगामिनौ विनागतौ शाक्यकुलर्षभेण^{१०} तौ ।

^१ हयस्य C sec. m. ^२ Sic C! सौजस्वि P. ^३ कंठकः P. ^४ अभिमुख-
स्तपो C. ^५ Ex conj. पुराभिर्न नन्द C P. ^६ नगैरिव C, but corrected in margin.
^७ अनुज्वरैः P. ^८ निवार्यमाना C P. ^९ स्रष्ट C. ^{१०} न C P.

मुमोच वाष्पं पथि नागुरो जनः पुरा रथे दाशरथेरिवागते ॥८॥
 अथ ब्रुवंतः समुपेतमयैवो जनाः पथि छंदकमागताश्रवः^१ ।
 क राजपुत्रः कुलराष्ट्रवर्धनो^२ हृतस्त्वयासाविति पृष्ठतोऽन्वयुः ॥९॥
 ततः स तान् भक्तिमतोऽब्रवीज्जनान्नरेन्द्रपुत्रं न परित्यजाम्यहं ।
 रुदन्नहं तेन तु निर्जने वने गृहस्थवेशश्च विसर्जिताविति ॥१०॥
 इदं वचस्तस्य निशम्य ते जनाः सुदुष्करं खल्विति निश्चयं ययुः ।
 पतद्विजहूः सलिलं न नेत्रजं मनो निनिंदुश्च फलार्थमात्मनः ॥११॥
 अथोचुरद्यैव विशाम तद्वनं गतः स यत्र द्विपराजविक्रमः ।
 जिजीविषा नास्ति हि तेन नो विना यथेन्द्रियाणां^३ विगमे
 शरीरिणां ॥१२॥

इदं पुरं तेन विवर्जितं वनं वनं च तत्तेन समन्वितं पुरं ।
 न शोभते तेन हि नो विना पुरं मरुत्वता वृत्रबधे यथा दिवं ॥१३॥
 पुनः कुमारो विनिवृत्त इत्यथो गवाक्षमालाः प्रतिपेदिरेऽंगनाः ।
 विविक्तपृष्ठं च निशम्य वाजिनं पुनर्गवाक्षाणि पिधाय चुक्रुशुः ॥१४॥
 प्रविष्टदीक्षस्तु सुतोपलब्धये व्रतेन शोकेन च खिन्नमानसः ।
 जजाप देवायतने नराधिपश्चकार तास्ताश्च यथाश्रयाः क्रियाः ॥१५॥
 ततः स वाष्पप्रतिपूर्णलोचनस्तुरंगमादाय तुरंगमानसः ।
 विवेश शोकाभिहतो नृपालयं क्षयं विनीते रिपुणेव भर्तारि ॥१६॥
 विगाहमानश्च नरेन्द्रमंदिरं विलोकयन्नश्रुवहेन चक्षुषा ।
 स्वरेण पुष्टेन रुराव कंथको^५ जनाय दुःखं प्रतिवेदयन्निव^६ ॥१७॥

^१ आगताश्रवः C P.
 (corrected in C).

^२ पुरराष्ट्रनंदनो C.

^३ ०नां C.

^४ परि० C D

^५ कंठको P.

^६ ०यन्ति च C.

ततः खगाश्च ¹क्षयमध्यगोचराः समीपवद्वास्तुरगाश्च सत्कृताः ।
 हयस्य तस्य प्रतिसस्वनुः स्वनं नरेन्द्रसूनोरूपयानशङ्किताः ॥१८॥
 जनाश्च हर्षातिशयेन वञ्चिता जनाधिपातः पुरसंनिकर्षगाः ² ।
 यथा हयः ³कण्ठक एष हेषते ध्रुवं कुमारो विशतीति मेनिरे ॥१९॥
 अतिप्रहर्षादथ शोकमूर्छिताः कुमारसंदर्शनलोललोचनाः ।
 गृहाद्विनिश्चक्रमुराशया स्त्रियः ⁴शरत्पयोदादिव विद्युतश्चलाः ॥२०॥
 विलंबवेश्यो मलिनांशुकांबरा निरञ्जनैर्वाष्पहतेक्षणैर्मुखैः ।
 कृष्णा विवर्णीजनया ⁵विनाकृता दिवीव तारा रजनीक्षया-
 रुणाः ⁶ ॥२१॥

⁷अरक्ततामैश्वर्यैरनूपैरकुण्डलैरार्जवकर्णिकैर्मुखैः ।
 स्वभावपीनैर्जघनैरमेखलैरहारयोक्त्रैर्मुषितैरिव स्तनैः ॥२२॥
 निरीक्षिता ⁸वाष्पपरीतलोचनं ⁹निराश्रयं छंदकमश्वमेव च ।
¹⁰विवर्णवक्त्रा रुरुदुर्वरांगना ¹¹वनांतरे गाव इवर्षभोज्झिताः ॥२३॥
 ततः सवाष्पा महिषी महीपतेः प्रनष्टवत्सा महिषीव वत्सला ।
 प्रगृह्य बाहू निपपात गौतमी विलोलपर्णा कदलीव कांचनी ॥२४॥
 हतत्विषोऽन्याः शिथिलात्मबाहवः स्त्रियो विषादेन विचेतना इव ।
 न चुक्रुशुर्नाश्रु जहुर्न ¹²शश्वमुर्न चेतना उल्लिखिता इव स्थिताः ॥२५॥
 अधीरमन्याः पतिशोकमूर्छिता विलोचनप्रस्रवणैर्मुखैः स्त्रियः ।

¹ गृह written in C over क्षय.

² संनिकर्षाः C P, corrected in C to °कर्षगाः.

³ आशयस्त्रियः P.

⁴ Sic C P.

⁵ C P omit ∴.

⁶ अलता P.

⁷ Sic C P.

Query निरीक्ष्य ता?

⁸ Ex conj.

°न C; °ना P.

⁹ Ex conj. विषर्ण C;

विषस्त P.

¹⁰ °णा C.

¹¹ °णा C P.

¹² Ex conj. शश्वन्न चेलरा

सूक्ष्मिखिता C; शश्वन्न चेतना सूक्ष्मिखिता P.

¹³ °प्रश्वन्नैः C.

¹सिसिंचिरे प्रोषितचंदनान् ²स्तनान् धराधरः ³प्रस्रवणैरिवीप-
लान् ॥२६॥

मुखैश्च तासां नयनांबुताडितैः रराज तद्राजनिवेशनं तदा ।
नवांबुकालेऽंबुदवृष्टिताडितैः ⁴स्रवज्जलैस्तामरसैर्यथा सरः ॥२७॥
सुवृत्तपीनांगुलिभिर्निरंतरैरभूषणैर्गूढशिरैर्वरांगनाः ⁵ ।

उरांसि जघ्नुः कमलोपमैः करैः स्वपल्लवैर्वातचला लता इव ॥२८॥
करप्रहारप्रचलैश्च ता बभुर्यथापि नार्यः सहितोन्नतैः स्तनैः ।

वनानिलाघूर्णितपद्मकंपितैः रथांगनाम्नां मिथुनैरिवापगाः ॥२९॥
यथा च वक्षांसि करैरपीडयंस्तथैव वक्षोभिरपीडयन् करान् ।

अकारयंस्तत्र परस्परं व्यथाः कराग्रवक्षांस्यबला दयालसाः ॥३०॥
ततस्तु रोषप्रविरक्तलोचना विषादसंबंधकषायगद्गदं ।

उवाच ⁶निःश्वासचलत्पयोधरा विगाधशोकाश्रुधरा यशोधरा ॥३१॥
निशि प्रसुप्तामवशां ⁷विहाय मां गतः क्व स च्छंदक मन्मनोरथः ।

उपागते च त्वयि ⁸कंथके च मे समं गतेषु त्रिषु कंपते मनः ॥३२॥
अनार्यमस्त्रिगन्धममित्रकर्म मे नृशंसं कृत्वा किमिहाद्य रोदिषि ।

⁹नियच्छ वाष्पं भव तुष्टमानसो न ¹⁰संवदत्यश्रु च तच्च कर्म ते ॥३३॥
प्रियेण ¹¹वश्येन हितेन साधुना त्वया सहायेन यथार्थकारिणा ।

¹²गतोऽर्यपुत्रो ह्यपुनर्निवृत्तये रमस्व दिष्ट्या सफलः श्रमस्तव ॥३४॥
वरं मनुष्यस्य विचक्षणो रिपुर्न मित्रमप्राज्ञमयोगपेशलं ।

¹ Sic C P.² चंदनास्तनान् C.³ प्रस्रवणैः C P.⁴ श्रव० C.⁵ ंणाः C P.⁶ निश्वास० C P.⁷ अवसां C.⁸ कंठके P.⁹ निगच्छ C.¹⁰ Ex conj. सखद० C P.¹¹ प्रियेन C.¹² गतार्थपुत्रो P.

मुहबुवेण ह्यविपश्चिता त्वया कृतः कुलस्यास्य महानुपप्लवः ॥३५॥
 इमा हि शोच्या व्यवमुक्तभूषणाः ^१प्रसक्तवाष्पाविलरक्तलोचनाः ।
 स्थितेऽपि पत्यौ हिमवन्महीसमे प्रनष्टशोभा विधवा इव स्त्रियः ॥३६॥
 इमाश्च विक्षिप्तविटंकबाहवः प्रसक्तपारावतदीर्घनिस्वनाः ।
 विनाकृतास्तेन सहैव रोधनैर्भृशं रुदन्तीव विमानपंक्तयः ॥३७॥
 अनर्थकामोऽस्य जनस्य सर्वथा तुरंगमोऽपि ध्रुवमेष ^३कंथकः ^२ ।
 जहार सर्वस्वमितस्तथा हि मे जने प्रसुप्ते निशि रत्नचौरवत् ॥३८॥
 यदा समर्थः खलु सीढुमागतानिषुप्रहारानपि किं पुनः कशाः ।
 गतः कशापातभयात् कथं त्वयं ^४श्रियं गृहीत्वा हृदयं च मे समं ॥३९॥
 अनार्यकर्मा ^५भृशमद्य हेषते नरेन्द्रधिष्यं प्रतिपूरयन्निव ।
 यदा तु निर्वाहयति स्म मे प्रियं तदा हि मूकस्तुरगाधमो
 ऽभवत् ^६ ॥४०॥

यदि ह्यहेषिष्यत बोधयञ्जनं खुरैः क्षितौ वायकरिष्यत ^७ध्वनिं ।
 हनुस्वनं वाजनयिष्यदुत्तमं न चाभविष्यन्मम दुःखमीदृशं ॥४१॥
 इतीह देव्याः परिदेविताश्रयं ^८निशम्य वाष्पमथिताक्षरं वचः ।
 अधोमुखः साश्रुकलः कृताञ्जलिः शनैरिदं छंदक उत्तरं जगौ ॥४२॥
 विगर्हितुं नार्हसि देवि कंथकं ^९न चापि रोषं मयि कर्तुमर्हसि ।
 अनागसौ स्वः ^{१०}समवेहिसर्वशो गतो नृदेवः स हि देवि देववत् ॥४३॥
 अहं हि जानन्नपि राजशासनं ^{११}बलात्कृतः कैरपि ^{१२}दैवतैरिव ।

^१ प्रसक्त° C P. ^२ °ण° C P. ^३ एव P. ^४ त्वया P. ^५ Ex conj.
 अनार्यकं मा C P. ^६ तुरगाधमाभवः P. ^७ अकरिष्यता C P. ^८ परिदे-
 वता° C. ^९ कंठ° P. ^{१०} श्वः C P. ^{११} बलात्कृतः P. ^{१२} देव° C.

उपानयं तूर्णमिमं तुरंगमं ¹ तथान्वगच्छं विगतश्रमोऽध्वनि ॥४४॥
 व्रजन्नयं वाजिवरोऽपि नास्पृशन्महीं खुराग्रैर्विधृतैरिवांतरा ।
 तथैव दैवादिव संयताननो हनुस्वनं नाकृत नाप्यहेषत ॥४५॥
 यदा वहिर्गच्छति पार्थिवात्मजस्तदाभवद्धारमपावृतं स्वयं ।
 तमश्च नैशं रविणेव पाटितं ततोऽपि दैवो विधिरेष गृह्यतां ॥४६॥
 यदाप्रमत्तोऽपि नरेन्द्रशासनाद्गृहे पुरे चैव सहस्रशो जनः ।
 तदा स नाबुध्यत निद्रया हतस्ततोऽपि दैवो विधिरेष ² गृह्यतां ॥४७॥
 यतश्च वासो वनवाससंमतं ³ विसृष्टमस्मै समये दिवौकसा ।
 दिवि प्रविद्धं मुकुटं च तद्धृतं ततोऽपि दैवो विधिरेष ² गृह्यतां ॥४८॥
 तदेवमावां नरदेवि दोषतो न तत्प्रयातं ⁴ प्रतिगंतुमर्हसि ।
 न कामकारो मम नास्य वाजिनः कृतानुयात्रः स हि दैवतैर्गतः ॥४९॥
 इति प्रयाणं बहुधैवमद्भुतं निश्म्य तास्तस्य महात्मनः स्त्रियः ।
 प्रनष्टशोका इव विस्मयं ययुर्मनोज्वरं प्रव्रजनात्तु लेभिरे ॥५०॥
 विषादपारिप्लवलोचना ततः प्रनष्टपोता कुररीव दुःखिता ।
 विहाय धैर्यं विरुराव गौतमी तताम चैवाश्रुमुखी जगाद च ॥५१॥
 महोर्मिमंतो मृदवोऽसिताः शुभाः पृथक्पृथग्मूलरूहाः समुद्रताः ।
⁶ प्रचेरितास्ते भुवि तस्य मूर्धजा नरेन्द्रमौलीपरिवेष्टनक्षमाः ⁷ ॥५२॥
 प्रलंबबाहुर्मृगराजविक्रमो महर्षभाक्षः कनकोज्ज्वलद्युतिः ।
 विशालवक्षा घनदुंदुभिस्वनस्तथाविधोऽप्याश्रमवासमर्हति ॥५३॥

¹ तथान्वगच्छं न्विगतं P; तथानुगच्छन्वि C.

² एव P.

³ निःखृष्टं C.

⁴ ०त्ति C.

⁵ ०णां C P.

⁶ Sic MSS. (cf. viii. 75). The Mahābh. has *praverita*

(*pra+va+īrita*).

⁷ ०परिवेष्ट्यमक्षमाः C.

अभागिनी नूनमियं वसुंधरा तमार्यकर्माणमनुत्तमं प्रति¹ ।
गतस्ततोऽसौ गुणवान् हि तादृशो नृपः प्रजाभाग्यगुणैः
प्रसूयते ॥५४॥

सुजातजालावततांगुली मृदू निगूढगुल्फौ विषपुष्पकीमलौ ।
वनांतभूमिं² कठिनां कथं नु तौ³ सचक्रमध्यौ चरणौ गमिष्यतः ॥५५॥
विमानपृष्ठे शयनासनोचितं महार्हवस्त्रागुरुचंदनार्चितं ।
कथं नु शीतोष्णजलागमेषु तच्छरीरमोजस्वि वने भविष्यति ॥५६॥
कुलेन सत्त्वेन बलेन वर्चसा श्रुतेन लक्ष्म्या वयसा च गर्वितः ।
प्रदातुमेवाभ्युदितो न याचितुं कथं स भिक्षां परतश्चरिष्यति ॥५७॥
शुचौ शयित्वा शयने हिरण्यमये प्रबोध्यमानो निशि तूर्यनिस्वनैः ।
कथं वत स्वप्स्यति सोऽद्य मे⁴ व्रती पटैकदेशांतरिते महीतले ॥५८॥
इमं विलापं करुणं निशम्य ता भुजैः परिष्वज्य परस्परं स्त्रियः ।
विलोचनेभ्यः सलिलानि तत्पुष्पैर्धूनि पुष्पेभ्य इवेरिता
लताः ॥५९॥

ततो धरायामपतद्यशोधरा विचक्रवाकेव रथांगसाह्वया ।
शनैश्च तत्तद्विललाप विक्लवा मुहुर्मुहुर्गद्गदरुद्धया गिरा ॥६०॥
स मामनाथां⁵ सहधर्मचारिणीमपास्य धर्मे यदि कर्तुमिच्छति ।
कुतोऽस्य धर्मः सहधर्मचारिणीं विना तपो यः परिभोक्तुमि-
च्छति ॥६१॥

शृणोति नूनं स न पूर्वपार्थिवान् महासुदर्शप्रभृतीन् पितामहान् ।

¹ Ex conj. पतिं C; पति P.

² कठिनां C.

³ Ex conj. भौ C P.

⁴ मा P. ⁵ सहधर्म° C.

वनानि पत्नीसहितानुपेयुषस्तथा स धर्मं मदृते चिकीर्षति ॥ ६२ ॥
 मखेषु वा वेदविधानसंस्कृतौ न दंपती पश्यति दीक्षिताबुभौ ।
 समं^१ बुभुक्षू परतोऽपि तत्फलं ततोऽस्य जातो मयि धर्ममत्सरः ॥ ६३ ॥
 ध्रुवं स जानन् मम धर्मवल्लभो^२ मनः प्रियेऽप्याकलहं मुहुर्मियः ।
 सुखं विभीर्मापहाय^३ रोषणां महेंद्रलोकेऽप्सरसो जिघृक्षति ॥ ६४ ॥
 इयं तु चिन्ता मम कीदृशं नु ता वपुर्गुणं विभ्रति तत्र योषितः ।
 वने यदर्थं स तपांसि तप्यते श्रियं च हित्वा मम भक्तिमेव च ॥ ६५ ॥
 न खल्वियं स्वर्गमुखाय मे स्पृहा न तज्जनस्यात्मवतोऽपि दुर्लभं^४ ।
 स तु प्रियो मामिह वा परत्र वा कथं न जह्यादिति मे मनोरथः ॥ ६६ ॥
 अभागिनी यद्यहमायतेक्षणं शुचिस्मितं भर्तुरुदीक्षितुं सुखं ।
 न मंदभाग्योऽर्हति राहुलोऽप्ययं कदाचिदंके परिवर्तितुं पितुः ॥ ६७ ॥
 अहो नृशंसं सुकुमारवर्चसः^५ सुदारुणं तस्य मनस्विनो मनः ।
 कलप्रलापं द्विषतोऽपि हर्षणं शिशुं सुतं यस्त्यजतीदृशं स्वतः ॥ ६८ ॥
 ममापि कामं हृदयं सुदारुणं शिलामयं वाप्ययसापि वा कृतं ।
 अनायवच्छीरहिते सुखोचिते वनं गते भर्तरि यन्न दीर्यते ॥ ६९ ॥
 इतीह देवी पतिशोकमूर्छिता सरोद दध्यौ विललाप चासकृत् ।
 स्वभावधीरापि हि सा सती शुचा धृतिं न सस्मार चकार नो
 ह्रियं ॥ ७० ॥

ततस्तथा शोकविलापविक्रवां यशोधरां प्रेक्ष्य वसुंधरागतां ।
 महारविन्दैरिव वृष्टिताडितैर्मुखैः सवाष्पैर्वनिता विचुक्रुशुः ॥ ७१ ॥

^१ Ex conj. बुभुक्षुः परितोऽपि C P. The Chinese supports *paratah*. ^२ ॐ P;
 (०वत्सलो C pr. manu, but not D.) ^३ उपहाय P. ^४ दुर्लभं C P. ^५ ०वत्सः C P.

¹समाप्रजायः कृतहोममंगलो नृपस्तु देवायतनाद्विनिर्ययौ ।
जनस्य तेनार्त्तरवेण² चाहतश्चचाल वज्रध्वनिनेव वारणः ॥७२॥
निशाम्य³ च च्छंदककंथकावुभौ सुतस्य संश्रुत्य च निश्चयं स्थिरं ।
पपात शोकाभिहतो महीपतिः शचीपतेर्वृत्त इवोत्सवे ध्वजः ॥७३॥
ततो मुहूर्ते सुतशोकमोहितो⁵ जनेन तुल्याभिजनेन धारितः ।
निरीक्ष्य दृष्ट्या जलपूर्णया हयं महीतलस्थो विललाप पा-
र्थिवः ॥७४॥

बहूनि कृत्वा समरे प्रियाणि मे महत्त्वया कंथक⁶ विप्रियं कृतं ।
गुणप्रियो येन वने स⁷ मे प्रियः प्रियोऽपि सन्नप्रियवत् प्रचे-
रितः⁸ ॥७५॥

तदद्य मां वा नय तत्र यत्र स व्रज दुतं वा पुनरेवमानय ।
ऋते हि तस्मान्मम नास्ति जीवितं⁹ विगाढरोगस्य सदौषधा-
दिव ॥७६॥

सुवर्णनिष्ठीविनि मृत्युना हते सुदुष्करं यन्न ममार¹⁰ संजयः ।
अहं पुनर्धर्मरतौ सुते गतेऽमुमुक्षुरात्मानमनात्मवानिव ॥७७॥
विभोर्दशक्षत्रकृतः प्रजापतेः परापरज्ञस्य विवस्वदात्मनः ।
प्रियेण पुत्रेण सता विनाकृतं कथं न मुह्येद्वि¹¹ मनो मनोरपि ॥७८॥
अजस्य राज्ञस्तनयाय धीमते नराधिपायेन्द्रसखाय मे स्पृहा ।
गते वनं यस्तनये दिवं गतो न मोघवाष्पः कृपणं¹² जिजीव ह ॥७९॥

¹ समाप्य० C.² ञ P.³ So C P here and x. 3.⁴ कंठक० P.⁵ शोकमोहमोहितो P; शोकमूर्च्छिमोहितो C with the मूर्च्छि dotted above.⁶ Sic C P.⁷ Ex conj. वनेष P; चनेष C.⁸ Sic MSS.; cf. sup. 52.⁹ विगाध० C P.¹⁰ Ex conj. संजयः C P.¹¹ मुह्येद्वि C.¹² ञ C.

प्रचक्ष्व मे भद्र ¹ तदाश्रमाजिरं हृतस्त्वया यत्र स मे जलांजलिः ।
 इमे परीप्सन्ति हि ते पिपासवो ममासवः प्रेतगतिं यियासवः ॥८०॥
 इति तनयवियोगजातदुःखं क्षितिसदृशं सहजं विहाय धैर्यं ।
 दशरथ इव रामशोकवश्यो बहु विललाप नृपो विसंज्ञकल्पः ॥८१॥
 श्रुतविनयगुणान्वितस्ततस्तं मतिसचिवः प्रवयाः पुरोहितश्च ।
 अवधृतमिदमूचतुर्यथावन्न च परितप्तमुखौ न चाप्यशोकौ ॥८२॥
 त्यज नरवर शोकमेहि धैर्यं कुधृतिरिवार्हसि धीर नाश्रु मोक्तुं ।
² सजमिव मृदितामपास्य लक्ष्मीं भुवि बहवो हि नृपा वनान्य-
 भीयुः ॥८३॥

अपि च नियत एष तस्य भावः स्मर वचनं तदृषेः पुरासितस्य ।
 न हि स दिवि न चक्रवर्तिराज्ये क्षणमपि वासयितुं सुखेन
 शक्यः ॥८४॥

यदि तु नृवर कार्य एव यत्नस्त्वरितमुदाहर यावदत्र यावः ।
 बहुविधमिह युद्धमस्तु तावत्तव तनयस्य विधेश्च तस्य तस्य ॥८५॥
 नरपतिरपि तौ शशास तस्माद्भुतमित एव युवामभिप्रयातं ।
 न हि मम हृदयं प्रयाति ³ शान्तिं वनशकुनेरिव पुचलालसस्य ॥८६॥
 परममिति नरेन्द्रशासनात्तौ ययतुरमात्यपुरोहितौ वनं तत् ।
 कृतमिति सवधूजनः सदारो नृपतिरपि प्रचकार शेषकार्यं ॥८७॥

इति श्रीबुद्धचरिते महाकाव्येऽतःपुरविलापो नामाष्टमः
 सर्गः ॥८॥

¹ तम् P.

² अजं C.

³ प्रयाति C.

BOOK IX¹.

ततस्तदा मंचिपुरोहितौ तौ वाष्पप्रतोदाभिहतौ नृपेण² ।
 विद्धौ सदश्वाविव सर्वयत्नात्सौहार्दशीघ्रं ययतुर्वनं तत् ॥१॥
 तमाश्रमं जातपरिश्रमौ तावुपेत्य काले सदृशानुयात्रौ ।
 राजर्द्धिमुत्सृज्य विनीतचेष्टां वुपेयतु भार्गवधिषायमेव⁴ ॥२॥
 तौ न्यायतस्त्रं प्रतिपूज्य विप्रं तेनार्चितौ तावपि चानुरूपं ।
 कृतासनौ भार्गवमासनस्थं छित्त्वा कथामूचतुरात्मकृत्यं ॥३॥
 शुद्धौजसः शुद्धविशालकीर्तेरिह्वाकुवंशप्रभवस्य राज्ञः ।
 इमं जनं वेत्तु भवानधीरं श्रुतग्रहे मंचपरिग्रहे च ॥४॥
 तस्येन्द्रकल्पस्य जयंतकल्पः पुत्रो⁵ जरामृत्युभयं तितीर्षुः ।
 इहाभ्युपेतः किल⁶ तस्य हेतोरावामुपेतौ भगवानवैतु ॥५॥
 तौ सोऽब्रवीदस्ति स दीर्घबाहुः प्राप्नः कुमारो न तु⁷ नावबुद्धः ।
 धर्मोऽयमावर्तक इत्यवेत्य यातस्वराडाभिमुखो मुमुक्षुः ॥६॥
⁸ तस्मात्ततस्तावुपलभ्य तत्त्वं तं विप्रमामंच्य तदैव सद्यः ।
 खिन्नावखिन्नाविव राजपुत्रः⁹ प्रसन्नतुस्तेन¹⁰ यतः स यातः ॥७॥
¹¹ यांतौ ततस्तौ¹² सृजया विहीनमपश्यतां तं वपुषा ज्वलंतं ।

¹ This book has several lacunae. ² ०न C. ³ ०वेष्टौ C. ⁴ धिच्यमेव P.
⁵ जरान्ध P. ⁶ Ex conj. कलि C P. [The Tibetan has *grag*, 'it is reported,'
 H.W.] ⁷ चाव P. ⁸ तस्मादतस्तौ P. ⁹ प्रसन्नतुः C P. ¹⁰ यतुः
 स यात्रः C pr. manu. ¹¹ यात्रौ C. ¹² Sic C P. Query सजया ?

¹ नृपोपविष्टं पथि वृक्षमूले ² सूर्यं घनाभोगमिव प्रविष्टं ॥ ८ ॥
 यानं विहायोपययौ ततस्तं पुरोहितो मन्त्रधरेण सार्धं ।
 यथा वनस्थं सहवामदेवो रामं दिदृक्षुर्मुनिरौर्वशेयः ³ ॥ ९ ॥
 तावर्चयामासतुरर्हतस्तं ⁴ दिवीव शुक्रांगिरसौ महेन्द्रं ।
 प्रत्यर्चयामास स चार्हतस्तौ दिवीव शुक्रांगिरसौ महेन्द्रः ॥ १० ॥
 कृताभ्यनुज्ञावभितस्ततस्तौ निषीदतुः शाक्यकुलध्वजस्य ।
 विरेजतुस्तस्य च संनिकर्षे पुनर्वसू योगगताविवेदोः ॥ ११ ॥
 तं वृक्षमूलस्थमभिज्वलंतं पुरोहितो राजसुतं बभाषे ।
 यथोपविष्टं दिवि पारिजाते ⁵ वृहस्पतिः शक्रसुतं जयंतं ॥ १२ ॥
 त्वच्छोकशल्ये हृदयावगाढे ⁶ मोहं गतो भूमितले मुहूर्तं ।
 कुमार राजा नयनांबुवर्षो यस्त्रामवोचत्तदिदं निबोध ⁷ ॥ १३ ॥
 जानामि धर्मे प्रति निश्चयं ते परैमि ⁸ तेऽद्याविनमेतमर्थं ।
 अहं त्वकाले वनसंश्रयात्ते शोकाग्निनाग्निप्रतिमेन दह्ये ॥ १४ ॥
 तदेहि धर्मप्रिय मत्प्रियार्थं धर्मार्थमेव त्यज बुद्धिमेतां ।
 अयं हि मा ⁹ शोकरयः प्रवृद्धो नदीरयः कूलमिवाभिहंति ॥ १५ ॥
 मेघांबुकक्षादिषु या हि वृत्तिः ¹⁰ समीरणार्कग्निमहाशनीनां ।
 तां ¹¹ वृत्तिमस्मासु करोति शोको विकर्षणोच्छोषणदाहभेदैः ॥ १६ ॥
 तद्भुङ्क्व तावद्वसुधाधिपत्यं काले वनं यास्यसि शास्त्रदृष्टे ।

¹ Ex conj. नृपोपविष्टं C P.

² Ex conj. सूर्याघनां C P.

³ ंशेयः C P.

⁴ अर्हतौ तं P.

⁵ परिजातौ C.

⁶ ंधे P.

⁷ ंधः C.

⁸ Ex conj.

तेवाविनिमेतं C P.

⁹ मे P.

¹⁰ Ex conj. वृत्तिः C P.

¹¹ वृद्धिम् P;

वृत्तम् C.

अनिष्टबन्धौ कुरु मायुपेक्षां¹ सर्वेषु भूतेषु दया हि धर्मः ॥१७॥
 न चैष धर्मो वन एव सिद्धः पुरेऽपि सिद्धिर्नियता यतीनां ।
 बुद्धिश्च यत्नश्च निमित्तमत्र वनं च लिंगं च² हि भीरुचिह्नं ॥१८॥
 मौलीधरैरसविषक्तहारैः³ केयूरविष्टभ्यस्रजैर्नरेन्द्रैः ।
 लक्ष्म्यंकमध्ये परिवर्तमानैः प्राप्तो गृहस्थैरपि मोक्षधर्मः ॥१९॥
 ध्रुवानुजौ यौ⁴ बलिवज्रबाहू वैभ्राजमाषाढमथातिदेवं ।
 विदेहराजं जनकं तथैव⁵ पाकदुमं सेनजितश्च राज्ञः ॥२०॥
 एतान् गृहस्थान् नृपतीनवेहि नैःश्रेयसे धर्मविधौ विनीतान् ।
 उभेऽपि⁶ तस्माद्युगपद्भजस्व चित्ताधिपत्यं च नृपश्रियं च ॥२१॥
 इच्छामि हि त्वामुपगुह्य गाढं कृताभिषेकं सलिलार्द्रमेव ।
 धृतातपत्रं समुदीक्षमाणस्तेनैव हर्षेण वनं प्रवेष्टुं ॥२२॥
 इत्यब्रवीद्भूमिपतिर्भवंतं वाक्येन वाष्पग्रथिताक्षरेण ।
 श्रुत्वा भवानर्हति तत्प्रियार्थं स्नेहेन तत्स्नेहमनुप्रयातुं ॥२३॥
 शोकांभसि तत्प्रभवे ह्यगाधे⁸ दुःखार्णवे मज्जति शाक्यराजः ।
 तस्मात्तमुत्तारय नाथहीनं निराश्रयं मग्नमिवार्णवे गां¹⁰ ॥२४॥
 भीष्मेण गंगोदरसंभवेन रामेण रामेण च भार्गवेण¹¹ ।
 श्रुत्वा कृतं कर्म पितुः प्रियार्थं पितुस्त्वमप्यर्हसि कर्तुमिष्टं ॥२५॥
 संवर्धयित्रीं च समेहि देवीमगस्त्यजुष्टां दिशमप्रयातां ।

¹ मायुपेक्षां C.² व C P.³ अंशविशक्तं C P (P has अंशुं).⁴ Ex conj. ध्रुवा-जौयौ C P, with hiatus marked.⁵ Ex conj. या-जुमसे C;

या-द्रुमं से P, with hiatus marked.

⁶ Sic C P!⁷ लक्ष्मानः C; लक्ष्माणः P.⁸ ण्डे P.⁹ तस्मात्त्वम् P.¹⁰ गौः C.¹¹ न P.

प्रनष्टवत्सामिव वत्सलां गामजस्रमार्त्ता कलितुं² न चाहंसि ॥२६॥
 हंसेन हंसीमिव विप्रयुक्तां त्यक्तां गजेनेव वने करेणुं ।
 आर्त्ता सनाथामपि नाथहीनां चातुं वधूमर्हसि दर्शनेन ॥२७॥
 एकं सुतं बालमनर्हदुःखं संतापसंतप्र³ * * * ।
 तं राहुलं मोक्षय बंधुशोकाद्राहूपसर्गादिव पूर्णचंद्रं ॥२८॥
 शोकाग्निना त्वद्विरहेधनेन⁴ निःश्वासधूमेन तमःशिखेन ।
 त्वद्दर्शनार्थं हति दह्यमानः⁵ सोऽतःपुरं चैव पुरं च कृत्स्नं ॥२९॥
 स बोधिसत्त्वः परिपूर्णसत्त्वः श्रुत्वा वचस्तस्य पुरोहितस्य ।
 ध्यात्वा मुहूर्तं गुणवद्गुणज्ञः प्रत्युत्तरं प्रश्नितमित्युवाच ॥३०॥
 अवैमि भावं तनयप्रसक्तं⁷ विशेषतो यो मयि भूमिपस्य⁸ ।
 जानन्नपि व्याधिजराविपद्भ्यो भीतस्त्वगत्या स्वजनं त्यजामि ॥३१॥
 द्रष्टुं प्रियं कः स्वजनं हि नेच्छेन्नासौ यदि स्यात्प्रियविप्रयोगः ।
 यदा तु भूत्वापि⁹ भवेद्वियोगस्ततो गुरुं¹⁰ स्निग्धमपि त्यजामि ॥३२॥
 मद्भेतुकं यत्तु नराधिपस्य शोकं¹¹ भवानर्हति न प्रियं मे ।
 यत्स्वप्नभूतेषु समागमेषु संतप्यते भाविनि विप्रयोगैः ॥३३॥
 एवं च ते निश्चयमेतु बुद्धिर्दृष्ट्वा¹² विचित्रं विविधप्रचारं ।
 संतापहेतुर्न सुतो न बंधुरज्ञाननैमित्तिक एष तापः ॥३४॥

¹ ०ण० C P. ² Glossed in C as त्यक्तुं ? ³ A hiatus here in C P. C gives only संतापसंत. The तं of c not in C. ⁴ निश्वास० C P. ⁵ A blank in the MSS. between ०ना and च्छति. ⁶ The MSS. have a blank between ०मान and पुरं चैव. ⁷ Ex conj. The MSS. read तनयं with a blank after it. ⁸ Ex conj. भूमिपस्य C P. ⁹ Ex conj. भूत्वापि ---- योग० C P. ¹⁰ गुरु C P. ¹¹ Ex conj. भवानार्हति P; भवानार्हसि C. ¹² So P (perhaps प्रवारं); विचि ---- प्रचारं C.

यदाध्वगानामिव संगतानां काले वियोगो नियतः प्रजानां ।
 प्राज्ञो जनः को नु भजेत¹ शोकं² बंधुप्रियः सन्नपि बंधुहीनः ॥३५॥
 इहैति हित्वा स्वजनं परत्र प्रलभ्य चेहापि पुनः प्रयाति ।
 गत्वापि तत्राप्यपरत्र गच्छेत्येवं जनो योगिनि कोऽनुरोधः³ ॥३६॥
 यदा च गर्भात्प्रभृति⁴ प्रजानां * * * नुबधाय मृत्युः ।
 कस्मादकाले वनसंश्रयं मे पुत्रप्रियस्तत्र भवानवोचत् ॥३७॥
 भवत्यकालो विषयाभिपत्तौ⁵ कालस्तथैवाभिविधौ प्रदिष्टः⁶ ।
 कालो जगत्कर्षति सर्वकालानर्चाहंके श्रेयसि सर्वकालः ॥३८॥
 राज्यं मुमुक्षुर्मयि यच्च राजा⁷ तदप्युदारं सदृशं पितुश्च ।
⁸प्रतिगृहीतुं मम न क्षमं तु लोभादपथ्यान्नमिवातुरस्य ॥३९॥
 कथं नु⁹ मोहायतनं नृपत्वं क्षमं प्रपत्तुं विदुषा नरेण ।
 सोऽवेगता यत्र मदः श्रमश्च¹⁰ परोपचारेण च धर्मपीडा ॥४०॥
 जांबूनदं हर्म्यमिव प्रदीप्तं विषेण संयुक्तमिवोत्तमानं ।
 ग्राहाकुलं च स्थितं¹¹ * * * * * ॥४१॥
 इत्यात्मविज्ञानगुणानुरूपं मुक्तस्पृहं¹² हेतुमदूर्जितं च ।
 श्रुत्वा नरेन्द्रात्मजमुक्तवन्तं प्रत्युत्तरं मंचधरोऽप्युवाच ॥४२॥
 यो निश्चयो मंचवरस्तवायं नायं न युक्तो न तु कालयुक्तः ।

¹ Ex conj. भजेत्स C; भजेच्च P.

² Ex conj. बंधु ----- हीनः C P.

³ Corrupt? For the Tibetan see note in Appendix.

⁴ C P have a hiatus after प्र down to नुबधाय.

⁵ C P have a hiatus before स्तथैवाभिविधौ. I conjecture *abhividdhau* (cf. Pân. iii. 3. 44).

⁶ प्रविष्टः C P, but C has a marginal correction प्रदिष्टः.

⁷ Ex conj. राज्यं C? राज्यं P.

⁸ प्रतिगृहीतुं C P.

⁹ न C P.

¹⁰ Ex conj. परापचारेण C P.

¹¹ स्थि P. Here follows a long hiatus in C P. It occupies 719-734 in Beal's translation.

¹² स्पृहं C.

शोकाय हित्वा पितरं वयःस्थं स्याद्धर्मकामस्य हि ते न धर्मः ॥४३॥
 नूनं च बुद्धिस्तव नातिसूक्ष्मा^१ धर्मार्थकामेष्वविचक्षणा वा ।
 हेतोरदृष्टस्य फलस्य यत्त्वं प्रत्यक्षमर्थं परिभूय यासि ॥४४॥
 पुनर्भवोऽस्तीति च केचिदाहुर्नास्तीति केचिन्नियतं प्रतिज्ञाः ।
 एवं यदा संशयितोऽयमर्थस्तस्मात् क्षमं भोक्तुमुपस्थिता श्रीः ॥४५॥
 भूयः प्रवृत्तिर्यदि काचिदस्ति रंस्यामहे तत्र यथोपपत्तौ ।
 अथ प्रवृत्तिः परतो न काचित्सिद्धोऽप्रयत्नाज्जगतोऽस्य मोक्षः ॥४६॥
 अस्तीति केचित्परलोकमाहुर्मोक्षस्य योगं न तु वर्णयन्ति ।
 अग्रेयथा ह्युष्णमपां द्रवत्वं तद्वत्प्रवृत्तौ प्रकृतिं वदन्ति ॥४७॥
 केचित्स्वभावादिति वर्णयन्ति शुभाशुभं चैव भवाभवौ^३ च ।
 स्वाभाविकं सर्वमिदं च यस्मादतोऽपि मोघो भवति प्रयत्नः ॥४८॥
 यदिन्द्रियाणां नियतः प्रचारः प्रियाप्रियत्वं विषयेषु चैव ।
 संयुज्यते यज्जरयार्त्तिभिश्च कस्तत्र यत्नो ननु स स्वभावः ॥४९॥
 अद्भिर्हुताशः शममभ्युपैति तेजांसि चापो गमयन्ति^४ शेषं ।
 भिन्नानि भूतानि शरीरसंस्थान्येक्यं च^५ दत्त्वा जगदुद्बहन्ति ॥५०॥
 यत्पाणिपादोदरपृष्ठमूर्ध्ना^६ निर्वर्तन्ते गर्भगतस्य भावः ।
 यदात्मनस्तस्य च तेन योगः स्वाभाविकं तत्कथयन्ति तज्ज्ञाः ॥५१॥
 कः कंटकस्य प्रकरोति तैक्ष्ण्यं विचित्रभावं मृगपक्षिणां वा ।
 स्वभावतः सर्वमिदं प्रवृत्तं न कामकारोऽस्ति कुतः प्रयत्नः ॥५२॥
 सर्गं वदन्तीश्वरतस्तथान्ये तत्र प्रयत्ने पुरुषस्य कोऽर्थः ।

^१ सूक्ष्मा C. ^२ नियतः C. ^३ भवं P. ^४ Ex conj. चापः शमयन्ति C P.
^५ वदत्वा P. ^६ मूर्ध्ना निर्वर्तन्ते P.

य एव हेतुर्जगतः प्रवृत्तौ हेतुर्निवृत्तौ नियतः स एव ॥५३॥
 केचिद्वदंत्यात्मनिमित्तमेव प्रादुर्भवं चैव भवक्षयं च ।
 प्रादुर्भवं तु प्रवदंत्ययत्नाद्यत्नेन मोक्षाधिगमं ब्रुवंति ॥५४॥
 नरः पितृणामनृणः प्रजाभिर्वेदैर्ऋषीणां क्रतुभिः सुराणां ।
 उत्पद्यते सार्धमृणैस्त्रिभिस्तैर्यस्यास्ति मोक्षः किल तस्य मोक्षः ॥५५॥
 इत्येवमेतेन विधिक्रमेण मोक्षं सयत्नस्य वदंति तज्ज्ञाः ।
 प्रयत्नवंतोऽपि हि विक्रमेण मुमुक्षवः खेदमवाप्नुवंति ॥५६॥
 तत्सौम्य मोक्षे यदि भक्तिरस्ति न्यायेन सेवस्व विधिं यथोक्तं ।
 एवं भविष्यत्युपपत्तिरस्य संतापनाशश्च नराधिपस्य ॥५७॥
 या च प्रवृत्ता भवदोषबुद्धिस्तपोवनेभ्यो भवनं प्रवेष्टुं ।
 तत्रापि चिंता^१ तव तात माभूत्पूर्वेऽपि जग्मुः स्वगृहं वनेभ्यः ॥५८॥
 तपोवनस्थोऽपि वृतः प्रजाभिर्जंगाम राजा पुरमंबरीषः ।
 तथा महीं विप्रकृतामनार्यैस्तपोवनादेत्य ररक्ष रामः ॥५९॥
 तथैव^२ शाल्वाधिपतिर्दुमाक्षो वनात्ससूनुः स्वपुरं प्रविश्य ।
 ब्रह्मर्षिभूतश्च मुनेर्वशिष्ठाहध्रे श्रियं सांकृतिरंतिदेवः^३ ॥६०॥
 एवंविधा धर्मयशःप्रदीप्ता वनानि हित्वा भवनान्यभीयुः ।
 तस्मान्न दोषोऽस्ति गृहं प्रवेष्टुं^४ तपोवनाद्धर्मनिमित्तमेव ॥६१॥
 ततो वचस्तस्य निशम्य मंचिणः प्रियं हितं चैव नृपस्य चक्षुषः ।
 अनूनमव्यस्तमंसक्तमदुतं धृतौ स्थितो राजसुतोऽब्रवीद्वचः ॥६२॥

^१ तव ता omitted in P; तात not clear in C; तामत D.

^२ शाल्व° C.

^३ साकृति° P. See note in Appendix.

^४ प्रयातुं C.

^५ Ex conj. अव्यस्तम-

शक्त° C; अव्यक्तमशक्त° P.

इहास्ति नास्तीति य एष संशयः परस्य वाक्यैर्न ममात्र निश्चयः ।
 अवेत्य तत्त्वं तपसा शमेन वा स्वयं^१ ग्रहीष्यामि यदत्र निश्चितं ॥६३॥
 न मे क्षमं संगशतं हि दर्शनं^१ ग्रहीतुमव्यक्तपरं पराहतं ।
 बुद्धः परप्रत्ययतो हि को व्रजेज्जनोऽंधकारेऽंध इवांधदेशितः^२ ॥६४॥
 अदृष्टतत्त्वस्य सतोऽपि किं तु मे शुभाशुभे संशयिते^३ शुभे मतिः ।
 वृथापि खेदोऽपि वरं शुभात्मनः सुखं न तत्त्वेऽपि विगर्हिता-
 त्मनः ॥६५॥

इमं तु दृष्ट्वागममव्यवस्थितं यदुक्तमाप्तिस्तदेवेहि^४ साध्विति ।
 प्रहीणदोषत्वमवेहि^४ चाप्राप्तां प्रहीणदोषो ह्यनृतं न वक्ष्यति ॥६६॥
 गृहप्रवेशं प्रति यच्च मे भवानुवाच रामप्रभृतीन् निदर्शनं ।
 न ते प्रमाणं न हि धर्मेनिश्चयेष्वलं प्रमाणाय परिस्तव्रताः ॥६७॥
 तदेवमप्येव रविर्महीं पतेदपि^५ स्थिरत्वं हिमवान् गिरिस्त्यजेत् ।
 अदृष्टतत्त्वो विषयोन्मुखेन्द्रियः श्रयेय न त्वेव गृहान् पृथग्जनः ॥६८॥
 अहं विशेषं^६ ज्वलितं हुताशनं^७ न चाकृतार्थः प्रविशेयमालयं ।
 इति प्रतिज्ञां सचकार गर्वितो^८ यथेष्टमुत्थाय च निर्ममो^९ ययौ ॥६९॥
 ततः सवाष्पौ सचिवद्विजावुभौ निशम्य तस्य स्थिरमेव निश्चयं ।
 विषखवक्त्रावनुगम्य दुःखितौ शनैरगत्या पुरमेव जग्मतुः ॥७०॥
 तत्त्वेहादथ नृपतेश्च भक्तितस्ती सापेक्षं^{१०} प्रतिययतुश्च तस्थतुश्च ।
 दुर्धर्षं रविमिव दीप्तमात्मभासा तं द्रष्टुं न हि पथि शेकतुर्न
 मोक्तुं ॥७१॥

^१ गृ० CP.^२ देशिकः C.^३ सन्शयिते CP.^४ अवैहि CP.^५ अवि P.^६ विशेषं C.^७ हुतासनं C.^८ यथेष्टं C.^९ निर्धमो P.^{१०} साक्षिपं P.

तौ ज्ञातुं परमगतेर्गतिं तु तस्य प्रच्छन्नांश्चरपुरुषाञ्छुचीन् विधाय ।
 राजानं प्रियसुतलालसं नु गत्वा द्रष्ट्यावः कथमिति जग्मतुः
 कथंचित् ॥ ७२ ॥

इति श्रीबुद्धचरिते महाकाव्ये कुमारान्वेषणो¹ नाम
 नवमः सर्गः ॥ ९ ॥

¹ Sic CP; ०णं ?

BOOK X.

स राजवत्सः पृथुपीनवक्षास्तौ हव्यमंत्राधिकृतौ विहाय ।
 उत्तीर्य गंगां प्रचलत्तरंगां^१ श्रीमद्गृहं राजगृहं जगाम ॥१॥
 शैलैः सुगुप्तं च विभूषितं च धृतं च पूतं च शिवैस्तपोदैः ।
 पंचाचलाकं नगरं प्रपेदे शांतः स्वयंभूरिव नाकपृष्ठं ॥२॥
 गांभीर्यमोजश्च निशाम्य^२ तस्य वपुश्च दीप्तं पुरुषानतीत्य ।
 विसिस्मिये तत्र जनस्तदानीं^३ स्थाणुव्रतस्येव वृषध्वजस्य ॥३॥
 तं प्रेक्ष्य योऽन्येन ययौ स तस्थौ यश्चात्र तस्थौ पथि सोऽन्वगच्छत् ।
 दुतं ययौ यः सदयं सधीरं यः कश्चिदास्ते स्म स चोत्पपात ॥४॥
 कश्चित्तमानर्चं जनः कराभ्यां सत्कृत्य कश्चिच्छिरसा ववंदे ।
 स्निग्धेन कश्चिद्वचसाभ्यनन्दन्नेवं जगामाप्रतिपूज्य कश्चित् ॥५॥
 तं जिह्रियुः प्रेक्ष्य विचित्रवेशाः प्रकीर्णवाचः पथि मौनमीयुः ।
 धर्मस्य साक्षादिव संनिकर्षान्न^४ कश्चिदन्यायमतिर्बभूव ॥६॥
^५ अन्यक्रियाणामपि राजमार्गे स्त्रीणां नृणां वा बहुमानपूर्वं ।
 तदेव कल्पं नरदेवसूत्रं^६ निरीक्षमाणा^७ न तु तस्य दृष्टिः ॥७॥
 भुवौ ललाटं मुखमीक्षणं वा वपुः करौ वा चरणौ गतिं वा ।

^१ तुरंगां C.
 and so C perhaps pr. m.
 of C to सूतं, D has सूतं.

^२ So C P here and viii. 73.

^३ स्थानु C.

^४ कर्षे न P D,

^५ अन्यक्रियानां C.

^६ सूत्रं corrected in margin

^७ निरीक्षमाणा C P.

यदेव यस्तस्य ददर्श तत्र तदेव ¹ तस्यानुबन्धं चक्षुः ॥ ८ ॥
 दृष्ट्वा ² शुभोर्णभुवमायताक्षं ज्वलच्छरीरं शुभजालहस्तं ।
 तं भिक्षुवेशं क्षितिपालनाहं संचुक्षुभे राजगृहस्य लक्ष्मीः ॥ ९ ॥
 श्रेण्योऽथ भर्ता मगधाजिरस्य बाह्याद्विमानाद्विपुलं जनौघं ।
 ददर्श पप्रच्छ च तस्य हेतुं ततस्तमस्मै पुरुषः शशंस ॥ १० ॥
 ज्ञानं परं वा पृथिवीश्रियं वा ³ विप्रैर्य उक्तोऽधिगमिष्यतीति ।
 स एव शाक्याधिपतेस्तनूजो ⁴ निरीक्ष्यते प्रव्रजितो जनेन ॥ ११ ॥
 ततः श्रुतार्थो मनसा गतार्थो राजा बभाषे पुरुषं तमेव ।
 विज्ञायतां क्व प्रतिगच्छतीति तथेत्यथैनं पुरुषोऽन्वगच्छत् ॥ १२ ॥
 अलोलचक्षुर्युगमात्रदर्शी निवृत्तवाग्यंचित्तमंदगामी ।
 चचार भिक्षां स तु भिक्षुवर्यो ⁵ निधाय गात्राणि चलं च चेतः ॥ १३ ॥
 आदाय भैक्षं च यथोपपन्नं ययौ गिरेः ⁶ प्रस्रवणं विविक्षं ।
 न्यायेन तत्राभ्यवहृत्य चैनन्महीधरं ⁷ पांडवमारुरोह ॥ १४ ॥
 तस्मिन्वने लोघ्रवनोपगूढे मयूरनादप्रतिपूर्णकुंजे ।
 काषायवासाः स बभौ नृसूर्यो यथोदयस्योपरि बालसूर्यः ॥ १५ ॥
 तत्रैवमालोक्य स राजभृत्यः ⁸ श्रेण्याय राज्ञे कथयांचकार ।
 संश्रुत्य राजा स च बाहुमान्यात्तत्र प्रतस्थे निभृतानुयाचः ॥ १६ ॥
 स पांडवं ⁹ पांडवतुल्यवीर्यः शैलोत्तमं शैलसमानवर्ष्मा ।

¹ Ex conj. तस्यानुबन्धं C; तस्याद् वन्ध D; तस्याच्च वन्ध P. ² Ex conj.
 (Cf. i. 65, c.) शुभं चक्षुर्वं C P. [The Tibetan has 'smin-ma mjod-spu-dan beas,' i.e.
 bhrû-ûrnâ-anvita. H. W.] ³ Ex conj. विप्रैर्य C P. ⁴ निरीक्ष्यते C.
⁵ चर्थो P. ⁶ प्रस्रवणं C. ⁷ पांडवं P, cf. sloka 17. ⁸ श्रेण्याय C P.
⁹ पांडवं P.

मौलीधरः सिंहगतिर्नृसिंहश्चलत्सटः¹ सिंह इवारुरोह ॥१७॥
 चलस्य तस्योपरि शृंगभूतं शान्तिद्रियं पश्यति बोधिसत्त्वं ।
 पर्येकमास्थाय विरोचमानं शशांकमुद्यंतमिवाभ्रकूटात् ॥१८॥
 तं रूपलक्ष्म्या च शमेन चैव धर्मस्य निर्माणमिवोपदिष्टं ।
 सविस्मयः प्रश्नयवान् नरेन्द्रः स्वयंभुवं शक्र इवोपतस्थे ॥१९॥
 तं न्यायतो न्यायवतां वरिष्ठः समेत्य पप्रच्छ च धातुसाम्यं ।
 स चाप्यवोचत्सदृशेन साम्ना नृपं मनःस्वास्थ्यमनामयं च ॥२०॥
 ततः शुचौ वारणकर्णनीले शिलातलेऽसौ निषसाद् राजा ।
²नृपोपविश्यानुमतश्च तस्य भावं विजिज्ञासुरिदं बभाषे ॥२१॥
 प्रीतिः ³परा मे भवतः⁴ कुलेन क्रमागता चैव परीक्षिता च ।
⁵जाता विवक्षा सुत या यतो मे तस्मादिदं स्नेहवचो निबोध ॥२२॥
 आदित्यपूर्वं विपुलं कुलं ते नवं वयो दीप्तमिदं वपुश्च ।
 कस्मादियं ते मतिरक्रमेण ⁶भैक्ष्याक एवाभिरता न राज्ये ॥२३॥
 गात्रं हि ते लोहितचंदनाहं काषायसंश्लेषमनर्हमेतत् ।
 हस्तः⁸ प्रजापालनयोग्य एष भोक्तुं न चार्हः परदत्तमन्नं ॥२४॥
 तत्सौम्य राज्यं यदि पैतृकं त्वं स्नेहात्पितुर्नेच्छसि विक्रमेण ।
 न च क्षमं मर्षयितुं मतिस्ते भुक्तार्धमस्मद्विषयस्य शीघ्रं ॥२५॥
 एवं हि न स्यात्स्वजनावमर्दः कालक्रमेणापि⁹ शमश्रया श्रीः ।

¹ चलत्सटः C P. ² So D; नृपोऽपविश्य C; नृपाः प्रविश्य P. ³ परात्मा
 C pr. m.; परामेत्ता D. ⁴ भवतां P. ⁵ Ex conj. जाता C P.
⁶ भैक्ष्याक C. ⁷ संश्लेषं P. ⁸ हस्तं C. ⁹ कालक्रमेणस्य P;
 °क्रमेणास्य C pr. m., but corrected to णापि in marg.; °क्रमेणापिस्य D.

तस्मात्कुरुष्व प्रणयं मयि त्वं सद्भिः सहीया¹ हि सतां समृद्धिः ॥२६॥
 अथ त्विदानीं कुलगर्वितत्वादस्मासु विश्रंभगुणो न तेऽस्ति ।
 व्यूहान्यनेकानि विगाह्य वाणैर्मया सहायेन पराञ्जिगीष² ॥२७॥
 तद्बुद्धिमच्चान्यतरां³ वृणीष्व धर्मार्थकामान् विधिवद्भजस्व ।
 व्यत्यस्य रागादि ह हि त्रिवर्गे प्रेत्येह⁴ विभ्रंशमवाप्नुवन्ति ॥२८॥
 यो ह्यर्थधर्मौ⁵ परिपीड्य कामः स्याद्धर्मकाम्ये⁶ परिभूय चार्थः ।
 कामार्थयोश्चोपरमेण धर्मस्त्याज्यः स कृत्तो यदि कांक्षितार्थः ॥२९॥
 तस्मात्त्रिवर्गस्य निषेवणेन⁷ त्वं रूपमेतत्सफलं कुरुष्व ।
 धर्मार्थकामाधिगमं ह्यनूनं नृणामनूनं पुरुषार्थमाहुः ॥३०॥
 तन्निष्फलौ नार्हसि कर्तुमेतौ पीनौ भुजौ चापविकर्षणार्हौ⁸ ।
 मांधातुवज्जेतुमिमौ हि योग्यौ लोकानि हि⁹ चीणि हि किं
 पुनर्गौ ॥३१॥

स्नेहेन खल्वेतदहं ब्रवीमि नैश्वर्यरागेण¹⁰ न विस्मयेन ।
 इमं हि दृष्ट्वा तव भिक्षुवेशं जातानुकम्पो¹¹ऽस्यपि चागताश्रुः ॥३२॥
 तद्भुङ्क्त्व¹² भिक्षाश्रमकाम कामान्काले¹³ऽसि कर्ता प्रियधर्म धर्म¹⁴ ।
 यावत्स्ववंशप्रतिरूपरूपं न ते जराभ्येत्यभिभूय भूयः ॥३३॥
 शक्नोति जीर्णः खलु धर्ममाप्नुं कामोपभोगेष्वगतिर्जरायाः ।

¹ Sic CP. Should we read सहीयो (neut.) for सहीयसी ? ² Ex conj. परा
 जिगीषु CP (°षु: P), but in C the u of shu is in later ink and faint. ³ °तरं C.
⁴ विभ्रंसं CP. ⁵ Ex conj. योह्यत्र धर्मौ CP (°मौ P). ⁶ So CP. °कामौ ?
⁷ निषेवनेन CP. ⁸ °कर्षणार्हौ C. ⁹ Sic C; P omits हि. Should we read
 लोकानि ह ? ¹⁰ °रागेण CP. ¹¹ °कम्पो CP. ¹² °भुङ्क्त्व CP.
¹³ Ex conj. कामात्काले CP. ¹⁴ °धर्म C; धर्म: P.

अतश्च यूनः कथयन्ति कामान्मध्यस्य विह्वं स्थविरस्य धर्मं ॥३४॥
 धर्मस्य चार्थस्य च जीवलोके प्रत्यर्थिभूतानि हि यौवनानि ।
 संरक्ष्यमाणान्यपि दुर्ग्रहाणि^२ कामा यतस्तेन यथा हरन्ति ॥३५॥
 वयांसि जीर्णानि विमर्षयन्ति धीराण्यवस्थानपरायणानि^३ ।
 अल्पेन यत्नेन शमात्मकानि भवन्त्यगत्येव च लज्जया च ॥३६॥
 अतश्च लोलं विषयप्रधानं प्रमत्तमक्षांतमदीर्घदर्शि ।
 बहुच्छलं यौवनमभ्यतीत्य निस्तीर्य कांतारमिवाश्रयन्ति ॥३७॥
 तस्मादधीरं चपलप्रमादि नवं वयस्तावदिदं व्यपैतु^४ ।
 कामस्य पूर्वं हि वयः शरव्यं न शक्यते^५ रक्षितुमिन्द्रियेभ्यः ॥३८॥
 अथो चिकीर्षा तव धर्म एव यजस्व यज्ञं कुलधर्म एष ।
 यज्ञैरधिष्ठाय हि नाकपृष्ठं ययौ मरुत्वानपि नाकपृष्ठं ॥३९॥
 सुवर्णकेयूरविदष्टबाहवो मणिप्रदीपोज्ज्वलचित्रमौलयः ।
 नृपर्वयस्तां हि गतिं गता मखैः श्रमेण यामेव महर्षयो ययुः ॥४०॥
 इत्येवं मगधपतिर्बभाषे^६ यः सम्यग्वलभिदिव ध्रुवं बभाषे ।
 तच्छ्रुत्वा न स विचचार राजसूनुः कैलासो^७ गिरिरिव नैकचि-
 वसानुः ॥४१॥

इति श्रीबुद्धचरिते महाकाव्येऽश्वघोषकृते श्रेण्याभिगमनो^८
 नाम दशमः सर्गः ॥१०॥

^१ कामां C. ^२ दुर्ग्रहाणि C pr. m., but ग्र्यं written in the margin; दुर्ग्रहाणि D.
^३ नानि C. ^४ व्यपैतु CP. ^५ नति P. ^६ So C (it originally had *magadhipatir*, but
 the *i* is struck out); इत्येवं स मगधाधिपतिर्बभाषे P. The line in C wants two syllables,—
 could we read इत्येवं मगधमहीपतिर्बभाषे? ^७ शो CP. ^८ So CP; नं?

BOOK XI.

अथैवमुक्तो मगधाधिपेन सुहृन्मुखेन प्रतिकूलमर्थे ।
 स्वस्थोऽविकारः कुलशौचशुद्धः शौद्धोदनिर्वाक्यमिदं जगाद ॥१॥
 नाश्चर्यमेतद्भवतोऽभिधातुं जातस्य हर्येककुले विशाले ।
 यन्मित्रपक्षे तव मित्रकाम स्याद्वृत्तिरेषा परिशुद्धवृत्तेः^१ ॥२॥
 असत्सु मैत्री स्वकुलानुरूपा न तिष्ठति श्रीरिव विक्रवेषु ।
 पूर्वैः कृतां प्रीतिपरंपराभिस्तामेव संतस्तु विवर्धयन्ति ॥३॥
 ये चार्थकृच्छ्रेषु भवन्ति लोके समानकार्याः सुहृदां मनुष्याः ।
 मित्राणि तानीति परैमि बुद्ध्या स्वस्थस्य वृद्धिष्विह को हि न
 स्यात् ॥४॥

एवं च ये द्रव्यमवाप्य लोके मित्रेषु धर्मे च नियोजयन्ति ।
 अवाप्तसाराणि धनानि तेषां भ्रष्टानि नांते जनयन्ति तापं ॥५॥
 सुहृत्तया चार्यतया च राजन् विभाव्य मामेव^२ विनिश्चयस्ते ।
 अत्रानुनेषामि^३ सुहृत्तयैव ब्रूयामहं नोत्तरमन्यदत्र ॥६॥
 अहं जरामृत्युभयं विदित्वा^४ मुमुक्षुया धर्ममिमं प्रपन्नः ।
 बंधून्प्रियानश्नुमुखान् विहाय प्रागेव कामानशुभस्य हेतून् ॥७॥

^१ वृत्तः C.

^२ Ex conj. विहाय प्रागेव CP, which breaks the metre and seems borrowed from sloka 7. For the Tibetan see notes.

^३ मेष्यामि C.

^४ विहित्वा P.

नाशीविषेभ्योऽपि तथा बिभेमि¹ नैवाशनिभ्यो² गगणाच्युतेभ्यः ।
 न पावकेभ्योऽनिलसंहितेभ्यो यथा भयं मे विषयेभ्य³ एभ्यः ॥८॥
 कामा ह्यनित्याः⁴ कुशलार्थचौरा रिक्ताश्च मायासदृशाश्च लोके ।
 आशास्यमाना अपि मोहयन्ति चित्तं नृणां किं पुनरात्मसंस्थाः ॥९॥
 कामाभिभूता हि न यांति शर्म त्रिपिष्टपे किं वत मर्त्यलोके ।
 कामैः सतृणस्य हि नास्ति तृप्तिर्यथेधनैर्वातसखस्य वह्नेः ॥१०॥
 जगत्यनर्थो⁵ न समोऽस्ति कामैर्मोहाच्च तेष्वेव जनः प्रसक्तः⁶ ।
 तत्त्वं विदित्वैवमनर्थभीरुः प्राज्ञः स्वयं कोऽभिलषेदनर्थं ॥११॥
⁷समुद्रवस्त्रामपि गामवाप्य पारं जिगीषन्ति महार्णवस्य ।
 लोकस्य कामैर्न वितृप्तिरस्ति पतञ्जिरभोभिरिवार्णवस्य ॥१२॥
 देवेन वृष्टेऽपि हिरण्यवर्षे द्वीपान्समुद्रांश्चतुरोऽपि जित्वा ।
 शक्रस्य चार्धासनमप्यवाप्य मांधातुरासीद्विषयेष्वतृप्तिः ॥१३॥
 भुक्त्वापि राज्यं दिवि देवतानां शतक्रतौ वृत्रभयात्प्रनष्टे⁸ ।
 दर्पान्महर्षीन्पि वाहयित्वा कामेष्वतृप्नो नहुषः पपात ॥१४॥
⁹ऐडश्च राजा त्रिदिवं विगाह्य नीत्वापि देवीं वशमुर्वशीं¹⁰ तां ।
 लोभादृषिभ्यः कनकं जिहीर्षुर्जगाम नाशं विषयेष्वतृप्तः ॥१५॥
 बलेर्महेंद्रं नहुषं महेंद्रादिंद्रं पुनर्ये नहुषादुपेयुः ।
 स्वर्गे क्षितौ वा विषयेषु तेषु को विश्वसेङ्गायकुलाकुलेषु ॥१६॥
 चीरांबरा मूलफलांबुभक्षा¹¹ जटा वहंतोऽपि भुजंगदीर्घाः ।

¹ बिभेमि C P. ² गगन° P. ³ एव C. ⁴ अनर्थाः P. ⁵ हि न C P.
⁶ प्रसक्तः C P. ⁷ A gloss in C adds समुद्रमेव वस्त्रं यस्याः सा. ⁸ एष्टे C P.
⁹ ऐड° C P. ¹⁰ °र्वशी C P, the anusvāra is added in later ink in C. ¹¹ भक्ष्या P.

मयुधस्य कथा
हरिवेदास्य २० तमे
ध्यायेष्टव्या -

यैरन्यकार्या मुनयोऽपि भग्नाः कः कामसंज्ञान् मृगयेत शत्रून् ॥१७॥
^१ उग्रायुधश्चोयधृतायुधोऽपि येषां कृते मृत्युमवाप ^२ भीष्मात् ।
 चिन्तापि तेषामशिवा वधाय तद्वृत्तिनां किं पुनरव्रतानां ॥१८॥
 आस्वादमल्पं विषयेषु मत्वा संयोजनोत्कर्षमतृप्तिमेव ^३ ।
 सद्मश्च गर्हा ^४ नियतं च पापं कः कामसंज्ञं विषमाससाद ^५ ॥१९॥
 कृषादिभिर्धर्मभिरन्वितानां कामात्मकानां च निशम्य दुःखं ।
 स्वास्थ्यं च कामेष्वकुतूहलानां कामान् विहातुं क्षममात्मवद्भिः ॥२०॥
 ज्ञेया विपत्कामिनि कामसंपत्तिद्वेषु कामेषु मदं ह्युपैति ।
 मदादकार्यं कुरुते न कार्यं येन क्षतो ^६ दुर्गतिमभ्युपैति ॥२१॥
 यत्नेन लब्धाः परिरक्षिताश्च ये विप्रलभ्य प्रतियांति भूयः ।
 तेष्व्वात्मवान् याचितकोपमेषु कामेषु विद्वानिह ^७ को रमेत ॥२२॥
 अन्विष्य चादाय च जाततर्षा यानत्यजंतः परियांति दुःखं ।
 लोके तृणोल्कासदृशेषु तेषु कामेषु कस्यात्मवतो रतिः स्यात् ॥२३॥
 अनात्मवंतो हृदि यैर्विदष्टा विनाशमर्हन्ति न यांति शर्म ।
 क्रुद्धोयसर्पप्रतिमेषु तेषु कामेषु कस्यात्मवतो रतिः स्यात् ॥२४॥
 अस्थि क्षुधाक्षा इव सारमेया भुक्तापि यान्नैव भवंति तृप्ताः ।
 जीर्णास्थिकंकालसमेषु तेषु कामेषु कस्यात्मवतो रतिः स्यात् ॥२५॥
 ये राजचौरोदकपावकेभ्यः साधारणत्वाज्जनयन्ति दुःखं ।
 तेषु प्रविद्धामिषसंनिभेषु कामेषु कस्यात्मवतो रतिः स्यात् ॥२६॥

^१ उग्रायुधश्च C. ^२ Ex conj. भीमात् CP. ^३ Ex conj. नात्कर्षं CP.
^४ Ex conj. गर्हा CP. ^५ C (not D) corrects this to आददीत. ^६ Ex conj.
 क्षते CP. ^७ Ex conj. इहि CP.

यत्र स्थितानामभितो विपत्तिः शत्रोः सकाशादपि बांधवेभ्यः ।
 हिंसेषु तेष्वायतनोपमेषु कामेषु कस्यात्मवतो रतिः स्यात् ॥ २७ ॥
 गिरौ वने चाप्सु च सागरे च यद्भ्रंशमर्ह्यभिलंघमानाः ।
 तेषु दुमप्रायफलोपमेषु^१ कामेषु कस्यात्मवतो रतिः स्यात् ॥ २८ ॥
 यानर्चयित्वापि न यांति शर्म विवर्धयित्वा परिपालयित्वा ।
 अंगारकर्षप्रतिमेषु तेषु कामेषु कस्यात्मवतो रतिः स्यात् ॥ २९ ॥
 तीर्थैः प्रयत्नैर्विविधैरवाप्ताः क्षणेन ये नाशमिह प्रयांति ।
 स्वप्नोपभोगप्रतिमेषु तेषु कामेषु कस्यात्मवतो रतिः स्यात् ॥ ३० ॥
 विनाशमीयुः कुरवो यदर्थं^२ वृषायंधका मैथिलदंडकाश्च ।
 शूलासिकाष्टप्रतिमेषु तेषु कामेषु कस्यात्मवतो रतिः स्यात् ॥ ३१ ॥
 सुंदोपसुंदावसुरौ यदर्थमन्योन्यवैरप्रसृतौ विनष्टौ ।
 सौहार्दविशेषकरेषु तेषु कामेषु कस्यात्मवतो रतिः स्यात् ॥ ३२ ॥
 कामांधसंज्ञाः^३ कृपया व के च^४ क्रव्यात्सु^५ नात्मानमिहोत्सृजन्ति ।
 सपत्नभूतेष्वशिवेषु तेषु कामेषु कस्यात्मवतो रतिः स्यात् ॥ ३३ ॥
 'कामांधसंज्ञः कृपणं'^६ करोति प्राप्नोति दुःखं वधबंधनादि ।
 कामार्थमाशाकृपणस्तपस्वी मृत्युश्रमं चार्हति जीवलोके ॥ ३४ ॥
 गीतैर्द्वियन्ते हि मृगा वधाय रूपार्थमग्नौ शलभाः पतन्ति ।
 'मत्स्यो'^७ गिरन्यायसमामिषार्थी तस्मादनर्थं विषयाः फलन्ति ॥ ३५ ॥

^१ Ex conj. 'मलोपमेषु' C P; cf. Beal's Chinese transl. 866.

^२ यदर्थं P.

^३ Ex conj. 'संज्ञः' C P.

^४ कृपयावके च C P.

^५ Ex conj.

'रात्मानं' C P.

^६ Ex conj. 'कामार्थं' C P.

^७ 'नं' C.

^८ Sic C P.

^९ Ex conj. 'गिरन्यायसं' C P.

कामास्तु भोगा इति यन्मतं^१ स्याद्भोग्या न केचित्परिगण्यमानाः ।
 वस्त्रादयो द्रव्यगुणा हि लोके दुःखप्रतीकार इति प्रधार्याः ॥३६॥
 इष्टं हि तर्षप्रशमाय तोयं क्षुन्नाशहेतोरशनं तथैव ।
 वातातपांश्चावरणाय वेश्म^२ कौपीनशीतावरणाय वासः ॥३७॥
 निद्राविघाताय तथैव शय्या यानं तथाध्वश्मनाशनाय ।
 तथासनं स्थानविनोदनाय स्नानं^३ मृजारोग्यबलाश्रयाय ॥३८॥
 दुःखप्रतीकारनिमित्तभूतास्तस्मात्प्रजानां विषया न भोग्याः ।
 अन्नामि^४ भोगानिति कोऽभ्युपेयात्प्राज्ञः प्रतीकारविधौ प्रवृ-
 त्तान् ॥३९॥

यः पित्तदाहेन^५ विदह्यमानः शीतक्रियां भोग इति व्यवस्येत् ।
 दुःखप्रतीकारविधौ प्रवृत्तः कामेषु कुर्यात्स हि भोगसंज्ञां^६ ॥४०॥
 कामेष्वनैकांतिकता च यस्मादतोऽपि मे तेषु न भोगसंज्ञा ।
 य एव भावा हि सुखं दिशन्ति त एव दुःखं पुनरावहन्ति ॥४१॥
 गुरुणि वासांस्यगुरुणि चैव सुखाय शीते ह्यसुखाय धर्मे ।
 चंद्रांशवश्चंदनमेव चोष्णे सुखाय दुःखाय भवंति शीते ॥४२॥
^७द्वंद्वानि सर्वस्य यतः^८ प्रसक्तान्यलाभलाभप्रभृतीनि लोके ।
 अतोऽपि नैकांतमुखोऽस्ति^९ कश्चिन्नैकांतदुःखः पुरुषः पृथि-
 व्यां ॥४३॥

दृष्ट्वा च मिश्रां सुखदुःखतां मे राज्यं च दास्यं च मतं समानं ।

^१ मतः C P. ^२ कौपीन C P. ^३ Ex conj. स्रजा C P. ^४ अन्नाति P.
^५ Ex conj. दाहान C P. ^६ Ex conj. संज्ञं C P. ^७ द्वंद्वानि C. ^८ प्रश्न C.
^९ ऽपि P.

नित्यं हसत्येव हि नैव राजा न चापि संतप्यत एव ¹ दासः ॥४४॥
 आज्ञा नृपत्वेऽभ्यधिकेति यस्मान्महांति दुःखान्यत एव राज्ञः ।
 आसंगकाष्ठप्रतिमो हि राजा लोकस्य हेतोः परिखेदमेति ॥४५॥
 राज्ये नृपस्याग्निं वंकमित्रे विश्वासमागच्छति चेद्विपन्नः ।
 अथापि विश्रंभमुपैति नेह किं नाम सौख्यं चकितस्य राज्ञः ॥४६॥
 यदा च जित्वापि महीं समयां वासाय दृष्टं पुरमेकमेव ।
 तत्रापि चैकं भवनं निषेव्यं श्रमः परार्थे ननु राजभावः ॥४७॥
 राज्येऽपि वासे युगमेकमेव क्षुत्संनिरोधाय ² तथान्नमात्रा ।
 शय्या तथैकासनमेकमेव शेषा विशेषा नृपतेर्मदाय ॥४८॥
 तुष्ट्यर्थमेतच्च फलं ³ यदीष्टमृतेऽपि राज्यान्मम तुष्टिरस्ति ।
 तुष्टौ च सत्यां पुरुषस्य लोके सर्वे विशेषा ननु निर्विशेषाः ॥४९॥
 तन्नास्ति कामान् प्रति संप्रतार्यः ⁴ क्षेमे शिवं मार्गमनुप्रपन्नः ।
 स्मृत्वा सुहृत्त्वं तु पुनः पुनर्मा ब्रूहि प्रतिज्ञां खलु पालयन्ति ॥५०॥
 न ह्यस्यमर्षेण वनप्रविष्टो न शत्रुवाणैरवधूतमौलिः ।
⁵ कृतस्पृहो नापि फलाधिकेभ्यो ⁶ गृह्णामि नैतद्वचनं यतस्ते ॥५१॥
 यो दंदशूकं कुपितं भुजंगं मुक्त्वा व्यवस्येद्धि पुनर्यहीतुं ।
 दाहात्मिकां वा ज्वलितां तृणोल्कां संत्यज्य कामान्स पुनर्भ-
 जेत ⁷ ॥५२॥

श्रंधाय यश्च स्पृहयेदनंधो बद्धाय मुक्तो विधनाय वाद्यः ।
 उन्मत्तचित्ताय च कल्यचित्तः स्पृहां स कुर्याद्विषयात्मकाय ॥५३॥

¹ Ex conj. हासः C P. ² Ex conj. तथान्नमात्रा C P. ³ यदिष्टं P.
⁴ क्षमे C. ⁵ Ex conj. छतस्पृहा C P. ⁶ गृह्णामि C. ⁷ भजेत् C.

¹ भिक्षोपभोगी ² वर नानुकंथः कृती जरामृत्युभयं तितीर्षुः ।
 इहोत्तमं शान्तिमुखं च यस्य परत्र दुःखानि च संवृतानि ॥५४॥
 लक्ष्म्यां महत्यामपि वर्तमानस्तृष्णाभिभूतस्वनुकंपितयः ।
 प्राप्नोति यः शान्तिमुखं न चेह परत्र दुःखं प्रतिगृह्यते च ॥५५॥
 एवं तु वक्तुं भवतोऽनुरूपं सत्त्वस्य वृत्तस्य कुलस्य चैव ।
 ममापि वोढुं सदृशं प्रतिज्ञां सत्त्वस्य वृत्तस्य कुलस्य चैव ॥५६॥
 अहं हि संसाररसेन विद्धो विनिःसृतः शान्तमवाप्नुकामः ।
 नेच्छेयमाप्नुं चिदिवेऽपि राज्यं निरामयं किं वत मानुषेषु ॥५७॥
 चिवर्गसेवां नृप ³ यन्तु कृत्स्नतः परो मनुष्यार्थ इति त्वमात्थ मां ।
 अनर्थ इत्यात्थ ममार्थदर्शनं क्षयी चिवर्गो ⁴ हि न चापि ⁵ तर्पकः ॥५८॥
 पदे तु यस्मिन्न जरा न भीरुता ⁶ न जन्म नैवोपरमो न बाधयः ।
 तमेव मन्ये पुरुषार्थमुत्तमं न विद्यते यत्र पुनः पुनः क्रिया ॥५९॥
 यदप्यवोचः परिपाल्यतां जरा नवं वयो गच्छति विक्रियामिति ।
 अनिश्चयोऽयं चपलं हि दृश्यते जरायधीरा धृतिमच्च यौवनं ॥६०॥
 स्वकर्मदक्षश्च ⁷ यदा तु को जगद्वयःसु सर्वेषु च ⁸ संविकर्षति ।
 विनाशकाले कथमव्यवस्थिते जरा प्रतीक्ष्या विदुषा ⁹ शमेप्सुना ॥६१॥
 जरायुधो व्याधिविकीर्णसायको यदांतको व्याध इवाश्रितः स्थितः ।
 प्रजामृगान् भाग्यवनाश्रितांस्तुदन् ¹⁰ वयःप्रकर्षं प्रति को मनो-
 रथः ॥६२॥

¹ भिक्षो C. ² Ex conj. भिर (?) नानु C (not clearly written); भिररानु D;
 वरणानु P. Should we read वत? ³ यन्तु C; यन्न P. ⁴ Ex conj.
 इत्यर्थ C P. ⁵ वर्गे C. ⁶ चार्थ P. ⁷ Ex conj. भीरु C P.
⁸ दक्षसु P. ⁹ व C. ¹⁰ समे C P. ¹¹ श्रितास्तुदन् C P.

सुतो युवा वा स्थविरोऽथवा शिशुस्तथा त्वरावानिह कर्तुमर्हति ।
 यथा भवद्धर्मवतः कृपात्मनः प्रवृत्तिरिष्टा¹ विनिवृत्तिरेव वा ॥६३॥
 यदात्थ वा दीप्तफलां² कुलोचितां कुरुष्व धर्माय मखक्रियामिति ।
 नमो मखेभ्यो न हि कामये सुखं परस्य दुःखक्रिययापदिश्यते³ ॥६४॥
 परं हि⁴ हंतुं विवशं फलेप्सया न युक्तरूपं कुरुणात्मनः सतः ।
 क्रतोः फलं यद्यपि शाश्वतं भवेत् तथापि कृत्वा किमुपक्षयात्मकं ॥६५॥
 भवेच्च धर्मो यदि नापरो विधिर्व्रतेन शीलेन मनःशमेन⁵ वा ।
 तथापि नैवार्हति सेवितुं क्रतुं विशस्य यस्मिन् परमुच्यते फलं ॥६६॥
 इहापि तावत्पुरुषस्य तिष्ठतः प्रवर्तते यत्परहिंसया सुखं ।
 तदप्यनिष्टं सधृणस्य धीमतो भवांतरे किं वत यन्न दृश्यते ॥६७॥
 न च प्रतार्योऽस्मि फलप्रवृत्तये भवेषु राजन् रमते न मे मनः ।
 लता इवांभोधरवृष्टिताडिताः प्रवृत्तयः सर्वगता हि चंचला ॥६८॥
 इहागतश्चाहमितो दिदृक्षया मुनेरराडस्य विमोक्षवादिनः ।
 प्रयामि चाद्यैव नृपास्तु ते शिवं वचः क्षमेथाः⁶ शमतत्त्वनिष्ठुरं ॥६९॥
 अथेन्द्रवह्न्यव शश्वदर्कवद्गुणैरव श्रेय इहाव गामव⁷ ।
 अवायुरार्यैरव⁸ सत्सुतान्⁹ श्रवश्चियश्च राजन्वधर्ममात्मनः ॥७०॥
 हिमारिकेतूद्भवसंभवांतरे¹⁰ यथा द्विजो याति¹¹ विमोक्षयंस्तनुं ।

¹ विनिवृत्तिरेव P.² दीप्तिफलां P.³ °दिश्यते C; °क्रिययोपदिश्यते P.⁴ Ex conj. हंत विवशं C; हंताविविशं P.⁵ विधिव्रतेन C.⁶ समेन C.⁷ °वृत्ति° P.⁸ Ex conj. समतत्त्व° C; समतन्व° P.⁹ Ex conj. गामरः C P.¹⁰ °आद्यैरव C. The Tibetan has *āryaish*.¹¹ शत्सुतान् C P.¹² Ex conj.

°द्भवसंभवांतरे C P; cf. the same mistake infra, xii. 24 as compared with xii. 28.

¹³ विमोक्षयस्तनुं C.

हिमारिशङ्कुं^१ क्षयशङ्कुघातिनस्तथांतरे याहि^२ विमोचयन्मनः ॥७१॥
 नृपोऽब्रवीत्सांजलिरागतस्पृहो यदेष्टमाप्नोति भवानविघ्नतः ।
 अवाप्य काले कृतकृत्यतामिमां ममापि कार्यो भवता त्वनु-
 ग्रहः ॥७२॥

स्थिरं प्रतिज्ञाय तथेति पार्थिवे ततः स वैश्वंतरमाश्रमं ययौ ।
 परिव्रजंतं समुदीक्ष्य विस्मितो नृपोऽपि च^३ प्रापुरिमं गिरिं^४
 व्रजन्^५ ॥७३॥

इति श्रीबुद्धचरिते महाकाव्येऽश्वघोषकृते कामविगर्हणो^६
 नामैकादशः सर्गः ॥११॥

^१ शङ्कु CP. ^२ याति P.
 व्रजत् P. (Of. Mahābh. iii. 16745.)

^३ Sic CP.

^४ गिरि O.

^५ व्रजं O;

^६ शृंग ?

BOOK XII.

ततः ¹शमविहारस्य मुनेरिह्वाकुचंद्रमाः ।
 अराडस्याश्रमं भेजे वपुषा पूजयन्निव ॥१॥
 स कालामसगोत्रेण तेनालोक्यैव दूरतः ।
 उच्चैः स्वागतमित्युक्तः समीपमुपजग्मिवान् ॥२॥
 तावुभौ न्यायतः पृष्ट्वा धातुसाम्यं परस्परं ।
 दारव्योर्मध्ययोर्वृष्योः शुचौ देशे निषीदतुः ² ॥३॥
 तमासीनं नृपसुतं सोऽब्रवीन्मुनिसत्तमः ।
 बहुमानविशालाभ्यां दर्शनाभ्यां पिवन्निव ॥४॥
 विदितं मे यथा सौम्य निष्क्रान्तो भवनादसि ।
 छित्त्वा स्नेहमयं पाशं पाशं दृप्त इव द्विपः ॥५॥
 सर्वथा धृतिमच्चैव प्राप्तं चैव मनस्तव ।
 यस्त्वं प्राप्तः श्रियं त्यक्त्वा लतां विषफलामिव ॥६॥
 नाश्रयं जीर्णवयसो यज्जग्मुः पार्थिवा वनं ।
 अपत्येभ्यः श्रियं दत्त्वा भुक्तोच्छिष्टामिव स्रजं ³ ॥७॥
 इदं मे मतमाश्रयं नवे वयसि यद्भवान् ।
⁴अभुक्तेव श्रियं प्राप्तः स्थितो विषयगोचरे ॥८॥

¹ सम° C P.

² Sic C P; cf. supra, ix. 11; Mahābh. iii. 14650.

³ श्रियं P.

⁴ Ex conj. अभुक्तेव C; P omits 8 b, 9 a.

तद्विज्ञातुमिमं धर्मं परमं भाजनं भवान् ।
 ज्ञानपूर्वमधिष्ठाय शीघ्रं दुःखार्णवं तर ॥९॥
 शिष्ये यद्यपि विज्ञाने शास्त्रं कालेन वर्तते ।
 गांभीर्याद्यवसायाच्च सुपरीक्ष्यो भवान् मम ॥१०॥
 इति वाक्यमराडस्य विज्ञाय स नराधिपः ।
 बभूव परमप्रीतः प्रोवाचोत्तरमेव च ॥११॥
 विरक्तस्यापि यदिदं सौमुख्यं भवतः परं ।
 अकृतार्थोऽप्यनेनास्मि कृतार्थ इव संप्रति ॥१२॥
^१दिदृष्टुरिव हि ज्योतिर्यियासुरिव दैशिकं ।
^२त्वदर्शनादहं मन्ये तितीर्षुरिव च स्रवं ॥१३॥
 तस्मादर्हसि तद्वक्तुं वक्तव्यं यदि मन्यसे ।
 जरामरणरोगेभ्यो यथायं परिमुच्यते ॥१४॥
 इत्यराडः कुमारस्य माहात्म्यादेव चोदितः ।
 संक्षिप्तं कथयांचक्रे स्वस्य शास्त्रस्य निश्चयं ॥१५॥
 श्रूयतामयमस्माकं सिद्धांतः शृण्वतां वर ।
 यथा भवति संसारो यथा वै परिवर्तते ॥१६॥
 प्रकृतिश्च विकारश्च जन्म^३ मृत्युर्जरैव च ।
 तत्तावत्सत्त्वमित्युक्तं स्थिरसत्त्वं परेहि नः ॥१७॥
 तच्च तु प्रकृतिर्नाम विद्धि प्रकृतिकोविद ।
 पंच भूतान्यहंकारं बुद्धिमव्यक्तमेव च ॥१८॥

^१ Ex conj. दिदिक्षुः CP.^२ त्वदर्शना° P.^३ Ex conj. जरा CP.^४ सत्यमित्युक्तं P.

विकार इति ¹बुद्धिं तु विषयानिन्द्रियाणि च ।
 पाणिपादं च वादं च पायूपस्थं तथा मनः ॥१९॥
 अस्य क्षेत्रस्य विज्ञानात् क्षेत्रज्ञ इति संज्ञि च ।
 क्षेत्रज्ञ इति चात्मानं कथयन्त्यात्मचिंतकाः ॥२०॥
 सशिष्यः कपिलश्चेह ²प्रतिबुद्ध ³इति स्मृतिः ।
 सपुत्रः प्रतिबुद्धश्च ⁴प्रजापतिरिहोच्यते ॥२१॥
 जायते ⁵जीर्यते चैव बध्यते ⁶म्रियते च यत् ।
 तद्वक्तृमिति विज्ञेयमव्यक्तं च विपर्ययात् ॥२२॥
 अज्ञानं कर्म नृणां च ज्ञेयाः संसारहेतवः ।
 स्थितोऽस्मिंस्त्रितये यस्तु तत्सत्त्वं नाभिवर्तते ॥२३॥
 विप्रत्ययादहंकारात्संदेहादभिसंभवात् ⁶ ।
 अविशेषानुपायाभ्यां संगदभ्यवपाततः ॥२४॥
 तत्र विप्रत्ययो नाम विपरीतं प्रवर्तते ।
 अन्यथा कुरुते कार्यं मंतव्यं ⁹मन्यतेऽन्यथा ॥२५॥
 ब्रवीम्यहमहं वेद्मि गच्छाम्यहमहं स्थितः ।
 इतीहैवमहंकारस्त्वनहंकार वर्तते ॥२६॥
 यस्तु भावेन संदिग्धानेकीभावेन पश्यति ।
 मृत्पिंडवदसंदेह ¹⁰संदेहः स इहोच्यते ॥२७॥

¹ बुद्धिस्तु P; बुद्धिमत्तु C.

² चैव P.

³ Ex conj. प्रतिबुद्धि इति CP.

⁴ Sic P and C pr. manu, but C has been altered to °बुद्धमत्तु; °स्तु D. ⁵ जीर्यते CP.

⁶ Ex conj. म्रियते CP.

⁷ ऽस्मिन्नि C.

⁸ Ex conj. (cf. sloka 28). अपि

संभवात् P; अपि संभवा C.

⁹ मस्यते C; मंस्यते P.

¹⁰ Ex conj. °देहः CP.

य एवाहं स एवेदं मनो बुद्धिश्च कर्म च ।
 यश्चैवं स गणः सोऽहमिति यः सोऽभिसंज्ञवः ॥२८॥
 अविशेषं विशेषज्ञ प्रतिबुद्धाप्रबुद्धयोः ।
 प्रकृतीनां च यो वेद सोऽविशेष इति स्मृतः ॥२९॥
 नमस्कारवषट्कारौ प्रीक्षणाभ्युक्षणादयः ।
 अनुपाय इति प्राज्ञैरुपायज्ञ प्रवेदितः ॥३०॥
 सज्जते येन दुर्मेधा मनोवाक्कर्मबुद्धिभिः^१ ।
 विषयेष्वनभिष्वंग सोऽभिष्वंग इति स्मृतः ॥३१॥
 ममेदमहमस्येति यदुःखमभिमन्यते ।
 विज्ञेयोऽभ्यवपातः स संसारे येन पात्यते ॥३२॥
 इत्यविद्या हि विद्वांसः^२ पंचपर्वी^३ समीहते ।
 तमो मोहं महामोहं^४ तामिस्रद्वयमेव च ॥३३॥
 तत्रालस्यं तमो विद्धि मोहं^५ मृत्युं च जन्म च ।
 महामोहस्त्वसंमोह काम इत्यवगम्यताम् ॥३४॥
 यस्मादत्र च भूतानि प्रमुह्यन्ति महान्त्यपि ।
 तस्मादेष महाबाहो^६ महामोह इति स्मृतः ॥३५॥
 तामिस्रमिति चाक्रोध क्रोधमेवाधिकुर्वते ।
 विषादं^७ चांधतामिस्रमविषाद प्रचक्षते ॥३६॥
 अनयाविद्यया बालः संयुक्तः पंचपर्वया ।

^१ °वाग्बुद्धिकर्मभिः C. ^२ C omits :. ^३ Ex conj. पंचपर्वान्समीहते CP
 (cf. sloka 37). ^४ तामिस्र° CP. ^५ Ex conj. मोह C; मोहो P.
^६ °मोहो P. ^७ तामिस्र° P. ^८ °द C; °दश्च P.

संसारे दुःखभूयिष्ठे जन्मस्वभिनिषिच्यते^१ ॥३७॥
 द्रष्टा श्रोता च मंता च^२ कार्यं करणमेव च ।
 अहमित्येवमागम्य संसारे परिवर्तते ॥३८॥
 इत्येभिर्हेतुभिर्धीमन् तमःस्रोतः^३ प्रवर्तते ।
 हेत्वभावे^४ फलाभाव इति विज्ञातुमर्हसि ॥३९॥
 तत्र सम्यग्मतिर्विद्यान्मोक्षकाम चतुष्टयं ।
 प्रतिबुद्धाप्रबुद्धौ च व्यक्तमव्यक्तमेव च ॥४०॥
 यथावदेतद्विज्ञाय क्षेत्रज्ञो हि चतुष्टयं ।
 आर्जवं जवतां^५ हित्वा प्राप्नोति पदमक्षरं ॥४१॥
 इत्यर्थं ब्राह्मणा लोके परमब्रह्मवादिनः ।
 ब्रह्मचर्यं चरंतीह ब्राह्मणान् वासयन्ति च ॥४२॥
 इति वाक्यमिदं श्रुत्वा मुनेस्तस्य नृपात्मजः ।
 अभ्युपायं च पप्रच्छ पदमेव च नैष्ठिकं ॥४३॥
 ब्रह्मचर्यमिदं चर्यं यथा यावच्च यत्र च ।
 धर्मस्यास्य च पर्यंतं^६ भवान् व्याख्यातुमर्हति ॥४४॥
 इत्यराडो यथाशास्त्रं विस्पष्टार्थं समासतः ।
 तमेवान्येन कल्पेन धर्ममस्मै व्यभाषत ॥४५॥
 अयमादौ गृहान्मुक्त्वा भैक्षाकं लिंगमाश्रितः ।
 समुदाचारविस्तीर्णं शीलमादाय वर्तते ॥४६॥
 संतोषं परमास्थाय येन तेन यतस्ततः ।

^१ ऽषिच्यते C.^२ कार्यं C.^३ ऽश्रोतः CP.^४ Ex conj. ऽव CP.^५ ऽता C.^६ पर्यस्तं P.

विविक्तं सेवते वासं निर्द्वन्द्वः शास्त्रविकृती ॥४७॥
 ततो रागाद्भयं दृष्ट्वा वैराग्याच्च परं शिवं ।
¹ निगृह्णन्निन्द्रियग्रामं यतते मनसः श्रमे ² ॥४८॥
 अथो विविक्तं कामेभ्यो व्यापादादिभ्य एव च ।
 विवेकजमवाप्नोति पूर्वध्यानं ³ वितर्कवत् ॥४९॥
 तच्च ध्यानं सुखं प्राप्य तत्तदेव वितर्कयन् ।
 अपूर्वसुखलाभेन ह्रियते बालिशो जनः ॥५०॥
 श्रमेनैवंविधेनायं कामद्वेषविर्गहिणा ।
 ब्रह्मलोकमवाप्नोति परितोषेण ⁴ वंचितः ॥५१॥
 ज्ञात्वा विद्वान् वितर्कास्तु मनःसंश्लोभकारकान् ।
 तद्वियुक्तमवाप्नोति ध्यानं प्रीतिमुखान्वितं ॥५२॥
 ह्रियमाणस्तथा प्रीत्या यो विशेषं न पश्यति ।
 स्थानं भास्वरमाप्नोति देवेष्वभासुरेष्वपि ⁵ ॥५३॥
 यस्तु प्रीतिमुखात्तस्माद्विवेचयति मानसं ।
 तृतीयं लभते ध्यानं सुखं प्रीतिविवर्जितं ॥५४॥
⁷ तत्र केचिद्व्यवस्यन्ति मोक्ष इत्यपि मानिनः ।
 सुखदुःखपरित्यागादव्यापाराच्च चेतसः ॥५५॥
 यस्तु तस्मिन्सुखे मग्नो न विशेषाय यत्नवान् ।
 शुभकृत्तैः स सामान्यं सुखं प्राप्नोति दैवतैः ⁸ ॥५६॥

¹ निगृह्ण C. ² श्रमे ? ³ विवेकवत् P. ⁴ ०न C. ⁵ ०नस्तथा C.

⁶ Sic C D P (C corrected in margin to ०रेषु सः). ⁷ Sloka 55 is enclosed in brackets here and reinserted after sloka 57, in C; D inserts it twice. ⁸ दैवतैः C P.

तादृशं सुखमासाद्य यो न रज्यन्नुपेक्षते¹ ।
 चतुर्थं ध्यानमाप्नोति सुखदुःखविवर्जितं ॥५७॥
 अस्य ध्यानस्य तु फलं समं देवैर्वृहत्फलैः ।
 कथयन्ति वृहत्फलं वृहत्प्रज्ञापरीक्षकाः ॥५८॥
 समाधेर्युत्थितस्तस्माद्दृष्ट्वा दोषांश्छरीरिणां ।
 ज्ञानमारोहति प्राज्ञः शरीरविनिवृत्तये² ॥५९॥
 ततस्तद्धानमुत्सृज्य विशेषे कृतनिश्चयः ।
 कामेभ्य इव सत्प्राज्ञो रूपादपि विरज्यते ॥६०॥
 शरीरे खानि यान्यस्य तान्यादौ परिकल्पयन् ।
 घनेष्वपि ततो द्रव्येष्वकाशमधिमुच्यते ॥६१॥
³आकाशसममात्मानं संक्षिप्य त्वपरो बुधः ।
 तदैवानंततः पश्यन् विशेषमधिगच्छति ॥६२॥
 अध्यात्मकुशलेष्वन्यो ⁴निवर्त्यात्मानमात्मना ।
 किञ्चिन्नास्तीति संपश्यन्नाकिञ्चन्य⁵ इति स्मृतः ॥६३॥
 ततो मुञ्जादिषीकेव⁶ शकुनिः पञ्जरादिव ।
 क्षेत्रज्ञो ⁷निःसृतो देहान्मुक्त इत्यभिधीयते ॥६४॥
 एतत्तत्परमं ब्रह्म निर्लिङ्गं ध्रुवमक्षरं ।
 यन्मोक्ष इति तत्त्वज्ञाः कथयन्ति मनीषिणः ॥६५॥
 इत्युपायश्च मोक्षश्च मया संदर्शितस्तव ।

¹ Ex conj. यो न रज्यत्युपेक्षते C P.

तमात्मानं C.

⁴ निर्वर्त्य C P.

² विनिवर्त्तये C.

³ आकाश --

⁵ आकिञ्चिन्य C (cf. infra, sloka 83).

⁶ इशीकेव C P.

⁷ निवृत्तो C.

यदि ज्ञातं यदि रुचि यथावत्प्रतिपद्यतां¹ ॥६६॥
 जैगीषव्योऽपि जनको वृद्धश्चैव पराशरः ।
 इमं पंथानमासाद्य² मुक्ता³ ह्यन्ये च मोक्षिणः ॥६७॥
 इति तस्य स तद्वाक्यं गृहीत्वा न⁴ विचार्य च ।
 पूर्वहेतुबलप्राप्तः प्रत्युत्तरमुवाच सः ॥६८॥
 श्रुतं ज्ञानमिदं⁵ सूक्ष्मं परतः परतः शिवं ।
⁶क्षेत्रेष्वस्यापरित्यागादवैम्येतदनैष्ठिकं ॥६९॥
 विकारप्रकृतिभ्यो हि क्षेत्रज्ञं मुक्तमप्यहं ।
 मन्ये प्रसवधर्माणं बीजधर्माणमेव च ॥७०॥
 विशुद्धो यद्यपि ह्यात्मा⁷ निर्मुक्त इति कल्प्यते ।
 अत्यंतस्तत्परित्यागः सत्यात्मनि न विद्यते ॥७१॥
 हित्वा हित्वा त्रयमिदं विशेषस्तूपलभ्यते ।
 आत्मनस्तु स्थितिर्यत्र तत्र⁸ सूक्ष्ममिदं त्रयं ॥७२॥
⁸सूक्ष्मत्वाच्चैव दोषाणामव्यापाराच्च चेतसः ।
 दीर्घत्वादायुषश्चैव मोक्षस्तु परिकल्प्यते ॥७३॥
 अहंकारपरित्यागो यश्चैष परिकल्प्यते ।
 सत्यात्मनि परित्यागो नाहंकारस्य विद्यते ॥७४॥
 संख्यादिभिरमुक्तश्च निर्गुणो न भवत्ययं ।
 तस्मादसति नैर्गुण्ये नास्य मोक्षोऽभिधीयते ॥७५॥

¹ So D; °बुध्यतां P; (C has प्रतिबुध्यतां.) ² आश्रित्य P. ³ Ex conj.
 मुक्तो CP. ⁴ Sic CP. च? ⁵ सू० CP. ⁶ So CP. Should we read
 क्षेत्रस्यापरित्यागात्? ⁷ निमुक्त C. ⁸ सू० CP.

गुणिनी हि गुणानां च व्यतिरेकी न विद्यते ।
 रूपोष्णाभ्यां विरहितो न ह्यग्निरूपलभ्यते ॥७६॥
 प्राग्देहान्न भवेद्देही प्राग्गुणेभ्यस्तथा गुणी ।
¹ कस्मादादौ विमुक्तः ² सञ्शरीरी बध्यते पुनः ॥७७॥
 क्षेत्रज्ञो विशरीरश्च ज्ञो वा स्यादज्ञ एव वा³ ।
 यदि ज्ञो ज्ञेयमस्यास्ति ज्ञेये सति न मुच्यते ॥७८॥
 अथाज्ञ इति सिद्धो वः⁴ कल्पितेन किमात्मना ।
 विनापि ह्यात्मनाज्ञानं प्रसिद्धं काष्ठकुड्यवत् ॥७९॥
 परतः परतस्त्यागो यस्मात्तु गुणवान् स्मृतः ।
 तस्मात्सर्वपरित्यागान्मन्ये कृत्स्नां⁵ कृतार्थतां ॥८०॥
 इति धर्ममराडस्य विदित्वा न तुतोषसः⁶ ।
 अकृत्स्नमिति विज्ञाय ततः प्रतिजगाम ह ॥८१॥
 विशेषमथ शुश्रूषु⁷ रुद्रकस्याश्रमं ययौ ।
 आत्मयाहाच्च तस्यापि जगृहे न स दर्शनं ॥८२॥
 संज्ञासंज्ञितयोर्दोषं ज्ञात्वा हि मुनिरुद्रकः ।
 आकिञ्चन्यात्परं लेभे संज्ञासंज्ञात्मिकां गतिं ॥८३॥
 यस्माच्चालंबने⁸ सूक्ष्मे संज्ञासंज्ञे ततः परं ।
 नासंज्ञी नैव संज्ञीति तस्मात्तत्र गतस्पृहः ॥८४॥
 यतश्च बुद्धिस्तत्रैव स्थितान्यत्राप्रचारिणी ।

¹ Ex conj. तस्माद् C P. ² सन् शरीरी C; स शरीरी P. ³ च C.
⁴ वा P. ⁵ कृतां -- C. ⁶ सा C. ⁷ शुश्रूषु रुद्र° P. (Cf. Burnouf, *Intr.*,
 p. 386.) ⁸ श्रु° C.

¹सूक्ष्मापादि ततस्तत्र नासंज्ञित्वं न संज्ञिता ॥ ८५ ॥
 यस्माच्च तमपि प्राप्य पुनरावर्तते जगत् ।
 बोधिसत्त्वः² परं प्रेप्सुस्तस्मादुद्रकमत्यजत् ॥ ८६ ॥
 ततो हित्वाश्रमं तस्य श्रेयोऽर्थी कृतनिश्चयः ।
 भेजे गयस्य राजर्षेर्नगरीसंज्ञमाश्रमं ॥ ८७ ॥
 अथ नैरंजनातीरे शुचौ शुचिपराक्रमः ।
 चकार वासमेकांतविहाराभिव्रती⁴ मुनिः ॥ ८८ ॥
 पंचोपतस्थुर्दृष्ट्वा च भिक्षवस्तं मुमुक्षुवः ।
 पुण्यार्जितधनारोग्यमिन्द्रियार्था इवेश्वरं ॥ ८९ ॥
 संपूज्यमानस्तैः⁵ प्रह्वैर्विनयानतमूर्तिभिः ।
 तद्वंशस्थायिभिः शिष्यैर्लोलेर्मन इवेन्द्रियैः ॥ ९० ॥
 मृत्युजन्मांतकरणे स्यादुपायोऽयमित्यथ ।
 दुष्कराणि समारेभे तपांस्यनशनेन सः ॥ ९१ ॥
 उपवासविधीन् नैकान् कुर्वन् नरदुराचरान् ।
 वर्षाणि षट्कर्मप्रेप्सुरकरोत्कार्श्यमात्मनः ॥ ९२ ॥
 अन्नकालेषु चैकैकैः सकोलतिलतंडुलैः ।
 अपारपारसंसारपारं⁷ प्रेप्सुरपारयत् ॥ ९३ ॥
 देहादपचयस्तेन तपसा तस्य यः कृतः ।
 स एवोपचयो भूयस्तेजसास्य कृतोऽभवत्⁸ ॥ ९४ ॥

¹ Ex conj. सूक्ष्माऽपद्वी (?) CP; °द्वी D.

³ तस्मादुद्रक° CP here (C has been altered).

⁶ षट्कर्मप्रेप्सुः CP. (°कर्म° from the Tibetan.)

भवेवत् C; D omits; भवेत् P.

² Ex conj. °सत्त्वं CP.

⁴ अभिव्रतिर्मुनिः C.

⁵ प्रह्वैस्तैः P.

⁷ °संपारपारं P.

⁸ Ex conj.

कृशोऽप्यकृशकीर्तिश्रीह्लादं² चक्रेऽन्यचक्षुषं³ ।
 कुमुदानामिव शरच्छुक्लपक्षादिचंद्रमाः ॥९५॥
 त्वगस्थिशेषो निःशेषैर्मंदःपिशितशोणितैः ।
 क्षीणोऽप्यक्षीणगांभीर्यः समुद्र इव स व्यभात् ॥९६॥
 अथ कष्टतपःस्पष्टव्यर्थक्लिष्टतनुर्मुनिः ।
 'भवभीरुरिमां चक्रे बुद्धिं बुद्धत्वकांक्षया ॥९७॥
 नायं धर्मो विरागाय न बोधाय न मुक्तये ।
 जंबुमूले मया प्राप्तो यस्तदा स विधिर्ध्रुवं ॥९८॥
 न चासौ दुर्बलेनाभुं⁵ शक्यमित्यागतादरः ।
 शरीरबलवृद्धार्थमिदं भूयोऽन्वचिंतयत् ॥९९॥
 क्षुत्पिपासाश्रमक्लांतः श्रमादस्वस्थमानसः ।
 प्राप्नुयान्मनसावाप्यं फलं कथमनिर्वृतः ॥१००॥
 निर्वृतिः प्राप्यते सम्यक्सतर्तेन्द्रियतर्पणात् ।
 संतर्पितेन्द्रियतया मनःस्वास्थ्यमवाप्यते⁶ ॥१०१॥
 स्वस्थप्रसन्नमनसः समाधिरूपपद्यते ।
 समाधियुक्तचित्तस्य ध्यानयोगः प्रवर्तते ॥१०२॥
 ध्यानप्रवर्तनाद्धर्माः प्राप्यन्ते यैरवाप्यते ।
 दुर्लभं शान्तमजरं परं तदमृतं पदं ॥१०३॥
 तस्मादाहारमूलोऽयमुपाय इतिनिश्चयः ।

¹ अकृतं P.
करिमां CP.

² श्रीह्लादं C.
⁵ आप्तं C.

³ Sic CP.
⁶ अवाप्तयात् P.

⁴ Ex conj. मवमी-

¹ असूरीकरणे धीरः कृत्वामितमतिर्मतिं² ॥१०४॥
 स्नातो³ नैरंजनातीरादुत्तार शनैः कृशः ।
 भक्त्यावनतशाखायैर्दत्तहस्तस्तटदुमैः ॥१०५॥
 अथ गोपाधिपमुता⁴ दैवतैरभिचोदिता ।
 उद्धूतहृदयानंदा तत्र नंदबलागमत्⁵ ॥१०६॥
 सितशंखोज्ज्वलभुजा नीलकंबलवासिनी ।
 सफेणमालानीलांबुर्यमुनेव सरिद्धरा ॥१०७॥
 सा अद्वावर्धितप्रीतिर्विकसल्लोचनोत्पला⁶ ।
 शिरसा⁷ प्रणिपत्यैनं ग्राहयामास पायसं ॥१०८॥
 कृत्वा तदुपभोगेन प्राप्तजन्मफलां स तां¹⁰ ।
 बोधिप्राप्तौ¹¹ समर्थोऽभूत्संतर्पितषडिन्द्रियः ॥१०९॥
¹² पर्याप्ताप्यानमूर्तश्च¹³ सार्धं सुयशसा मुनिः ।
 कांतिधैर्यैकभारिकः शशांकार्णववद्धभौ¹⁴ ॥११०॥
 आवृत्त इति विज्ञाय तं जहुः¹⁵ पंचभिस्त्ववः ।
 मनीषिणमिवात्मानं निर्मुक्तं पंचधातवः ॥१११॥
 व्यवसायद्वितीयोऽथ शाड्वलास्तीर्णभूतलं ।
 सोऽश्वत्थमूलं प्रययौ बोधाय कृतनिश्चयः ॥११२॥

¹ Ex conj. आसुरकरणे CP (आसू P). ² मतिः CP. ³ नी० C.
⁴ Ex conj. तीरो उत्तार CP. ⁵ देवतैः CP. ⁶ Ex conj. ऽशमत् C;
 ऽअमे P. ⁷ Ex conj. अद्वाविद्धितं CP. ⁸ नात्परा C. ⁹ प्रतपत्येनं C.
¹⁰ Ex conj. अन्यफलासतां C; अन्यफलाशतं P. ¹¹ Ex conj. प्राप्तो C; प्राप्त P.
¹² पर्याप्ताप्यानं P. ¹³ सार्धसुयशसा C. ¹⁴ Ex conj. वद्धयोः CP.
¹⁵ Ex conj. जहुः CP.

ततस्तदानीं गजराजविक्रमः ¹पदस्वनेनानुपमेन बोधितः ।
 महामुनेरागतबोधिनिश्चयो जगाद कालो भुजगोत्तमः स्तुतिं ॥११३॥
 यथा मुने त्वच्चरणावपीडिता मुहुर्मुहुर्निर्द्वन्द्वीव मेदिनी ।
 यथा च ते राजति ²सूर्यवत्प्रभा ध्रुवं ³त्वमिष्टं फलमद्य भोक्ष्यसे ॥११४॥
 यथा भ्रमंत्यो दिवि ⁴वायपंक्तयः प्रदक्षिणं त्वां कमलाक्ष कुर्वते ।
 यथा च सौम्या दिवि वांति वायवस्त्वमद्य बुद्धो नियतं भवि-
 ष्यसि ॥११५॥

ततो भुजंगप्रवरेण संस्तुतस्तृणान्युपादाय शुचीनि लावकात् ।
 कृतप्रतिज्ञो निषसाद बोधये महातरोर्मूलमुपाश्रितः शुचेः ॥११६॥
 ततः स पर्येकमकंप्यमुत्तमं बबन्ध सुप्नोरगभोगपिण्डितं ।
 भिनन्नि तावद्भुवि नैतदासनं न यामि तावत्कृतकृत्यतामिति ॥११७॥
 ततो ययुर्मुदमतुलां दिवौकसी ववासिरे न मृगगणा न पक्षिणः ।
 न सस्वनुर्वनतरवोऽनिलाहताः कृतासने भगवति निश्चला-
 त्मनि ॥११८॥

इति श्रीबुद्धचरिते महाकाव्येऽश्वघोषकृतेऽराडदर्शनो
 नाम द्वादशः सर्गः ॥१२॥

¹ Ex conj. पदस्वमेना° C; पदस्वामना° P. ² निस्तन° C P. ³ Ex conj.
 राजनि C P. ⁴ Ex conj. ध्रुवत्वं C P. ⁵ वायु P; चाय C; वाय seems
 used here for वि.

BOOK XIII.

तस्मिंश्च बोधाय कृतप्रतिज्ञे राजर्षिवंशप्रभवे महर्षौ ।
तत्रोपविष्टे प्रजहर्ष लोकस्तत्रास सङ्घर्मरिपुस्तु मारः ॥१॥
यं कामदेवं प्रवदंति लोके चित्रायुधं पुष्पशरं तथैव ।
कामप्रचाराधिपतिं तमेव मोक्षद्विषं मारमुदाहरंति ॥२॥
तस्यात्मजा विभ्रमहर्षदर्पास्तिस्रो रतिप्रीतितृषश्च कन्याः ।
पप्रच्छुरेनं मनसो विकारं स तांश्च ताश्चैव^१ वचो^२ बभाषे ॥३॥
असौ मुनिर्निश्चयवर्म^३ विभ्रत् सत्त्रायुधं बुद्धिशरं विकृष्य ।
जिगीषुरास्ते विषयान्मदीयान् तस्मादयं मे मनसो विषादः^४ ॥४॥
यदि ह्यसौ मामभिभूय याति लोकाय चाख्यात्यपवर्गमार्गं^५ ।
शून्यस्ततोऽयं विषयो ममाद्य^६ वृत्ताद्भ्युतस्येव^७ विदेहभर्तुः ॥५॥
तद्यावदेवैष न लब्धचक्षुर्मन्त्रोचरे तिष्ठति^८ यावदेव ।
यास्यामि तावद्भूतमस्य भेत्तुं सेतुं नदीवेग इवाभिवृद्धः ॥६॥
ततो धनुः पुष्पमयं गृहीत्वा शरांस्तथा^९ मोहकरांश्च पञ्च ।
सोऽश्चत्यमूलं^{१०} संसृतोऽभ्यगच्छ^{११} देवास्वास्थ्यकारी मनसः प्रजानां ॥७॥

^१ Ex conj. तांश्चैव C P. ^२ Ex conj. भुभाष C; वभाष P. ^३ Ex conj.
^४ धर्म C P. ^४ विकारं C D, corrected in C to विषादः. ^५ मार्ग C; मोक्षं P.
^६ वृत्ताद्भ्युतस्येव P. ^७ स्येव C. ^८ यावदेव P. ^९ शराक्तं C. ^{१०} Ex
conj. संसृतो C P. ^{११} अस्वास्थ्य C.

अथ प्रशांतं मुनिमासनस्थं पारं तितीर्षु भवसागरस्य ।
 विषज्य ¹सव्यं करमायुधायै क्रीडञ्शरेणेदमुवाच मारः ॥८॥
 उत्तिष्ठ भोः ²क्षत्रिय मृत्युभीत वरस्व धर्मं त्यज मोक्षधर्मं ।
 वाणैश्च * * * ³विनीय लोकान् लोकान् परान् प्राप्नुहि
 वासवस्य ॥९॥

पंथा हि निर्यातुमयं यशस्यो ⁴यो वाहितः पूर्वतमैर्नरैर्द्वैः ।
 जातस्य राजर्षिकुले विशाले ⁵भैक्ष्याकमश्नाद्यमिदं प्रपत्तुं ॥१०॥
 अथाद्य ⁶नोत्तिष्ठसि निश्चितात्मा ⁷भव स्थिरो मा विमुचः प्रतिज्ञां ।
 मयोद्यतो ह्येष ⁸शरः स एव यः सूर्यके मीनरिपौ विमुक्तः ॥११॥
 स्पृष्टः स चानेन कथंचिदैडः सोमस्य नप्राप्यभवद्विचित्रः ।
 स चाभवच्छांतनुरस्वतंत्रः क्षीणे युगे किं वत दुर्बलोऽन्यः ॥१२॥
 तत्क्षिप्रमुत्तिष्ठ लभस्व संज्ञां वाणो ह्ययं तिष्ठति लेलिहानः ।
 प्रियाभिधेयेषु रतिप्रियेषु यं चक्रवाकेष्वपि नोत्सृजामि ॥१३॥
 इत्येवमुक्तोऽपि यदा निरास्थो नैवासनं शाक्यमुनिर्विभेद ।
 शरं ततोऽस्मै विससर्ज मारः कन्याश्च कृत्वा पुरतः सुतांश्च ॥१४॥
 तस्मिंस्तु वाणेऽपि स विप्रमुक्ते चकार नास्थां न धृतेश्चाल ।
 दृष्ट्वा तथैनं विषसाद मारश्चिंतापरीतश्च शनैर्जगाद ॥१५॥
 शैलेन्द्रपुत्रीं प्रति येन विद्धो देवोऽपि ⁹शंभुश्चलितो बभूव ।
 न चिंतयत्येष तमेव वाणं किं स्यादचित्तो न शरः स एषः ॥१६॥

¹ सव्यकरं C.² क्षत्रिय C.³ A hiatus here in C P.⁴ यशस्यो C.⁵ भैक्ष्याकं C.⁶ Ex conj. नो तिष्ठसि C P.⁷ तात्त्वना C.⁸ सरः C.⁹ Ex conj. देयश्चि C; देयश्चि P.

तस्मादयं नार्हेति¹ पुष्पवाणं न हर्षणं नापि² रतेर्नियोगं ।
 अर्हन्त्ययं भूतगणैरशेषैः संत्रासनातर्जनताडनानि ॥१७॥
 सस्मार मारश्च ततः स्वसैन्यं³ विध्वंसनं⁴ शाक्यमुनेश्चिकीर्षन् ।
 नानाश्रयाश्चानुचराः परीयुः⁵ शरदुमप्रासगदासिहस्ताः ॥१८॥
 वराहमीनाश्चखरोष्ट्रवक्त्रा व्याघ्रर्क्षसिंहद्विरदाननाश्च ।
 एकेक्षणा नैकमुखास्त्रिशिर्षा लंबोदराश्चैव पृषोदराश्च ॥१९॥
 अजासु सक्ता घटजानवश्च दंष्ट्रायुधाश्चैव नखायुधाश्च ।
 कबंधहस्ता बहुमूर्तयश्च भगार्धवक्त्राश्च महामुखाश्च ॥२०॥
 ताम्मारुणा लोहितविंदुचित्राः खट्वांगहस्ता हरिधूम्रकेशाः ।
 लंबस्रजो वारणलंबकर्णाश्चर्मबराश्चैव निरंबराश्च ॥२१॥
 श्वेतार्धवक्त्रा हरितार्धकायास्ताम्राश्च धूम्रा हरयोऽसिताश्च ।
 व्याडोत्तरासंगभुजास्तथैव प्रघुष्टघंटाकुलमेखलाश्च ॥२२॥
 तालप्रमाणाश्च⁷ गृहीतशूला दंष्ट्राकरालाश्च शिशुप्रमाणाः⁸ ।
 उरभ्रवक्त्राश्च विहंगमाश्च मार्जारवक्त्राश्च मनुष्यकायाः ॥२३॥
 प्रकीर्णकेशाः शिखिनोऽर्धमुंडा रज्ज्वंबरा व्याकुलवेष्टनाश्च ।
 प्रहृष्टवक्त्रा भृकुटीमुखाश्च तेजोहराश्चैव मनोहराश्च ॥२४॥
 केचिद्भ्रजंतो भृशमाववल्गुरन्योऽन्यमापुष्पुविरे⁹ तथान्ये ।
 चिक्रीदुराकाशगताश्च केचित्केचिच्च चेरुस्तरुमस्तकेषु ॥२५॥
 ननर्त कश्चिद्भ्रमयंस्त्रिशूलं¹⁰ कश्चिद्भ पुष्फूर्जं गदां विकर्षन् ।

¹ Ex conj. °सि C P. ² रतो नियोगं C. ³ विध्वंसनं P; विघ्नं समे C.
⁴ शाक्यमुने चि° C. ⁵ -- लदुमप्राश° C. ⁶ धूम्रहरयो C P. ⁷ प्रमा-
 नाश्च C. ⁸ °प्रमानाः C. ⁹ Ex conj. °पुतिरे C P. ¹⁰ Ex conj. कश्चिद् C P.

हर्षेण कश्चिद्दृषवन्नर्त कश्चित्प्रजज्वाल तनूरुहेभ्यः ॥२६॥
 एवंविधा भूतगणाः समन्तात्तद्बोधिमूलं परिवार्य तस्थुः ।
 जिघृक्षवश्चैव^१ जिघांसवश्च भर्तुर्नियोगं परिपालयन्तः ॥२७॥
 तं प्रेक्ष्य मारस्य च पूर्वरात्रे शाक्यर्षभस्यैव च युद्धकालं ।
 न द्यौश्चकाशे पृथिवी चकम्पे^२ प्रजज्वलुश्चैव दिशः सशब्दाः ॥२८॥
 विश्वग्ववौ वायुरुदीर्णवेगस्तारा न रेजुर्न बभौ शशांकः ।
 तमश्च भूयो विततार रात्रेः^३ सर्वे च संचुक्षुभिरे समुद्राः ॥२९॥
 महीभृतो धर्मपराश्च नागा^४ महामुनेर्विघ्नममृष्यमाणाः ।
 मारं प्रति क्रोधविवृत्तनेत्रा^५ निःशस्त्रसुश्चैव जजृम्भिरे च ॥३०॥
 शुद्धाधिवासा विबुधर्षयस्तु सद्धर्मसिद्ध्यर्थमिव प्रवृत्ताः ।
 मारेऽनुकम्पां^६ मनसा प्रचक्रुर्विरागभावात्तु न रोषमीयुः ॥३१॥
 तद्बोधिमूलं समवेक्ष्य^७ कीर्णं हिंसात्मना मारबलेन तेन ।
 धर्मात्मभिलोकाविमोक्षकामैर्बभूव हाहाकृतमन्तरीक्षं ॥३२॥
 उपस्रुतं धर्मविदस्तु^८ तस्य दृष्ट्वा स्थितं मारबलं महर्षिः ।
 न चुक्षुभे नापि ययौ विकारं मध्ये गवां सिंह इवोपविष्टः ॥३३॥
 मारस्ततो भूतचमूमुदीर्णमाज्ञापयामास भयाय तस्य ।
 स्वैः स्वैः प्रभावैरथ सास्य सेना तद्वैर्यभेदाय मतिं चकार ॥३४॥
 केचिच्चलन्तैकविलंबिजिह्वा^९स्तीक्ष्णोयदंष्ट्रा हरिमंडलाक्षाः ।

^१ Ex conj. (cf. sloka 32). तं वो० CP.

^२ °श्चापि P.

^३ प्रजज्वलुः C.

^४ C omits :.

^५ महामुनिर्वि० C.

^६ निशस्त्र० C; विनिश्वसु० P.

^७ °कम्पा CP.

^८ समवेक्ष्य CP.

^९ C omits द in °विदस्तु. [The Tibetan reads धर्मविधिः.]

^{१०} °जिह्वा ती० CP.

विदारितास्याः स्थिरशंकुकर्णाः¹ संचासयंतः किल नाम तस्युः ॥३५॥
 तेभ्यः स्थितेभ्यः स तथाविधेभ्यो रूपेण² भावेन च दारुणेभ्यः ।
 न विव्यथे नोद्विगिजे महर्षिः क्रीडन् सुबालेभ्य इवोद्वतेभ्यः ॥३६॥
 कश्चित्ततो रौद्रविवृत्तदृष्टिस्तस्मै गदामुद्यमयांचकार ।
 तस्तंभ बाहुः सगदस्ततोऽस्य³ पुरंदरस्येव⁴ पुरा सवजः ॥३७॥
 केचित्समुद्यम्य⁵ शिलास्तंभंश्च विषेहिरे नैव मुनौ विमोक्तुं ।
 पेतुः सवृक्षाः सशिलास्तथैव वज्रावभग्ना इव विन्ध्यपादाः ॥३८॥
 कैश्चित्समुत्पत्य नभो विमुक्ताः शिलाश्च वृक्षाश्च परश्चधाश्च ।
 तस्युर्नभस्येव⁶ न चावपेतुः संध्याभ्रपादा इव नैकवर्णाः ॥३९॥
 चिक्षेप तस्योपरि दीपमन्यः कडंगरं पर्वतशृंगमात्रं ।
 यन्मुक्तमात्रं⁷ गगणस्थमेव तस्यानुभावाच्छतधा बभूव⁸ ॥४०॥
 कश्चिज्ज्वलन्नर्क इवोदितः खादंगारवर्षं महदुत्ससर्ज ।
 चूर्णानि चामीकरकंदराणां कल्पात्यये मेरुरिव प्रदीपः ॥४१॥
 तद्बोधिमूले प्रतिकीर्यमाणमंगारवर्षं तु सविस्फुलिंगं ।
 मैत्रीविहारादृषिसत्तमस्य बभूव रक्तोत्पलपत्रवर्षः ॥४२॥
 शरीरचित्तव्यसनातपैस्तैरेवंविधैस्तैश्च निपात्यमानैः⁹ ।
 नैवासनाच्छाक्यमुनिश्चचाल स्वं निश्चयं बंधुमिवोपगुह्य ॥४३॥
 अथापरे¹⁰ निर्जगलुर्मुखेभ्यः सर्पान्विजीर्णेभ्य इव दुमेभ्यः ।
 ते मंचवद्वा इव तत्समीपे न¹¹ शश्वसुर्नोत्सृजुर्न चेलुः ॥४४॥

¹ वर्णाः P. ² रूपेण O. ³ स्त्रैव CP. ⁴ Ex conj. समुद्यम्य CP.
⁵ शिलास्तंभं CP. ⁶ Ex conj. च नाव° CP. ⁷ गगन° P. ⁸ वफाल
 written under बभूव in CP. ⁹ Ex conj. निपात्यमानैः CP. ¹⁰ निर्जगिलुः C.
¹¹ सखसुः C.

भूत्वापरे वारिधरा¹ वृहतः सविद्युतः साशनिचंडघोषाः ।
 तस्मिन् दुमे तत्पुष्पवर्षं तत्पुष्पवर्षं रुचिरं बभूव² ॥४५॥
 चापेऽथ वाणो निहितोऽपरेण जज्वाल तत्रैव न निष्पपात ।
 अनीश्वरस्यात्मनि धूर्यमाणो³ दुर्मर्षणस्येव⁴ नरस्य मन्युः ॥४६॥
 पंचेषवोऽन्येन तु विप्रमुक्तास्तस्थुर्नयत्येव मुनौ न पेतुः ।
 संसारभीरोर्विषयप्रवृत्तौ पंचेंद्रियाणीव परीक्षकस्य ॥४७॥
 जिघांसयान्यः प्रससार रुष्टो गदां गृहीत्वाभिमुखो महर्षेः ।
 सोऽप्राप्तकालो विवशः पपात⁵ दोषेष्विवानर्थकरेषु लोकः ॥४८॥
 स्त्री मेघकाली तु कपालहस्ता कर्तुं महर्षेः किल मोहचित्तं ।
 बभ्राम तत्रानियतं न तस्थौ चलात्मनो बुद्धिरिवागमेषु ॥४९॥
 कश्चित्प्रदीपं प्रणिधाय चक्षुर्नेत्राग्निनाशीविषवह्निधसुः⁶ ।
 तत्रैव नासीत्तमृषिं ददर्श कामात्मकः श्रेय इवोपदिष्टं ॥५०॥
 'गुर्वी' शिलामुद्यमयंस्तथान्यः शश्राम मोघं⁷ विहतप्रयत्नः ।
 निःश्रेयसं ज्ञानसमाधिगम्यं कायक्लमैर्धर्ममिवाप्नुकामः ॥५१॥
 तरक्षुसिंहाकृतयस्तथान्ये प्रणेदुरुच्चैर्महतः प्रणादान् ।
 सत्त्वानि यैः⁸ संचुकुचुः समंताद्ब्रज्जाहता द्यौः फलतीति मत्वा ॥५२॥
 मृगा गजाश्चात्तरवान्¹⁰ सृजंतो विदुदुबुश्चैव निलिल्यिरे च ।
 रात्रौ च तस्यामहनीव दिग्भ्यः खगा रुवंतः परिपेतुरात्ताः ॥५३॥
 तेषां प्रणादैस्तु तथाविधैस्तैः सर्वेषु भूतेष्वपि कंपितेषु ।

¹ वारिधरान् CP.² निहतो C.³ मानो C.⁴ स्त्रैव C.⁵ देवेष्विव P.⁶ Ex conj. वद्विधसुः CP.⁷ गुर्वी CP.⁸ मोघं CP.⁹ Sic D; ये: C; य: P.¹⁰ आत्तरवान् CP.

मुनिर्न तत्रास न संचुकोच रवैर्गस्तमानिव वायसानां ॥५४॥
 भयावहेभ्यः परिषद्गणेभ्यो यथा यथा नैव मुनिर्विभाय ।
 तथा तथा धर्मभृतां सपत्नः शोकाच्च रोषाच्च ससार मारः ॥५५॥
 भूतं ततः किञ्चिददृश्यरूपं विशिष्टरूपं गगणस्थमेव ।
^१दृष्टुर्षये दुग्धमवैररुष्टं मारं बभाषे महता स्वरेण ॥५६॥
 मोघं श्रमं नार्हसि मार कर्तुं हिंसात्मतामुत्सृज गच्छ शर्म ।
 नैष त्वया कंपयितुं हि शक्यो महागिरिर्मैरुखिवानिलेन ॥५७॥
 अणुष्णभावं ज्वलनः^२ प्रजह्यादापो द्रवत्वं पृथिवी स्थिरत्वं ।
 अनेककल्पाचितपुण्यकर्मा न त्वेव जह्याद्वयसायमेषः ॥५८॥
 यो निश्चयो ह्यस्य पराक्रमश्च तेजश्च यद्या च दया प्रजासु ।
 अप्राप्य नोत्थास्यति^३ तत्त्वमेष तमांस्यहत्वेव सहस्ररश्मिः ॥५९॥
 काष्ठं हि मथ्नन् लभते हुताशं भूमिं खनन् विंदति^४ चापि तोयं ।
 निर्वेधिनः^५ किञ्च न नास्य साध्यं न्यायेन युक्तं च कृतं च सर्वं ॥६०॥
 तल्लोकमार्त्तं करुणायमानो रोगेषु रागादिषु वर्तमानं ।
 महाभिषग्नार्हति विघ्नमेष ज्ञानौषधार्थं परिखिद्यमानः ॥६१॥
 हते च लोके बहुभिः कुमारैः सन्मार्गमन्विच्छति यः श्रमेण ।
 स^६ दैशिकः श्लोभयितुं न युक्तं सुदेशिकः सार्थं इव प्रणष्टे ॥६२॥
 सत्त्वेषु नष्टेषु महान्धकारैर्ज्ञानप्रदीपः क्रियमाण^७ एषः ।
 आर्यस्य निर्वापयितुं न साधु प्रज्वाल्यमानस्तमसीव दीपः ॥६३॥

^१ दृष्टुर्षये CP.^२ न C.^३ नोच्छास्यति C.^४ विदन्ति C.^५ निर्वेधिनः P.^६ देशिकः P.^७ न C.

दृष्ट्वा च संसारमये महौघे¹ मयं जगत्पारमविंदमानं ।
 यश्चेदमुत्तारयितुं प्रवृत्तः कश्चिन्नयेत्तस्य तु पापमार्यः ॥६४॥
 क्षमाशिफो धैर्यविगाढमूलश्चारित्र्यपुष्पः स्मृतिबुद्धिशिखः ।
 ज्ञानदुमो धर्मफलप्रदाता नोत्पाटनं ह्यर्हति वर्धमानः ॥६५॥
 बद्धां दृढैश्चेतसि मोहपाशैर्यस्य प्रजां मोक्षयितुं मनीषा ।
 तस्मिन् जिघांसा तव नोपपन्ना आते जगद्धन्तमोक्षहेतोः ॥६६॥
 बोधाय कर्माणि हि यान्यनेन कृतानि तेषां नियतोऽद्य कालः ।
 स्थाने² तथास्मिन्नुपविष्ट एष यथैव पूर्वं मुनयस्तथैव ॥६७॥
 एषा हि नाभिर्वसुधातलस्य कृत्स्नेन युक्ता परमेण³ धाम्ना ।
 भूमेरतोऽन्योऽस्ति हि न प्रदेशो वेशं⁴ समाधेर्विषयो⁵ हितस्य ॥६८॥
 तन्मा कृथाः⁶ शोकमुपेहि⁷ शान्तिं मा भून्महिम्ना तव मार मानः ।
⁸ विश्रंभितुं न क्षममध्रुवा श्रीश्चले पदे किं पदमभ्युपैषि⁹ ॥६९॥
 ततः स संश्रुत्य च तस्य तद्वचो महामुनेः प्रेक्ष्य च निष्प्रकंपतां ।
 जगाम मारो विमना हतोद्यमः¹⁰ शरैर्जगच्चेतसि यैर्विहन्यसे¹¹ ॥७०॥
 गतग्रहर्षा विफलीकृतश्रमा प्रविद्धपाषाणकडंगरदुमा ।
 दिशः प्रदुद्राव ततोऽस्य सा चमूर्हताश्रयेव द्विषता¹² द्विषच्चमूः ॥७१॥
 द्रवति¹³ सपरपक्षे निर्जिते पुष्पकेतौ जयति जिततमस्के नीरजस्के
 महर्षौ ।

¹ महौघे C.² स्थितास्मिन् P.³ परमेन CP.⁴ Sic CP.⁵ -- स्व C.⁶ कृथा CP.⁷ उपेहि CP.⁸ विश्रंभितुं C.⁹ Ex conj.

अभ्युपैषि CP.

¹⁰ Ex conj.

मतोद्यमः CP.

¹¹ Sic CP.¹² नतो P.¹³ Ex conj. सपरिपक्षे CP.

युवतिरिव सहासा द्यौश्चकाशे¹ सचंद्रा सुरभि च जलगर्भे² पुष्पवर्षे
पपात ॥७२॥

तथापि पापीयसि निर्जिते गते दिशः³ प्रसेदुः प्रबभौ निशाकरः ।
दिवो निपेतुर्भुवि पुष्पवृष्टयो रराज योषेव⁴ विकल्मषा निशा ॥७३॥

इति श्रीबुद्धचरिते महाकाव्येऽश्वघोषकृते मारविजयो
नाम त्रयोदशः सर्गः ॥७३॥

¹ द्यौ चकाशे C.

² जलगर्भं C.

³ दिशः P.

⁴ योषेव CP.

BOOK XIV.

ततो मारबलं जित्वा धैर्येण च शमेन च ।
 परमार्थं विजिज्ञासुः स दध्यौ ध्यानकोविदः ॥१॥
 सर्वेषु ध्यानविधिषु प्राप्य चैश्वर्यमुत्तमं^१ ।
 सस्मार प्रथमे यामे पूर्वजन्मपरंपरां ॥२॥
 अमुत्राहमयं नाम^२ च्युतस्तस्मादिहागतः ।
 इति जन्मसहस्राणि सस्मारानुभवन्निव ॥३॥
 स्मृत्वा जन्म च मृत्युं च तासु तासूपपत्तिषु ।
 ततः सत्त्वेषु कारुण्यं चकार करुणात्मकः ॥४॥
 कृत्वेह^३ सुजनोत्सर्गं पुनरन्यत्र च क्रियाः^४ ।
 अत्राणः खलु लोकोऽयं परिभ्रमति चक्रवत् ॥५॥
 इत्येवं^५ स्मरतस्तस्य बभूव नियतात्मनः ।
 कदलीगर्भनिःसारः संसार इति निश्चयः^६ ॥६॥
 द्वितीये त्वागते^७ यामे सोऽद्वितीयपराक्रमः ।
 दिव्यं चक्षुः परं लेभे सर्वचक्षुष्मतां वरः ॥७॥
 ततस्तेन स दिव्येन परिशुद्धेन चक्षुषा ।
 ददर्श निखिलं लोकमादर्श इव निर्मले ॥८॥

^१ ०मः C. ^२ नामा CP. ^३ Ex conj. कृत्वेहं CP. ^४ क्रिया CP.
^५ स्मारतः C. ^६ निश्चितः P. ^७ त्वागमे C.

सत्त्वानां पश्यतस्तस्य निकृष्टोत्कृष्टकर्मणां ।
 प्रच्युतिं चोपपत्तिं च ववृधे करुणात्मता ॥९॥
 इमे दुष्कृतकर्माणः प्राणिनो यांति दुर्गतिं ।
 इमेऽन्ये शुभकर्माणः प्रतिष्ठन्ते त्रिपिष्टये ॥१०॥
 उपपन्नाः^१ प्रतिभये नरके भृशदारुणे ।
 अमी दुःखैर्बहुविधैः पीड्यन्ते कृपणं वत ॥११॥
 पाय्यन्ते कथितं केचिदग्निवर्णमयोरसं ।
 आरोप्यन्ते रुवंतोऽन्ये^२ निष्टप्रस्तंभमायसं ॥१२॥
 पच्यन्ते पिष्टवत्केचिदयस्कुंभीष्ववाङ्मुखाः ।
 दह्यन्ते करुणं केचिद्दीप्तेष्वंगारराशिषु ॥१३॥
 केचिन्नीक्ष्णैरयोदंष्ट्रैर्भक्ष्यन्ते^३ दारुणैः श्वभिः ।
 केचिद्भृष्टैरयस्तुंडैर्वायसैरायसैरिव ॥१४॥
 केचिद्वाहपरिश्रांताः शीतच्छायाभिकांक्षिणः ।
^४असिपत्रं वनं नीलं बद्धा इव^५ विशंत्यमी ॥१५॥
 पाठ्यन्ते दारुवत् केचित्कुठारैर्बहुवाहवः ।
 दुःखेऽपि न विपद्यन्ते कर्मभिर्धारितासवः^७ ॥१६॥
 सुखं स्यादिति यत्कर्म कृतं दुःखनिवृत्तये^८ ।
 फलं तस्येदमवशैर्दुःखमेवोपभुज्यते ॥१७॥
 सुखार्थमशुभं कृत्वा य एते भृशदुःखिताः ।

^१ C omits :. ^२ निस्तप्तं CP. ^३ भक्षते CP. ^४ Ex conj. असिपत्रवम-
 नीलबद्धा CP (P °वने°). ^५ विसं P. ^६ - निपिपद्यन्ते C. ^७ °ताश्वः CP.
^८ Ex conj. °निवर्त्तये CP.

¹ आस्वादः स किमेतेषां करोति सुखमखपि² ॥१८॥
 हसद्भिर्यत्कृतं कर्म कलुषं कलुषात्मभिः ।
 एतत्परिणते काले क्रीशद्भिरनुभूयते ॥१९॥
 यद्येव पापकर्माणः पश्येयुः³ कर्मणां फलं ।
 वमेयुरुष्णरुधिरं मर्मस्वभिहता इव ॥२०॥
 शरीरेभ्योऽपि दुःखेभ्यो नारकेभ्यो मनस्विनः ।
 * अनार्यैः सह संवासो मम कृच्छ्रतमो मतः ॥२१॥
 इमेऽन्ये कर्मभिश्चित्रैश्चित्रविस्पन्दसंभवैः ।
 तिर्यग्योनौ⁴ विचित्रायामुपपन्नास्तपस्विनः ॥२२॥
 मांसत्वग्बालदंतार्थं वैरादपि मदादपि ।
 हन्यन्ते कृपणा यत्र बंधूनां पश्यतामपि ॥२३॥
 अशकुर्वन्तोऽप्यवशाः क्षुत्तर्षश्चमपीडिताः ।
⁵ गोऽश्वभूताश्च बाह्यन्ते प्रतोदस्तमूर्तयः ॥२४॥
 बाह्यन्ते गजभूताश्च बलीयांसोऽपि दुर्बलैः ।
 अंकुशक्लिष्टमूर्धानस्ताडिताः⁶ पादपार्श्विभिः ॥२५॥
⁷ सत्स्वप्यन्येषु दुःखेषु दुःखं यत्र विशेषतः ।
 परस्परविरोधाच्च पराधीनतयैव च ॥२६॥
 खस्थाः खस्यैर्हि बाध्यन्ते⁸ जलस्था जलचारिभिः ।
 स्थलस्थाः स्थलसंस्थैस्तु⁹ प्राप्यन्ते चेतरेतरैः ॥२७॥

¹ आस्वादः C. ² Ex conj. अन्वपि C P. ³ ण्यु C. ⁴ Ex conj. विचि-
 त्रायम् C; विचित्रोयम् P. ⁵ Ex conj. गौश्च C P. ⁶ तादिता C.
⁷ सत्सुष्य C. ⁸ Ex conj. बाह्यन्ते C D, corrected in C to बाध्यन्ते; बाध्यन्ते P.
⁹ प्राप्यरे C; प्राप्यते P.

उपपन्नास्तथा चेमे¹ मात्सर्याक्रांतचेतसः ।
 पितृलोके निरालोके कृपणं भुञ्जते फलं ॥ २८ ॥
^२सूचीछिद्रोपममुखाः पर्वतोपमकुक्षयः ।
 क्षुत्तर्षजनिर्दुःखैः पीड्यन्ते दुःखभागिनः ॥ २९ ॥
 पुरुषो यदि जानीत मात्सर्यस्येदृशं फलं ।
 सर्वथा शिविवहद्याच्छरीरावयवानपि ॥ ३० ॥
 आशया समभिक्रांता धार्यमाणाः^३ स्वकर्मभिः ।
 लभन्ते न ह्यमी भोक्तुं प्रवृद्धान्यशुचीन्यपि ॥ ३१ ॥
 इमेऽन्ये नरकं^४ प्राप्य गर्भसंज्ञेऽशुचिहृदे ।
 उपपन्ना मनुष्येषु दुःखमर्हन्ति जंतवः ॥ ३२ ॥
 अथान्ये तापसाः स्वर्गं गच्छन्ति पुण्यकारिणः^५ ।
 चक्रवर्तिपदं प्राप्य केचिद्भूमौ चरन्ति च ॥ ३३ ॥
 केचिन्नागालये^६ नागा निधानेश्वरतां गताः ।
 स्वकृतं कर्म भुञ्जाना भ्रमन्ति भववारिधौ ॥ ३४ ॥
 तद्रात्रेः पश्चिमे यामे ध्यात्वा चैवं व्यचिन्तयत् ।
 वतायं कृच्छ्रमापन्नो लोकः सर्वोऽपि विभ्रमन् ॥ ३५ ॥
 निःसरणं न जानाति दुःखस्कंधालयाद्भवात् ।
 यदुत्तेदं जगत्सर्वं जायते जीर्यतेऽपि च ॥ ३६ ॥
 म्रियते च्यवते भूयोऽप्येवं समुपपद्यते ।
 कस्मिन्सति जरामृत्युर्भवतीति स ऐक्षत ॥ ३७ ॥

¹ चेमे C.² शू० CP.³ नाः CP.⁴ Ex conj. पक्षेद्वर्गं CP.⁵ णा P.⁶ Sic C pr. m. and D; केचिद्रसातले P, and so marginal correction in C.

जात्यां सत्यां जरामृत्युर्भवतीति समैक्षत ।
 कस्मिन्सति पुनर्जातिरिति चासौ व्यचारयत् ॥३८॥
 [१ भवे सति पुनर्जातिर्भवतीति समैक्षत ।
 कस्मिन्सति भवोत्पत्तिरिति चासौ व्यचारयत् ॥३९॥]
 उपादाने भवोत्पत्तिरित्येवं स व्यबुध्यत ।
 कस्मिन्सति ह्युपादानमिति चासौ व्यचारयत् ॥४०॥
 तृणायामिति विज्ञाय पुनरेवं^२ व्यचिंतयत् ।
 कस्मिन्सति च तृणा हि जातेति स व्यचारयत् ॥४१॥
 वेदनायां समुद्भूता तृणेति स समैक्षत ।
 कस्मिन्सति च संजाता वेदनेति व्यचारयत् ॥४२॥
 स्पर्शे सति समुद्भूता वेदनेति^३ समैक्षत ।
 कस्मिन्सति च संजातः स्पर्शोऽपीति^४ व्यचारयत् ॥४३॥
 षडायतन उत्पन्नः स्पर्शो हीति^५ समैक्षत ।
 षडायतनमुत्पन्नं कुचेति स व्यचिंतयत् ॥४४॥
 नामरूपे समुत्पन्नमिति चासौ व्यबुध्यत ।
 नामरूपं^६ कुहोत्पन्नमिति चापि व्यचिंतयत् ॥४५॥
 विज्ञाने हि समुत्पन्नमिति च समपश्यत ।
 विज्ञानं च कुहोत्पन्नमिति स समचिंतयत् ॥४६॥
 संस्कारेषु^७ समुत्पन्नमिति च समबुध्यत ।

^१ This sloka omitted in C.P. It has been conjecturally supplied.

^२ एव C.

^३ समैक्षत C.

^४ समैक्षत C.P.

^५ विचारयन् C.

^६ Sic C.P.

^७ समुद्भूतं C.

संस्काराश्च कुहोत्पन्ना इति ध्यात्वा विचारयन्¹ ॥४७॥
 अविद्यायां समुत्पन्ना इति सम्यगबुध्यत ।
 इत्येवं स महाप्राज्ञो बोधिसत्त्वो मुनीश्वरः ॥४८॥
 मत्तैवं च समाधाय ध्यात्वैवं समचिंतयत् ।
 अविद्यायाः समुत्पन्नाः संस्काराः प्रचरन्त्यपि ॥४९॥
 संस्कारवृत्तिसंजातं विज्ञानं संप्रवर्तते ।
 विज्ञानं नामरूपस्य संपरीक्ष्य¹ प्रवर्तते ॥५०॥
 नामरूपे समुत्पन्नं षडायतनमुच्चरेत् ।
 षडायतनसंस्पर्शद्वेदना संप्रजायते ॥५१॥
 वेदनायाः समुत्पन्ना तृणाभिसंप्रवर्तते ।
 तृणोद्गतमुपादानमुपादानभवो भवः ॥५२॥
 भवे जातिः समुत्पन्ना जातेर्जरारूपादयः ।
 जरारोगाग्निसंतप्तं² मृत्युना³ ग्रस्यते जगत् ॥५३॥
 मृत्योः शोकाग्निसंतप्ते महदुःखं प्रजायते ।
 एवमस्य महदुःखस्कंधस्याभ्युदयो ह्ययं ॥५४॥
 इत्येवं स महासत्त्वः परिज्ञायाभिवोधितः ।
 भूयोऽपि च समाधाय ध्यात्वैवं समचिंतयत् ॥५५॥
 जरारोगनिरोधाच्च मृत्युरपि निरुध्यते ।
 जातेर्हि संनिरोधाच्च जरारोगो निरुध्यते ॥५६॥
 भववृत्तिनिरोधाच्च⁴ जातिरपि निरोधिता⁵ ।

¹ Sic O.P. (?)² तप्ते C.P.³ मृत्युरा C.P.⁴ जातेरपि C.P.⁵ धता P.

उपादाननिरोधाच्च भववृत्तिर्निरोधिता¹ ॥५७॥
 तथा तृष्णानिरोधाच्च ह्युपादानं निरुध्यते ।
 वेदनाया निरोधाच्च तृष्णापि नापि जायते ॥५८॥
 स्पर्शं निरुध्यमाने हि वेदना नैव जायते ।
 षडिन्द्रियनिरोधाच्च संस्पर्शोऽपि न जायते ॥५९॥
 नामरूपनिरोधाच्च षडिन्द्रियं निरुध्यते ।
 विज्ञानसंनिरोधाच्च नामरूपं निरुध्यते ॥६०॥
 संस्कारसंनिरोधाच्च विज्ञानं नाभिवर्तते ।
 अविद्यासंनिरोधाच्च संस्काराः प्रभवन्ति न ॥६१॥
 एवमस्य महद्दुःखस्कन्धस्य मूलमुच्यते ।
 अविद्या सर्वबुद्धैस्तन्निरोध्या मुक्तिर्वाञ्छितः ॥६२॥
 तदविद्यानिरोधाच्च सर्वेषां भवचारिणां ।
 सर्वाण्यपि च दुःखानि निरुद्धानि चरन्ति न ॥६३॥
 एवं विज्ञाय विज्ञोऽसौ बोधिसत्त्वोऽभिवोधितः ।
 भूयोऽप्येवं समालोक्य ध्यात्वा च समचिन्तयत् ॥६४॥
 इदं दुःखमयं दुःखसमुद्दयो जगत्स्वपि ।
 अयं दुःखनिरोधोऽपि चेयं निरोधगामिनी ।
 प्रतिपदिति विज्ञाय यथाभूतमबुध्यत ॥६५॥
 एवं स भगवांस्तत्र दुर्मूले तृणासने ।
 समाश्रित्य स्वयं ध्यात्वा संबोधिमभ्यगच्छत ॥६६॥
 ततो भिन्दन्नविद्यां संप्राप्य प्रतिसंविदः ।

¹ निरोधता P.

संबोधिपाक्षिकान्धर्मान् सर्वान्समभिप्राप्तवान् ॥६७॥
 संबुद्धो भगवानर्हन् धर्मराजस्तथागतः ।
 सर्वाकारज्ञताप्राप्तः सर्वविद्याधिपोऽभवत् ॥६८॥
 तत्समीक्ष्य सुराः खेस्या मिथश्चैवं बभाषिरे ।
 अवकिरत पुष्पाणि संबुद्धेऽस्मिन्मुनीश्वरे ॥६९॥
 पूर्वमुनीन्द्रवृत्तिज्ञाश्चान्येऽमरा बभाषिरे ।
 तावन्मा^१ किरत पुष्पाणि निमित्तं नाभिदर्शितं ॥७०॥
 बुद्धोऽथो खे सप्ततालमात्रे सिंहासनस्थितः ।
 निर्मितान् बोधिसत्त्वांस्तानभ्यभाषत भासयन् ॥७१॥
 भो भो भवंतः शृण्वन्तु बोधिप्राप्तस्य मे^३ वचः ।
 पुण्यैः संसिध्यते^४ सर्वे तत्पुण्यं चिनुताभवं^५ ॥७२॥
 यदहं^६ प्राचरं दाता शुद्धशीलः क्षमी कृती ।
 ध्यानी प्राज्ञश्च तैः पुण्यैर्बोधिसत्त्वोऽभवं सदा^७ ॥७३॥
 सर्वे संबोधिसंभारं पूरयित्वा यथाक्रमं ।
 सांप्रतं बोधिमासाद्य संबुद्धोऽर्हन् जिनोऽभवं ॥७४॥
 तथा मे प्रणिधिः सिद्धा^२ तज्जन्म सफलं मम ।
 यत्प्राप्तं पूर्वकैर्बुद्धैर्ज्ञानं भद्रामृतं च मे ॥७५॥
 सद्धर्मतो यथा सत्त्वहितं कृतं तथा मया ।
 आश्रवा मे परिक्षीणा दुःखानामंतकोऽस्मि हि^८ ॥७६॥
 निर्मलात्मा प्रेषयेऽहं धर्मदीपैर्जगत्त्रयं ।

^१ °ज्ञा अन्ये C.^२ Sic C P.^३ से C.^४ संशुध्यते C.^५ Sic C P.^६ प्रावरं P.^७ भवे P.^८ ऽस्यहं P. (अस्यहं ?)

इत्याज्ञपंतमभ्यर्च्य तेऽन्तर्दधुर्जिनात्मजाः ॥७७॥
 देवास्तेऽथ मुदा दिव्यैः पुष्पैरर्च्य ववंदिरे^१ ।
 मुनींद्रे चाथ संबुद्धेऽभवच्छुभमयं जगत् ॥७८॥
 ततोऽवतीर्य भगवांस्तस्मिन् वृक्षासने स्थितः ।
 संबोधिमिह प्राप्नोऽस्मीति सप्ताहं व्यलंघयत् ॥७९॥
 बोधिसत्त्वेन संप्राप्ते सर्वज्ञत्वे महासुखाः ।
 सत्त्वा आसन्^२ महत्तेजोभासिता लोकधातवः ॥८०॥
 प्रचचाल मही सद्भिः^३ षड्वा नारीव हर्षिता ।
 स्वस्वालयो बोधिसत्त्वास्तं तुष्टुवुः समागताः ॥८१॥
 उत्पन्नः सर्वसत्त्वगम्यः सर्वज्ञोऽर्हन् विचक्षणः ।
^४ ज्ञानतडागसंभूतः पद्मोऽलिप्तो रजोमलैः ॥८२॥
 मेघः क्षमाजलवहः सङ्घर्मासृजवर्षकः ।
 वर्धिष्णुः पुण्यबीजानां भैषज्यांकुररोहणः ॥८३॥
^५ शतकोटिर्मारजिष्णुरेकं क्षमास्त्रधारकः ।
 चिन्तामणिः कल्पतरुर्भद्रघटश्च कामधुक् ॥८४॥
 मोहांधकारजिह्वास्वानिन्दुः क्लेशदितापहृत् ।
 नमस्तेऽस्तु नमस्तेऽस्तु नमस्तेऽस्तु तथागत ॥८५॥
 नमस्ते सर्वलोकेश नमस्ते दशपारग ।
 नमस्ते पुरुषवीर धर्मराज नमोऽस्तु ते ॥८६॥
 स्तुत्वा नत्वा समभ्यर्च्य प्रत्याययुः स्वमाश्रमं ।

^१ पुष्पैरभ्यर्च्य वंदिरे P. ^२ आसन् सत्त्वा P. ^३ Ex conj. साद्धिः CP.
^४ ज्ञानसरसि C. ^५ शतकोटी CP. ^६ एकः CP. ^७ क्रमास्त्रं C.

बहु¹ प्रदक्षिणीकृत्य वर्णनामनुवर्णयन् ॥८७॥
 अथ कामावचराश्च शुद्धावासाश्च भास्वराः ।
 ब्रह्मकायिकदेवाश्च मारात्मजाः सुपाक्षिकाः ॥८८॥
 परनिर्मितवशवर्तिनिर्माणरतयस्तथा ।
 तुषिता यामास्त्र्यस्त्रिंशद्देवा लोकाधिपाः परे ॥८९॥
 अंतरीक्षचरा देवा भूमिचरा वनेचराः ।
 स्वस्वाधिपतिसंयुक्ता बोधिमंडपमाययुः ॥९०॥
 स्वस्वाधिकरणोपेतैः पूजांगैरर्च्य तं जिनं ।
 स्वस्वबुद्धानुसारैश्च स्तोत्रैः स्तुत्वा ययुर्गृहं ॥९१॥

इति श्रीबुद्धचरिते महाकाव्येऽश्वघोषकृतेऽभिसंबोधनसंस्तवनं^२
 नाम चतुर्दशः सर्गः ॥१४॥

¹ बहुशः C.² चायस्त्रिंशद्देवा CP.³ भूमी C.⁴ बुद्धानुसारैश्च P.⁵ न C; संस्तव P.

BOOK XV.

प्रत्यहमथ संबुद्धः स्तयमानः सुरादिभिः ।
प्रीत्याहाराभिधं सप्ताहमेवं तदलंघयत् ॥१॥
द्वैतीयकं च सप्ताहं बोधिसत्त्वादिभिः सुरैः ।
अभिषिच्यमानः पूर्णबुकलशैरभ्यलंघयत् ॥२॥
तार्तीयमथ सप्ताहं सागरेषु चतुर्षु सः ।
स्नात्वा भद्रासनासीनोऽलंघयद्दृष्टिबंधकृत् ॥३॥
चातुर्थिके च सप्ताहे ^१अनेकाकृतिमाचरन् ।
वैनेयसत्त्वमुद्धृत्य तस्यौ भद्रासने कृती ॥४॥
समंतकुसुमाभिज्ञो देवः पुष्पोपहारकः ।
कृतांजलिर्महाबुद्धं व्यजिज्ञपत् ^२कृतासनं ॥५॥
किं नाम भगवन्नस्य समाधेर्येन संयुतः ।
चतुःसप्ताहमेवं त्वं ध्यात्वा विहरसे मुदा ॥६॥
अयं देव महाप्रीत्याहारब्यूहो निगद्यते ।
यथाभिषिक्तो नृपतिः शत्रुजित्स्वस्तिमानहो ॥७॥
इत्युक्त्वा पुनरप्याह दशबलः प्रमोदितः ।
अतीता अपि संबुद्धा दुमराजं त्यजन्ति न ॥८॥

^१ अनेका० C.

^२ Omitted in P.

इह क्लेशाश्च माराश्च साविद्याः साश्रवा मया ।
 जिता बोधिश्च संप्राप्ता जगदुद्धरणक्षमा ॥९॥
 अहमप्येव^१ बुद्धानां शिक्षानुचरणोद्यतः ।
 चतुःसप्ताहमवसं त्वभिषेकादिकार्यतः ॥१०॥
 मारोऽथोऽतिविषखात्मा व्यजिज्ञपन्नथागतं ।
 भवान् निर्वातु भगवन् पूर्णास्तव मनोरथाः ॥११॥
 बोधौ लोकान् प्रतिष्ठाप्य निर्वास्ये बालुकोपमान् ।
 इत्याज्ञपंतं तं कुश्व मारः स्वभुवनं ययौ ॥१२॥
 अथ मारात्मजास्त्रिस्रो रतिस्तृणा च आरतिः ।
 भिक्षास्यं पितरं बोध्य तथागतमुपासरन् ॥१३॥
 रतिस्तत्रैन्दुवदना मोहविद्यास्वलंकृता^४ ।
 मोहयामास^५ तैस्तैस्तं गार्हस्थ्यमुखशंसनैः^६ ॥१४॥
 चक्रवर्तिसुखं त्यक्त्वा किं दीनं सुखमाश्रये ।
 त्यक्त्वा संपत्कथं भोक्ष्य^७ इत्यस्मान् समुपाश्रय ॥१५॥
 नो चेत्त्वं विप्रतीसारी भ्रष्टो मम स्मरिष्यसि ।
 निद्रालुरिव तद्वाक्यं नाश्रुण्वद्धानमीलितः ॥१६॥
 तृणा तृणार्दिनेवासौ प्रगल्भाऽतृणमब्रवीत् ।
 भ्रष्टाचारोऽसि रे रे त्वं सर्वधर्मपरिच्युतः ॥१७॥
 शक्तिं विना न सिध्यन्ति तपोयज्ञव्रतानि^९ च ।

^१ अघेष P.^२ Ex conj. अवसंस्तवषेकादि° C P.^३ Sic C P.^४ °ताः C.^५ °मासु C.^६ °धर्मशंसनैः P.^७ °क्ष्ये C P.^८ नाश्रुण्वत् ध्यान° C.^९ °व्रतानि C; °व्रतानि D P.

ब्रह्मादयः शक्तियुक्ता ऋषयो विलसन्त्यपि¹ ॥१८॥
 तृणाभिधां मां² विज्ञाय शक्तिं तृणादरो भव ।
 नो चेद्वलात्त्वामालिङ्ग्य³ प्राण उत्सृज्यते मया ॥१९॥
 निष्कंपोऽसौ मृतप्रायो दध्यौ बुद्धाननुस्मरन् ।
 आरतिश्चाराधयामास दुराराध्यं कुकर्मभिः ॥२०॥
¹⁰भगवन्नारतिनामाहं कार्यारतिविवर्धिनी ।
 तस्मान्मां भिक्षुणीशक्तिं विधायारतिमावह ॥२१॥
 आराधिते⁵ भर्त्यमाने शापे चाशिषि तत्कृते ।
 निर्वृतो निर्वृत इव ध्यानलीनो व्यतिष्ठत ॥२२॥
 विषक्षास्यास्ततस्त्रिस्र एकांत⁶ आश्रिता⁷ मिथः ।
 कृत्वा संभाषणां जग्मुस्तारुण्यरूपमुद्धहन्⁸ ॥२३॥
 कृतांजलिपुटास्तास्तं व्यजिज्ञपुस्तथागतं ।
 प्रव्रज्यां देहि भगवन् भवच्छरणमागताः ॥२४॥
 वार्तामाकर्ण्य भवतामायाताः कांचनात्पुरात्⁹ ।
 गार्हस्थ्यं धर्ममुत्सृज्य नमुचेरात्मजा वयं ॥२५॥
 पंचशतानां भ्रातृणां शिक्षासंवरणोत्सुकाः ।
 यथा त्वमसि वैराग्यो¹⁰ वयं च भर्तृवर्जिताः ॥२६॥
 नैर्वाणिकाभिश्चर्याभिर्बोध्यमानो मुहुर्मुहुः ।
 बुद्धानुस्मृतिमाधाय ध्यानलीनो न्यमीलत ॥२७॥

¹ °त्वमी P.² Ex conj. विधाय CP (but cf. 21).³ बलात्त्वामा° P.⁴ प्राणम् CP.⁵ भर्त्य° CP.⁶ एकांतम् P.⁷ एकांतप्राश्रिता D.⁸ °हत् P.⁹ पुरा C.¹⁰ Sic CP.

पुनः संमतमाधाय इंद्रजालिन्य एव ताः ।
¹ ज्यायांसं रूपमाधाय मोहयितुमुपाययुः ॥२८॥
² दासावतारे गहने भ्रमंत्यो वयमागताः ।
 बुद्धावतारोऽस्ति भवान् वृद्धा बौद्धे नियोजय ॥२९॥
 करुणायमाना ज्यायस्यो मृत्युभयविमोहिताः ।
 नैर्वाणे स्थापनीयास्तत्पुनर्जन्मनिवर्तके³ ॥३०॥
 जालिनीनां वचस्तेन श्रुतं न च⁴ प्रकोपितं ।
 वृद्धावस्थाधिष्ठितास्ताः⁵ किंतु ऋद्धिप्रकाशने⁶ ॥३१॥
 सुमेख्वन्निष्प्रकंपं ध्यानलीनं विलोक्य ताः ।
 विमुखीभूय तारुण्यं धारितुं⁷ नैव⁸ शेकिरे ॥३२॥
 पादौ नत्वाथ जीर्णांगाः पितरं तं व्यजिज्ञपुः ।
 कामधात्वीश्वरस्ताताधिष्ठापय स्वरूपिकाः ॥३३॥
 प्रियाः पुत्र्यो न शक्तोऽपि बुद्धाधिष्ठानमन्यथा ।
 कर्तुं तत्तस्य शरणं गच्छतेति पिताब्रवीत् ॥३४॥
 ततः सुचिचाः संबुद्धं प्रार्थयामासुरानताः ।
 क्षमापराधमस्माकं यौवनोन्मत्तचेतसां ॥३५॥
 मौनी क्षमाकरः शास्ता प्रत्यधिष्ठापयच्च ताः ।
 नत्वा मुहुस्तं मुदिताः प्रशस्य⁹ स्वालयं ययुः ॥३६॥
 अथ मारः कामधात्वीश्वरोऽसौ निस्त्वपः पुनः ।

¹ Sic C P.² Ex conj. दाशा° C P.³ वर्तते P.⁴ न नो P.⁵ ष्ठिता च C.⁶ प्रकाशते P.⁷ Sic C P.⁸ न तु P.⁹ प्रशंस्य C P.

धृत्वा कौलेश्वरं रूपं ¹ गगणस्थस्तमभ्यधात् ॥३७॥
 भविष्यसीति बुद्धस्त्वं पूर्वं त्वां प्रणतोऽस्यहं ² ।
 अस्मदाशीर्भिरद्य त्वं ³ बुद्धस्तथागतोऽभवः ॥३८॥
 यथागतोऽसि स्वाराज्यात्प्रत्यागत्य तथागतः ।
 यथार्थनामत इति ⁴ राजतथागतो भव ॥३९॥
 तद्राज्याश्रममाश्रित्य रत्नत्रयमनुस्सरन् ।
 मातरं पितरं ⁵ पुत्र रमयित्वा यशोधरां ⁶ ॥४०॥
 सहस्रपुत्रसंयुक्तो जगदुद्धरणक्षमः ।
 यामाद्यभुवनाधीशः क्रमानुक्रमतो भवेः ⁷ ॥४१॥
 बोधिसत्त्वाधीश्वरोऽपि भूत्वा निर्वृतिमाप्स्यसि ।
 तत्पुत्रजनने धीमन् कपिलाश्रममुपाश्रय ॥४२॥
 यथा भवान् धर्मराजः पुत्रा अपि तथागताः ।
 प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च त्वदधीना भवेज्जिन ॥४३॥
 इत्युक्तवन्तं तं प्राह सर्वज्ञः शृणु निस्त्रप ।
 मारोऽसि त्वं नो कुलेशः शाक्यवंशप्रवर्धनः ⁸ ॥४४॥
 त्वादृशः कीटिशो नो मां विहेठयितुमशक्नुवन् ।
 यास्यामि राज्यं क्रमशश्चारयिष्यामि निर्वृतौ ॥४५॥
 पराजितोऽसि नमुचे स्वालयं प्रतिगच्छतात् ।
 वाराणस्यामितो गन्ता धर्मचक्रप्रवर्तने ॥४६॥
 आदिष्टमित्यसौ श्रुत्वा हा हतोऽस्मीति निःश्वसन् ।

¹ गगन° CP.² ऽस्मि हि C.³ अद्यस्त्वं CP.⁴ राजा तथा° P.⁵ Ex conj. पोष्य CP.⁶ °राः CP.⁷ भवः P.⁸ °कः C.

विषादितो निःसहायो विहायसालयं ययौ ॥४७॥
 ततोऽसौ मारजितस्माद्भद्रासनात्समुत्थितः ।
 गंतुं वाराणसीं पुण्यामेकाकी प्रस्थितोऽचरत् ॥४८॥
 छादितं गगणं^१ मेघैस्तदा दृष्ट्वा मुनीश्वरं ।
 मुचिलिंदो नागराजः प्रार्थयामास भक्तितः ॥४९॥
 सर्वज्ञो भगवंस्त्वं हि सप्ताहं दुर्दिनं भवेत् ।
 वातवृष्टिश्चांधकारस्ततोऽस्मदाश्रमे वस ॥५०॥
 महर्द्धिकोऽपि भगवान् संसारिकमनुस्मरन् ।
 तद्रत्नासनमासीनो ध्यानलीनो व्यतिष्ठत ॥५१॥
 सर्वरक्षाकरं बुद्धं वृष्टिवातांधकारतः ।
 ररक्ष नागराजोऽसौ फणावेष्टितवियहं ॥५२॥
 ततः सप्ताहनिर्याते नत्वा नागे विनिर्गते ।
 अजपालवनोपांते नदीतीरे ययौ जिनः ॥५३॥
 तत्रस्थं सुगतं रात्रौ देवो न्ययोधनामकः^२ ।
 भासयन्समुपागत्य व्यजिज्ञपत्कृतांजलिः ॥५४॥
 नृजन्मनि बुद्धनाम्ना न्ययोधो रोपितो मया ।
 पापप्रमोचने योऽसौ बोधिदुरिव वर्धितः ॥५५॥
 तत्पुण्येनाहमपि स्वर्गस्थो वर्धितोऽस्यहं ।
 मदन्यग्रहतो ह्यत्र^४ सप्ताहं विजयस्व भोः^५ ॥५६॥
 तथास्त्विति भक्तवांछाकल्पदुर्मुनिपुंगवः^६ ।

^१ गगनं C P.
 गगनं C pr. m.
 in C in margin.

^२ नामतः C.
^५ भो C P.

^३ Sic C P.

^४ So D P, and C sec. m.;

^६ भक्तवत्सलः D and C pr. m., but corrected

न्यग्रोधेऽस्याद्यानलीनः पूर्णेन्दुरिव भासयन् ॥५७॥
 तत्र सप्ताहमाश्रित्य ततोऽसौ क्षीरिकावने ।
 तालमूलमुपासीनो ध्यानलीनो न्यमीलत^१ ॥५८॥
 तत्र तत्र सप्तसप्तदिवाराचं महामुनिः ।
 ध्यात्वा ध्यात्वा निराहार उद्धरिष्णुः^२ समाचरत् ॥५९॥
 अथोत्तरोत्कलदेशीयौ चपुष्पभल्लिकाभिधौ ।
 सार्थवाहौ पञ्चधुरशतैर्युक्तौ महाधनौ ॥६०॥
 प्रेतदोषाद्विनिर्मुक्तौ बुद्धाय ददतुर्मुदा ।
 त्रिमधुपायसं तस्माल्लेभतुश्च^३ शुभाशिषः ॥६१॥
 चैत्यार्थं नखकेशानि प्राप्य व्याकरणं ततः ।
 शिलां च प्राप्स्यथ इति जग्मतुस्तौ ततोऽन्यतः ॥६२॥
^४ क्षीरिकावनवासिन्या देवतया समर्पितं ।
^५ प्रत्यगृह्णात्पिण्डपात्रमाशीर्भिस्तां व्यवर्धयत् ॥६३॥
 चतुर्महाराजदत्तं पात्रचतुष्टयं जिनः ।
 एकमेवमधिष्ठाय पायसं बुभुजे मुदा ॥६४॥
 अथैकस्मिन्दिने तत्र शक्रदत्तां हरीतकीं ।
 भुक्त्वा बीजं समारोप्य^६ प्रारोहयत्तरुं जिनः ॥६५॥
 देवराजो देवलोकाञ्छ्रावयामास तां मुदा^७ ।
 प्रदक्षिणीकृत्य^८ सिषिचुर्देवा मर्त्याश्च दानवाः ॥६६॥

^१ व्यतिष्ठत P. ^२ उद्धरिष्णुः P. ^३ Ex conj. तस्माल्लभिरे च C pr. m., corrected to तस्माल्लेभतुश्च; तस्माल्लेभतुश्च P; D has some words wanting. ^४ क्षीरिका° C P. ^५ प्रत्यगृह्णात् C. ^६ बुद्धः प्रारोहयत्तरुं P. ^७ पुनः P. ^८ सिषिवुः C P.

विषादितो निःसहायो विहायसालयं ययौ ॥४७॥
 ततोऽसौ मारजितस्माद्भद्रासनात्समुत्थितः ।
 गंतुं वाराणसीं पुण्यामेकाकी प्रस्थितोऽचरत् ॥४८॥
 छादितं गगणं^१ मेघैस्तदा दृष्ट्वा मुनीश्वरं ।
 मुचिलिंदो नागराजः प्रार्थयामास भक्तितः ॥४९॥
 सर्वज्ञो भगवंस्त्वं हि सप्ताहं दुर्दिनं भवेत् ।
 वातवृष्टिश्चांधकारस्ततोऽस्मदाश्रमे वस ॥५०॥
 महर्द्धिकोऽपि भगवान् संसारिकमनुस्मरन् ।
 तद्रत्नासनमासीनो ध्यानलीनो व्यतिष्ठत ॥५१॥
 सर्वरक्षाकरं बुद्धं वृष्टिवातांधकारतः ।
 ररक्ष नागराजोऽसौ फणावेष्टितवियहं ॥५२॥
 ततः सप्ताहनिर्याते नत्वा नागे विनिर्गते ।
 अजंपालवनोपांते नदीतीरे ययौ जिनः ॥५३॥
 तत्रस्थं सुगतं रात्रौ देवो न्यग्रोधनामकः^२ ।
 भासयन्समुपागत्य व्यजिज्ञपत्कृतांजलिः ॥५४॥
 नृजन्मनि बुद्धनाम्ना न्यग्रोधो रोपितो मया ।
 पापप्रमोचने योऽसौ बोधिदुरिव वर्धितः ॥५५॥
 तत्पुण्येनाहमपि स्वर्गस्थो वर्धितोऽस्यहं ।
 मदनुग्रहतो ह्यत्र^३ सप्ताहं विजयस्व भोः^४ ॥५६॥
 तथास्त्विति भक्तवांछाकल्पदुर्मुनिपुंगवः^५ ।

^१ गगनं C P.^२ नामतः C.^३ Sic C P.^४ So D P, and C sec. m.;^५ ग्रहस्तत्र C pr. m.^५ भो C P.^६ भक्तवत्सलः D and C pr. m., but corrected

in C in margin.

न्यग्रोधेऽस्थाद्यानलीनः पूर्णेन्दुरिव भासयन् ॥५७॥
 तत्र सप्ताहमाश्रित्य ततोऽसौ क्षीरिकावने ।
 तालमूलमुपासीनो ध्यानलीनो न्यमीलत^१ ॥५८॥
 तत्र तत्र सप्तसप्तदिवारात्रं महामुनिः ।
 ध्यात्वा ध्यात्वा निराहार उद्धरिष्णुः^२ समाचरत् ॥५९॥
 अथोत्तरोत्कलदेशीयौ चपुष्पभस्त्रिकाभिधौ ।
 सार्थवाहौ पंचधुरशतैर्युक्तौ महाधनौ ॥६०॥
 प्रेतदोषाद्विनिर्मुक्तौ बुद्धाय ददतुर्मुदा ।
 त्रिमधुपायसं तस्माल्लेभतुश्च^३ शुभाशिषः ॥६१॥
 चैत्यार्थं नखकेशानि प्राप्य व्याकरणं ततः ।
 शिलां च प्राप्स्यथ इति जग्मतुस्तौ ततोऽन्यतः ॥६२॥
^४ क्षीरिकावनवासिन्या देवतया समर्पितं ।
^५ प्रत्यगृह्णात्पिंडपात्रमाशीर्भिस्तां व्यवर्धयत् ॥६३॥
 चतुर्महाराजदत्तं पात्रचतुष्टयं जिनः ।
 एकमेवमधिष्ठाय पायसं बुभुजे मुदा ॥६४॥
 अथैकस्मिन्दिने तत्र शक्रदत्तां हरीतकीं ।
 भुक्त्वा वीजं समारोप्य^६ प्रारोहयत्तत्तं जिनः ॥६५॥
 देवराजो देवलोकाञ्छ्रावयामास तां मुदा^७ ।
 प्रदक्षिणीकृत्य^८ सिषिचुर्देवा मर्त्याश्च दानवाः ॥६६॥

^१ व्यतिष्ठत P. ^२ उद्धरिचुः P. ^३ Ex conj. तस्माल्लभिरि च C pr. m., corrected to तस्माल्लेभतुश्च; तस्माल्लभतुश्च P; D has some words wanting. ^४ क्षीरिका° C P. ^५ प्रत्यगृह्णात् C. ^६ बुद्धः प्रारोहयत्तत्तं P. ^७ पुनः P. ^८ सिषिवुः C P.

श्रुत्वा हारीतकीं वार्तां स्मृत्वा पूर्वानुभौतिकां¹ ।
²गोपूर्विका देवकन्या भद्रिकाख्याययौ दिवः ॥६७॥
 शाखावलंबितं पांसुकूलं वस्त्रं वहञ्जिनं ।
 विज्ञापयामास देवकन्या सा ससखी स्मिता ॥६८॥
 विज्ञापयामि किं बुद्ध पांसुकूलं गृहाण मे ।
 यस्यानुभावान्नाकेऽहं भद्रिका नाम कन्यका ॥६९॥
 एतद्धर्मविपाकेन बोधिसत्त्वो भविष्यति ।
 इत्याशीर्वचसा शास्ता पांसुकूलमुपाददे ॥७०॥
 जीर्णं दृष्ट्वा पांसुकूलं ही हीति विस्मयान्विताः ।
 खस्था देवाश्चिक्षिपुस्तं दिव्यपट्टांबराणि ह⁴ ॥७१॥
 श्रमणार्हाणि नेमानि इत्येकमपि नाग्रहीत् ।
 ऐश्वर्यार्हाणि चैतानि गार्हस्थ्यानीति⁵ निःस्पृहः ॥७२॥
 मलप्रक्षालनार्थं च चकांक्ष प्रस्तरं जलं ।
 चखान तत्क्षणे शक्री जलप्रायां महानदीं⁶ ॥७३॥
 चतुर्भिश्च महाराजैर्नीयते तं⁷ चतुःशिलाः ।
 एकस्यां स्वयमासीन एकस्यां क्षालनं व्यधात् ॥७४॥
 एकस्यां शोषणं तस्य एकां खे चाक्षिपच्छिलां ।
 शिलोज्ज्वलपुरं प्राप्ता लोकान् व्यस्मापयच्छिला ॥७५॥
 बहुशो मान्य चपुषभल्लिकौ चैत्यमुत्तमं ।

¹ भूतिकां P.

v. 7553.)

⁶ नदीपरां C.² Ex conj. गवापूर्विका C; गौपूर्विका P. (Cf. Mahābh.³ पांसु° C P.⁴ Ex conj. हो C P.⁵ निस्पृहः C P.⁷ न P.⁸ कृतं D and so C pr. m.

यथाविधि प्रतिष्ठाप्य ¹ शिलागर्भमिति व्यधात् ॥ ७६ ॥
 शिलात्रयं चैत्यभूतं सिषेवे ² तत्तपोधनाः ।
 पुण्या नदीति विख्याता ववाह सरितुत्तमा ³ ॥ ७७ ॥
 पुण्यां स्नात्वा समभ्यर्च्य शिलाचैत्यं भजंति ये ।
 बोधिसत्त्वा महात्मानो निर्वृतिं प्राप्नुवंति ते ॥ ७८ ॥
 अथ तालायनासीनो भगवान्समचिंतयत् ।
 मया संबुध्यते ज्ञानं गंभीरं दुरनुबोधकं ॥ ७९ ॥
 इमे कषायिता ⁴ लोका न जानंतीममुत्तमं ।
 अप्रबुद्धाश्च निंदन्ति मां च ज्ञानं प्रगल्भिताः ⁵ ॥ ८० ॥
 धर्मे किमुपदेक्ष्यामि विद्यात एव जायते ।
 विविक्त एवमाश्रित्य जगदुद्धर्तुमुत्सहे ॥ ८१ ॥
 पूर्वप्रतिश्रुतं स्मृत्वा पुनरेवमचिंतयत् ।
 व्याख्यास्यामीति निश्चित्य जगदुद्धरणार्थतः ॥ ८२ ॥
 ऊर्णाकोशात्प्रभां रात्रौ विनिष्काश्य व्यराजत ।
 जगत्संचोदयन् बुद्धो ध्यानलीनो मुनीश्वरः ॥ ८३ ॥
 ब्रह्मादयः प्रभातायां भुवनाधिपतयोऽपरे ।
 सुगतं प्रार्थयामासुर्धर्मचक्रप्रवर्तने ॥ ८४ ॥
 तथास्त्विति जिने ⁶ तूष्णीभूते ते स्वालयं ययुः ।
 शाक्यसिंहोऽपि तत्रैव ध्यानलीनो ⁷ वसन् बभौ ॥ ८५ ॥
 देवता धर्मरूच्याद्याश्चतस्रस्तं व्यजिज्ञपुः ।

¹ शिलागर्भमिति तद्वधात् C. ² सिषेविरे तपोधनाः ? (शिषेवे C.) ³ महती
 वरा C pr. m. ⁴ ंका P. ⁵ प्रगंभिताः P. ⁶ Sic C P. ⁷ वमौ वसन् C.

क्व भगवान् धर्मचक्रं प्रवर्तयेज्जगद्गुरो ॥८६॥
 मृगदावे धर्मचक्रं वाराणस्यां प्रवर्तये ।
 चतुर्थासन आसीनो देवता जगदुद्धरे ॥८७॥
 व्यचिंतयच्च तत्रासौ भगवाञ्छाक्यपुंगवः ।
 कस्मै प्रवर्तये^१ धर्मचक्रं प्रथमतोऽप्यहं ॥८८॥
 विचार्य^२ रुद्रकाराडौ निर्वातौ श्रीघनोऽपरान् ।
 पंचकान् भद्रवर्गीयान् काशीस्थानस्मरन्पुनः ॥८९॥
 अथ प्रतस्थे बुद्धोऽसौ काशीं गंतुं प्रमोदितः^३ ।
 विविधां मागधीं चर्या प्रकाशयन्महर्षितां ॥९०॥
 आजीवकं संप्रसाद्य मार्गे धर्मप्रभावतां ।
 ययौ प्रकाशयोत्तरतो गयायाः श्रीघनो दिशं ॥९१॥
 सुदर्शनाख्यनागेशभवने निशि योगतः ।
 प्रातः पंचामृताहारो वर्धयन्नाशिषा ययौ ॥९२॥
 वणारानिकटे चैकतरुच्छायामुपाश्रितः ।
 ब्रह्मणि स्थापयामास नंदिसंज्ञं^४ द्विजाधमं ॥९३॥
 वणारायां गृहपतेर्गेहे रात्रौ निवासितः ।
 प्रातः पायसमाहार्यं तद्वृक्षाशीस्ततोऽगमत् ॥९४॥
 वुंदद्वीराभिधे ग्रामे वुंदाख्ययक्षसंज्ञनि ।
 वसन् प्रातरश्न^५ क्षीरं ददन्नाशिषमाययौ ॥९५॥

^१ प्रवर्तयेद्धर्मं C P.^२ Sic C P (cf. xii. 86).^३ Sic P, and C by marg.

correction; but D and C pr. m. have सुदा चरन्.

^४ Sic P, and C by marg. cor-

rection; D and C pr. m. नंदि नाम.

^५ Sic C P?^६ अन्नम्?

रोहितवस्तुकं नामोद्यानं तत्र कमंडलुः ।
 नागाधिपः सपौरेयोऽभ्यर्चयामास तं तथा ॥९६॥
 तत्र तत्र समुद्धृत्य लोकानसौ दयामयः^१ ।
 गच्छन् गंधपुरं गंधयक्षेणाभ्यर्चितो^२ मुनिः ॥९७॥
 सारथिं पुरमासाद्य सारथ्यं चक्रिरे प्रजाः ।
 ततो गंगां समासाद्य तर्तुं नाविकमब्रवीत् ॥९८॥
 साधो तारय मां गंगां संतु ते सप्त वृद्धयः ।
 तरपण्यं विना कंचित्तारयामि न तामिति ॥९९॥
 निःस्वोऽहं किमु दास्यामीत्युक्त्वागात्खात्खगेन्द्रवत् ।
^३ बिंबिसारस्तदारभ्याजहात्प्रण्यं विरागिणां ॥१००॥
 वाराणसीं प्रविश्याथ भासा संभासयन् जिनः ।
 चकार काशीदेशीयान् कौतुकाक्रान्तचेतसः ॥१०१॥
 शंखमेधीय उद्याने ध्यानलीनो निशेशवत् ।
 आह्लादयन् विस्मितांश्च क्षपां निनाय धर्मराट् ॥१०२॥
 यामद्वये परेद्युश्च याचित्वा पिंडमाहरन् ।
 हरिरिवाद्द्वितीयोऽसौ मृगदावमुपासरत् ॥१०३॥
 पंचका भद्रवर्गीयास्तं समीक्ष्य मिथोऽब्रुवन् ।
 गौतमोऽयमिहायातः श्रमणो भ्रष्टसंवरः ॥१०४॥
 बाहुलिकोऽविशुद्धात्मा शैथिल्योऽनिष्ठितेन्द्रियः ।
 सुखस्त्रिकानुयोगाभिरक्तो विहरतेऽधुना ॥१०५॥
 तदस्य कौशलप्रश्नं प्रत्युत्थानं च भाषणं ।

^१ दयाकुलः C.^२ अर्चयर्चिती P.^३ बिम्बि° C P.

आमंत्रणं चासनं च कर्तव्यं नो प्रवेशनं ॥१०६॥
 मत्वा तेषां क्रियाबंधं स्मिताननः प्रभासयन् ।
¹ स्खिक्खरीपात्रधृग्बुद्धः क्रमान्निकटमभ्यगात् ॥१०७॥
 विस्मरन्तः क्रियाबंधं तत्प्रभावाच्च पंच ते ।
 अग्निदग्धाः पंजरस्था उत्तस्थुरिव खेचराः ॥१०८॥
 गृह्य पात्रं स्खिक्खरीं च पाद्यार्घ्याचमनं² ददुः ।
 प्रणम्य च व्यजिज्ञपुरायुष्मन् कौशलं तव³ ॥१०९॥
 कुशलं सर्वतोऽस्माकं प्राप्ता बोधिः सुदुर्लभा ।
 इत्युक्त्वा भगवानाह ⁴पंचकान् भद्रवर्गिकान् ॥११०॥
 किंतु मामायुष्मानिति मा ब्रूत विद्धि मां जिनं ।
 युष्मभ्यं प्रथमं धर्मचक्रं दातुमिहासरं
 प्रव्रज्यामनुगृह्णन्⁵ निर्वाणपदमाप्स्यथ ॥१११॥
 ततस्ते पंचकाः शुद्धचित्तास्ते याचिरे व्रतं ।
 तेषां शिरः स्पृशन् बुद्धः प्रव्रज्यायां समग्रहीत् ॥११२॥
 विज्ञप्ते भिक्षुभिरसौ पुष्करिण्यां मुनीश्वरः ।
 स्नात्वा सामृतमाहार्यं धर्मक्षेत्रमचिंतयत् ॥११३॥
 मृगदावं जिनक्षेत्रमचेति समनुस्मरन् ।
 सह तैर्मुदितो गच्छन् भद्रासनान्यदर्शयत् ॥११४॥
 त्रीण्यासनानि नत्वासौ चतुर्थासनमैच्छत् ।

¹ Sic C P. Cf. Divyâvadâna, p. 570, l. 7, var. lect.

² पाद्यार्घ्याच° C P here, but

P has *arghya* in i. 57.

³ This line is written again in the margin of C, व्यजिज्ञपुः

प्रणत्वा चेत्यायुष्मन् कौशलं तव I, but D agrees with the text.

⁴ पुनस्तान् पंच

भद्रिकान् P.

⁵ Sic C P.

पृष्टे च भद्रवर्गीयैरकथयद्विनायकः ॥११५॥
 भद्रकाल्पिकबुद्धानामासनानां चतुष्टयं ।
 त्रयो बुद्धा गता ह्यस्मिंश्चतुर्थो दशबलोऽस्मि भो ॥११६॥
 इत्युक्त्वा श्रीघनस्तान् मणिसचित्तशिलादूषपट्टांबराढ्यं
 नत्वा धर्मासनं तत्कनकगिरिनिभं संधृतं राजराजैः ।
 आषाढस्याद्यपक्षे सुरगुरुदिवसे विष्णुतिथ्यां शुभे च
 योगे भे चानुराधे विजयसमभिधेऽस्यान्मुहूर्ते त्रियामे ॥११७॥
 वर्गीयाः पंचकास्ते प्रमुदितमनसस्तस्थिरेऽग्रे कृतार्चाः
 ध्यानं शौद्धोदनेयः सकलभुवनसंचोदनाख्यं व्यधात्तत् ।
 ब्रह्माद्याश्चागतास्तेऽनुचरपरिवृताश्चोदिताः स्वस्वलोकात्
 मैत्रीयस्तौषितेयैः ^१सह विबुधगणैरागमद्धर्मचक्रे ॥११८॥
 एवं दिग्भ्यो दशभ्यो जिनजसुरगणे संनिपातेऽभ्यगाच्च
 श्रीमान् ^२धर्मादिचक्राभिधजिनजवरो धर्मचक्रं दधानः ।
 प्राचुर्यै स्वर्णरत्नैः प्रणमितशिरसा तत्पुरोधाय बुद्धं
 संपूज्य प्रार्थयद्भो कुरु सुगतकृतं धर्मचक्रं मुनींद्र ॥११९॥

इति श्रीबुद्धचरिते महाकाव्येऽश्वघोषकृते धर्मचक्रप्रवर्तना-
 ध्येष्टवर्णं ^३ नाम पंचदशः सर्गः ॥१५॥

^१ So P, and this is the marginal reading of C, but with प्रागमद्; C pr. m.
 and D सहितपरिचरैः प्रा०. ^२ धर्माव० P. ^३ ०नं C.

BOOK XVI.

मैत्रीयवर्गीयमुखां सर्वावतीं च पार्षदं ।
स सर्वज्ञः शाक्यसिंहो धर्मचक्रमवर्तयत् ॥१॥
शृणु मैत्रीयवर्गीय पार्षद्वरणसमन्वित^१ ।
यथातीतैस्तेर्मुनीर्द्विर्याख्यातं तन्मयाधुना ॥२॥
द्वाविमौ भिक्षवोऽतौ हि प्रव्रजितस्य संवरे ।
यः काममुखसंरक्तो ग्राम्यः^२ प्रार्थगजनोऽपि च ॥३॥
यश्चात्मक्लेशसंतापदुःखातिवेदनाहतः ।
एतौ प्रव्रजितस्यांतौ ह्यनार्यानर्थसंरतौ ॥४॥
एतौ न ब्रह्मचर्यायां न विरागे न संवरे ।
न निर्वेदे निरोधे च विमुक्तिसाधनेऽपि न ॥५॥
नाभिज्ञासु न बोधौ च न निर्वाणेऽभिवर्तिनौ ।
यः कायक्रमदुःखानुयोगानर्थोपसंहितः ॥६॥
दृष्टधर्मे सुखे दुःखे आयत्यां निरतोत्सवः ।
मध्यां प्रतिपदं ह्येतामनुगम्य जगद्धिते ॥७॥
तथागतो जगच्छास्ता सद्धर्मे समुपादिशेत् ।
यदार्यसत्यमारभ्य सद्धर्मसंप्रकाशनं ॥८॥

^१ Ex conj. °तः C P.

^२ प्रार्थगजनो C.

आर्याष्टांगिकमार्गं च संबुद्धः समुपादिशेत् ।
 तथाहमपि संबुद्धस्तथागतोऽधुना भवे ॥९॥
 तदार्यसत्यमारभ्य देशेयं धर्ममुत्तमं ।
 आर्याष्टांगिकमार्गं च संबुद्धज्ञानसाधनं ॥१०॥
 उपदिश्य जगत्लोकं दर्शयेयं मुनिर्वृत्तिं^१ ।
 तदार्यसत्यमादौ तच्छ्रोतव्यं ज्ञेयमात्मना ॥११॥
 तत्परिज्ञाय साक्षाच्च कर्तव्यं ब्रह्मचारिभिः ।
 यन्मयात्र स्वयं बुद्धं सर्वबुद्धप्रसादतः ॥१२॥
 ज्ञात्वार्याष्टांगमार्गं च धृत्वा साक्षात्कृतं मुदा ।
 तथाहं प्रथमं वोऽत्र विमुक्तिपदसाधनं ॥१३॥
 आर्यसत्यं समारभ्य समुपाख्ये सुसंवरं ।
 तदत्र सर्वधर्माणामार्यसत्यमिदं वरं ॥१४॥
 आर्याष्टांगिकमार्गं च धृत्वा चरध्वमाभवं ।
 एतद्धि परमं धर्ममार्यसत्यं सुमुक्तये ॥१५॥
 मत्वार्याष्टांगमार्गं च धृत्वा चरत संवरं ।
 एतदन्येऽपरिज्ञाय^३ प्रवादिनोऽभिमानिकाः ॥१६॥
 संसारसाधनं धर्मे प्रवदन्ति निजेच्छया ।
 केचिदात्मैव संपाल्यस्तत्पुण्यं मुक्तिकारणं ॥१७॥
 केचित्स्वाभाविकं सर्वं केचित्पूर्वकृतं फलं ।
 केचिच्चापीश्वराधीनमित्येवं प्रवदन्त्यपि ॥१८॥

^१ वृत्तिं C.^२ आर्याष्टांगमार्गं C.^३ प्रमादिनो P.

आत्मनश्चेत्सुखादुःखात्पुण्यं पापं प्रजायते ।
 कथं न भद्रता नित्यं धर्माभावेऽपि देहिनां ॥ १९ ॥
 रूपसौभाग्यभाग्यादिभेदः कथमिहेष्यते ।
 यदि पूर्वकृतं नास्ति कथमत्र शुभाशुभे ॥ २० ॥
 कर्मणां कर्म हेतुश्चेत्कोऽत्र सारं प्रकल्पयेत् ।
 स्वाभाविकं जगत्स्याच्चेत्कः कर्मस्वकतां वदेत् ॥ २१ ॥
 सुखं हेतुसुखं स्याच्चेद्दुःखं दुःखस्य हेतु हि ।
 तपसा दुष्करेणैव कथं मुक्तिर्भवेद्भवात् ॥ २२ ॥
 ईश्वरः कारणं केचिदबुधाः संप्रचक्षते ।
 कथं न समता लोके समवर्तीश्वरो हि सः ॥ २३ ॥
 इत्येवमबुधाः केचिदस्ति नास्ति प्रवादिनः ।
 कुट्टकर्मतो हीना जायन्ते नरकेष्विह ॥ २४ ॥
 सुदृष्टिकर्मतो भद्रा आर्यज्ञानप्रवेदिनः ।
 स्वर्गलोके गताः संतः कायवाक्चित्तसंयमात् ॥ २५ ॥
 सर्वो भवरतो लोकः क्लेशसंघैर्निहन्यते ।
 जराव्याधिविपद्भातो^१ मृतः पुनः प्रजायते ॥ २६ ॥
 संत्यच बहवः प्राज्ञाः संवृत्तिधर्मवादिनः ।
 एकोऽपि विद्यते नात्र सुनिर्वृत्तिविधानवित् ॥ २७ ॥
 पञ्चस्कन्धमयं देहं^३ पञ्चभूतसमुद्भवं ।
 शून्यमनात्मकं सर्वं प्रतीत्योत्पादसंभवं ॥ २८ ॥

^१ भोग्यादि P.^२ Ex conj. विपद्भातो C P. Should we read विपद्भसो ?^३ परभूत° P.

तत्प्रतीत्यसमुत्पादं संवृत्तिधर्मसाधनं ।
¹ तत्क्रमसंनिरोधं हि निर्वृत्तिपदसाधनं ॥ २९ ॥
 इति विज्ञाय यः कर्तुं जगद्धितं समिच्छति ।
 स प्रतीत्यसमुत्पादं धृत्वा संबोधिमानसः ॥ ३० ॥
 बोधिचर्याव्रतं धृत्वा चतुर्ब्रह्मविहारभृत् ।
 सर्वसत्त्वहितं कुर्वन्² संचरतां सदा भवे ॥ ३१ ॥
 ततोऽर्हन् सकलान् दुष्टाञ्जित्वा मारगणानपि ।
 त्रिविधां बोधिमासाद्य संयास्यति³ सुनिर्वृतिं ॥ ३२ ॥
 अथ योऽत्र विरक्तात्मा संसारगतिनिःस्पृहः ।
 स प्रतीत्यसमुत्पादं क्रमेण संनिरोधयेत् ॥ ३३ ॥
 संनिरुद्धे क्रमेणास्मिन् प्रतीत्योत्पादसंभवे ।
 निरंजनो निरालंबः सुनिर्वृतिं समाप्नुयात् ॥ ३४ ॥
 शृणुत श्रेयसे सर्वे यूयं निर्मलमानसाः ।
 तत्प्रतीत्यसमुत्पादं वक्ष्यामि वो यथाक्रमं ॥ ३५ ॥
 अविद्यावासनैवेयं दुःखस्कंधस्य भूयसः ।
 संसारविषवृक्षस्य मूलबंधविधायिनी ॥ ३६ ॥
 तत्प्रत्ययास्तु संस्काराः कायवाङ्मानसात्मकाः ।
 संस्कारोत्थं च विज्ञानं मनःषष्ठेन्द्रियात्मकं ॥ ३७ ॥
 तत्प्रत्ययं नामरूपं संज्ञासंदर्शनाभिधं ।
 मनःषष्ठेन्द्रियस्थानं षडायतनमप्यतः ॥ ३८ ॥

¹ तत्क्रमात्संनिरोधं P.² कुर्वत् CP.³ °स्थान्ति CP.

षडायतनसंश्लेषः स्पर्श इत्यभिधीयते ।
 षट्स्पर्शानुभवो यश्च वेदना सा प्रकीर्तिता ॥३९॥
 तया विषयसंक्लेशरागस्तृष्णा^२ प्रजायते ।
 कामादिषु तदुद्भूतमुपादानं प्रवर्तते ॥४०॥
 उपादानोद्भवः कामरूपा^३रूपमयो भवः ।
 नानायोनिपरावृत्त्या जातिर्भवसमुद्भवा ॥४१॥
 जरामरणशोकादिसंततिर्जातिसंश्रया ।
 अविद्यादिनिरोधेन तेषां व्युपरतिक्रमः ॥४२॥
 प्रतीत्योत्पादोऽयं बहुगतिरविद्याकृतपदः^४
 स चिंत्यो युष्माभिर्विजन^५ विश्रामश्मिभिः^६ ।
 परिज्ञातः सम्यग्ब्रजति किल कालेन तनुतां
 तनुत्वं संप्राप्तः सुखतरनिवृत्तिश्च भवति ॥४३॥
 इति विज्ञाय युष्माभिर्भवबंधविमुक्तये ।
 अविद्या दुःखमूलं संछेदितव्यं प्रयत्नतः ॥४४॥
 ततो यूयं विनिर्मुक्तभवचाराभिवंधनाः ।
 अर्हंतो निर्मलात्मानो निर्वृत्तिं समवाप्स्यथ^६ ॥४५॥
 इत्यादिष्टं मुनींद्रेण श्रुत्वा सर्वेऽपि भिक्षवः ।
 प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च संसारस्याभिमेनिरे ॥४६॥
 तन्निश्चयं तदा तेषां पंचानां ब्रह्मचारिणां ।

^१ Should we read संश्लेषः ?^२ °रागस्तृष्णा C (?) .^३ °रूपा रूपमयो C.^४ Sic C P.^५ The line wants two syllables; should we read विजनवज्ज ?^६ °प्स्यथः C P.

संबोधिज्ञानसंप्राप्तौ प्रज्ञाचक्षुर्विशोधितं ॥४७॥
 षष्ठीनां देवकोटीनां धर्मचक्षुर्विशोधितं ।
 अशीतिब्रह्मकोटीनां ज्ञानचक्षुर्विशोधितं ॥४८॥
 अशीतिनृसहस्राणां धर्मचक्षुर्विशोधितं ।
 सर्वेषामपि सत्त्वानां धर्मोत्साहं विरोचितं ॥४९॥
 अपाया अपि सर्वत्र सर्वेऽपि^१ प्रशमं गताः ।
 सद्धर्मसाधनोत्साहं प्रावर्तत समंततः ॥५०॥
 अंतरीक्षेऽपि सर्वत्र त्रिदशाः साप्सरोगणाः ।
 एवं भद्र महोत्साह निर्घोषं संव्यसारयन्^२ ॥५१॥
 मैत्रेयोऽथ महाभिद्यो भगवंतं व्यजिज्ञपत् ।
 कियद्रूपं भगवता धर्मचक्रं प्रवर्तितं^३ ॥५२॥
 इति संप्रार्थितं तेन^४ मैत्रेयेण महात्मना ।
 श्रुत्वा स भगवान् पश्यन्मैत्रेयमेवमादिशत् ॥५३॥
 गंभीरं दुर्दृशं^५ सूक्ष्मं धर्मचक्रं प्रवर्तितं ।
 यत्र सर्वे न गाहन्ते तीर्थिकाः परिवादिकाः ॥५४॥
 निःप्रपंचमनुत्पादमसंभवमनालयं ।
 विविक्तं प्रकृतिशून्यं धर्मचक्रं प्रवर्तितं^६ ॥५५॥
 नानाब्यूहमनिर्यूहमनिमित्तमलक्षणं ।
 समताधर्मनिर्देशं^७ चक्रं बुद्धेन वर्णितं ॥५६॥

^१ ऽभि० C.^२ व्यत् CP.^३ After this line P inserts *yatra sarve &c.*, 54 b.^४ मैत्रीयेन C; मैत्रेयेन P.^५ मैत्रीयम् C.^६ सूक्ष्मं CP.^७ समुत्तमं C.^८ Ex conj. अनिर्यूहं CP.^९ Ex conj. निर्देशचक्रं CP.

मायामरीचिस्वप्नाभं जलेन्दुप्रतिनादवत् ।
 प्रतीत्यधर्ममुत्तानमनुच्छेदमशाश्वतं ॥५७॥
 सर्वदृष्टिसमुच्छिन्नं धर्मचक्रमिति स्मृतं ।
 आकाशेन सदा तुल्यं निर्विकल्पं प्रभास्वरं ॥५८॥
 अनन्तमध्यनिर्देशं धर्मचक्रमिहोच्यते ।
 अस्तिनास्तिविनिर्मुक्तमात्मनैरात्म्यवर्जितं ॥५९॥
 प्रकृत्या जातनिर्देशं धर्मचक्रमिदं स्मृतं ।
 भूतकोटिमकोटिं च तथतातस्त्वभावकं ॥६०॥
 अद्वयधर्मनिर्देशं धर्मचक्रमिति स्मृतं ।
 चक्षुःस्वभावतः शून्यं श्रोत्रं घ्राणं तथैव च ॥६१॥
 जिह्वाकायमनःशून्यमनात्मकं निरीहकं ।
 इदं तदीदृशं धर्मचक्रं मया प्रवर्तितं^२ ॥६२॥
 बोधयत्यबुधान्सर्वोक्तेन बुद्धो निरुच्यते ।
 स्वयं मयानुबुद्धोऽयं स्वभावधर्मलक्षणः ॥६३॥
 च्युते परोपदेशेन स्वयंभूस्तेन कथ्यते ।
 सर्वधर्मवशिप्राप्नो धर्मस्वामीति संस्मृतः ॥६४॥
 नयानयज्ञो धर्मेषु नायकस्तेन कथ्यते^४ ।
 यथा भवंति वैनेया^५ विनयत्यमिताञ्जनान् ॥६५॥
 विनयपारमिताप्राप्तस्तेन प्रोक्तो विनायकः ।
 सत्त्वानां नष्टमार्गाणां सन्मार्गोत्तमदेशनात् ॥६६॥

^१ °कायं CP.
शब्दयति (?) C.

^२ प्रदर्शितं P.
^६ विनयंति CP.

^३ अनुबुद्धान् P.

^४ गद्यते D ;

सन्नयपारमिताप्राप्तः सर्वधर्मविनायकः ।
 संग्रहवस्तुज्ञानेन संगृह्य सर्वप्राणिनः ॥६७॥
 संसाराटविनिस्तीर्णः सार्थवाह इति स्मृतः ।
 वशवर्ती सर्वधर्मे तेन धर्मेश्वरो जिनः ॥६८॥
 सर्वधर्माधिराजेंद्रो धर्मचक्रप्रवर्तनात् ।
 धर्मदानपतिः शास्ता धर्मस्वामी जगत्पतिः ॥६९॥
 यष्टयज्ञः सुसिद्धार्थः पूर्णाशः सिद्धमंगलः ।
 आश्वासकः प्रेमदर्शी वीरः शूरो रणजयः^१ ॥७०॥
 उत्तीर्णसर्वसंयामो मुक्तः सर्वविमोचकः ।
 जगदालोकभूतः सत्प्रज्ञाज्ञानप्रभंकरः^२ ॥७१॥
 अज्ञानध्वांतसंहर्ता महदुल्काप्रभंकरः^२ ।
 महावैद्यो महाज्ञानी सर्वक्लेशचिकित्सकः ॥७२॥
 सर्वक्लेशाभिविद्धानां क्लेशशल्यसमुद्धरः ।
 सर्वलक्षणसंपन्नः सर्वव्यंजनमंडितः ॥७३॥
 समंतभद्ररूपांगः^३ शुद्धाचारविशुद्धधीः ।
 दशबली महाधीरो वैशारद्यविशारदः ॥७४॥
 सर्वावेणिकसंपन्नो महायानसमाश्रितः ।
 सर्वधर्माधिपो नाथः सर्वलोकाधिपः प्रभुः ॥७५॥
 सर्वविद्याधिपो विज्ञः सर्ववादिमदांतकः ।
 सर्वज्ञोऽर्हन् महाभिज्ञो महाबुद्धो मुनीश्वरः ॥७६॥
 दुष्टमारमदोत्साहनिहंता विजयी कृती ।

^१ Ex conj. रणजहः C P.

^२ Sic C P. प्रभाकरः ?

^३ अद्वा० P.

संबुद्धः सुगतः प्राज्ञः सर्वसत्त्वहितार्थभृत् ॥ ७७ ॥
 कृतज्ञोऽद्वयवादी सद्भद्रश्रीसद्गुणाकरः ।
 सर्वदुर्वृत्तिसंहर्ता ¹सर्वसद्बुद्धिचारकः ॥ ७८ ॥
 जगन्नाथो जगद्भर्ता जगत्स्वामी जगत्प्रभुः ।
 जगद्गुरुर्जगच्छास्ता जगद्धर्मगुणार्थभृत् ॥ ७९ ॥
 सर्वदुःखाग्निसंतापशमपूर्णमुधाकरः ।
 सर्वदुःखमहंभोधिशोषणतीक्ष्णभानुभृत् ॥ ८० ॥
 सर्वधर्मार्थसंभर्ता भद्रश्रीसद्गुणाश्रयः ।
 बोधिमार्गाभिदेष्टा सन्निवृत्तिमार्गदेशकः ॥ ८१ ॥
 निरंजनो निरासंगो निर्विकल्पस्तथागतः ।
 एष संक्षेपनिर्देशो धर्मचक्रप्रवर्तने ॥ ८२ ॥
 तथागतगुणोज्जावः परीक्षो वार्यते मया ।
 बुद्धज्ञानमनंतं हि यथाकाशमनंतकं ॥ ८३ ॥
 प्रभाषन् क्षेपयेत्कल्पं न तु बुद्धगुणक्षयं ।
 एवं मयाच संबुद्धसद्गुणोऽभ्यनुवार्यते ॥ ८४ ॥
 श्रुत्वानुमोदनां कृत्वा संचरध्वं सदा शुभे ।
 इदं मार्षा महायानं संबुद्धधर्मसाधनं
 सर्वसत्त्वहिताधानं सर्वबुद्धैः प्रचारितं ॥ ८५ ॥
 यथेदं धर्मपर्यायं विस्तारितं सदा भवेत् ।
 तथा यूयं सदाभाष्य ³संचारयितुमर्हथ ॥ ८६ ॥
 योऽपि मार्षा इमं धर्मपर्यायं श्रीशुभाकरं ।

¹ Ex conj. सर्वसंवृत्ति° C P.

² °मदांभोधि° P.

³ समाभाष्य P.

श्रुत्वा दृष्ट्वानुमोदित्वा सांजलिः प्रणमिष्यति ॥८७॥
 स समुत्कृष्टरूपांगं लप्स्यते बलमुत्तमं ।
 सज्जनपरिवारं च प्रतिभानं समुत्तमं ॥८८॥
 अविघ्नसुखनैष्कर्म्यं^१ समुत्कृष्टवरेंद्रियं ।
 शुद्धप्रज्ञावभासं च भद्रसमाधिसंपदं ॥८९॥
 इमानष्टौ समुत्कृष्टान् सङ्गर्मान्स लभेद्भुवं ।
 श्रुत्वेमं यः प्रसन्नात्मा दृष्ट्वा च सांजलिर्भवेत् ॥९०॥
 यश्चाप्येतन्महाधर्मभाणकस्य महामतेः ।
 धमासनं सभामध्ये प्रज्ञपयेत्प्रमोदितः ॥९१॥
 स हि साधुर्लभेन्नूनं महाश्रेष्ठजनासनं ।
 गृहपत्यासनं चापि चक्रवर्तिनृपासनं ॥९२॥
 लोकपालासनं चापि शक्रासनमपि ध्रुवं ।
 वशवर्त्यासनं चापि ब्रह्मासनं समुत्तमं ॥९३॥
 बोधिमंडगतस्यापि बोधिसत्त्वस्य संमते^२ ।
 बोधिप्राप्तस्य सङ्गर्मदेशकस्य सभासनं ॥९४॥
 इमान्यष्टौ स शुद्धात्मा प्रालभेदासनान्यपि ।
 यो धर्मभाषमाणस्य^३ प्रज्ञपयेन्मुदासनं ॥९५॥
 य इमं धर्मपर्यायं भाषमाणाय साधवे ।
 साधुकारं समालोक्य संप्रदद्यात्प्रसादितः ॥९६॥
 स सत्यशुद्धवादी स्यादादेयवचनोऽपि च ।

^१ नैष्कर्म्यं CP.^२ सन्मते CP.^३ प्रज्ञापये P.

मनोज्ञयाह्यवाक्योऽपि श्रद्धणमधुरनिस्वनः ॥९७॥
 कलविंक्स्वरश्चापि गंभीरमधुरस्वरः ।
 शुचिब्रह्मस्वरश्चापि सिंहघोषमहास्वरः ॥९८॥
 संबुद्धसत्यवाद्येतदष्टौ वाचो ^१गुणांलभेत् ।
 सङ्घर्मभाषमाणस्य साधुकारं ददाति यः ॥९९॥
 यश्चेमं ^२धर्मपर्यायं लिखित्वा पुस्तके गृहे ।
 प्रतिष्ठाप्य सदाभ्यर्च्य सत्कारैर्मानयन् भजेत् ॥१००॥
 अस्य च वर्णमुच्चार्य प्रचारयेत्समंततः ।
 लप्स्यते स महासाधुः स्मृतिनिधानमुत्तमं ॥१०१॥
 महाप्रतिनिधानं ^३च गतिनिधानमुत्तमं ।
 सुधारणीनिधानं च निधानं प्रतिभानकं ॥१०२॥
 बोधिचित्तनिधानं च धर्मनिधानमुत्तमं ।
 प्रतिपत्तिनिधानं च सङ्घर्मगुणसाधनं ॥१०३॥
 इमान्यष्टौ निधानानि लप्स्यते स महामतिः ।
 लिखित्वेदं मुदा यश्च प्रतिष्ठाप्य सदा भजेत् ॥१०४॥
 यश्चेमं ^५धर्मपर्यायं स्वयं धृत्वा प्रवर्तयेत् ।
 स पुमान् दानसंभारं संपूरयेज्जगद्धिते ॥१०५॥
 ततश्च शीलसंभारं श्रुतसंभारमुत्तमं ।
 ततः शमयसंभारं तथा विपश्यनाभिधं ॥१०६॥
 सङ्घर्मपुण्यसंभारं ज्ञानसंभारमुत्तमं ।

^१ गुणांलभेत् C; P not clear.
 महामति? or महाप्रीति?

^२ यश्चेदं C.
^४ भाणकं P.

^३ Sic C P; should we read
^५ यश्चेदं C P.

महाकारुण्यसंभारं संबुद्धगुणसाधनं ॥१०७॥
 स संभारानिमानष्टौ लप्स्यते संप्रमोदितः ।
 य इमं धर्मपर्यायं स्वयं धृत्वा प्रचारयेत् ॥१०८॥
 यश्चेमं धर्मपर्यायं परेभ्य उपदेस्यते ।
 स महत्पुण्यशुद्धात्मा भवेच्छ्रीमान्महर्द्धिकः ॥१०९॥
 चक्रवर्ती नृपेन्द्रः स्याल्लोकपालाधिपोऽपि च ।
 शक्रो देवाधिपश्चापि यामलोकाधिपोऽपि च ॥११०॥
 तुषिताधिपतिश्चापि सुनिर्मिताधिपोऽपि च ।
 वशवर्तीश्चरश्चापि ब्रह्मलोकाधिपोऽपि च ॥१११॥
 महाब्रह्मा मुनीन्द्रोऽपि प्रांते बुद्धो भवेदपि ।
 इमान्यष्टौ सुपुण्यानि लप्स्यते स विशुद्धधीः ॥११२॥
 यश्चेमं धर्मपर्यायं भाषमाणं समाहितः ।
 श्रोथति सुप्रसन्नात्मा श्रद्धाभक्तिसमन्वितः ॥११३॥
 स सुनिर्मलचित्तः स्यान्महामैत्रीप्रसन्नधीः ।
 महाकारुण्यभद्रात्मा महानन्दप्रमोदितः ॥११४॥
 सदोपेक्षाप्रसन्नात्मा चतुर्थानाभिनन्दितः ।
 समारूढसमापत्तिसंप्राप्तोऽभिहतेन्द्रियः ॥११५॥
 पञ्चाभिज्ञपदप्राप्तो वासनासंधिघातकः ।
 शूरंगमसमाधिसंप्राप्तो भवेन्महर्द्धिकः ॥११६॥
 इमा अष्टौ स शुद्धात्मा सर्वनिर्मलता लभेत् ।
 यत्रायं धर्मपर्यायः प्रचरिष्यति सर्वतः ॥११७॥

¹ Ex conj. °संप्राप्ताभिहतेन्द्रियः C P.

तत्रापि राज्यसंक्षोभभयं नैव भवेत्कचित् ।
 दुष्टचौरभयं चापि दुष्टव्याडभयान्यपि ॥११८॥
 इतिदुर्भिक्षकांतारभयं चापि भवेन्न हि ।
 विवादविग्रहोत्पन्नं भयं चापि सरेन्न हि ॥११९॥
 सर्वदेवभयं चापि नागयक्षादितो भयं ।
 सर्वोपद्रवभयं च भवेन्नैव कदाचन ॥१२०॥
 नेमान्यष्टौ भयान्यत्र चरेद्धर्ममिदं यतः ।
 संक्षेपात्कथ्यते मार्षा यदेतद्धारणादिजं ॥१२१॥
 पुण्यं महत्तरं श्रेष्ठं सर्वबुद्धैर्निगद्यते ।
 यद्यपि प्राणिनः सर्वे भवेयुर्ब्रह्मचारिणः ॥१२२॥
 तान् सर्वान् पूजयेत्कश्चित्सत्कृत्य श्रद्धया सदा ।
 तस्मादिदं महत्पुण्यं विशिष्टं कथ्यते जिनैः ॥१२३॥
 यश्चैकं पूजयेदेकं प्रत्येकमुगतं मुदा ।
^१भवेयुस्ते प्रत्येकबुद्धास्तान् कश्चित्पूजयेत्ततः ॥१२४॥
 पुण्यं विशिष्टमेकस्य बोधिसत्त्वस्य पूजनात् ।
 ते सर्वे बोधिसत्त्वाश्च भवेयुः कश्चिदर्चयेत् ॥१२५॥
 तस्माद्विशिष्टं पुण्यं च बुद्धस्यैकस्य पूजनात् ।
 जिना भवेयुः सर्वे तान् पूजयेत्कश्चिदानतः ।
 तद्विशिष्टं लभेद्यश्च शृणुयाच्छ्रावयेदपि ॥१२६॥
 यश्चापि सद्धर्मविलोपकाले स्नेहं विहाय स्वशरीरजीवे ।
 ब्रवीत्यहोरात्रमिदं सुभाष्यं विशिष्यते पुण्यमिदं हि तस्मात् ॥१२७॥

^१ Sic C P.

योऽभीच्छते पूजयितुं मुनीन्द्रान् प्रत्येकबुद्धांश्च सदार्हतोऽपि ।
 दृढं समुत्पाद्य स बोधिचित्तमिदं सुभाष्यं च ब्रवीतु धर्मं ॥१२८॥
 रत्नं त्विदं सर्वसुभाषितानां यद्भाष्यते सत्त्वहिताय बुद्धेः ।
 गृहे स्थितस्तस्य तथागतोऽपि तिष्ठेदिदं यत्र सुभाषितं तत् ॥१२९॥
 प्रभां स प्राप्नोति शुभामनन्तामेकं पदं वा समुपादिशेद्यः ।
 न व्यञ्जनाद्भ्रश्यति नापि चार्थाहदाति यः सूत्रमिदं परेभ्यः ॥१३०॥
 अनुत्तरोऽसौ नरनायकानां सत्त्वो न कश्चित्सदृशोऽस्ति तस्य ।
 भवेत्स रत्नेन समोऽक्षयश्रीः श्रुत्वापि यो धर्ममिमं प्रसन्नः ॥१३१॥
 तस्मादिदं^१ धर्ममुदारकामाः शृण्वन्तु नित्यं शुभपुण्यहेतुं^३ ।
 श्रुत्वानुमोद्य प्रणिधाय बोधौ भक्त्या चिरत्नं सततं भजन्तु ॥१३२॥

इति श्रीबुद्धचरिते महाकाव्येऽश्वघोषकृते धर्मचक्रप्रवर्तनं
 नाम षोडशः सर्गः ॥१६॥

^१ पीकते P.

^२ Sic C P; should we read इमं?

^३ Sic C P.

BOOK XVII.

¹ शाक्यसिंहोदितं धर्ममाहात्म्यकं ब्रह्ममुख्याः सुरा बोधिसत्त्वा-
स्तपस्यापरे²

ते समाकर्ण्य दुर्लभ्यमेतत्पुनः श्रोतुकामाः पुरं जग्मुरेवं प्रसा-
द्वार्चयन् ।

कृष्ण आषाढमासे तिथावग्निदेवे च भे कर्णसंज्ञे च चंद्रे दिने
सत्क्षणे

बुद्धलोकाननुस्मृत्य सर्वाञ्जनान् उद्धरिष्णुः प्रजास्तातपूर्वाः स-
मिच्छन् प्रतस्ये³ ॥ १ ॥

¹ These opening stanzas are very confused in the MSS. C, on fol. 108 b, reads (after *sākya—pratasthe*) enclosed in brackets and not numbered, the lines (see 6, 7) श्रीघनो—पुरीं, then काशिराजं—भक्तिः । and then a fragment of sloka 25 कोटिशो—अंधकान् कुञ्जिकान्; the rest of this sloka with sloka 30 is given on fol. 115 a, which was originally numbered 109 a (ff. 110–114 having been inserted afterwards); C thus originally had only these five slokas of Book xvii. The MS. now proceeds regularly on fol. 109 a with our (2) numbered as (1), our (3) as (2), our (4) as (3), our (5) as (4), स्वस्तिको— as (5 a), नाविको— as (5 b), our (8) as (6), &c. D begins with (1) and (2) both numbered (1), (3) as (2), (4) as (3), (5) as (4), स्वस्तिको— and नाविको— as (5 a and b), &c. D omits the lines श्रीघनो—पुरीं, and (7) altogether. Our printed text follows P in its order of the slokas.

² Ex conj. तपस्याः परे CP.

³ C D P have this sloka here, but not numbered with the others. C adds here the lines beginning *srīghano* and *kāśirāgam*, see infra. D omits them.

मृगवनगतकाशिकान्वागता ब्राह्मणा गोष्ठिकास्त्रिंशसंख्येयका भि-
 क्षुवः श्रीमुनीन्द्राद्भुः
 त्रिदिवभुवनमागमत्काशिका काशिदेशीयवेश्यार्चयित्वा जिनं सं-
 नियोज्यात्मजाञ्छ्रीघने ।
 मुदितहृदययाज्ञिकान् काशिदेशीयकांस्त्रिंशतः श्रावकांल्लोकजि-
 त्पाकरोद्बोधचर्या^२ ददन्
 द्विजगणगुरुमैत्रमैत्रायणीपुत्रपूर्णभिधः प्राप्य बोधिं^३ बभूवार्थ-
 भिक्षुर्मुनीन्द्रादथो ॥२॥
 मरकतनिगमावनीपालयष्टाऽजयाख्यो द्विजस्तत्सुतो नालका-
 ख्यः श्रुतिं धारकः सीत्तरः
 धृतिसमभिधतापसो विन्ध्यवासी तथा चाजितः संजयी शिष्य-
 वर्गान्वितो ब्राह्मणस्तापसः ।
 शरणमभिगतान् मुनीन्द्रोऽकरोत्तांश्च भिक्षून् करेण स्पृशंश्चक्रचि-
 ह्नेन विन्ध्याचले वासिनः
 मुनिवरपदमाश्रितश्चैलपत्रोऽपि नागो बभौ शान्तचर्यान्वितो
 रत्नमालाभिरर्चयन्सन्^४ ॥३॥
 त्रिकथंगिका नाम संन्यासिका माथुरीया च विद्याकराख्यश्च
 विप्रो बभूव
 तयोरात्मजः श्वेतबालार्कदेशीयसभ्याभिधो ब्रह्मचारी सुविज्ञोऽभि-
 मानी ।

^१ ०याजिकान् P.^२ ०लोकजित्तांश्चकाराशु दत्तार्थकं P.^३ ०नी C P.^४ वौद्धीं C; वौद्धीं D; वौद्धं P.^५ Metre incorrect. ०mālābhir anvarakayan ?

वने मार्गदावे गतश्चोत्तराङ्गिस्तुवर्याद्विबुद्धोपमानी महाबोधि-
कामः

स सर्वज्ञमभ्यर्थयन्नार्यचर्या बभूवोत्तमः सभ्यभिस्तुः प्रसिद्धः
सभासु ॥४॥

वरणातटसंभववृक्षवरार्चनतो जनितो ललिताप्रबुधात्मभवः
स यशोद इति प्रथितो भुवने सुरराजवचोऽमृतसिंचनतो विबुधः ।
समनुस्मृतपूर्वकथो मृगदाववनं ससखोऽभ्यगमद्यशसा सहितः
भगवानपि तं स्वक्रेण मृज्ज् शिरसि प्रचकार महोत्तमभिस्तु-
गुरुं ॥५॥

श्रीघनोऽसौ महाबुद्धनामा प्रतस्थे समं भिस्तुभिर्भद्रवर्गीयकै-
श्चान्वितः

चक्रमाख्यां च याचां जगद्रक्षणार्थं महर्द्धिं प्रकाश्याविशत्काशि-
काख्यां पुरीं^१ ।

स्वस्तिको नाम वाराणसीयो दरिद्रो द्विजः श्रीघनस्य प्रसादा-
भद्रव्यो दिवो^२

दासभूयं जिने शासने संनियोज्यानुप्राप्याभवद्भिस्तुरहेन्मुनीन्द्रा-
च्चरीं^३ ॥६॥

काशिराजं दिवोदाससंज्ञं सुवर्णीयधान्यादिभिर्वधयन् पौरलो-
कांस्तथा

^१ P inserts these two lines here, D omits them, C inserts them after 1 a, see supra.
In line 1 C in its version reads ततः for समं, and in line 2 पंचकैः for भिस्तुभिः.

^२ दिवा P.

^३ Apparently for चर्या, cf. sloka 13.

देशदेशान्तरे कानने गह्वरे पर्वतेऽस्मिन्विहारे वसन्नागमज्जाह्वी¹ ।
 नाविको जाह्वीं पारयित्वा जिनं पूजयामास पूजोपचारैर्ददौ पायसं
 तत्प्रसादाच्च भिक्षुर्वभूवाथ वासं जिनस्याज्ञया प्राप बौद्धाश्रमे
 कानने ॥ ७ ॥

जाह्वीमुत्तरञ्छ्रीघनः काश्यपस्याश्रमं चोरुवित्वाभिधानं² गया-
 यां ययौ

तत्र चर्द्धि³ प्रकाश्योरुवित्वादिकान् काश्यपाज्शिष्यसंघैः सह-
 स्नाधिकैरन्वितान् ।

भिक्षुवर्याश्चकाराशु तान् बोधिचर्यासु संयोजयित्वा प्रवृत्तेर्नि-
 वृत्तौ पुनः

शिष्यसंघैः शतानां त्रिभिः संयुतश्चोपसेनाभिधो मातुलस्याज्ञ-
 याभूद्यतिः ॥ ८ ॥

धर्मसंज्ञाटवीसंस्थितान् सप्तसंख्याशतांस्तापसान्निर्वृतान् संव्य-
 धाच्छ्रीघनः

ग्रामिकास्ताः सुजातादिका नन्दिकस्यात्मजा भिक्षुणीश्चाकरोद्ध-
 मराट्पौर्विकाः ।

राजगेहाभिधे पत्तने⁴ विंबिसारं नृपं बुद्धिसारायजन्मानुमेयं विभुं
 बोधयित्वा प्रवृत्त्या निवृत्त्याकरोद्बुद्धसेवापरं बोधिसत्त्वं सकृद्गा-
 मिनं ॥ ९ ॥

¹ P inserts these two lines here, D omits them, C inserts them after 1 a, see supra.
 C reads the last words as *vasan nirmite bhaktitah.*

² Ex conj. °धाने C P.

³ चर्द्धिं C P.

⁴ विम्ब° P.

ततोऽन्यत्र ग्रामे च नारदसंज्ञे द्विजो धर्मपाली च शाल्याभिधा
ब्राह्मणी च

तयोरात्मजः सप्तमश्चोपतिष्याभिधोऽभूच्चतुर्वेदपारंगतो बौद्धभिस्तुः।
तथा कोलतग्रामवासीयधान्यायनाख्यो ¹महापंडितोऽभूद्विजस्त-
त्सुतश्च

स मौद्गल्यनामा च शालीसुतोऽसौ मुनीन्द्रश्चकाराशु तौ भिक्षु-
वर्यौ सुशिष्यौ ॥१०॥

मातुलं शालिपुत्रस्य ²दीर्घानखाभिज्ञकं तीक्ष्णबुद्धिं चकाराशु
भिक्षुं वरं

मागधे वैषये संचरञ्छ्रीजिनो मागधैः पूजितः पिंडपात्रादिभि-
श्चोद्धरन् ।

जेतनामर्षिणा संप्रदत्ते विहारे वसन्नाश्रमस्थान्वहून् संनियो-
ज्यात्मनि

मैथिलेयं तथानंदसंज्ञं सहायान्वितं भिक्षुवर्यं च कृत्वावसद्व-
त्सरं ॥११॥

द्विजः काश्यपाख्यो धने यक्षराजो गुरुर्वेदविद्यासु राजादिगे-
हाख्यदेशी

³सुचित्तः पटं चैकवास्यं समाधाय सर्वान् विहायागमत्तापसे ⁴
बोधिमीप्सुः ।

यदा बोधिवृक्षाश्रितोऽसौ कुमारस्तपः प्राचरदुष्करं तत्पडब्धं
महात्मा

¹ द्विजो वेदपारंगतस्तत्सुतोऽभूत् P.

² दीर्घनखा° P.

³ Or सुचित्तः ?

⁴ सं D.

ततोऽवाप्तबोधिं मुनींद्रं समर्थ्याभवत्काश्यपोऽसौ यतीशोऽर्हता-
मग्रगण्यः ॥ १२ ॥

नरदत्तमुनिर्हिमशैलनिवासपरः समनुस्मृतमातुलपथ्यवचाः
सुगतं समगात्सहशिष्यगणो भगवानपि तानकरोज्जिनशासन-
गान् ।

अथ शक्त्यभिधा कमला द्विजशक्तिवरे ययतुः सुगतं प्रणिपत्य च तं
स्थित^२ अग्रत एव ततो मुनिनाऽकृत ते वरखिक्खिरिपाचधरे
सुभगे ॥ १३ ॥

शतसप्तकरुद्रकतापसशिष्यगणा गुरुवाक्यमुदारमनुस्सरिताः
जिनशासनतः श्रमणाः परितो व्यचरन्नुपकारपरा धृतखिक्खि-
रिकाः ।

अथ रैवतसंज्ञं ऋषिर्मुदितः स्तुतिकृत्समवाप्य चरीं समभूच्छ्रमणः
गुरुभक्तिपरः समकांचनमृत् ससमाधिसुधारणिभृत् त्रिविषाद्य-
पहृत् ॥ १४ ॥

पूर्णसंज्ञादिकाञ्छ्रावतीयान् गृहस्थान् विधायानुगाञ्छ्रावकान्
पिंडपात्रान्वितान्

दुःखिनोऽनेकशः श्रीदतुल्यांस्तथा चांगहीनान् सुपुष्टाननाथाद्य-
पिंडादिकान् ।

देशयित्वा च धर्मे समुद्धारयञ्जेतकारण्यमाश्रित्य वर्षद्वयं श्रीघनः
जेतसंज्ञं मुनिं बोधयित्वा पुनः पूर्णभिक्षुं ततः स्थापयित्वा प्रतस्थे
ततः ॥ १५ ॥

^१ समर्था ?

^२ Sic !

अथ प्रस्थितः श्रीघनश्चौरसंघेभ्य एतानवन् सार्थसंघान्निधा-
 नोद्भवैः स्वैः
 ततः संचरन् पिंडपात्रं गृहीत्वा वणिकसंघदत्तं ययौ राजगेहो-
 पकंठे¹ ।
 अथो वेणुसंज्ञे वने शालपूर्णे च चौरैर्धनाढ्यैः प्रदत्तं जघासा-
 र्घ्यभोज्यं
 तथा सप्तसंख्याशतांश्चौरसंघानकार्षीच्छ्रमण्यांश्च तान् पिंडपा-
 चादि दत्त्वा ॥१६॥
 आमंत्रणे बुद्धपुत्रस्य शुद्धोदनो वार्तिकौ² प्राज्ञपच्छंदकोदायि-
 नावेव³
 त्वहर्शनाशाश्रितौ मातृतातौ यशोधृक्प्रमुखा महिषः सुतो
 बालकोऽसौ च ।
 संसाररक्षापरस्त्वं हि तातेति⁴ बुद्धा⁵ किमु ज्ञापयामीत्यहं तौ च
 जग्माते
 तौ वेणुसंज्ञे विहारे श्रितं⁶ बुद्धमानस्य जिज्ञापयां⁷ चक्रतुः सा-
 श्रुनेचौ तत् ॥१७॥
 छंदकोदायिनौ मंत्रणे संमतौ बुद्धमाहात्म्यतुष्टावभूतां यतीशौ परौ
 तौ पुरोधाय तस्माद्वनात्संप्रतस्थे जिनेन्द्रः सह श्रावकैर्भिक्षुभिः
 साधुभिः ।

¹ राजगेहांतिके कानने O D.² Ex conj. वार्तिकः C P.³ नविष P;

नविष C.

⁴ Sic C P. Query हितायेति ?⁵ बुद्धा D; बुद्धः P; not

clear in C.

⁶ वने संस्थितं P.⁷ Sic C P.

देशदेशान्तरे संक्रमन् संवसन्बुद्धरन् वर्धयञ्छ्वावकांश्चैरिकानहर्तः¹
प्राप निग्रोधसंज्ञं वनं भासयंस्तेजसा कंपयन्मेदिनीं नाशयन्
दीनतां ॥ १८ ॥

चोदयामास भूयः प्रजा बुद्धसंदर्शनेऽथो ययौ संगतैर्लोकसंघैस्ततः
मुंडितान् भिक्षुकानध्वगान् पिंडपात्रार्थिनो दर्शयन् देवदत्तानु-
बोधस्ततः ।

वारयामास भिक्षून् पुरीसंगमेऽथो स्वयं प्रागमद्राजगेहं प्रति
स्वैः सह

पर्वदि द्वापरेऽस्थो² नृपोऽथो जिनो भिक्षुवार्ताभिबोधो यतिं
प्राज्ञपद्मोधने ॥ १९ ॥

जिनशासनतोऽभ्यगमन्नगरे कपिले यतिराट् स उदाय्यभिधो
ह्यथ च

नृपतिं सदसि स्थितमष्टशतर्द्धिवरं समदर्शयद्द्विवतामधिपः ।
गगणादवतार्य च तं नृपतिं चतुरार्यकसत्यकथामकथत्सभं
प्रतिपूज्य च तं नरराडनुबुद्धमनाः सजनः समगात्सहपूज्य-
विधिः ॥ २० ॥

मुदितो नृपतिर्जिनदर्शनतोऽष्टशतोपकरैः प्रतिपूज्य ववंद पदौ
सुगतोऽप्यगमन्नगरे⁴ ह्यथ विश्वमयाकृति रूपमदर्शयदेकतनुः ।
प्रथमं ज्वलनो ह्यमृतं मृगराड् द्विरदो हयराट् शिखिराट् खगराड्
मघवा

¹ चैरिकानहर्तः CP.

² द्वापरेस्थो DP; द्वापरोस्थो C.

³ ०न० CP.

⁴ ०ने CP.

यमराजमुखा दशलोकवरा दिनपो निशिपो भगणा विधिवि-
ष्णुमृडाः ॥२१॥

दितिजा^१ धृतराष्ट्रमुखाश्चतुरो दुमसिद्धमहीपति^२योगिगणा यतयः
वसवो मनवो वनजा मकरप्रमुखा जलजाः खचरा गरुडप्रमुखाः ।
तुषिताधिपतिप्रमुखा भुवननेष्वपि^३ मर्त्यपुरे बलिसन्ननि ये
ह्यधिपाः

^४यतरङ्गुवने विलसत्यखिलं भगवानदधात्^५ खलु विश्वमयः
सकलं^६ ॥२२॥

विज्ञप्यमाने नृपे^७ सत्यलोकेऽवतीर्णोऽंतरीक्षात्स्व^४ आसीन एवं
मुनीशो

ऽकथद्वादशाकारधर्मे पुनर्गौतमीं लोचनाढ्यां विधायानुगोपादि-
कास्ताश्च ।

कृत्वा मुदाढ्याश्च सर्वाः प्रजा मोदयामास चक्रे निवृत्तौ परांश्चापि
धर्मेषु

आनन्दपूर्णेऽथ शुद्धोदनः प्राकरोन्मंत्रणां संघभोज्ये^८ च तूष्णी-
मभूत्सोऽथ ॥२३॥

आमंचितः शाक्यसिंहोऽथ सार्धं स्वसंघैर्महत्प्रातिहार्यं प्रकाश्या-
गमद्देशे

भूमिस्तदाकंपयत्पुष्पवृष्टिश्चजाता दिशः^९ संप्रकाशाववौ वायुरेवंच ।

^१ दितिजो C D P. ^२ °यागि° D. ^३ Ex conj. °प्रमुखो भुवनेट् खरि C D P.

^४ Sic MSS. ^५ Ex conj. अदधत् C D P. ^६ सकलः C. ^७ D सत्य°;
C P सभ्य°. ^८ °भोज्यं D. ^९ संप्रकाशा ?

शेषस्य पृष्ठे पदं ¹संदधाना विधीशाच्युतेंद्रांतकापांपतिश्रीदभूतेश-
वायव्यनैर्ऋत्यसप्ताचिराद्याः सुरास्तान् पुरोधाय खेऽनृत्ययन्
देवगंधर्वान् ॥ २४ ॥

कोटिशो भिक्षुकाञ्छ्रावकानर्हतः प्राज्ञिकांश्चैरिकानौपवासान्
प्रकुर्वन्स्तथा

अंधकान् ²कुञ्जकान् पंगुकानुन्मदानंगहीनांस्तथा द्रव्यहीनान्
यथोद्धारयन् ।

तुर्यवर्गीयलोकान्नियोज्य प्रवृत्तौ निवृत्तौ त्रियाने चतुःसंगहे
ऽष्टांगिके

चक्रमंश्चक्रमन्नुद्धरन्वर्धयन् भिक्षुकान् द्वादशेऽब्दे पुरं स्वांययौ ॥ २५ ॥
प्रत्यहं वर्धयन् भिक्षुकान् संघभोज्यं च कृत्वा मुहूर्ते शुभे लुंबि-
नीयात्रिकां

प्राचरद्भिस्तुभिर्ब्रह्मरुद्रादिभिः पौरलोकैः समं सो ³महोत्सासवा-
द्यादिभिः ।

अक्षवृक्षं ददर्शय जन्मानुभूतं स्मरन्संस्थितः संस्मितो ⁴वक्त्रतो
निर्गता

रश्मयो द्योतयित्वा भुवं वेविशुः ⁵संप्रसाद्याथ देवीं वनस्थाम-
वादीत्कथां ॥ २६ ॥

पौर्विकां राहुलीयां तथा गोपिकां मैत्रिकन्यां स्वकीयां च तां
सौधनीं कौशिकां

¹ So D ; संदधानो C P.

² कुञ्जिकान् C D P.

³ Sic MSS.

⁴ संस्मितो ? ⁵ केविशुः C D P.

लुंविनीप्लक्षमाश्रित्य चाथो तडागे वसत्याभिधेऽसौ प्रियां मा-
तृपौषीं कथां ।

एकशङ्गीं महाकौतुकीयां पुनः सौतसोमीं¹ नियग्रोधसंज्ञे वने
संवदन्

सुंदरानन्दमुख्यान् स्ववंश्याञ्जतं सप्त प्राव्राजयत्पौरलोकान-
पि² ॥ २७ ॥

बुद्धधर्मानुभावं प्रकाश्याप्यसौ स्तूपविम्बं विनिर्माय राज्याभिषेकं
ददन्

सौनवे प्रेषयन् भूपतिं चैत्यभट्टारकाग्रे वने धर्मधातुं समभ्यर्चयन् ।
राहुलं गौतमीं गोपिकाद्याः स्त्रियः खिक्खरीपात्रहस्ता महा-
मुंडिता भिक्षुणीः

चारयित्वा ह्यहोरात्रसंज्ञं व्रतं लक्ष्मचैत्यं पुनः³ शार्ङ्गभैर्यं वसुंधा-
रिकां ॥ २८ ॥

अष्टसाहस्रिका नैगमागेयगाथे निदानावदानौ महायानसूत्राभिधं
व्याकरोत्युक्तके⁴ जातकं वैपुलाख्याद्भुते चोपदेशं⁵ तथोदानकं⁶
द्वादशं⁶ ।

पाठयंश्चारयञ्श्चावकं चापि प्रत्येकयानं महायानिकं संप्रका-
श्याभितः

सार्धमर्धत्रयोदश्यभिक्षाक्संधैः परैः कापिलाद्देशतो निर्ययौ लो-
कजित् ॥ २९ ॥

¹ So D; सौतसौमीं CP.

² So CPD.

³ ०कं?

⁴ तथोदानकं CPD.

⁵ P inserts here चारयन्.

⁶ द्वादश CPD.

दर्शयन् प्रातिहार्यं पुरे कापिले तातमानं तथा राहुलाद्यान्
विधायार्हतः

भिक्षुणीगौतमीगोपिकाद्याश्च रामाश्चतुर्वर्गिकाश्चक्रवर्त्यासने सौ-
नवं ।

स्थापयित्वा जिने शासने ताञ्जनान्² नाशयित्वा दरिद्रांधकारं
स्मरन्मातरं

श्रीस्वयंभ्वर्चने चोत्तरादिद्भुखः संप्रतस्थे समं भिक्षुभिर्ब्रह्मवि-
ष्वक्षीश्वरैः³ ॥३०॥

शाक्यसिंहस्य जन्मावदानस्य माहात्म्यमेवं मया भूरिशो वर्णितं
स्वल्पशः

पंडितैः शोधनीयं यदत्र च्युतं बालसंभाषणं नोपहास्याय हर्षाय
भोः⁴ ।

विश्वरूपाकृतेर्धर्मराजस्य संसाररक्षाकृतो वर्णनात्कौशलं यन्मम
अस्तु तत्पुण्यपुंजं प्रवृत्तौ निवृत्तौ जनानां प्रमोदाय षड्योनिषु
स्थायिनां ॥३१॥

इति श्रीबुद्धचरिते महाकाव्येऽश्वघोषकृते लुंबिनीयात्रिकं
नाम सप्तदशः सर्गः⁵ ॥१७॥

¹ °कांश्चक्र° CPD.

² जिनान् CPD.

³ This sloka is afterwards repeated in C, not in D (cf. var. lectt. in the note on sloka 1), reading as line 3, स्थापयित्वा

प्रवृत्तौ निवृत्तौ जनान्नाशयित्वा दरिद्रांधकारं प्रकाशं सृति.

⁴ भो CPD.

⁵ P adds खवाणांकमिति वर्षे आग्रहायनिके सिते ॥ यमेऽमृतानंदो लिख.

C alone adds here on the last page the following important lines :

शून्यवाणांकयुगवर्षे¹ मार्गे मासेऽसिते स्मरे ।
 अमृतानंदेन लिखितं बुद्धकाव्यं सुदुर्लभं ॥१॥
 सर्वत्रान्विष्य नो लब्ध्वा चतुःसर्गे² च निर्मितं ।
 चतुर्दशं पंचदशं³ षोडशं सप्तदशं तथा ॥२॥

Then follow on the same page of C, twenty-four lines of Hindî (which are written partly in the text and partly in the margin round the four sides) in praise of Śrī Rāgendra-vikrama, his son Śrī Surendra-vikrama, and their minister Bhīmasena. This has been discussed in the Preface.

¹ This gives the date 950 = A.D. 1830, as the Newâr era commenced in A.D. 880.

² Written pr. m. सर्गत्रयं, but चतुःसर्गे written over as a correction.

³ ०३ C.

APPENDIX.

NOTES TO THE SANSKRIT TEXT¹.

- i. 19. For *Tushitāt kāyāt* cf. *Tushite devanikāya upapannā*, in *Divyāvad.* p. 83.
- i. 33 a. M. Sylvain Lévi proposes a preferable reading for this obscure line, *amgasam udgatāni*.
- i. 44. Serpents are called *vāyubhaksha*, see Ind. Sprüche, iii. 4738, Raghu V. xiii. 12; cf. also *infra* vii. 15.
- i. 66. Should we read आचिताशुः for अचिताशुः?
- i. 68. The reading of P *mune* is the best.
- i. 72. 'Asmi—aham ityarthavyayam;' cf. the example quoted in Mallinātha's note, Kirātārg. iii. 6. *Sundarī nāsmi dūye*.
- ii. 25 c d. Could this mean 'the interests of the king of the present Sākya race sought to turn the prince to sensual pleasures?'
- ii. 39. ['The Tibetan reads dge'vai tha'fiad gcañ'ma la ni bsñen gyur la, "following the welfare pure from business." Did they read vyavahāra-suddham?' H.W.] Should we translate *avyavahāram*, 'without litigation?' Prof. Max Müller would read *vyavahāralabdham*, 'he pursued all bliss which could be attained by *vyavahāra*,' i.e. in the lower *vyāvahārika* sphere.
- ii. 40. *Dvidarpam*, 'possessed of double pride,' cf. *dvisavasam* (*madam*), *Rig-veda* ix. 104, 2.
- ii. 41. The Tibetan, like the Chinese, gives no help here.
- iii. 44. 'The Tibetan seems to have read *rugāmtare*,—nad thar'phyin'na, "having come to the end of illness." H. W.
- iv. 14. Dr. Wenzel gives the Tibetan as 'this your behaviour, which is like that of a new bride who from shame contracts her eyes, is worthy of the wives of the cowherds' (ba'glañ'skyoñ'gi chuñ'mai os).
- iv. 73. Cf. *Rig-veda* i. 179; *Mahābh.* iii. 97.

¹ As an English translation will shortly appear in a volume of the 'Sacred Books of the East,' these notes are chiefly confined to difficulties in the Sanskrit text. The information regarding the Tibetan translation has been kindly furnished by Dr. H. Wenzel.

v. 3. Correct the text to kamthakam as this is the more common reading in the MSS., and I have adopted it elsewhere, except in viii. 19, where all the MSS. have *mith*. Compare the Pāli form, and the *gana gargādi*, Pān. iv. 1, 105.

v. 11 c. For *imam* we should read *idam* (cf. a similar confusion in vi. 25 a and vi. 30 b).

v. 62. ['The Tibetan has de'ltar sems'pa dañ ni rigs'kyi rjes'groi gzugs, "thus mind and race after-going shape." H. W.] This would suggest *anurūparūpa*.

vi. 3. 'The Tibetan has the obscure rañ'gi rjes'su bsrūn'va la = स्ख + अनु + रचन ?' H. W.

vi. 9. Could *gant-bhavati* be used as a quaint expression for *paragano bhavati* ('even one's own people commonly become mere strangers in a reverse of fortune')? ['The Tibetan reads pha'rol skye'vor,—this might mean *paragana*, "man of another party;" *svagana* had been just before translated rañ'gi skye'vo.' H. W.]

vi. 62. I take *ārāt* as a wrongly-formed aorist. ['The Tibetan seems to have read *kāmasārāt*, doḍ'pa sñin'po las, "from essence of desire." H. W.]

viii. 78. *Dasakshatrakrit* is an obscure phrase. ['The Tibetan renders it by rgyal'rigs bu byas, "king-race ten made;" rgyal'rigs is the ordinary translation of *kshatriya*.' H. W.]

ix. 14. *Akyāvinam* is conjectural; we might read *vyāpinam*. ['The Tibetan renders b, khyod'kyi byuñ'var gyur'var don'ni ces'pao, "I know thy purpose which is about to arise (or which has arisen) in thy mind." Can they have read भाविनं or भावितं ?' H. W.]

ix. 20. For Antideva see i. 57 and ix. 60. My reading *pāhadrūmam* is purely conjectural, 'king Senagit's son, his tree of ripe blessing,' cf. Mahābh. xii. 6524 &c. ['The Tibetan has brtan'pai (ध्रुव) nu vo, "the firm one's younger brother (?);" it also has gro dañ ljon'cin'can for पाकद्रुम, "having a tree of —?" It takes सेनजितश्च राज्ञः as acc. plural.' H. W.]

ix. 36. ['The Tibetan has for मलभ्य rab'tu bsas'nas, "having deceived." H. W.] Cf. Horace, 'vivens moriensque fefellit.' ['The Tibetan has for the fourth pāda de'ltar (एवं) dor'dan skye'la rjes'su rten rnam ci, "thus what kind of reliance is there on man who is of a leaving disposition." H. W.] Should we read in the Sanskrit,

इत्थेवं जने त्यागिनि कोऽनुरोधः ॥ ?

ix. 60. This might mean Antideva (cf. i. 57, ix. 20) the son of *Samkrīti*, but in Mahābh. xii. 1013 we have Rantideva the son of *Samkrīti*; cf. Burnouf on Rudraka and Udraka, *Introd.* p. 386. ['The Tibetan takes साङ्गति as sbyin'sreg'dañ'bcas, "together with burnt-offering." H. W.] Would this imply an old reading साङ्गति ?

ix. 72. The reading *kumārānveshano* in the colophon here and in the subsequent books is correct, cf. the colophons in the Kirātārguṇīya and St. Petersburg. Dict. *varnana*.

x. 26. 'The Tibetan translates *d*, *dam'pa'rnams* *dañ'bcas'pas* *dam'pai* *dpal* *phel'lo*, "by being with the good the prosperity of the good increases." H. W.

xi. 6 b. This line does not scan, and seems corrupt. ['The Tibetan reads *khyod'kyi* (ते) *ñes'pa* (विनिश्चय) *gañ'zhig* *bdag'la* *dmigs'pa* *di*, "whatever a determination of thine imagines of me, to this (answering I would say)." H. W.]

xi. 70. This verse is obscure, and the division of the clauses uncertain. The Chinese translation gives only six, but *ava* seems to occur eight times; the Tibetan has its equivalent *sruṃs* nine times. It renders *avāyur āryaṃ* by *che sruṃs* *phags'pa'yis*, 'life protect by the noble.'

xi. 71. Cf. Beal's Chinese transl., vv. 912-915 throw some light on this hard passage; it seems to mean, 'As in the midst of a sudden catastrophe arising from the flame of (fire) the enemy of cold, a bird, to deliver its body, betakes itself to the enemy of fire (water),—so do thou, when occasion calls, betake thyself, to deliver thy mind, to those who will destroy the enemies of thy home,' i.e. he is to destroy the passions, the enemies of the summum bonum, by their opposites (cf. Manu vii. 158).

xii. 92. I have printed *shat karmaprepsuh* instead of the *shatkam aprepsuh* of the MSS., as it is supported by the Tibetan, *las'ni thob'bzhed lo drug-tu*, 'wishing to obtain (the fruits of good) works, during six years.'

xiii. 33. 'The Tibetan seems to read धर्मविधिः, as it has *chos'kyi cho'ga de'ni*, "(injurer) of that rite of dharma." H. W.

xv. 13. Cf. Lalita-Vistara xxiv (Calc. ed. p. 490), *ratiskāratiska trishnā ka*.

INDEX OF PROPER NAMES¹.

- Akanish/hās, the, v. 47.
 Akshamâlā, iv. 77.
 Agastya, iv. 73; ix. 26.
 Agni, iv. 76; vii. 17.
 Agnisūnu, i. 66.
 Amgiras, i. 46; ix. 10.
 Aga, viii. 79.
 Agapāla-vana, xv. 53.
 Agaya, xvii. 3.
 Atri, i. 48.
 Anugopā, xvii. 23.
 Amideva, i. 57; ix. 20, 60.
 Amdhakāh, the, xi. 31.
 Apsaras, i. 95; iv. 11, 28, &c.
 Ambarisha, ix. 59.
 Arāda, vii. 54; ix. 6; xi. 69; xii. 1-81;
 xv. 89.
 Alakā, iii. 65.
 Asvinau, the, vii. 7.
 Asita, i. 54, 67, 85; ii. 25; viii. 84.
 Asta, iv. 100; vii. 32.
 Ahalyā, iv. 72.

 Âkimkanyâh, xii. 63 (cf. 83).
 Âtreya, i. 48.
 Ânanda, xvii. 11.
 Âbhasurâh, the, xii. 53.
- Ârati, xv. 13, 20.
 Âshâdha, ix. 20.

 Ikshvâkavas, the, i. 49; vii. 6; ix. 4;
 xii. 1.
 Indra (Maghavat, Sakra, &c.), i. 7, 27,
 29, 63, 92; ii. 27; iv. 72; v. 22, 27,
 87; vi. 62; vii. 3, 43; viii. 64, 73,
 79; ix. 5, 10, 12; x. 19, 39, 41; xi.
 13, 14, 16, 70; xiii. 9, 37.

 Îsvara, ix. 53; xvii. 30.

 Ugrâyudha, xi. 18.
 Uttare kuravaḥ, the, iv. 10.
 Udayagiri, x. 15.
 Udâyin, iv. 8, 24, 62; xvii. 17, 18, 20.
 Udraka, xii. 82-86 (cf. Rudraka).
 Upatishya, xvii. 10.
 Upasumda, xi. 32.
 Upasena, xvii. 8.
 Uruvilva, xvii. 8.
 Urvasî, xi. 15.

 Rishyasringa, iv. 19.

 Ekasâmgî, xvii. 27.
 Elapatra, xvii. 3.

¹ This Index omits some of the obscure names in the last book.

Aida, xi. 15; xiii. 12.

Autathya, iv. 74.

Aurva, i. 29.

Aurvaseya, ix. 9.

Ka, ii. 51.

Kakshîvat, i. 29.

Kamthaka, v. 3, 68; vi. 53, 55, 67;
viii. 3, 17, 19, 32, 38, 43, 73, 75.

Kapîngalâda, iv. 77.

Kapila, i. 2, 94; xii. 21.

Kapilavastu, i. 2 (?), 94; v. 84; vi. 30,
51; viii. 5; xvii. 20, 30.

Kamandalu, xv. 96.

Kamalâ, xvii. 13.

Karâlaganaka, iv. 80.

Kâma, iii. 24; iv. 4; xiii. 2.

Kâmâvaṅarâḥ, the, xiv. 88.

Kârttikeya (shammukha), i. 93.

Kâla, xii. 113.

Kâlâma, xii. 2.

Kâlî, iv. 76.

Kâsikâ, xvii. 2.

Kâsisumdarî, iv. 16.

Kâsî, Kâsi, xv. 89, 90, 101; xvii. 2, 6.

Kâsyapa, xvii. 12.

Kâsyapâḥ, the, xvii. 8.

Kuravaḥ, the, xi. 31.

Kuvera, i. 94; iv. 10; v. 45, 85; xvii. 15.

Kusika, i. 49.

Kailâsa, i. 3, 21; ii. 30; x. 41.

Kolata, xvii. 10.

Kaurava, iv. 79.

Gangâ, ix. 25; xv. 98; xvii. 7.

Gamdha, xv. 97.

Gamdhapura, xv. 97.

Gaya, xii. 87.

Gayâ, xv. 91; xvii. 8.

Garuḍa, xvii. 22.

Garutmat, xiii. 54.

Gopikâ, xvii. 27, 28, 30.

Gautama, iv. 18, 72; xv. 104.

Gautamî, viii. 24, 51; xvii. 23, 28, 30.

Ghrîṭâkî, iv. 20.

Kamdramas, iv. 75.

Kaitraratha, iv. 78.

Kyavana, i. 48.

Khamda, Khamdaka, v. 68; vi. 4, 14,
25, 43, 65; vii. 1; viii. 9, 23, 32, 42,
73; xvii. 17, 18.

Ganaka, i. 50; ix. 20; xii. 67.

Gayanta, ix. 5, 12.

Ginakshetra, xv. 114.

Guhvatî, iv. 75.

Geta, xvii. 11, 15.

Getakâranya, xvii. 15.

Gaigîshavya, xii. 67.

Târkshya, vi. 5.

Tushita, Tushitâḥ, the, i. 19; xiv. 89;
xvi. 111.

Trîsh, xiii. 3.

Trîshnâ, xv. 13, 17.

Trayastrîmsad-devâḥ, xiv. 89.

Trikavyamgikâ, xvii. 4.

Damdakâḥ, the, xi. 31.

Dasaratha, viii. 81.

Dâsarathi, viii. 8.

Divodâsa, xvii. 7.

Dîrghânakha, xvii. 11.

Devî, i. 66.

Drumasiddha, xvii. 22.
 Drumāksha, ix. 60.
 Drumābgaketu, the Moon? v. 3.

Dharmaśakra (ginaga), xv. 119.
 Dharmapālin, xvii. 10.
 Dharmaruḥi, xv. 86.
 Dharmāśavi, xvii. 9.
 Dhānyāyana, xvii. 10.
 Dhṛitarāshtra, xvii. 22.
 Dhṛiti, xvii. 3.

Namdana, iii. 64.
 Namdabalā, xii. 106.
 Namdāguhā, i. 19.
 Namdika, xvii. 9.
 Namdin, xv. 93.
 Namuḥi, xv. 25, 46.
 Naradatta, xvii. 13.
 Nalakūvara, i. 94.
 Nahusha, ii. 11; xi. 14, 16.
 Nālaka, xvii. 3.
 Nigrodha-vana (niyagrodha), xvii. 18, 27.
 Nirmānaratayaḥ, the, xiv. 89.
 Nirmitā bodhisattvāḥ, the, xiv. 71.
 Nairamganā, xii. 88, 105.

Pamka-bhikshavaḥ *pamka*-vargīyāḥ, the,
 xii. 89, 111; xv. 89, 104, 118 (cf.
Bhadravargīyāḥ).

Padma, ii. 3.
 Padmakhamḍa, iii. 63.
 Paranirmita-vasavartinaḥ, the, xiv. 89.
 Parāsara, iv. 76; xii. 67.
 Pāmdava (mountain), x. 14, 17.
 Pāmdavaḥ, the, x. 17.
 Pāmdū, iv. 79.
 Punarvasū, ix. 11.

Puramdara, iv. 72; xiii. 37.
 Pushya, i. 25.
 Pūrma, xvii. 2, 15.
 Prāthu, i. 29.
 Paurvikā, xvii. 27.
 Pragāpati, xii. 21.
 Prīti, xiii. 3.

Balabhid (Indra), x. 41.
 Bali, xi. 16.
 Bālamukhyā, iv. 17.
 Bimbisāra, xv. 100 (cf. *Srenya*); xvii. 9.
 Buddhāḥ (atītāḥ), i. 38; xiv. 75; xv. 8.
 Budha, iv. 75.
 Bodhidruma, xii. 112, 116; xiii. 7, 27,
 32, 42, 68; xiv. 90; xvii. 12.
 Bodhisattva, i. 19, 24; ii. 56; ix. 30;
 x. 18, &c.
 Brahmakāyikāḥ, the, xiv. 88.
 Brahman, i. 1; xii. 42, 51, 65; xv. 18,
 84, 118; xvi. 93, 111; xvii. 1, 24, 30.

Bhadravargīyāḥ, the five, xii. 89, 111;
 xv. 104, 115 (cf. *Pamka*-bhikshavaḥ).
 Bhadrāsanāni, xv. 114.
 Bharadvāga, iv. 74.
 Bhava, i. 93.
 Bhārgava, vi. 1; ix. 2, 3.
 Bhīshma, ix. 25; xi. 18.
 Bhrīgu, i. 46.

Magadhāḥ, the, x. 10, 41; xi. 1; xvii.
 11.
 Maghavat, see Indra.
 Mathurā, xvii. 4.
 Manu (Vaivasvata), viii. 78.
 Mamthālagautama, iv. 17.
 Mamdara, vi. 13.

- Mamatâ (?), iv. 74.
 Marakata, xvii. 3.
 Marutvat (Indra), viii. 13; x. 39.
 Maruts, the, v. 27.
 Mahâkautuka, xvii. 27.
 Mahâragâh, the, xv. 64, 74; xvii. 22.
 Mahâsudarsa, viii. 62.
 Mahendra, see Indra.
 Mahoragâh, the, i. 38.
 Mâdrî, iv. 79.
 Mâmdhâtri, i. 29; x. 31; xi. 13.
 Mâyâ, i. 15, 22, 37; ii. 18.
 Mâra, xiii. 1-73; xv. 11, 37.
 Mârakanyâh, xiii. 3, 14; xiv. 88; xv. 13-36.
 Mârutî, iv. 74.
 Mrîgadâva, xv. 87, 103, 114; xvii. 5.
 Meghakâlî, xiii. 49.
 Meru, v. 37, 43; xiii. 41, 57; xv. 32.
 Maitra, xvii. 2, 27.
 Maitrâyanî, xvii. 2.
 Maitrîya, xv. 118; xvi. 1.
 Maitreya, xvi. 53.
 Maithalâh, the, xi. 31.
 Maudgalya, xvii. 10.
 Yakshâdhipa, i. 36.
 Yamunâ, iv. 76; xii. 107.
 Yayâti, ii. 11; iv. 78.
 Yasoda, xvii. 5.
 Yasodhî, xvii. 17.
 Yasodharâ, ii. 26, 46; vi. 34; viii. 31, 60, 71.
 Yâmâh, the, xiv. 89; xvi. 110.
 Rati, xiii. 3, 17; xv. 13, 14.
 Râghava, vi. 36.
 Râgagrîha, x. 1, 9.
 Râgageha, xvii. 9, 12, 16.
 Râma (Dâsarathî), viii. 81; ix. 9, 25, 59, 67.
 Râma (Bhârgava), ix. 25.
 Râhu, ii. 46; ix. 28.
 Râhula, ii. 46; viii. 67; ix. 28; xvii. 27, 28, 30.
 Rudraka, xv. 89; xvii. 14 (cf. Udraka).
 Raivata, xvii. 14.
 Rohinî, iv. 73.
 Rohitavastuka, xv. 96.
 Lumbinî, i. 23; xvii. 27.
 Lopamudrâ, iv. 73.
 Vagrabâhu, ix. 20.
 Vanârâ, xv. 94.
 Varanâ, xvii. 5.
 Vasavartinah, the, xvi. 111.
 Vasishtha, i. 47, 57; iv. 77; ix. 60.
 Vasavas, the, vii. 7.
 Vâmadeva, ix. 9.
 Vârânasî, xv. 87, 101; xvii. 6.
 Vâlmîki, i. 48.
 Vâsava (Indra), xiii. 9.
 Videhâh, the, ix. 20.
 Vidyâkara, xvii. 4.
 Vindhya, xiii. 38; xvii. 3.
 Vindhya-koshtha, vii. 54.
 Vivasvat, iv. 28.
 Visvâkî, iv. 78.
 Visvâmitra, iv. 20.
 Vishnu, xvii. 30.
 Vumda, xv. 95.
 Vumdadvîra, xv. 95.
 Vrîtra, viii. 13; xi. 14.
 Vrîshnaya, the, xi. 31.
 Vrîhatphalâh, the, xii. 58.

Vṛhaspati, i. 46; iv. 74, 75; vii. 43;
ix. 12.

Venuvana, xvii. 16, 17.

Vaibhrāga, ix. 20.

Vaisvamtārāsrama, xi. 73.

Vyāsa, i. 47.

Sakti, xvii. 13.

Sakra, i. 63; vi. 62; ix. 12; x. 19;
xi. 13; xv. 65; xvi. 93, 110.

Samkhamedhīya (udyāna), xv. 102.

Sakī, ii. 27.

Sākya, Sākyañ, the, i. 7, 14, 54, 63, 93;
ii. 25; v. 1, 36; vi. 60; vii. 13; viii.
8; ix. 11, 24; x. 11; xiii. 43; xv. 44,
85, 88; xvii. 1, 24.

• Sāmtanu, xiii. 12.

Sāmtā, iv. 19.

• Sālīputra, xvii. 11.

Sālī, xvii. 10.

Sālyā, xvii. 10.

Sālvāñ, the, ix. 60.

Siva (Īsa, &c.), x. 3; xvii. 21, 24.

Sivi, xiv. 30.

Sukra, i. 46; ix. 10.

Suddhādhivāsāñ, the, iii. 26, 56; xiii. 31.

Suddhāvāsāñ, the, xiv. 88.

Suddhodana, i. 9, 20; xvii. 17, 23.

Subhakṛtsnāñ, the, xii. 56.

Sauddhodani, ii. 46; iii. 40; xi. 1.

Sauddhodaneya, xv. 118.

Sravastī, xvii. 15.

Srenya, x. 10, 16 (cf. Bimbisāra).

Svetabālārka, xvii. 4.

Sagara, i. 49.

Samgayin, xvii. 3.

Sanatkumāra, ii. 27; v. 27.

Saptarshitārā, i. 33.

Sabhya, xvii. 4.

Sarvārthasiddha, ii. 17; vii. 1.

Sāmkṛti, ix. 60.

Sārathi (pura), xv. 98.

Sārasvata, i. 47.

Sugātā, xvii. 9.

Sudarsana, xv. 92.

Sunirmitāñ, the, xvi. 111.

Sumda, xi. 32.

Sumdarānanda, xvii. 27.

Sumitra, vi. 36.

Suvarṇanishāñvin, viii. 77.

Sūryaka, xiii. 11.

Sṛingaya (Samgaya?), viii. 77.

Senagit, ix. 20.

Soma, iv. 73.

Sautasomī, xvii. 27.

Saunu, Saunava (?), xvii. 28, 30.

Svayambhū, ii. 51; x. 2, 19; xvii. 30.

Svastika, xvii. 6.

Himavat, ii. 3; iv. 27; v. 45; viii. 36;
ix. 68.

Himādri, i. 20; xvii. 13.

Oxford

PRINTED AT THE CLARENDON PRESS

BY HORACE HART, PRINTER TO THE UNIVERSITY

